Nazwa instytucji

Książnica Cieszyńska

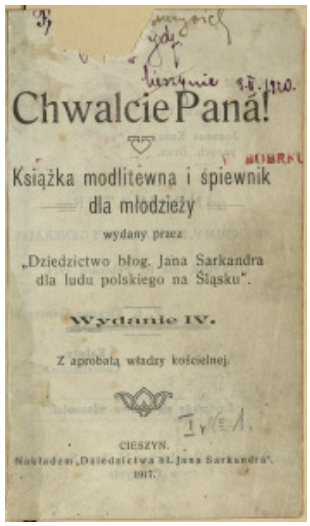
Tytuł jednostki/Tytuł publikacji

Chwalcie Pana! : książka modlitewna i śpiewnik dla młodzieży / wydany przez "Dziedzictwo błog. Jana Sarkandra dla ludu polskiego na Śląsku".

Liczba stron oryginału	Liczba plików skanów	Liczba plików publikacji
760	760	761

Sygnatura/numer zespołu **C I 036170**

Data wydania oryginału **1917**

Chwalcie Pana!
Książka modlitewna i śpiewnik
dla młodzieży
wydany przez
„Dziedzictwo błog. Jana Sarkandra
dla ludu polskiego na Śląsku".
Wydanie IV.
Z aprobatą władzy kościelnej.
CIESZYN.

Zdigitalizowano w ramach projektu pt.

Udostępnienie cieszyńskiego dziedzictwa piśmienniczego on-line

Fundusze Europejskie Program Regionalny
Śląskie.
Unia Europejska Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego

Chwalcie Pana!

Książka modlitewna i śpiewnik dla młodzieży

wydany przez

„Dziedzictwo błog. Jana Sarkandra dla ludu polskiego na Śląsku“.

Wydanie IV.

Z aprobatą władzy kościelnej.

CIESZYN.
Nakładem „Dziedzictwa bł. Jana Sarkandra“.
1917.

E. 1 243

Nr. 403.

Nihil obstat.

Joannes Kunc,
paroch. Brun.

C.036167OI

IMPRIMATUR.

OFFICIUM P. E. VICARIATUS GENERALIS.

TESSINII, die 10. Februarii 1914.

P. E. Vicarius Generalis:
Kolek.

Kałuża,
Cancellarius.

Zastrzega się prawo własności.

Drukarnia »Dziedzictwa bł. Jana Sarkandra«
w Cieszynie.

I. NABOŻEŃSTWO CODZIENNE.

Modlitwy poranne.

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

(50 dni odpustu za każdym razem.)

W Trójcy świętej jedyny Boże, Ojcze niebieski! który z Synem i Duchem Świętym i przy mnie nędznem stworzeniu jesteś tu obecny, Tobie się kłaniam w najgłębszej pokorze! Wierzę w Ciebie, boś jest nieskończenie prawdziwy, ufam Tobie, boś jest wszechmocny, niezmiernie dobry i miłosierny, kocham Cię nadewszystko, boś jest najdoskonalszy i miłości najgodniejszy. — Dzięki Ci składam za wszystkie

dobrodziejstwa, któreś mi kiedykolwiek wyświadczył, i za to, żeś tej nocy strzegł mię tak łaskawie.

Boże mój! daj, abym dnia dzisiejszego i przez całe życie wiernie chował Twoje święte przykazania i żadnym grzechem nie zmazał duszy mojej. Ofiaruję Ci wszystkie moje dzisiejsze myśli, słowa i uczynki, moje prace i modlitwy, pociechy i cierpienia, łącząc je z intencyą i zasługami Jezusa Chrystusa, Jego Najświętszej Matki Maryi i wszystkich Świętych. Pobłogosław je, o mój Boże, aby wszystkie były na cześć i chwałę Twoją!

Najświętsza Maryo, Matko Boża! Wstaw się za mną u Boga, abym Go dzisiaj żadnym grzechem nie obraził. Tobie się cały ofiaruję i Twej macierzyńskiej opiece polecam, broń mię jako rzeczy i własności Twojej!

Aniele Boży, Stróżu mój, oświecaj, strzeż, kieruj, broń i prowadź mię do żywota wiecznego!

Wy moi święci Patronowie a mianowicie ty, błogosławiony Janie Sar-

kandrze i wszyscy wybrani Pańscy pamiętajcie zawsze na mnie u tronu Jezusa Chrystusa!

Wyjednajcie mi od Niego tę łaskę, abym was mógł naśladować, jak wy naśladowaliście Zbawiciela w życiu i śmierci. Amen.

Słodkie Serce Jezusa mojego! spraw, abym Cię kochał coraz więcej!

(300 dni odpustu za każdym razem.)

Słodkie Serce Maryi! bądź moim ratunkiem!

(300 dni odpustu za każdym razem.)

Ojcze nasz, któryś jest w niebie! — Święć się imię Twoje. — Przyjdź królestwo Twoje. — Bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi. — Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. — I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. — I nie wódź nas na pokuszenie. — Ale zbaw nas ode złego. Amen.

Zdrowaś Maryo, łaskiś pełna, Pan z Tobą. — Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławion owoc ży-

wota Twojego, Jezus. — Święta Maryo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.

Wierzę w Boga Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi. — I w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedynego, Pana naszego. — Który się począł z Ducha Świętego, narodził się z Maryi Panny. — Umęczon pod Pontskim Piłatem, ukrzyżowan, umarł i pogrzebion. — Zstąpił do piekieł, trzeciego dnia zmartwychwstał. — Wstąpił na niebiosa, siedzi na prawicy Boga Ojca Wszechmogącego. — Stamtąd przyjdzie sądzić żywych i umarłych. — Wierzę w Ducha Świętego. — Święty Kościół powszechny, Świętych obcowanie. — Grzechów odpuszczenie. — Ciała zmartwychwstanie. — Żywot wieczny. Amen.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, jak była na początku, i teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Akty cnót Boskich.

Akt wiary.

Wierzę mocno dlatego, że Bóg, prawda nieomylna, objawił Kościołowi świętemu katolickiemu a przezeń objawił nam, że jest jeden Bóg w trzech osobach oddzielnych a sobie równych, które się zowią Ojcem, Synem i Duchem Świętym; że Syn Boży stał się człowiekiem, przyjmując zapomocą Ducha Świętego ciało i duszę ludzką, że za nas umarł na krzyżu, zmartwychwstał, wstąpił na niebiosa a stamtąd przyjdzie przy końcu świata sądzić żywych i umarłych, by dobrym na wieki dać niebo, a złych na wieki wtrącić do piekła. Z tego samego powodu wierzę we wszystko, co wierzy i czego naucza ten sam Kościół święty.

Akt nadziei.

O Boże mój, ponieważ jesteś wszechmocny i nieskończenie dobry i miłosierny, mam nadzieję, że przez zasługi męki i śmierci Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, dasz mi żywot

wieczny, który Ty, jako najwierniejszy, obiecałeś tym, co wiary swej przez uczynki dowodzą, co też zapomocą łaski Twej czynić postanawiam.

Akt miłości.

Boże mój, ponieważ jesteś najwyższem i najdoskonalszem Dobrem, kocham Cię z całego serca i nadewszystko i jestem gotów wszystko raczej utracić, niżeli Ciebie obrazić. A dla miłości Twojej kocham i pragnę kochać także bliźniego swego jako siebie samego.

(1. 7 lat i 7 kwadragen, ile razy kto wzbudzi te akty nabożnie i ze skruszonem sercem.

2. Odpust zupełny raz na miesiąc w dniu do wyboru pozostawionym, gdy kto przez miesiąc codzień zwykł te akty odmawiać nabożnie. Warunek: Spowiedź, Komunia św., modlitwa o zgodę między książętami chrześcijańskimi, o wytępienie herezyi i wywyższenie Kościoła św.

3. Odpust zupełny w godzinę śmierci.)

Akt wiary.

Wierzę w Ciebie, Boże żywy, * W Trójcy jedyny, prawdziwy, * Wierzę

coś objawił Boże, * Twe słowo chybić nie może.

Akt nadziei.

Ufam w Tobie, boś Ty wierny, * Wszechmocny i miłosierny. * Dasz mi grzechów odpuszczenie, * Łaskę i wieczne zbawienie.

Akt miłości.

Boże, choć Cię nie pojmuję, * Jednak nad wszystko miłuję, * Nad wszystko, co jest stworzone, * Boś Ty dobro nieskończone!

Miłość bliźnich.

Boże, jak samego siebie, * Wszystkich miłuję dla Ciebie, * Tym, co czynią mi przykrości, * Odpuszczam dla Twej miłości.

Akt żalu.

Ach żałuję za me złości, * Jedynie dla Twej miłości, * Bądź miłościw mnie grzesznemu, * W cnocie nieutwierdzonemu.

Ofiarowanie i prośby.

Myśli, słowa, sprawy moje, * Poświęcam na chwałę Twoję; * Daj nam łaskę, przebaczenie, * Duszom zmarłych odpuszczenie. * Maryo, strzeż serca mego. * O Jezu, nie wychodź z niego, * Póki mi tchu życia stanie, * Nie opuść mię, Jezu Panie! * O Józefie, ratuj nas, * W życiu, w śmierci, w każdy czas! * Aniele, stróżu mój! * Ty zawsze przy mnie stój! * Rano, wieczór, we dnie, w nocy, * Bądź mi zawsze ku pomocy. * Jezus, Marya, Józef, wam oddaję: * Serce, ciało i duszę moją! Amen.

Modlitwa do Anioła Stróża.

Święty Aniele, Stróżu mój! * Błagam Cię, zawsze przy mnie stój; * W potrzebach ciała podaj dłoń, * A w czasie pokus mężnie broń! * Niech doznaję Twej pomocy, * Twej opieki we dnie, w nocy.

Anioł Pański.

Za każde odmówienie dostępuje się 100 dni odpustu, jeżeli się odmawia na odgłos

dzwonka i to klęcząco, a w sobotę wieczorem i w niedzielę stojąco. W czasie Wielkanocnym należy zamiast »Anioł Pański« zmówić stojąco »Królowo nieba« i t. d.

1. Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi, i poczęła z Ducha Świętego. — Zdrowaś Maryo i t. d.

2. Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa Twego. — Zdrowaś Maryo i t. d.

3. A Słowo stało się Ciałem i mieszkało między nami. — Zdrowaś Maryo i t. d.

V. Módl się za nami, święta Boża Rodzicielko!

R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się:

Łaskę Twoją, prosimy Cię, Panie, racz wlać w serca nasze, abyśmy, którzy za zwiastowaniem anielskiem wcielenie Chrystusa, Syna Twego, poznali, przez mękę Jego i krzyż do chwały zmartwychwstania byli doprowadzeni. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

(Wieczorem dodaje się za dusze w czyścu: Ojcze nasz i Zdrowaś Maryo.)

V. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie!

R. A światłość wiekuista niechaj im świeci!

V. Niech odpoczywają w pokoju.

R. Amen.

(200 dni odpustu raz na tydzień, jeśli się te modlitewki odmówi trzy razy dziennie.)

MODLITWY RÓŻNE.

Akty strzeliste.

Do Pana Jezusa.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus! Na wieki wieków! Amen.

(100 dni odpustu za każdy raz przy wzajemnem pozdrowieniu.)

Jezu, Boże mój, kocham Cię nadewszystko!

(50 dni odpustu za każdym razem.)

Jezu mój, miłosierdzia!

(100 dni odpustu za każdym razem.)

Najsłodszy Jezu! nie bądź mi Sędzią, lecz Zbawcą!

(50 dni odpustu.)

Jezu cichy i pokornego serca, uczyń serce moje według Serca Twego!

(300 dni odpustu raz na dzień.)

Pienie anielskie.

Święty, święty, święty Pan Bóg zastępów, pełna jest ziemia majestatu chwały Twojej. Chwała Ojcu, chwała Synowi, chwała Duchowi Świętemu.

(100 dni raz na dzień za odmówienie ze skruszonem sercem i nabożnie; odpust zupełny raz w miesiąc w dniu do wyboru, gdy kto odmawia to pienie anielskie codzień przez miesiąc. Warunki: Spowiedź, Komunia św., modlitwa przez czas jakiś na intencyę Ojca św.)

Modlitwa codzienna św. Tomasza z Akwinu.

Daj mi, miłosierny Boże, bym gorąco pragnął tego, co się Tobie podoba, roztropnie szukał, szczerze uznawał i doskonale spełniał ku czci i chwale Twego imienia. Amen.

(300 dni odpustu dla wiernych, którzy albo przed nauką w domu lub też przed nauką w szkole z sercem skruszonem i nabożnie odmówią powyższą modlitwę.)

Jezu, Synu Dawidów, zmiłuj się nade mną!

(100 dni, raz na dzień.)

O dobrą śmierć.

Jezu, Maryo, Józefie! Wam oddaję serce i duszę moją.

Jezu, Maryo, Józefie! bądźcie ze mną przy skonaniu!

Jezu, Maryo, Józefie! niech przy Was w pokoju Bogu ducha oddam!

(300 dni odpustu za odmówienie ze skruszonem sercem i nabożnie.)

Ku czci P. Jezusa w Najświętszym Sakramencie.

Niech będzie pochwalony i błogosławiony Przenajświętszy i Boski Sakrament, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

(100 dni raz na dzień za odmówienie tego aktu ze skruszonem sercem i nabożnie.)

Akt zjednoczenia się z wolą Bożą.

Niech się dzieje i niech będzie chwalona i na wieki sławiona najsprawiedliwsza, najwyższa i najmiłościwsza wola Boża we wszystkiem.

(1. 100 dni odpustu raz na dzień — ze skruszonem sercem i nabożnie.

2. Odpust zupełny raz na rok, gdy kto zwykł akt ten codzień odmawiać; warunki: Spowiedź, Komunia św., modlitwa przez jakiś czas na intencyę Ojca św.

3. Odpust zupełny w godzinę śmierci, gdy kto akt ten często w życiu odmawiał i godnie przygotowany śmierć z poddaniem się woli Bożej przyjmuje.)

Akt ofiary.

Przedwieczny Ojcze, ofiarujemy Ci krew, mękę i śmierć Jezusa Chrystusa, boleści Najświętszej Panny Maryi i św. Józefa w celu zgładzenia grzechów naszych, wspomożenia dusz w czyścu cierpiących, za potrzeby świętej Matki Kościoła i za nawrócenie grzeszników.

(Odp. 100 dni raz na dzień za odmówienie tego aktu z sercem skruszonem i nabożnie. Pap. Pius IX. 30. kwietnia 1860.)

Do Najśw. Maryi Panny.

Słodkie Serce Maryi, bądź moim ratunkiem!

(300 dni odpustu za każdym razem.)

Niechaj będzie pochwalone święte i niepokalane Poczęcie Najświętszej Maryi Panny, Matki Bożej.

(300 dni odpustu za każdym razem.)

Do świętego Józefa.

Św. Józefie, wzorze i patronie, czcicielu Najśw. Serca Jezusowego, módl się za nami.

(100 dni odpustu raz na dzień.)

W czasie pokus.

Raczej umrzeć, aniżeli zgrzeszyć! O Pani moja, o Matko moja! pomnij, żem Twój, zachowaj mię i broń mię jako rzeczy i własności Swojej.

(40 dni odpustu za każdy raz w czasie pokus.)

Wśród pracy i cierpień.

O Jezu, wszystko z miłości ku Tobie!

Modlitwy do stołu.

Przed jedzeniem.

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen. Oczy wszystkich ufają

w Tobie, Panie, a Ty dajesz pokarm ich czasu potrzebnego; otwierasz Ty rękę Swoją i napełniasz wszelkie żyjątko błogosławieństwem. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, jako była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Panie, zmiłuj się nad nami, Chryste, zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami.

Ojcze nasz...

Pobłogosław † Panie nas i te dary Twoje, które z szczodrobliwości Twojej pożywać będziemy. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Po jedzeniu.

Panie, wszystkie sprawy Twoje dziękują Tobie a Święci Twoi błogosławią Cię.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, jako była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Dziękujemy Tobie, wszechmogący Boże, za wszystkie dary Twoje, który żyjesz i królujesz na wieki. Amen.

Ojcze nasz...

Panie, daj wszystkim dobrodziejom naszym dla imienia Twego żywot wieczny. Amen.

A dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju. Amen.

Modlitwa św. Bernarda.

Ucieczko grzesznych, módl się za nami!

Zdrowaś Maryo i t. d.

O Maryo, bez grzechu poczęta — módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy. Pomnij, o najłaskawsza Panno Maryo, iż od wieków nie słyszano, aby ktokolwiek pod Twoją uciekając się obronę, Twej pomocy wzywając, Ciebie o przyczynę prosząc, został od Ciebie opuszczony. Tą ufnością ożywiony, o Panno nad pannami, Matko, biegnę do Ciebie, przychodzę do Ciebie, jako grzesznik płaczący stawam przed Tobą. Nie chciej, Matko Słowa Wcielonego, gardzić słowami mojemi, ale usłysz je łaskawie i wysłuchaj. Amen.

(300 dni odpustu.)

Przez Twoje święte Panieństwo i Niepokalane Poczęcie, o Najświętsza Panno Maryo! oczyść serce, ciało i duszę moją. Amen.

Modlitwa do świętego Patrona lub Patronki.

O święty N., którego imię na Chrzcie świętym otrzymałem! racz być moim opiekunem i przewodnikiem do nieba. Udzielaj mi światła i rady w wątpliwościach, siły i męstwa w pokusach i przeciwnościach; kieruj moimi krokami, ręce moje ku dobrym nakłaniaj uczynkom, a serce i wolę zapalaj do miłości Boga i bliźniego. Racz mi Twoją możną przyczyną u Boga wyjednać łaski i dary potrzebne do prowadzenia życia Bogu miłego, abym za Twoim przykładem Bogu wiernie służył i nieustannie w cnotach postępował, a tak kiedyś wraz z Tobą w niebie radował się na wieki. Amen.

Modlitwa za rodziców.

Dałeś mi dobrych rodziców, o Boże, niechże Ci za to dzięki będą stokrotne. Mieli oni o mnie staranie w dzieciństwie, z miłością i cierpliwością kierowali mną w młodości, a i teraz dobrze mi życzą i radzą i pomagają we wszystkiem. Czem się im za to odwdzięczę? Oto idąc za Twoim, Panie, rozkazem, będę ich szanował i kochał ze serca, słuchał i opiekował się nimi w starości; Ciebie zaś, o Boże, proszę, abyś im szczęścił, zdrowiem ich darzył i łaską Swoją wspierał tu na ziemi, a w przyszłem życiu nagrodził ich wieczną radością. Amen.

Modlitwa o nawrócenie grzeszników.

Wieczny Boże, Stwórco wszyskich rzeczy, wspomnij, że Ty sam dusze grzesznzików na obraz i podobieństwo Twoje stworzyłeś. A oto, Panie, niemi się piekło zapełnia! Pamiętaj, że najmilszy Syn Twój Jezus dla ich zbawienia najokropniejszą śmierć po-

niósł. Nie dozwól więc, błagam Cię, o Panie, aby one w swych grzechach pozostały, a Synem Twoim pogardzały, lecz modlitwami Świętych Twoich i świętego Kościoła przebłagany, wspomnij na miłosierdzie Twoje! Zapomnij na ich nieposłuszeństwo i występki, a spraw, aby i one z całego serca nawróciły się do Tego, któregoś posłał, Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego odkupieni jesteśmy i któremu niech będzie chwała na wieki wieków. Amen.

(300 dni odpustu raz na dzień.)

Modlitwa za ogólne potrzeby chrześcijaństwa.

Wszechmogący wieczny Boże! Panie, Ojcze niebieski! spojrzyj okiem nieskończonego miłosierdzia Twego na niedolę, nędzę i potrzeby nasze. Zmiłuj się nad prawowiernymi chrześcijanami, za których jednorodzony Syn Twój, Pan i Zbawiciel nasz najmilszy, Jezus Chrystus, dobrowolnie oddał się w ręce grzeszników, a krew

Swoją przenajdroższą przelał na krzyżu świętym.

Przez tegoż Pana Jezusa racz od nas oddalić, Ojcze najłaskawszy, wszystkie zasłużone kary, teraźniejsze i przyszłe niebezpieczeństwa, wojnę, drożyznę, zarazy, smutne i nędzne czasy. Racz też oświecać i wzmacniać w dobrem duchowną i świecką zwierzchność i władców, aby popierali wszystko, co służy ku Twojej chwale, a ku pożytkowi i zbawieniu naszemu, pokojowi powszechnemu i całości chrześcijaństwa. Osobliwie prosimy Cię, błogosław o Boże najwyższego Pasterza, Namiestnika Twego, Ojca świętego N. N.; błogosław Biskupów całego chrześcijaństwa, aby tych, których im powierzyłeś, w Twojem imieniu i w Twoim duchu prowadzili. Udzielaj błogosławieństwa Twego Cesarzowi, Panu naszemu i całemu domowi cesarskiemu.

Udziel nam, o Boże, pokoju! prawej jedności we wierze bez wszelkiego rozdwojenia i odszczepieństwa; nawróć serca nasze do prawdziwej po-

kuty i poprawy życia naszego. Zapal w sercach naszych ogień Twej miłości, byśmy tylko tego, czego Ty chcesz, pragnęli, jak najgorliwiej Ci służyli i jako dziatki posłuszne w życiu i śmierci Tobie się podobali. Prosimy także, o Boże! za naszych przyjaciół i nieprzyjaciół, boś nas Ty na krzyżu modlić się za nich uczył. Polecamy Ci zdrowych i chorujących, smutnych i utrapionych chrześcijan, wszystkich żyjących i zmarłych. Ofiarujemy na cześć i chwałę Twoją wszystkie nasze uczynki i sprawy, nasze życie i skonanie. Udzielaj nam tu Twej łaski, a potem wprowadź nas z wybranymi tam, gdzie w wiecznej radości i szczęśliwości Ciebie czcić i wielbić mamy.

Spraw to, o Panie, Ojcze niebieski! przez Jezusa Chrystusa, Syna Twego najmilszego, Pana i Zbawiciela naszego, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

———

Modlitwa rodziny chrześcijańskiej.

O Boże dobroci i miłosierdzia! Twojej wszechwładnej opiece polecamy nasz dom, rodzinę i wszystko, co posiadamy. Błogosław nam wszystkim, jak błogosławiłeś najświętszej Rodzinie w Nazarecie.

Najświętszy Odkupicielu Jezu Chryste! Przez miłość, dla której stałeś się człowiekiem, aby nas zbawić, przez miłosierdzie, dla którego za nas na krzyżu umarłeś, prosimy Cię, błogosław domowi, rodzinie i domownikom naszym. Zachowaj nas od wszelkiego złego i od zasadzek ludzkich, strzeż nad przed piorunami, gradem, niebezpieczeństwem ognia, wylewem i złą pogodą; zachowaj nas od gniewu Twego, od nienawiści i złych zamiarów naszych nieprzyjaciół, od zarazy, głodu i wojny. Nie dopuść, aby kto z nas umarł bez św. Sakramentów. Daj nam błogosławieństwo Twoje, abyśmy stale wyznawali wiarę naszą, która nas do uświęcenia prowadzi; byśmy i w smutkach i w cierpieniach za-

chowali nadzieję naszą, czyniąc zawsze postęp w miłości Twojej i bliźniego.

O Jezu! błogosław i strzeż nas!

O Maryo, Matko łaski i miłosierdzia, błogosław nas, strzeż nas przed złym duchem; prowadź nas Twą macierzyńską ręką przez ten padoł płaczu; pojednaj nas z Twym Synem i polecaj nas Jemu, byśmy się stali godnymi Jego obietnic.

Święty Józefie, opiekunie Zbawiciela naszego, obrońco Jego świętej Matki i głowo świętej Rodziny, wstawiaj się za nami, błogosław i chroń zawsze mieszkań naszych!

Święty Michale, broń nas przed wszelką złością piekła!

Święty Gabryelu, daj nam poznać świętą wolę Bożą!

Święty Rafale, zachowaj nas od chorób i niebezpieczeństwa życia!

Święci Aniołowie Stróże, utrzymujcie nas dniem i nocą na drodze zbawienia!

Święci Patronowie, módlcie się za nami przed tronem Boga!

O błogosław domowi temu, Boże Ojcze, któryś nas stworzył, Ty, Boże Synu, któryś za nas cierpiał na krzyżu, i Ty, Boże Duchu Święty, któryś nas na chrzcie św. poświęcił! Niech Trójca Najświętsza strzeże ciała naszego, oczyszcza duszę naszą, kieruje sercem naszem i doprowadzi nas do żywota wiecznego!

Chwała niech będzie Ojcu, Chwała Synowi, Chwała Świętemu Duchowi! Amen.

(Odpust 200 dni raz na dzień za odmówienie tej modlitwy z sercem skruszonem i nabożnie. Leon XIII., 19. stycznia 1889.)

Modlitwa do Ducha Świętego.

Duchu Święty, Stworzycielu, przybądź łaskawie na pomoc wszystkiemu Kościołowi katolickiemu przeciwko najazdom nieprzyjaciół; utwierdź go i wzmocnij Twą mocą z wysoka, odnów ducha sług Twoich, których namaściłeś Twą miłością i łaską, aby w Tobie sławili Ojca i Syna Jego jednorodzonego, Jezusa Chrystusa Pana naszego. Amen.

(Odp. 300 dni raz na dzień za odmówienie tej modlitwy ze sercem skruszonem i nabożnie. Pap. Leon XIII., 26. sierpnia 1889.)

Modlitwy wieczorne.

Królowi wieczności, nieśmiertelnemu i niewidzialnemu, jedynemu Bogu niechaj będzie pokłon, cześć i chwała teraz i na wszystkie wieki! Amen.

Niech będzie uwielbiona, o Boże! Twoja miłość niewymowna, która mnie po wszystkie czasy tylu i tak wielkiemi dobrodziejstwy obsypała! Ojcze odwieczny! dziękuję Ci, żeś mnie stworzył na obraz Twój, żeś mnie stworzył do wiecznej chwały. — Synu Boży! dziękuję Ci, żeś mnie krwią Twoją drogą odkupił i z grzechów oczyścił. Duchu święty! Dziękuję Ci, żeś mnie w Chrzcie świętym podniósł do synostwa Bożego, przyjął na łono jedynego prawdziwego Kościoła i poświęcasz mnie zawsze przez nauki Kościoła i Sakramenta święte. Ach, jakże powinienem Ci dziękować,

Trójco przenajświętsza, za wszystkie te dobra, któremi mnie, niegodne stworzenie, codziennie obdarzasz na duszy i na ciele. Niestety, czy użyłem ich dzisiaj na dobre? Czy zachowałem Twe przykazania? Dopomóż mi, o Boże, abym się dokładnie porachował ze sumieniem.

(Zrób rachunek sumienia.)

O Boże mój! Za te i za wszystkie grzechy moje żałuję prawdziwie, bom przez nie zasłużył na karę sprawiedliwą. Żałuję za nie, bom nimi obraził Ciebie, najlepszego Ojca, dobro najwyższe i miłości najgodniejsze. Szczerze postanawiam poprawić życie swoje przy pomocy łaski Twojej, oraz unikać blizkiej sposobności do grzechu i więcej nie grzeszyć.

W ręce Twoje, o Boże! oddaję ciało i duszę moją; Tobie polecam rodziców, krewnych i dobrodziejów, żyjących i umarłych.

Nawiedź, proszę, to mieszkanie, o Boże, a trzymaj zdala od niego wszystkie zasadzki nieprzyjaciela. Niechaj w niem mieszkają święci Aniołowie

Twoi, aby nas strzegli w pokoju, a błogosławieństwo Twoje niechaj zawsze spoczywa nad nami. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

O Jezu! Uwielbiając w najgłębszej czci ostatnie westchnienie Twoje, proszę Cię, abyś i moje łaskawie przyjąć raczył. Ponieważ jest niepewnem, czy przy mojem zejściu ze świata będę miał jasną pamięć, dlatego już teraz ofiaruję Ci konanie moje. W ręce Twoje polecam duszę moją i pragnę, żby ostatnia chwila życia mojego z oną Twojej śmierci połączoną była i żeby ostatnie bicie serca mojego było czystym aktem miłości ku Tobie.

(100 dni odpustu.

O Maryo, bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy!

(100 dni odpustu raz na dzień.)

Panie, Boże mój! już teraz przyjmuję z ręki Twojej z zupełnem oddaniem się i gotowością każdy rodzaj śmierci, jaki się Tobie będzie podobał,

ze wszystkiemi jej trwogami, cierpieniami i boleściami.

(Papież Pius X. udzielił dekretem z d. 9. marca 1904 r. odpustu zupełnego wszystkim wiernym, którzy raz w życiu na dowolnym dniu po godnem przyjęciu Sakramentu Pokuty i Ołtarza z prawdziwą miłością ku Bogu powyższą modlitwę zmówią.)

Jezu, Maryo, Józefie! Wam oddaję serce moje i duszę moją.

Jezu, Maryo, Józefie! ratujcie mnie w chwili skonania.

Jezu, Maryo, Józefie! niech za Waszą pomocą spokojnie umieram. Amen.

(300 dni odpustu za te trzy westchnienia za każdy raz; zaś 100 dni odpustu za każdy raz za jedno z tych westchnień.)

MODLITWY PODCZAS MSZY ŚW.

Na Introit.

Przyjm Ojcze najłaskawszy z rąk kapłana tę najświętszą i Boską ofiarę Syna Twego najmilszego za świat cały i spraw, abym nie tylko ja, ale i wszyscy wierni Twoi i wszystkie dusze w czyścu cierpiące stały się uczestnikami zasług bolesnej męki i śmierci Syna Twojego! Spraw to, o Panie! abym z tej najświętszej ofiary najobfitszą korzyść odniósł dla duszy mojej i abym tak przy niej był obecny, jak Aniołowie, którzy ten ołtarz otaczają, i jak Najśw. Marya Panna, która stała pod krzyżem, kiedy się krwawa spełniała ofiara.

Lecz ponieważ nie jestem godzien stanąć przed Tobą, o Boże nieskończonego majestatu, więc błagam Cię o litość i miłosierdzie; żałuję z całego serca za wszystkie grzechy całego życia mego dlatego, żem nimi Ciebie, tak dobrego Boga i Ojca mego obraził. Obym mógł gorzko płakać za grzechy moje! Boże, bądź miłościw grzesznej duszy mojej; moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina!

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson! Ojcze, Synu, Duchu Święty, święta Trójco, jedyny Boże, zmiłuj się nad nami!

Na Gloria.

Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli. O jakże się cieszę z Twej chwały, o Boże! Tyś nieskończenie dobry, łaskawy i miłosierny! Tyś najmędrszy, najpotężniejszy, Tyś Pan nieba i ziemi, któremu wszystko stworzenie kłaniać się powinno! Pragnę, aby Cię wszyscy ludzie poznali i kochali, wielbili, aby na Twoje najświętsze Imię wszel-

kie kolano klękało — niebieskie, ziemskie i podziemne! Kiedyż przyjdzie ta chwila, o Panie, że wszystkie narody przyjdą i pokłonią się przed Tobą i sławić będą święte Imię Twoje, Ojcze, Synu i Duchu Święty, święta Trójco, jedyny Boże!

Na Oremus (Módlmy się).

Wszechmogący, wieczny Boże, wysłuchaj prośby ludu Twego i nie odwracaj od nas świętego oblicza Twego dla grzechów naszych. Wysłuchaj łaskawie modlitwę sługi Twego, kapłana, który o zbawienie ludu Twego błaga, i spraw: abyśmy, czego z ufnością od Ciebie żądamy, z miłosierdzia Twego dostąpili przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Za Kościół święty.

Przyjm Panie łaskawie modlitwy Kościoła Twojego, który z pokorą prośby swoje do Ciebie zanosi, aby po zwyciężeniu wszystkich przeciwności i błędów, w bezpiecznej służyli Ci wolności. Przez Chrystusa Pana naszego Amen.

Na Lekcyę.

Tę lekcyę uważam, o mój Boże, jako list niebieski, który nas poucza, jak mamy pełnić Twoją najświętszą wolę. Udziel nam, o Panie, łaski, abyśmy ją zawsze i wszędzie jak najdoskonalej wypełniali. Tyś natchnął Proroków i Apostołów, by wiernie spisali to, coś im objawił. Oświeć i nasz rozum i serca nasze zapal, abyśmy, jako oni, Ciebie poznawać i kochać umieli.

Na Ewangelię i Credo.

Najgorętsze dzięki składam Ci, o Panie, żeś mnie do świętego Kościoła katolickiego, a przez to do prawdziwej i jedynie zbawiennej wiary Twojej świętej powołał. O ileż-to ludzi Ciebie nie zna, a ja niegodny mam to niewysłowione szczęście, że nie tylko znam Ciebie, Ojca i Syna i Ducha Św., świętą i nierozdzielną Trójcę, ale śmię Cię też, o Boże, Ojcem moim nazywać i kochać! Wierzę we wszystko, cośkolwiek objawił i co mi przez Kościół Twój święty do wierzenia podajesz.

Pragnę w tej świętej wierze żyć i w niej i za nią umierać! Daj mi tę łaskę, o Panie i Boże mój! i spraw, abym tę świętą wiarę statecznie wyznawał i podług niej żył, a nigdy życiem i uczynkami nie zapierał się tego, co ustami wyznaję!

Na ofiarowanie chleba.

Przyjm Ojcze święty, wszechmogący i wieczny Boże, tę niepokalaną Hostyę, którą ja niegodny sługa Twój wraz z kapłanem ofiaruję Tobie, Bogu mojemu, żywemu i prawdziwemu, za niezliczone grzechy, obrazy i niedbalstwa moje i całego świata, i za wszystkich tu obecnych, aby mnie i im służyła ku zbawieniu na żywot wieczny. Amen.

Na ofiarowanie wina.

Ofiaruję Ci, o Panie, ten kielich zbawienia, błagając Ciebie, najłaskawszy Ojcze, aby się przed Twe najświętsze oblicze wzniósł jako woń najprzyjemniejsza. Amen.

Na Lavabo.

(Gdy kapłan umywa ręce.)

Obmyj mię Panie krwią Syna Twojego z wszelkiego grzechu, abym się czystym i pięknym okazał przed Twojem świętem obliczem! O jakżebym rad łzami mojemi i krwią moją obmył wszelkie brudy mej duszy! »Któż da wody głowie mojej, a łez oczom moim, abym płakał we dnie i w nocy!«

Na Sekretę.

(Gdy kapłan cicho się modli.)

O najłaskawszy Ojcze! zbaw dusze najdroższą krwią Syna Twego odkupione! Nie daj, aby ta krew najświętsza daremnie lać się miała i aby miały być wzgardzone zasługi bolesnej męki i śmierci Jego! Przecież to dzieci Twoje, któreś dla Twej chwały na obraz i podobieństwo Twoje stworzył! Nawróć zbłąkane dusze, aby miłosierdzie Twoje na wieki wysławiały. Amen.

Prefacya i Sanctus.

O zaiste rzecz godna i sprawiedliwa, słuszna i zbawienna, abyśmy za-

wsze i wszędzie dzięki Tobie czynili, Panie święty, Ojcze wszechmogący, wieczny Boże, przez Chrystusa Pana naszego. Przez którego Majestat Twój chwalą Aniołowie, wielbią Trony, z drżeniem poważają Mocarstwa: z tymi oraz Nieba, niebieskie Mocy i błogosławione Serafiny z wielką wysławiają radością. Abyś również nasze głosy, z ich głosami połączone, przyjąć raczył, gorąco prosimy, mówiąc z pokornem wyznaniem: Święty, Święty, Święty Pan Bóg zastępów. Pełne są nieba i ziemia chwały Twojej. Hosanna na wysokości! Błogosławiony, który idzie w Imię Pańskie. Hosanna na wysokości!

Kanon.

Ciebie, najłaskawszy Ojcze, przez Jezusa, Syna Twego, Pana naszego, pokornie błagamy i prosimy: abyś przyjąć i błogosławić raczył te upominki, te dary, te święte ofiary nieskażone: które Ci przedewszystkiem ofiarujemy za Kościół św. katolicki, który racz pokojem obdarzać, strzedz, je-

dnoczyć i rządzić po całym okręgu ziemskim, wraz z sługą Twoim, papieżem naszym N. i biskupem naszym N. i za cesarza naszego N. i za wszystkich prawowiernych, a katolickiej i apostolskiej wiary wyznawców.

Pomnij, Panie, na sługi i służebnice Twoje N. *(tu się zastanów i poleć Bogu osoby, za które podczas Mszy św. osobliwie modlić się chcesz)* i na wszystkich obecnych, których znasz wiarę i widzisz nabożeństwo, za których Tobie ofiarujemy, albo którzy Tobie ofiarują tę ofiarę chwały za siebie i za wszystkich swoich na odkupienie swych dusz, dla utrzymania nadziei zbawienia i ocalenia swego i oddają śluby swoje Tobie, Bogu wiecznemu, żywemu i prawdziwemu.

Zarazem ze czcią wspominamy najchwalebniejszą, niepokalaną Maryę Pannę, matkę Boga i Pana naszego Jezusa Chrystusa: potem błogosławionych Apostołów i Męczenników Twoich: Piotra i Pawła, Jędrzeja, Jakóba, Jana, Tomasza, Jakóba, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Szymona i Ta-

deusza, Lina, Kleta, Klemensa, Ksysta, Korneliusza, Cypryana, Wawrzyńca, Chryzogona, Jana i Pawła, Kozmę i Damiana i wszystkich Świętych Twoich: dla których zasług i próśb racz nam we wszystkiem użyczyć obrony i pomocy Twojej. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

Prosimy Cię więc, Panie, abyś tę ofiarę od nas, służebników Twoich i od całej rodziny Twojej łaskawie przyjął, dni nasze pokojem Twoim ubłogosławił, od wiecznego potępienia nas zachował i w liczbie wybranych Twoich umieścił. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Racz, o Boże, tę ofiarę we wszystkiem pobłogosławić, potwierdzić i przyjemną Sobie uczynić: aby ku zbawieniu naszemu przemienioną została w Ciało i Krew najmilszego Syna Twego, Pana naszego Jezusa Chrystusa.

W czasie Przeistoczenia.

Bądź pozdrowione, prawdziwe Ciało Jezusa Chrystusa, któreś się

ofiarowało za mnie na krzyżu! W najgłębszej pokorze Cię uwielbiam.

O Jezu, Tobie żyję!

O Jezu, Tobie umieram!

O Jezu, Twój jestem żywy i umarły! Amen.

Bądź pozdrowiona, o najdroższa Krwi Jezusa Chrystusa, któraś dla mnie była przelaną na krzyżu!

W najgłębszej pokorze Cię uwielbiam!

O Jezu, bądź mi miłościw!

O Jezu, bądź mi litościw!

O Jezu, odpuść mi grzechy! Amen.

Po Przeistoczeniu.

Pomnąc, Panie, na Chrystusa, Syna Twego, Pana naszego, na błogosławioną mękę, zmartwychwstanie i chwalebne wniebowstąpienie Jego, zanosimy przed tron przezacnego majestatu Twego z Twoich darów i datków ofiarę świętą, czystą, niepokalaną, chleb święty żywota wiecznego i kielich zbawienia wiekuistego.

Na które to dary łaskawem i przychylnem racz wejrzeć obliczem i tak

je mile przyjąć, jako przyjąłeś dary sługi Twego, sprawiedliwego Abla i ofiarę Patryarchy naszego Abrahama, i którą Tobie ofiarował najwyższy kapłan Twój Melchizedech, ofiarę świętą i niepokalaną.

Pokornie Cię prosimy, wszechmogący Boże, każ te dary przez ręce św. Anioła Twego zanieść na górny ołtarz Twój przed Boży majestat Twój: abyśmy, którzykolwiek z tego uczestnictwa ołtarza przenajświętsze Ciało i Krew Syna Twego pożywać będziemy, wszelkiem błogosławieństwem niebieskiem i łaską napełnieni zostali. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

Pomnij także, o Panie, na sługi i służebnice Twoje (N. N.), którzy, poprzedziwszy nas ze znamieniem wiary, odpoczywają w pokoju.

Spraw, aby się ci i wszyscy w Chrystusie spoczywający na miejsce ochłody, światłości i pokoju dostali, przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

I nam także grzesznym sługom Twoim *(bij się w piersi)* w wielkości miłosierdzia Twego nadzieję pokłada-

jącym, racz dać cząstkę z Twymi świętymi Apostołami i Męczennikami: z Janem, Szczepanem, Maciejem, Barnabą, Ignacym, Aleksandrem, Marcelinem, Piotrem, Felicytą, Perpetuą, Agatą, Łucyą, Agnieszką, Cecylią, Anastazyą i wszystkimi Świętymi Twoimi: do których społeczności, nie dla zasług naszych, ale dla litości Twojej, racz nas przypuścić przez Chrystusa Pana naszego: przez którego Ty, Boże, wszelkie dobro stwarzasz, poświęcasz, ożywiasz, błogosławisz i nam dajesz. Przez Niego, z Nim i w Nim jest Tobie, Ojcze wszechmogący, w jedności z Duchem Świętym wszelka cześć i chwała na wieki wieków. Amen.

Na »Paternoster« mówz kapłanem »Ojcze nasz«, potem następującą modlitwę:

Wybaw nas, prosimy Panie, od wszelkiego złego, przeszłego, niniejszego i przyszłego, a za przyczyną błogosławionej i chwalebnej zawsze Panny i Bogarodzicy Maryi, z błogo-

sławionymi Apostołami Piotrem i Pawłem, Jędrzejem i wszystkimi Świętymi, użycz nam miłościwie pokoju w dniach naszych: abyśmy, pomocą miłosierdzia Twego wsparci i od grzechu zawsze wolni i od wszelkiego zamieszania byli bezpieczni. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg po wszystkie wieki wieków. Amen.

Gdy kapłan św. Hostyę łamie i cząstkę jej do kielicha wpuszcza, mów z nim:

To zmieszanie przenajświętszego Ciała i Krwi Pana naszego Jezusa Chrystusa niech nam przyjmującym będzie na żywot wieczny. Amen.

Na »Agnus Dei«.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami!

Panie, Jezu Chryste, któryś rzekł do Apostołów Twoich: »Pokój zostawuję wam, pokój Mój daję wam«, nie patrz na grzechy moje, ale na wiarę Kościoła Twego i racz go według woli Twojej w pokoju zachować i jednoczyć: który żyjesz i królujesz Bóg na wieki. Amen.

Panie, Jezu Chryste, Synu Boga żywego, który z woli Ojca za współdziałaniem Ducha Św. przez śmierć Swoją świat ożywiłeś: wybaw mię przez przenajświętsze Ciało i Krew Twoją od wszystkich nieprawości moich i od wszelkiego złego. Daj, abym zawsze w przykazaniach Twoich chodził i nigdy się od Ciebie nie oddalił. Który z tymże Bogiem Ojcem i z Duchem Świętym żyjesz i królujesz, Bóg po wszystkie wieki. Amen.

Jeżeli podczas Mszy św. lub po skończeniu jej będziesz przystępował do Komunii św., mów jeszcze z kapłanem tę modlitwę:

Panie, Jezu Chryste, spraw, aby pożywanie Ciała Twego, które ja nie-

godny poważam się przyjmować, nie wyszło mi na sąd i potępienie, ale według dobrotliwości Twojej było obroną i uzdrowieniem duszy i ciała. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem i Duchem Św. Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Przyjmę więc chleb niebieski i wzywać będę Imienia Pańskiego.

Potem mów po trzykroć, bijąc się tyleż razy pokornie w piersi, wraz z kapłanem:

Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł do przybytku serca mego, ale rzeknij tylko słowem, a będzie zbawiona dusza moja.

Jeżeli nie będziesz przyjmował Komunii św. sakramentalnie, przyjmij ją duchownie.

O Jezu mój najmilszy, jakże pragnę przyjąć Cię do serca mego, abym Cię mógł kochać własnem sercem Twojem! Z taką wiarą, ufnością i miłością pragnę Cię ugościć w sercu mojem, z jaką Cię Najśw. Panna i wszyscy Święci do serc swoich przyjmo-

wali, z jaką radością Zacheusz lub Marta w domach swoich Cię ugościli! Radbym Cię codzień z kapłanem przyjmować, ale żem nie godzien tak wielkiego szczęścia, więc przynajmniej gorącem pragnieniem Cię przyjmuję. O przyjdź najsłodszy Jezu! nie gardź ubogim domkiem serca mego, zamieszkaj w niem na zawsze, abym się nigdy od Ciebie przez ciężki grzech nie odłączył. Amen.

Po Komunii św. odmawia kapłan modlitwę (postcommunio), ty zaś módl się tak:

Wszechmogący wieczny Boże, dziękuję Ci z całego serca mego za wszystkie wyświadczone mi łaski i dobrodziejstwa: osobliwie, żeś nam Syna Swego na ofiarę błagalną, a Ciało i Krew Jego na pokarm duszy naszej dać raczył. Strzeż mnie łaskawie, abym nigdy przy ofierze Mszy św. niegodnie obecnym nie był, i tego przenajświętszego pokarmu nigdy niegodnie nie pożywał. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Na »Ite missa est« i błogosławieństwo kapłańskie mów:

Niech Ci się, Przenajświętsza Trójco, podoba służba kapłana; przyjmij łaskawie ofiarę, którąśmy Ci oddali, aby nam wszystkim, za których została ofiarowana, była przebłaganiem i pojednaniem; przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Niech nas błogosławi wszechmogący Bóg † Ojciec, † Syn, † Duch Św. Amen.

Na ostatnią Ewangelię.

O słodki Jezu! Spoglądaj na nas okiem miłosierdzia Twego i nie dopuść, byśmy Cię obrażali. Spraw, aby święta Ewangelia Twoja po całym świecie była opowiadana, a najświętsza ofiara Twoja na każdem miejscu się spełniała, aby wszyscy ludzie byli tak szczęśliwi, jak my, którzy jej dziś słuchaliśmy. Amen.

Wychodząc z kościoła, padnij na kolana przed Najśw. Sakramentem i mów:

Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament, prawdziwe

Ciało i Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa! Jezu, Tobie żyję, Jezu, Tobie umieram! Jezu, Twoim jestem w życiu i śmierci. Odchodzę od Ciebie, mój Jezu, lecz nie bez Ciebie, o miłości moja! zostawiam tu serce moje przy Tobie. Niech Cię tu za mnie wielbią wszyscy Aniołowie, Święci Twoi. Amen.

MODLITWY PO CICHEJ MSZY ŚWIĘTEJ,

które z rozkazu Papieża Leona XIII. kapłan naprzemian z ludem na klęczkach odmawiać powinien.

3 razy Zdrowaś Maryo — następnie:

Bądź pozdrowiona Królowo, matko miłosierdzia, żywocie, słodkości i nadziejo nasza, bądź pozdrowiona. Do Ciebie wołamy wygnani Synowie Ewy. Do Ciebie wzdychamy, łkając i płacząc na tym łez padole. Nuż tedy orędowniczko nasza, raczże miłosierne oczy Twoje ku nam zwrócić, a Jezusa, błogosławiony owoc żywota Twojego,

po tem wygnaniu racz nam pokazać. O łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Maryo.

V. Módl się za nami, święta Boża Rodzicielko,
R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się: Boże, ucieczko nasza i mocy, wejrzyj miłościwie na lud do Ciebie wołający: a za przyczyną chwalebnej i niepokalanej Panny Bożej Rodzicielki Maryi, świętego Józefa, Jej oblubieńca, świętych Apostołów Twoich Piotra i Pawła i wszystkich Świętych wysłuchaj litościwie i łaskawie prośby nasze, które do Ciebie zanosimy o nawrócenie grzeszników, o wolność i podwyższenie świętej matki Kościoła. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Święty Michale Archaniele, broń nas w potyczce; przeciw złości i podstępom czarta bądź naszą twierdzą. Niechaj go Bóg uskromi; o to pokornie błagamy: a Ty, najwyższy wodzu wojska niebieskiego, szatana i innych

złych duchów, którzy na zgubę dusz chodzą po świecie, wielką Twą mocą strąć do piekła. Amen.

(300 dni odpustu za każdorazowe zmówienie) — nareszcie:

V. Najświętsze Serce Jezusa
R. Zmiłuj się nad nami! (3 razy).

(300 dni odpustu.)

MODLITWA O GODNYCH KAPŁANÓW.

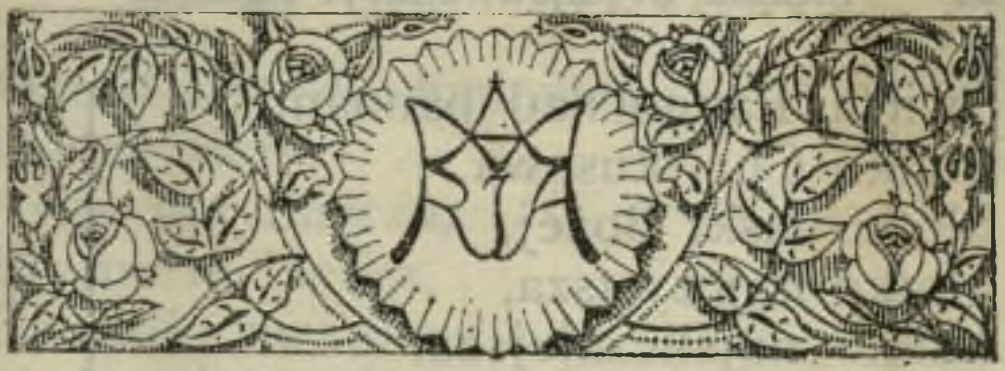
Modlitwę tę odmawiają kapłani w suche dni po Mszy świętej parafialnej i w poprzedzającą te dni niedzielę po kazaniu z ludem według rozporządzenia listu pasterskiego ks. Kardynała Dra Koppa, Księcia-Biskupa Wrocławskiego, datowanego z drugiej niedzieli po Trzech Królach r. 1896.

O Boże, pasterzu i nauczycielu wiernych, któryś dla zachowania i rozszerzenia Twojego Kościoła ustanowił kapłaństwo i rzekł do swoich Apostołów: »Żniwo jest wielkie, ale robotników mało. Proście przeto Pana żniwa, ażeby zesłał robotników na żniwo Swoje«. Oto przystępujemy do Ciebie

z gorącem pragnieniem i błagamy Cię usilnie: Racz zesłać robotników na żniwo Twoje, ześlij godnych kapłanów do świętego Twojego Kościoła. Daj Panie, aby wszyscy, których od wieków do Twej świętej służby wezwałeś, głosu Twego chętnie słuchali i z całego serca za nim postępowali; strzeż ich od niebezpieczeństw świata, udziel im ducha rady i mocy, ducha wiedzy i pobożności i napełnij ich duchem Twej świętej bojaźni, ażeby łaską kapłaństwa obdarzeni i słowem i przykładem nas nauczali postępować drogą przykazań Twoich i doprowadzili nas do błogosławionego połączenia z Tobą, który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryo. Chwała Ojcu.

LITANIA O NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNIE,

(loretańska).

Kyrie elejson! Chryste elejson! Kyrie elejson!

Chryste usłysz nas! Chryste wysłuchaj nas!

Ojcze, z nieba Boże, zmiłuj się nad nami!

Synu, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami!

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami!

Święta Trójco, jedyny Boże, zmiłuj się nad nami!

Święta Maryo, módl się za nami!

Święta Boża Rodzicielko, módl się za nami!

Święta Panno nad pannami,
Matko Chrystusowa,
Matko łaski Bożej,
Matko najczystsza,
Matko najśliczniejsza,
Matko niepokalana,
Matko nienaruszona,
Matko najmilsza,
Matko przedziwna,
Matko dobrej rady,
Matko Stworzyciela,
Matko Odkupiciela,
Panno roztropna,
Panno czcigodna,
Panno wsławiona,
Panno można,
Panno łaskawa,
Panno wierna,
Zwierciadło sprawiedliwości,
Stolico mądrości,
Przyczyno naszej radości,
Naczynie duchowne,
Naczynie dostojne,
Naczynie osobliwszego nabożeństwa,
Różo duchowna,
Wieżo Dawidowa,

Módl się za nami!

Wieżo z kości słoniowej,
Domie złoty,
Arko przymierza,
Bramo niebieska,
Gwiazdo zaranna,
Uzdrowienie chorych,
Ucieczko grzesznych,
Pocieszycielko strapionych,
Wspomożenie wiernych,
Królowo Anielska,
Królowo Patryarchów,
Królowo Proroków,
Królowo Apostołów,
Królowo Męczenników,
Królowo Wyznawców,
Królowo Dziewic,
Królowo wszystkich Świętych,
Królowo bez zmazy pierworodnej poczęta,
Królowo Różańca świętego,
Królowo pokoju,

Módl się za nami!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam Panie!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas Panie!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami!

Chryste usłysz nas! Chryste wysłuchaj nas!
Kyrie elejson! Chryste elejson! Kyrie elejson!

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryo.

Antyfona. Pod Twoją obronę uciekamy się, święta Boża Rodzicielko, naszemi prośbami nie racz gardzić w potrzebach naszych, ale od wszystkich złych przygód racz nas zawsze wybawiać, Panno chwalebna i błogosławiona, Pani nasza, Pośredniczko nasza, Orędowniczko nasza, z Synem Twoim nas pojednaj, Synowi Twojemu nas zalecaj, Synowi Twojemu nas oddawaj!

V. Módl się za nami święta Boża Rodzicielko!
R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się. Łaskę Twoją, prosimy Panie! racz wlać w serca nasze, abyśmy, którzy za zwiastowaniem Anielskiem Wcielenie Chrystusa, Syna Twego, poznali, przez mękę Jego i

krzyż do chwały zmartwychwstania byli doprowadzeni. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

V. Módl się za nami święty Józefie!
R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się. Najświętszej Rodzicielki Twojej Oblubieńca, prosimy Panie, niech zasługami będziemy wspomożeni: aby czego nieudolność nasza otrzymać nie może, za Jego przyczyną było nam użyczone; który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

LITANIA O NAJŚWIĘTSZEM IMIENIU JEZUS.

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson!
Jezu usłysz nas, Jezu wysłuchaj nas!
Ojcze, z nieba Boże, zmiłuj się nad nami!
Synu, Odkupicielu świata, Boże,
Duchu Święty, Boże,
Święta Trójco, jedyny Boże,
Jezu, Synu Boga żywego,
Jezu, jasności ojcowska,
Jezu, blasku światła wiecznego,
Jezu, królu chwały,
Jezu, słońce sprawiedliwości,
Jezu, Synu Maryi Panny,
Jezu, godny miłości,

Zmiłuj się nad nami!

Jezu przedziwny,
Jezu, Boże mocny,
Jezu, ojcze przyszłego wieku,
Jezu, wielkiej rady posłańcu,
Jezu najmożniejszy,
Jezu najcierpliwszy,
Jezu najposłuszniejszy,
Jezu cichy i pokornego serca,
Jezu, miłośniku czystości,
Jezu, miłośniku nasz,
Jezu, Boże pokoju,
Jezu, dawco żywota,
Jezu, cnót przykładzie,
Jezu, pragnący dusz zbawienia,
Jezu, Boże nasz,
Jezu, ucieczko nasza,
Jezu, ojcze ubogich,
Jezu, skarbie wiernych,
Jezu, dobry pasterzu,
Jezu, światłości prawdziwa,
Jezu, mądrości wieczna,
Jezu, dobroci nieskończona,
Jezu, drogo i żywocie nasz,
Jezu, wesele Aniołów,
Jezu, królu Patryarchów,
Jezu, dawco Ducha Świętego
Prorokom,

Zmiłuj się nad nami!

Jezu, mistrzu Apostołów,
Jezu, nauczycielu Ewangelistów,
Jezu, męstwo Męczenników,
Jezu, światłości Wyznawców,
Jezu, czystości panieńska,
Jezu, korono wszystkich Świętych,
Zmiłuj się nad nami!

Bądź nam miłościw, przepuść nam Jezu!
Bądź nam miłościw, wysłuchaj nas Jezu!
Od wszego złego, wybaw nas Jezu!
Od grzechu każdego,
Od gniewu Twego,
Od sideł szatańskich,
Od ducha nieczystego,
Od śmierci wiecznej,
Od zaniedbania natchnień Twoich,
Przez tajemnicę świętego wcielenia Twego,
Przez narodzenie Twoje,
Przez dziecięctwo Twoje,
Przez Boskie życie Twoje,
Przez prace Twoje,
Przez konanie i mękę Twoją,
Przez krzyż i opuszczenie Twoje,
Wybaw nas Jezu!

Przez mdłości Twoje,
Przez śmierć i pogrzeb Twój,
Przez zmartwychwstanie Twoje,
Przez wniebowstąpienie Twoje,
Przez Twoje ustanowienie Najświętszego Sakramentu Ołtarza,
Przez radości Twoje,
Przez chwałę Twoją,
Wybaw nas Jezu!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Jezu!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Jezu!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami, Jezu!
Jezu usłysz nas! Jezu wysłuchaj nas!

Ojcze nasz i t. d.

V. I nie wódź nas na pokuszenie!
R. Ale nas zbaw ode złego!
V. Niech będzie Imię Pańskie błogosławione,
R. Teraz i zawsze i na wieki wieków.

Módlmy się: Panie Jezu Chryste, któryś rzekł: Proście a otrzymacie, szukajcie a znajdziecie, pukajcie a będzie wam otworzono, błagamy Cię,

racz nam proszącym dać uczucie Twojej Boskiej miłości, abyśmy Cię całem sercem, usty i uczynkiem kochali i chwalić Ciebie nigdy nie przestawali.

Racz nas Panie obdarzyć ustawiczną bojaźnią i miłością św. Imienia Twego, albowiem nigdy nie wypuszczasz z opieki Twojej tych, których w miłości Twojej utwierdzasz, który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

LITANIA DO WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH.

Kyrie elejson. Chryste elejson. Kyrie elejson.

Chryste usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas.

Ojcze, z nieba Boże, zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata Boże, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco, jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Maryo, módl się za nami!

Święta Boża Rodzicielko, módl się za nami!

Święta Panno nad pannami, módl się za nami!
Święty Michale, módl się za nami!
Święty Gabryelu, módl się za nami!
Święty Rafale, módl się za nami!
Wszyscy święci Aniołowie i Archaniołowie, módlcie się za nami!
Wszyscy święci niebiescy Duchowie, módlcie się za nami!
Święty Janie Chrzcicielu, módl się za nami!
Święty Józefie, módl się za nami!
Wszyscy święci Patryarchowie i Prorocy, módlcie się za nami!

Święty Piotrze,
Święty Pawle,
Święty Andrzeju,
Święty Jakóbie,
Święty Janie,
Święty Tomaszu,
Święty Jakóbie,
Święty Filipie,
Święty Bartłomieju,
Święty Mateuszu,
Święty Szymonie,
Święty Tadeuszu,
Święty Macieju,

Módl się za nami!

Święty Barnabo, módl się za nami!
Święty Łukaszu, módl się za nami!
Święty Marku, módl się za nami!
Wszyscy święci Apostołowie i Ewangeliści, módlcie się za nami!
Wszyscy święci Uczniowie Pańscy, módlcie się za nami!
Wszyscy święci niewinni Młodzianko-wie, módlcie się za nami!
Święty Szczepanie, módl się za nami!
Święty Wawrzyńcze, módl się za nami!
Święty Wincenty, módl się za nami!
Święci Fabianie i Sebastyanie, módlcie się za nami!
Święci Janie i Pawle, módlcie się za nami!
Święci Kosma i Damianie, módlcie się za nami!
Święci Gerwazy i Protazy, módlcie się za nami!
Wszyscy święci Męczennicy, módlcie się za nami!
Święty Sylwestrze, módl się za nami!
Święty Grzegorzu, módl się za nami!
Święty Ambroży, módl się za nami!
Święty Augustynie, módl się za nami!
Święty Hieronimie, módl się za nami!

Święty Marcinie, módl się za nami!
Święty Mikołaju, módl się za nami!
Wszyscy święci Biskupi i Wyznawcy, módlcie się za nami!
Wszyscy święci Doktorowie, módlcie się za nami!
Święty Antoni, módl się za nami!
Święty Benedykcie, módl się za nami!
Święty Bernardzie, módl się za nami!
Święty Dominiku, módl się za nami!
Święty Franciszku, módl się za nami!
Wszyscy święci kapłani i Lewitowie, módlcie się za nami!
Wszyscy święci Zakonnicy i Pustelnicy, módlcie się za nami!
Święta Maryo Magdaleno, módl się za nami!
Święta Agato, módl się za nami!
Święta Łucyo, módl się za nami!
Święta Agnieszko, módl się za nami!
Święta Cecylio, módl się za nami!
Święta Katarzyno, módl się za nami!
Święta Anastazyo, módl się za nami!
Wszystkie święte Panny i Wdowy, módlcie się za nami!
Wszyscy Święci i Święte Boże, przyczyńcie się za nami!

Bądź nam miłościw, odpuść nam Panie!
Bądź nam miłościw, wysłuchaj nas Panie!
Od wszego złego, wybaw nas Panie!
Od grzechu każdego, wybaw nas Panie!
Od gniewu Twego, wybaw nas Panie!
Od nagłej i niespodzianej śmierci, wybaw nas Panie!
Od sideł szatańskich,
Od gniewu, nienawiści i wszelkiej złej woli,
Od ducha nieczystego,
Od piorunów i gwałtownej niepogody,
Od plagi trzęsienia ziemi,
Od powietrza, głodu, ognia i wojny,
Od potępienia wiekuistego,
Przez tajemnicę św. wcielenia Twego,
Przez przyjście Twoje,
Przez narodzenie Twoje,
Przez chrzest i św. post Twój,
Przez krzyż i mękę Twoją,
Przez śmierć i pogrzeb Twój,

Wybaw nas Panie!

Przez święte Zmartwychwstanie Twoje,
Przez cudowne Wniebowstąpienie Twoje,
Przez Ducha Świętego Pocieszyciela zesłanie,
W dzień sądu Twego,
Wybaw nas Panie!
My grzeszni, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie!
Abyś nam grzechy odpuścić raczył, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie!
Abyś karanie od nas oddalić raczył,
Abyś nas do pokuty prawdziwej przyprowadzić raczył,
Abyś Kościół Twój święty rządzić i zachować raczył,
Abyś namiestnika przedniejszego Apostolskiego i wszystkie duchowne stany w świętej pobożności zachować raczył,
Abyś nieprzyjaciół Kościoła św. poniżyć raczył,
Abyś cesarza naszego zachować raczył,
Abyś królom i panom chrześci-
Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie!

jańskim pokój i zgodę prawdziwą dać raczył,
Abyś wszystkiemu ludowi chrześcijańskiemu pokój i jedność darować raczył,
Abyś też nas samych w służbie Twej świętej utwierdzić i zachować raczył,
Abyś myśli nasze ku niebieskich rzeczy pożądaniu podnieść raczył,
Abyś wszystkim dobrodziejom naszym wiekuistą zapłatą uczynność ich nagrodzić raczył,
Abyś dusze nasze, braci, powinnych i dobrodziejów naszych od wiekuistego potępienia wyswobodzić raczył,
Abyś urodzaje ziemskie dać i zachować raczył,
Abyś wszystkim wiernym zmarłym wieczny odpoczynek dać raczył,
Abyś nas wysłuchać raczył,
Synu Boży, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas!

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam Panie!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas Panie!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami!
Chryste usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas!
Kyrie elejson. Chryste elejson. Kyrie elejson!

Ojcze nasz i t. d.

V. I nie wódź nas na pokuszenie!
R. Ale nas zbaw ode złego!

(Psalm 69). Boże wejrzyj ku wspomożeniu memu, * Panie pospiesz się ku ratunkowi memu.

Niechaj będą zawstydzeni, * Którzy szukają duszy mojej.

Niech się obrócą wstecz, a niech się zawstydzą: * którzy mi chcą złego.

Niech się natychmiast obrócą, wstydząc się, * którzy mi mówią: ehej, ehej!

Niech się weselą i radują w Tobie wszyscy, którzy Cię szukają, * i niech zawsze mówią: niech uwielbion będzie Pan, którzy miłują zbawienie Twoje.

Jam jest ubogi i żebrak: * Boże wspomóż mnie.

Pomocnikiem moim i wybawicielem moim Ty jesteś: * Panie nie omieszkiwajże.

Chwała Ojcu i Synowi i t. d.

V. Zbaw Panie sługi Twoje.
R. Którzy w Tobie pokładają nadzieję.
V. Bądź Panie dla nas wieżą mocną.
R. Przeciw naszym nieprzyjaciołom.
V. Spraw, Panie! aby nieprzyjaciel niczego przeciwko nam nie dokazał,
R. I aby bezbożny nie odważył się nam szkodzić.
V. Panie, nie postępuj z nami według grzechów naszych.
R. I nie karz nas według nieprawości naszych.
V. Módlmy się za naszego Papieża N.
R. Panie utrzymuj go, przedłużaj jego życie, błogosław mu na ziemi, i nie podaj go w moc nieprzyjaciół jego.
V. Módlmy się za cesarza naszego N.

R. Panie zbaw cesarza i wysłuchaj nas w dzień, w który Cię wzywać będziemy.
V. Módlmy się za naszych dobrodziejów.
R. Panie! racz wszystkich dobrodziejów naszych doprowadzić do żywota wiecznego.
V. Módlmy się za wszystkich zmarłych prawowiernych chrześcijan.
R. Odpoczynek wieczny racz im dać, Panie, a światłość wiekuista niech im świeci na wieki.
V. Niech odpoczywają w pokoju.
R. Amen.
V. Módlmy się za naszych nieobecnych braci i siostry.
R. Panie, zbaw sługi Twoje, którzy w Tobie pokładają nadzieję.
V. Panie, ześlij im pomoc z wysokości.
R. I z Syonu broń je.
V. Panie, wysłuchaj modlitwy nasze.
R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.
V. Pan z wami.
R. I z Duchem twoim.

Módlmy się: Boże! który litujesz się zawsze i przebaczasz, wejrzyj łaskawie na nasze pokorne prośby, uwolnij nas dobrotliwie i wszystkie sługi Twoje od wszystkich więzów grzechowych.

Wysłuchaj, prosimy Cię, Panie, modły korzących się przed Tobą wiernych, a przebacz nam grzechy, które opłakujemy, abyśmy otrzymawszy przebaczenie, od Ciebie mogli pokój sumienia odzyskać.

Okaż nam łaskawie niewypowiedziane miłosierdzie Twoje, o Panie, abyś nas od wszystkich grzechów wyzwolił i od kary, na którąśmy przez nie zasłużyli, wybawił.

Boże, który bywasz przez grzechy obrażany, a przez pokutę dajesz się przebłagać, wejrzyj łaskawie na prośby korzącego się ludu Twojego, a odwróć chłosty Twojego gniewu, na któreśmy przez grzechy nasze zasłużyli.

Wszechmogący wieczny Boże, zmiłuj się nad sługą Twoim, Papieżem naszym N., prowadź go litościwie po drodze wiecznego zbawienia, aby za-

pomocą łaski Twojej o to się starał i to wykonywał, co się Tobie podoba.

Prosimy, wszechmogący Boże, aby sługa Twój N., cesarz nasz, który za Twojem zmiłowaniem objął berło państwa, wzrastał też w wszelkie cnoty, któremiby należycie przyozdobiony, błędy wyminąć, nieprzyjaciół zwyciężyć i ku Tobie, któryś jest drogą, prawdą i życiem, szczęśliwie dostać się zdołał.

Boże! od którego pochodzi wszelka chęć święta, każda dobra rada i sprawiedliwe przedsięwzięcie, udziel sługom Twoim tego pokoju, którego świat dać nie może, abyśmy nasze serca poddali Twoim przykazaniom i wolni od trwogi nieprzyjacielskiej, pod Twoją opieką dni nasze w pokoju i bezpiecznie pędzili.

Zapal, o Panie! serca nasze ogniem Ducha Świętego, abyśmy w czystości ciała Tobie służyć i w niewinności serca Tobie podobać się mogli.

O Boże, Stwórco i Odkupicielu wszystkich wiernych! udziel duszom sług i służebnic Twoich odpuszczenia

wszystkich grzechów, aby przebaczenie, którego zawsze pragnęli, za naszem wstawieniem się otrzymać mogli.

Błagamy Cię, o Panie! racz nasze sprawy uprzedzać łaską Swoją i dopomagać w ich wykonaniu, aby wszelkie nasze prośby i sprawy od Ciebie się zawsze zaczynały i przez Ciebie kończyły.

Wszechmogący wieczny Boże! który nad żyjącymi i umarłymi panujesz i nad tymi wszystkimi litujesz się, których znasz wiarę i dobre uczynki: błagamy Cię w pokorze, aby ci wszyscy, za których nasze prośby zasyłamy, czy żyją jeszcze, lub czy już są w wieczności, za przyczyną wszystkich Świętych Twoich, przez miłosierdzie Twoje dostąpili przebaczenia wszystkich grzechów swoich. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg po wszystkie wieki wieków. Amen.

V. Pan z wami.
R. I z Duchem twoim.

V. Panie, wysłuchaj modlitwy nasze
R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.
V. Niech nas wysłucha wszechmogący i miłosierny Pan!
R. Amen.
V. A dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże, niech odpoczywają w pokoju.
R. Amen.

LITANIA DO ŚW. JÓZEFA.*)

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson. Chryste, usłysz nas! Chryste wysłuchaj nas!

Ojcze, z nieba Boże, zmiłuj się nad nami!

Synu, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami!

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami!

Święta Trójco, jedyny Boże, zmiłuj się nad nami!

Święta Maryo, módl się za nami!

---

*) Zatwierdzona i odpustem 300 dni (także za zmarłych) raz na dzień obdarzona przez Ojca św. Piusa X. dnia 18. marca 1909.

Święty Józefie,
Przesławny potomku Dawida,
Światło wśród Patryarchów,
Oblubieńcze Bogarodzicy,
Czysty Stróżu Dziewicy,
Karmicielu Syna Bożego,
Troskliwy Obrońco Chrystusa,
Głowo świętej Rodziny,
Józefie najsprawiedliwszy,
Józefie najczystszy,
Józefie najroztropniejszy,
Józefie najmężniejszy,
Józefie najposłuszniejszy,
Józefie najwierniejszy,
Zwierciadło cierpliwości,
Miłośniku ubóstwa,
Wzorze rzemieślników,
Ozdobo życia rodzinnego,
Stróżu dziewic,
Podporo rodzin,
Pociecho nieszczęśliwych,
Nadziejo chorych,
Patronie umierających,
Postrachu szatanów,
Opiekunie Kościoła świętego,
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie!

Módl się za nami!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami!

V. Postanowił go panem domu swego.
R. I książęciem wszelkiej posiadłości swojej.

Módlmy się: Boże, który w niewysłowionej Opatrzności raczyłeś błogosławionego Józefa wybrać na Oblubieńca Najświętszej Rodzicielki Swojej: spraw, prosimy: abyśmy tego, którego jako obrońcę czcimy na ziemi, zasłużyli w niebie mieć orędownikiem. Który żyjesz i królujesz, Bóg na wieki wieków. Amen.

LITANIA DO NAJSŁ. SERCA PANA JEZUSA.*)

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson!
Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas!
Ojcze, z nieba Boże, zmiłuj się nad nami!
Synu, Odkupicielu świata, Boże,
Duchu Święty, Boże,
Święta Trójco, jedyny Boże,
Serce Jezusa, Syna Ojca przedwiecznego,

} Zmiłuj się nad nami!

*) Ojciec św. Leon XIII. dekretem Kongregacyi św. Obrz. z 2. kwietnia 1899 r. zatwierdził tę Litanię dla całego świata katolickiego; przywiązany jest do niej odpust 300 dni.

Serce Jezusa, w łonie Matki Dziewicy od Ducha Świętego ukształcone,
Serce Jezusa, z Boską osobą Słowa zjednoczone,
Serce Jezusa, nieskończonego Majestatu,
Serce Jezusa, świątynio Boga,
Serce Jezusa, przybytku Najwyższego,
Serce Jezusa, domie Boży i bramo niebios,
Serce Jezusa, gorejące ognisko miłości,
Serce Jezusa, siedlisko sprawiedliwości i miłości,
Serce Jezusa, pełne miłości i dobroci,
Serce Jezusa, cnót wszelkich bezdenna głębino,
Serce Jezusa, wszelkiej chwały najgodniejsze,
Serce Jezusa, któreś królem serc wszystkich i celem ich,
Serce Jezusa, w którem są wszystkie skarby mądrości i umiejętności,

Zmiłuj się nad nami!

Serce Jezusa, w którem cała pełnia Bóstwa mieszka,
Serce Jezusa, w którem Sobie Ojciec dobrze upodobał,
Serce Jezusa, z którego pełności wszyscyśmy wzięli,
Serce Jezusa, pożądanie wzgórz wiekuistych,
Serce Jezusa, cierpliwe i wielkiego miłosierdzia,
Serce Jezusa, hojne dla wszystkich, którzy Cię wzywają,
Serce Jezusa, źródło życia i świętości,
Serce Jezusa, przebłaganie za grzechy nasze,
Serce Jezusa, zelżywościami nasycone,
Serce Jezusa, starte dla grzechów naszych,
Serce Jezusa, posłuszne aż do śmierci,
Serce Jezusa, włócznią przebite,
Serce Jezusa, źródło wszelkiej pociechy,
Serce Jezusa, życie i zmartwychwstanie nasze,

Zmiłuj się nad nami!

Serce Jezusa, pokoju i pojednanie nasze,
Serce Jezusa, ofiaro za grzechy,
Serce Jezusa, zbawienie ufających w Tobie,
Serce Jezusa, nadziejo w Tobie umierających,
Serce Jezusa, rozkoszy wszystkich Świętych,
Zmiłuj się nad nami!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami!

V. Jezu cichy i pokornego Serca,
R. Uczyń serca nasze według Serca Twego.

Módlmy się. Wszechmogący wieczny Boże, wejrzyj na Serce najmilszego Syna Twojego i na chwałę i zadośćuczynienia, jakie Ci za grzeszników składa, a gdy do Twego miłosierdzia się udają, Ty im łaskawie przebacz w Imię tegoż Syna Twego Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i kró-

luje w jedności Ducha Świętego, Bóg na wieki wieków. Amen.

Módlmy się. O Panie i Boże nasz! Jezu Chryste, upadamy przed Tobą w najgłębszej pokorze i najgorętszej miłości.

Wierzymy mocno i żywo, Panie nasz Jezu, że jesteś prawdziwie z Bóstwem i Człowieczeństwem przytomny w tym Przenajświętszym Sakramencie. Tą wiarą ożywieni, przychodzimy złożyć Ci wspólnie hołd czci i uwielbienia! Pragniemy, Panie Jezu, tym aktem pocieszyć Twe Najświętsze i miłości pełne Serce. Pragniemy zadość uczynić za wszystkie grzechy i oziębłości nasze, za wszystkie obelgi i bluźnierstwa, jakiemi byłeś, jesteś i będziesz obrażany od grzeszników, heretyków i niewiernych.

Panie dobry! Jezu nasz drogi — kochamy Cię z całego serca, z całej duszy i ze wszystkich sił naszych, pomnóż miłość naszą i spraw, abyśmy, jako dobre latorośle, zawsze w Tobie, w przesłodkiej winnej macicy naszej i

w najmilszem Sercu Twojem, przez łaskę poświęcającą Twoją żyli.

Tą miłością ku Sercu Twemu pobudzeni i nadzieją w nieprzebranej tego Serca Twego dobroci ożywieni, błagamy Cię, Panie, Pośredniku nasz, Jezu Chryste, byś u Ojca Niebieskiego zjednał nam i całemu Kościołowi hojne łaski i błogosławieństwa, których potrzebujemy, i których dla chwały Imienia Twego pragniemy.

I przeto, o dobry Jezu, jednoczymy pragnienia i modlitwy nasze z Twojemi. Nie chcemy mieć innych intencyj ani dążności, jak tylko Twoje Przenajświętsze. O Ojcze Przedwieczny, ofiarujemy Ci wszystkie uczynki, cierpienia, modlitwy, życie nasze całe, w intencyi Serca najmilszego Syna Twego, w połączeniu ze świętemi ofiarami, jakie Ci z samego siebie nieustannie składa ten Boski Kapłan za nawrócenie grzeszników, wytrwanie sprawiedliwych i tryumf Kościoła. Wejrzyj na tego niewinnego Baranka, który się bezustannie na chwałę Twą ofiaruje; usłysz modlitwy, jakie do

Ciebie zanoszą przez Jego pośrednictwo Niepokalana Marya, Aniołowie, Błogosławieni, święte dusze w czyścu cierpiące i sprawiedliwi, walczący jeszcze na tej ziemi. Połóż Panie koniec cierpieniom Kościoła, Twej oblubienicy; broń Ojca świętego N..., spraw, aby książęta chrześcijańscy współpracowali z miłosiernymi zamiarami Twymi względem powierzonych im ludów: aby Biskupi i duchowieństwo wszystko odpowiadało godnie szczytnemu powołaniu swemu; aby we wszystkich domach, w których się wychowuje młodzież chrześcijańska, kwitła nauka z pobożnością i cnotą złączona: aby osoby zakonne godnie spełniały swe posłannictwo; aby niewierni, heretycy, odszczepieńcy, powrócili na drogę prawdy; aby grzesznicy wszelkiego stanu i położenia nawrócili się do miłości Twojej; aby konający dnia każdego umierali świątobliwie; aby dusze sprawiedliwe łączyły się coraz ściślej z sercem ich Boga, aby biedne dusze w smutku i pokusach zostające, jedynie w sercu Boga, tak bogatem

w łaski i tak miłosiernem, szukały ulgi dla siebie; aby tak zawsze i wszędzie Boskie Serce Jezusa królowało nad sercami wszystkich ludzi. Amen.

Akt poświęcenia całego rodu ludzkiego Najsłodszemu Sercu Jezusa

(przepisany przez Ojca św. Leona XIII. encykliką z 25. maja 1899 roku).

O Jezu najsłodszy, Odkupicielu rodzaju ludzkiego, wejrzyj na nas korzących się u stóp ołtarza Twego. Twoją jesteśmy własnością i do Ciebie należeć chcemy; oto dzisiaj każdy z nas oddaje się dobrowolnie Najświętszemu Sercu Twemu, aby jeszcze ściślej zjednoczyć się z Tobą. Wielu nie zna Ciebie wcale; wielu odwróciło się od Ciebie, wzgardziwszy przykazaniami Twemi. Zlituj się nad jednymi i drugimi, o Jezu najłaskawszy, i pociągnij wszystkich do świętego Serca Twego. Królem bądź nam, o Panie! nie tylko wiernym, którzy nigdy nie odstąpili od Ciebie, ale i synom mar-

notrawnym, którzy Cię opuścili. Spraw, aby do domu rodzicielskiego wrócili co prędzej i nie zginęli z nędzy i głodu. Króluj tym, których albo błędne mniemania uwiodły, albo niezgoda oddziela; przywiedź ich do przystani prawdy i jedności wiary; aby rychło nastała jedna owczarnia i jeden pasterz. Króluj wreszcie tym wszystkim, którzy w starem a przesądnem pogaństwie żyją, i racz przywieść do światła i królestwa Bożego. Zachowaj Kościół Twój, o Panie, i użycz mu bezpiecznej wolności. Użycz wszystkim narodom spokoju i ładu. Spraw, aby ze wszystkiej ziemi od końca do końca jeden szedł głos: Chwała bądź Boskiemu Sercu, przez które nam stało się zbawienie; Jemu cześć i chwała na wieki. Amen.

Tu dodać można modlitwę miesięczną Apostolstwa, na końcu Intencyi miesięcznej wydrukowaną, i kilka Ojcze nasz na szczególne jakie intencye, na przykład:

1. Za Ojca świętego: Ojcze nasz.

2. Za Biskupów, Kapłanów i Wiernych: Ojcze nasz.

3. Za prześladowanych za wiarę św.: Ojcze nasz.

4. Za potrzeby parafii i za bractwa w niej istniejące: Ojcze nasz.

5. Za dusze wiernych zmarłych, osobliwie tych, co do Apostolstwa za życia należeli: Ojcze nasz.

6. O nawrócenie grzeszników, osobliwie leżących w nałogu pijaństwa i nieczystości: Ojcze nasz i t. d.

ŚWIĘTY SAKRAMENT POKUTY.

Boże, bądź miłościw mnie grzesznemu!

W imię Pana mojego Jezusa Chrystusa, Zbawiciela i tegoż św. Sakramentu ustanowiciela wstanę i pójdę do Ojca mego i rzeknę: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw niebu i przed Tobą, a nie jestem godzien zwać się synem Twoim.

Wezwanie Ducha Świętego.

Duchu Święty, Boże! zstąpże do mnie według obietnicy Ojca a w imieniu Syna, — przyjdź i napełnij duszę moją. Duchu Oświęcicielu! pomóż mi zbadać serce moje, abym nie tylko po-

wierzchownie poznał, co uczyniłem złego, a opuściłem dobrego, ale przejrzał wszystkie złe skłonności i poznał wszystkie nieprawości moje tak, jak kiedyś przy śmierci stawią mi się przed oczy. — Duchu bojaźni Bożej! przeraź serce moje przestrachem wieczności, i daj mi skosztować kroplę tej gorzkości, która Zbawiciela dla grzechów moich napełniła śmiertelną tęsknotą. Duchu Ożywicielu i Pocieszycielu! nie daj mi rozpaczać, ale wzbudź we mnie ufność w miłosiernego Zbawiciela.

Święta Maryo! ucieczko grzesznych! przybądź mi teraz równie jako w godzinę śmierci, z miłością Twoją macierzyńską na pomoc.

Aniele stróżu mój! tyś nie opuścił grzeszącego, nie opuszczaj i pokutującego. I ty święty Patronie mój, módl się za mną wraz z wszystkimi Aniołami świętymi, abym mógł jak najgodniej przyjąć Sakrament Pokuty! Amen.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryo,

Przykład rachunku sumienia.

1. Kiedym był ostatni raz u spowiedzi? 2. Czym pokutę odprawił? 3. Czym ostatnią spowiedź dobrze odprawił?

(Uważ: gdybyś przy ostatniej spowiedzi albo rachunek sumienia powierzchownie tylko urządził albo nie starał się dla Pana Boga wzbudzić żalu czyli wstrętu do grzechów i mocnego postanowienia poprawy a unikania sposobności do złego, albo gdybyś przy spowiedzi skłamał lub grzech jaki umyślnie zataił, albo nie chciał wynagrodzić krzywdy, to spowiedź byłaby albo nieważna, albo nawet świętokradzka i żaden grzech nie byłby ci odpuszczony. Taką spowiedź trzeba koniecznie powtórzyć, a to zaraz, aby się Twoje serce nie zatwardziło w złem i abyś nie doznał losu Judasza.)

4. Czym jaki grzech na ostatniej spowiedzi zapomniał powiedzieć? 5. Czym się po ostatniej spowiedzi starał poprawić?

(Kto po spowiedzi przy pierwszej najbliższej sposobności, n. p. jeszcze tegoż samego dnia, popełnił znowu grzechy nałogowe, a to cięższe, to nie miał mocnego postanowienia poprawy, a zatem spowiedź była zła i trzeba całą powtórzyć.)

Grzechy względem Boga:

Przy I. przykazaniu przypomnij sobie:

1. Czyś nie powątpiewał dobrowolnie o jakiej prawdzie wiary? 2. Czyś się nie przysłuchiwał z upodobaniem rozmowom przeciwko wierze? Czyś nie czytał książek, pism i gazet przeciwnych wierze? 3. Czyś nie zaniedbywał nauki religii? 4. Czyś nie narzekał na Boga? zrządzenia Boże? 5. Czyś sprawek zabobonnych nie wykonywał? 6. Czyś nie bywał na modlitwie dobrowolnie roztargniony? 7. Czyś nie zaniedbywał modlitwy codziennej? 8. Czyś nie opuszczał praktyk religijnych dla wstydu fałszywego?

Przy II. przykazaniu przypomnij sobie:

1. Czyś się nie naśmiewał z rzeczy świętych? 2. Czyś nie wymawiał bez uszanowania imion świętych? 3. Czyś nie wymawiał w gniewie imion świętych? czyś nie przeklinał? czyś nie bluźnił Bogu? 4. Czyś nie przysięgał niepotrzebnie, lub fałszywie? Ile razy?

Przy III. przykazaniu przypomnij sobie:

1. Czyś w niedziele i święta nie wykonywał bez potrzeby pracy służebnej? 2. Czyś z własnej winy nie zaniedbał Mszy świętej w niedziele i święta? 3. Czyś się z własnej winy nie spóźnił znacznie na Mszę świętą w niedziele i święta? 4. Czyś się w kościele

zawsze zachowywał nabożnie i z uszanowaniem? Czyś nie zaniedbał nakazanej spowiedzi i Komunii w czasie Wielkanocnym? Ile razy?

Przy IV. przykazaniu przypomnij sobie:

1. Czyś nie był upartym i krnąbrnym względem rodziców i przełożonych? względem bliźniego? ile razy? 2. Czyś im nie życzył czego złego? 3. Czyś ich nie zasmucał? martwił? nie zgniewał? czyś się modlił za nich? 4. Czy byłeś im posłusznym? 5. Czyś się nie naśmiewał z ludzi podeszłego wieku? Ile razy?

Przy V. przykazaniu przypomnij sobie:

1. Czyś nie bił kogo, lub nie kaleczył? 2. Czyś nie przezywał kogo, lub komu źle nie życzył? śmierci albo dokuczał? 3. Czyś nie chował w sercu nienawiści i nieprzyjaźni przeciwko komu? czyś się nie chciał pomścić? 4. Czyś nie nakłaniał kogo do grzechu? czyś nie dawał zgorszenia? 5. Czyś nie męczył zwierząt? Ile razy?

Przy VI. i IX. przykazaniu przypomnij sobie:

1. Czyś o rzeczach nieskromnych nie myślał z upodobaniem? 2. Czyś nie pragnął coś nieskromnego widzieć, słyszeć lub popełnić? 3. Czyś nie rozmawiał o rzeczach nieczystych, lub piosnek plugawych nie śpiewał?

4. Czyś z przyjemnością nie przysłuchiwał się bezwstydnym rozmowom, czyś nie czytał coś plugawego, lub innym do czytania czegoś podobnego nie podał? 5. Czyś się nie przypatrywał z upodobaniem czemuś nieskromnemu? 6. Czyś co nieskromnego nie czynił sam lub z kim innym? 7. Czyś nie zezwolił, aby inni coś nieczystego popełnili? Ile razy?

Przy VII. i X. przykazaniu przypomnij sobie:

1. Czyś nie brał rodzicom czego z jedzenia, lub pieniędzy? 2. Czyś nie wziął czego komu innemu? coś wziął, a ile? 3. Czyś nie oszukiwał? 4. Czyś zwrócił rzecz znalezioną, lub pożyczoną? 5. Czyś nie uszkodził cudzej własności? 6. Czyś nie przyjmował rzeczy kradzionych? 7. Czyś nie miał ochoty przyswojenia sobie rzeczy cudzej? 8. Czyś szkody na majątku zrobione wynagrodził?

Przy VIII. przykazaniu przypomnij sobie:

1. Czyś nie kłamał? czy przez to nie poniósł szkody kto inny? 2. Czyś bez podstawy nie podejrzywał kogoś o złe rzeczy? lekkomyślnie posądzał? 3. Czyś nie oczerniał kogo? fałszywie nie skarżył na kogo? lub co złego na kogo zmyślił? 4. Czyś nie rozgłaszał niepotrzebnie błędów innych? czyś o czyich wadach niepotrzebnie opowiadał? (Co do wynagrodzenia): Czyś szkody przez obmowy i oszczerstwa wyrządzone już na-

prawił? Czyś za przykrości drugim uczynione już przeprosił? 5. Czyś nie pomagał innym do grzechu? czyś nie zamilczał grzechu innych, gdyś był powinien o nim donieść rodzicom lub przełożonym?

Grzechy przeciw przykazaniom kościelnym.

1. Czy w dniach postu (abstynencyi) rozmyślnie i dobrowolnie nie używałeś pokarmów mięsnych?*) Ile razy? 2. Czy w dniach

---

*) W dyecezyi wrocławskiej abstynencya (wstrzymanie się od mięsa) obowiązuje we wszystkie piątki całego roku, w które nie przypada święto nakazane. Abstynencya i ścisły post (t. j. jednorazowe nasycenie na dzień) obowiązują:

1. w środę popielcową i 3 ostatnie dni Wielkiego Tygodnia;

2. w piątki suchedniowe i piątki w czasie Adwentu i Wielkiego Postu;

3. w wigilię przed Bożem Narodzeniem i Zielonemi Świątkami.

Ścisły post, t. j. jednorazowe nasycenie się na dzień bez abstynencyi (wolno używać mięsne potrawy) obowiązuje:

1. w wszystkie dni Wielkiego Postu z wyjątkiem niedziel;

2. w środy i soboty suchedniowe i środy adwentowe;

3. w wigilie św. Piotra i Pawła, Wniebowzięcia N. M. P. i Wszystkich Świętych.

ścisłego postu nasycałeś się bez słusznej przyczyny (dyspenzy) więcej niż raz dziennie? Ile razy? 3. Czy uczęszczałeś na tańce i huczne publiczne zabawy w czasie zakazanym? Ile razy? (Od 1-ej niedzieli adwentu do św. Trzech Króli włącznie, od Środy popielcowej do pierwszej niedzieli po Wielkanocy włącznie.)

Względem siebie samego:

1. Czyś nie był zarozumiały lub próżny? czyś nie pogardzał drugim? czyś nie był uparty? 2. Czyś nie był skąpy, albo nielitościwy dla ubogich? 3. Czyś nie był zazdrosny? i czy nie cieszyłeś się z cudzego nieszczęścia? Czyś zachowywał miarę w jedzeniu i piciu? 5. Czyś nie unosił się gniewem? Czyś nie wszczynał kłótni? 6. Czyś nie był leniwy wśród pracy? w nauce? w służbie Bożej?

Pobudki do żalu.

Wspomnij sobie, na jakieś to kary przez grzechy zasłużył w tem i przyszłem życiu. Przez jeden grzech przyszło tyle śmierci, tyle chorób, nieszczęść i cierpień na świat: Za jeden grzech Aniołowie zamienieni w szatanów już tyle tysięcy lat cierpią straszne męki w piekle i nigdy cierpieć nie przestaną! A ileż to ludzi nieszczęsnych cierpi, jak ów bogacz, straszne męki w ogniu bez wszelkiej nadziei! Poznajże, jak wielkiem złem jest grzech. A ileż grzechów ciężkich dopuściłeś

się w lekkomyślności twojej! Gdzie byłbyś teraz, gdybyś umarł w tych grzechach? Strach pomyśleć!! — A Pan Bóg trzyma cię z niepojętej miłości jeszcze przy życiu! Rozważ tę miłość Bożą! Bóg wszechmogący, Pan Twój, darował jedynego Syna Swego dla ciebie! O nigdy niezgłębiona miłości! Rozważ niepoliczone dobrodziejstwa Boże, tobie wciąż wyświadczane! Spojrzyj na krzyż! Wisi tam Pan Jezus rozpięty i skrwawiony. Za co? Za ciebie — nikt Go do tego zmusić nie mógł — więc z niezmiernej miłości ku tobie, aby ci niebo wyjednać. — A czegoż On za tak niepojętą ofiarę od ciebie żąda? Nic więcej, jeno: Zachowaj przykazania Moje: — A tyś nie zachował, odpłacałeś Mu tę nieograniczoną miłość grzechami, a więc tą jedną, jedyną rzeczą, która Go nieskończenie znieważa! — Wylał Pan Jezus za ciebie ostatnią kroplę krwi, to ci da i przebaczenie, tylko zakrwawionemi oczyma patrząc na cię z krzyża, o jedno cię błaga i zaklina: Synu! idź, a nie grzesz już więcej, już więcej Mię nie krzyżuj w sercu twojem! — Jękiem tedy serdecznego żalu skrusz to niewdzięczne serce twoje i postanów odtąd życie twoje całkiem naprawić, razem z Magdaleną rzuć się do stóp krzyża i przy przebitych nogach Jezusowych mów:

Żal i skrucha.

O Boże mój! żałuję z całego serca za wszystkie grzechy moje, bo nimi

Ciebie, Króla niebieskiego Majestatu znieważyłem; zasłużyłem na takie straszne kary sprawiedliwości Twojej w tem życiu i po śmierci, żałuję, gdyż widzę, że Twą dobroć nieskończoną, Ciebie, największego Dobroczyńcę mojego, Ciebie, Ojca nieskończonej miłości godnego, tak ciężko obraziłem. żałuję, o żałuję za wszystkie grzechy moje, najbardziej dlatego, że przez nie stałem się przyczyną gorzkiej męki i krwawych ran najmilszego Syna Twego, Zbawiciela mego, i że za tę miłość najukochańszego Syna Twego, która z krzyża tego tak do mnie przemawia, tak haniebną niewdzięcznością odpłaciłem. Lecz w tej mojej nędzy duchowej już teraz dobrze poznanej ufam w nieskończone zasługi, które mi Pan Jezus wyjednał na krzyżu, i spodziewam się ku największej pociesze mojej, że mi dobrotliwy Pan Jezus przebaczy, jak przebaczył Piotrowi, Magdalenie i że mię przywróci do łaski Swojej; brzydzę się więc z całych sił moich grzechem, jako największem nieszczęściem i będę unikał

wszystkich złych sposobności; a szczególnie tych..., które mię tak często do grzechu przywiodły. Boże, bądź miłościw grzesznej duszy mojej!

Modlitwa przed Spowiedzią świętą.

Idę więc, Boże najłaskawszy, pełen ufności w niezmierne zasługi Syna Twego Jezusa Chrystusa, do namiestnika Twojego, jak ów syn marnotrawny wyznam przed nim wszystkie nieprawości moje, i poddam się z chęcią choćby największej pokucie. — Panie! tu mnie karz, bylebyś na wieki przepuścił! — Uciekam się do Ciebie Ojca wszelkiego miłosierdzia i proszę Cię przez dobroć Twoją: przyjmij mię napowrót do łaski Twojej tak, jakoś przyjął syna marnotrawnego, odpuść grzechy moje a ubierz mię w oną godową szatę łaski, w którąś i jego przyoblekł i do stołu Twego przypuścił. — Oto ja, Ojcze najdobrotliwszy, ofiaruję Ci na wypłacenie grzechów moich — boleści, mękę i wszystkie zasługi najmilszego Syna Twego i Zbawiciela

mojego Jezusa Chrystusa, z tem uczuciem, z jakiem się Tobie On Sam na krzyżu za mnie ofiarował. Proszę Cię przez boleść i zasługi Jego, odpuść mi grzechy moje, i nie dopuszczaj mi więcej do nich wracać. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

W spowiednicy mów:

Pobłogosław mię, Ojcze duchowny, abym się szczerze i dokładnie wyspowiadał(a).

Ja grzeszny(a) spowiadam się Panu Bogu Wszechmogącemu, Najśw. Pannie Maryi, wszystkim Świętym i Tobie, Ojcze duchowny, namiestniku Boży, żem od ostatniej spowiedzi, odprawionej ....., popełnił(a) następujące grzechy:

Mówi się grzechy, a po wyznaniu wszystkich grzechów:

O mój Boże! za te i za wszystkie grzechy moje żałuję prawdziwie, bom przez nie zasłużył(a) na karę sprawiedliwą. Żałuję za nie, bom nimi obraził(a) Ciebie najlepszego Ojca, dobro najwyższe i miłości najgodniejsze,

Szczerze postanawiam przy pomocy łaski Twojej poprawić życie swoje, oraz unikać blizkiej sposobności do grzechu i więcej nie grzeszyć. Ciebie zaś, Ojcze duchowny, upraszam o zbawienną pokutę i rozgrzeszenie kapłańskie.

Trzykroć bijąc się w piersi:

Boże, bądź miłościw mnie grzesznemu!

Po pocałowaniu stuły:

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Modlitwa po Spowiedzi świętej.

O Boże! jakże wielką jest Twoja miłość i dobroć! Oto przez usta Swojego kapłana odpuściłeś mi grzechy! Teraz więc jestem znowu Twojem dziecięciem. Niech Ci będą dzięki i chwała za Twoje tak wielkie miłosierdzie! Pragnę nie zapomnieć nigdy o tej łasce i przez wdzięczność unikać starannie grzechu, także wszystkich prowadzących do niego sposobności. Pobłogosław, o mój Boże, to moje

postanowienie i dodaj mi sił, abym nie upadł. Proszę Cię o to przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który Swoją najdroższą Krwią odkupił mię i obmył z moich grzechów. Amen.

O Najświętsza Matko Boża, pomóż mi, abym już nigdy nie utracił łaski Bożej. Amen.

Święty Aniele, Stróżu mój, nie opuszczaj mię! Amen.

Na zadosyćuczynienie za moje grzechy odmówię teraz mi zadaną przez kapłana pokutę. Łączę ją z zasługami Odkupiciela mojego, Jezusa Chrystusa i wszystkich Świętych. Amen.

Teraz odmów zadaną pokutę... Na końcu mów:

Chwała i uwielbienie, miłość i dziękczynienie bądź w każdym momencie Sercu Jezusowemu w Najśw. Sakramencie we wszystkich kościołach na całym świecie aż do skończenia wieków. Amen.

Ojcze Przedwieczny, ofiaruję Ci najdroższą Krew Jezusa Chrystusa na

zadosyćuczynienie za moje grzechy i za potrzeby Kościoła świętego.

Psalm (50.) pokutny.

1. Zmiłuj się nade mną, Boże, * według wielkiego miłosierdzia Twego.
2. A według mnóstwa litości Twoich, * zgładź nieprawość moją.
3. Jeszcze więcej omyj mię od nieprawości mojej: * i od grzechu mojego oczyść mię.
4. Albowiem ja znam nieprawość moją: * i grzech mój jest zawsze przeciwko mnie.
5. Tobie samemu zgrzeszyłem, i uczyniłem złość przed Tobą: * abyś się usprawiedliwił w mowach Twoich, a zwyciężył, gdy Cię posądzają.
6. Oto bowiem w nieprawościach jestem poczęty: * a w grzechach poczęła mię matka moja.
7. Oto bowiem umiłowałeś prawdę: * niewiadome i skryte rzeczy mądrości Twojej objawiłeś mi.
8. Pokropisz mię hyzopem a będę oczyszczony: * omyjesz mię, a będę nad śnieg wybielony.

9. Słuchowi memu dasz radość i wesele: * i rozradują się kości poniżone.

10. Odwróć oblicze Twoje od grzechów moich: * a zgładź wszystkie nieprawości moje.

11. Serce czyste stwórz we mnie, Boże: * i ducha prawego odnów we wnętrznościach moich.

12. Nie odrzucaj mię od oblicza Twego: * i Ducha Świętego Twego nie bierz ode mnie.

13. Przywróć mi radość zbawienia Twojego, * i duchem przedniejszym potwierdź mię.

14. Będę nauczał nieprawych dróg Twoich: * a niezbożni do Ciebie się nawrócą.

15. Wybaw mię ze krwi, Boże, Boże zbawienia mego: * a język mój z radością będzie wysławiał sprawiedliwość Twoją.

16. Panie, otwórz wargi moje: * a usta moje opowiadać będą chwałę Twoją.

17. Albowiem gdybyś był chciał ofiary, wżdybym był dał: * w całopaleniach nie będziesz się kochał.

18. Ofiara Bogu duch strapiony: * sercem skruszonem i uniżonem, Boże, nie wzgardzisz.

19. Uczyń dobrze, Panie! Syonowi w dobrej woli Twojej: * aby się zbudowały mury Jeruzalem.

20. Tedy przyjmiesz ofiarę sprawiedliwości, oblaty i całopalenia: * tedy nakładą na ołtarz Twój cielców. * Chwała Ojcu i t. d.

Uwagi dla pijaków.

P i j a k i e m jest ten, który regularnie (n. p. codzień po robocie) używa trunków palonych, kto bez trunków nie może albo nie chce pracować, — kto bez trunku nie może ani jeść ani spać, — kto mówi, że bez trunku żyć nie może.

M i e r n y m jest ten, który mało i rzadko używa trunków.

W strzemięźliwym zaś jest ten, kto wcale nie używa żadnych trunków.

Bądź wstrzemięźliwym, bo wstrzemięźliwy jest zdrowy, mocniejszy, łatwo znosi każdą pracę, czy w hucie, czy w kopalni, czy w domu, czy na polu, czy w zimie, czy w lecie.

Zostań wstrzemięźliwym, jeżeliś dotąd był pijakiem, bo niema dla ciebie innego ratunku. Daremne twoje dobre uczynki, jeżeli w opłakanym nałogu pijaństwa pozostaniesz.

Zostań wstrzemięźliwym, a staniesz się dobrym katolikiem, — dobrym ojcem, — dobrym mężem, — szczęśliwym, wesołym człowiekiem.

Proszę i błagam cię w imieniu wszystkich przez pijaństwo nieszczęśliwych matek i dziatek, w imieniu Jezusa ukrzyżowanego, Matki Boskiej Bolesnej, — nie zachęcaj, — nie namawiaj, — nie zmuszaj nikogo do picia, — nie zapraszaj nikogo do karczmy, — nie naśmiewaj się z nikogo, jeżeli pić nie chce! bo na cię pa-

dną narzekania, — ciebie palić będą łzy nieszczęśliwych, — ciebie nie minie kara Boska, żeś duszę nieśmiertelną potępił. Jeżeli zaś kto cię zwieść chce do picia, — walcz, — broń, — opieraj się, — Bóg ci to zapłaci.

Ślubowanie trzeźwości.

W imię † Ojca i † Syna i † Ducha Świętego. Amen. »Ja N. N. przed Bogiem, Najśw. Maryą Panną, przed św. Aniołem Stróżem moim i Kościołem Bożym uroczyście obiecuję: za pomocą Boską wstrzymywać się całkowicie od wszystkich palonych napojów, a w innych wszelakich napojach mierność zachowywać, i do tejże trzeźwości ze wszystkich sił moich bliźniego mojego zachęcać. Uznaję i wyznawam to: iżbym na karę przed Bogiem, na hańbę przed ludźmi zasłużył, gdybym kiedykolwiek to ważnie uczynione zbawienne przyrzeczenie lekkomyślnie miał przestąpić.«

Modlitwa św. Bernarda do Najśw. Maryi Panny,

którą członkowie Bractwa Trzeźwości przynajmniej w każdą niedzielę i święto odprawiać mają.

V. Ucieczko grzesznych, —
R. Módl się za nami! —

V. Opiekunko Bractwa trzeźwości, —
R. Módl się za nami! —

V. O Maryo bez grzechu poczęta! —
R. Módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy! —

Pamiętaj, o najdobrotliwsza Panno Maryo, —
Że od wieków nie słyszano, —
Ażeby kto, uciekając się do Ciebie, —
Twej pomocy wzywając,
Ciebie o przyczynę prosząc, —
Miał być od Ciebie opuszczonym. —
Tą ufnością ożywiony, —
Uciekam się do Ciebie, o Maryo, —
Panno nad Pannami —
I Matko Jezusa Chrystusa! —
Przystępuję do Ciebie, —
Biegnę do Ciebie, —

Stawam przed Tobą jako grzeszny człowiek, —
Drżąc i wzdychając. —
O Pani świata, —
Nie racz gardzić mojemi prośbami. —
O Matko Słowa Przedwiecznego, —
Racz wysłuchać mnie nędznego, —
Który do Ciebie z tego padołu płaczu
O pomoc wołam. —
Uproś mnie i całemu Bractwu łaskę wytrwania i trzeźwości, —
A błądzącym upamiętanie. —
Bądź mi pomocą we wszystkich moich potrzebach, —
Teraz i zawsze a osobliwie w godzinę śmierci, —
O łaskawa, o litościwa, —
O słodka Panno Maryo! —
Przez Twoje święte Panieństwo i Niepokalane Poczęcie, —
O Najświętsza Panno Maryo, —
Oczyść serce, — ciało i duszę moją. —
Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, jaka była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

NAJŚWIĘTSZY SAKRAMENT OŁTARZA.

Rozmyślanie przed Komunią świętą.

Jezus, mój Bóg i Zbawiciel, chce zstąpić do mnie i u mnie zamieszkać, ten sam, któremu ubodzy pastuszkowie i święci trzej Królowie pokorne składali hołdy: ten sam, który za mnie tyle cierpiał i umarł na krzyżu, ten sam wreszcie, który teraz siedzi w niebie na prawicy Ojca Przedwiecznego, otoczony i uwielbiany przez niezliczone chóry Aniołów i Świętych, — Jezus prawdziwy Bóg i człowiek zarazem, przed którym zginają się wszystkie kolana w niebie, na ziemi i pod ziemią. Czemuż chcesz przyjść do

mnie, o mój Jezu? — Aby się jak najściślej ze mną połączyć i obsypać mię swojemi łaskami. O nieskończona dobroci Boża! jakże wielkiem jest Twoje miłosierdzie dla mnie! Przez miłość, która Cię skłoniła do ustanowienia tego Przenajświętszego Sakramentu, proszę Cię, udziel mi łaski, abym Go tak przyjął, żeby to przyjęcie było dla Ciebie miłem, a dla mnie zbawiennem.

Rozmowa z Panem Jezusem.

O Jezu mój! najukochańszy Oblubieńcze duszy mojej! cóż więcej uczynić mogłeś, aby mię nakłonić do Twej miłości? Nie dość Ci było na tem, żeś za mnie umarł, o Miłości moja. Raczyłeś jeszcze ustanowić Przenajśw. Sakrament i stać się moim pokarmem. Ty sam, Panie mój, wzywasz mię, abym Cię przyjął. O miłości niezmierna! Bóg mój cały mnie się oddaje! O Boże mój, piękności nieskończona, nieskończonej miłości godna! miłuję Cię więcej, niż siebie samego, miłuję Cię nad życie własne, miłuję Cię nade-

wszystko. Tobie, mój Jezu, całą miłość poświęcam, Ty dziś cały mi się oddajesz i ja cały oddaję się Tobie. Dozwól miłościwie, abym Cię miłował, gdyż prócz Ciebie nic innego nie pragnę. Tak jest, o Zbawco mój! miłuję Cię i tę nędzną miłość moją łączę z miłością, jaką mają ku Tobie wszyscy Aniołowie, wszyscy Święci i Marya, Twoja Najświętsza Matka. Amen.

1. Akt wiary.

O mój Jezu, wierzę mocno i statecznie, że istotnie jesteś obecnym w Najśw. Sakramencie Ołtarza, ponieważ Ty sam, wieczna i nieomylna prawda, nam to objawiłeś. W tej świętej katolickiej wierze pragnę żyć i umierać. Amen.

2. Akt uwielbienia.

O mój Jezu, razem ze wszystkimi Aniołami i Świętymi uwielbiam Cię w Najświętszym Sakramencie, w którym z miłości ku mnie się ukrywasz. Wielbię Cię jako mojego Pana i Boga, mo-

jego Stworzyciela i Odkupiciela. Amen.

3. Akt nadziei.

O mój Jezu, Twoje miłosierdzie jest bez granic. Przychodzisz do mnie i chcesz zamieszkać w mem sercu. Mam więc nadzieję, że chcesz mię także poświęcić i Swoją łaską napełnić. Amen.

4. Akt miłości.

O mój Jezu, umiłowałeś mię aż do śmierci na krzyżu i z miłości ku mnie chcesz się stać jeszcze pokarmem dla mojej duszy! O jakże mogę Ci się odwdzięczyć za Twoją miłość? Z miłości ku Tobie chcę żyć i umierać. Amen.

5. Akt żalu.

O mój Jezu, żałuję z głębi serca za wszystkie grzechy całego mego życia, ponieważ nimi Ciebie, mego najlepszego Boga i Ojca rozgniewałem i obraziłem. Boże, bądź miłościw mnie grzesznemu!

6. Akt pokory.

O mój Jezu, nie jestem godzien, abyś wszedł do przybytku serca mego, ale rzeknij tylko słowo, a zbawiona będzie dusza moja!

7. Akt pragnienia.

O najukochańszy Jezu, przyjdź teraz do mnie! Dusza moja tak bardzo tęskni za Tobą, bez Ciebie bowiem żyć nie może. Przyjdź, o najukochańszy Jezu, do mego biednego serca, które powinno zupełnie należeć do Ciebie. U Ciebie tylko, o mój najdroższy Jezu, znaleźć mogę pociechę, spokój i prawdziwe szczęście. Przyozdób moje serce Twojemi cnotami, aby się Tobie podobało. Jezu, mój Boże, kocham Cię nadewszystko! Najsłodsze Serce mojego Jezusa, daj, abym Cię coraz więcej kochał! O Jezu, przyjdź do mnie!

Kiedy kapłan podniósł Przenajświętszą Hostyę, to mów z nim razem:

Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata.

Potem zaś trzy razy:

Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł do przybytku serca mego, ale rzeknij tylko słowo, a zbawiona będzie dusza moja.

Po przyjęciu Przenajświętszej Hostyi mów:

Ciało Pana naszego Jezusa Chrystusa niechaj strzeże duszy mojej dla żywota wiecznego. Amen.

Pieśń przed pierwszą Komunią św.

1. Do Ciebie się, Panie Jezu, * Dziatki dzisiaj zbliżamy, * Tobie z ufnością mieszkanie * Serc naszych otwieramy.

2. Ach! Tyś zbawienia naszego * Chciał w trudach dokonywać, * Żebyś w sercach ludu Twego * Mógł kiedyś odpoczywać.

3. Teraz jesteś między nami, * A my około Ciebie! * Nie gardź, Święty, przybytkami * Serc naszych, daj nam Siebie.

4. Racz być gościem nas grzeszników, * U nas się mile bawić, * Zmazać

winy Twych dłużników, * Nam hojnie błogosławić.

5. Daj na pokarm Twoje ciało, * Daj na napój krew Twoją; * W wieczność będzie oddawało * Me serce wdzięczność swoją.

Po Komunii świętej.

Jezu, Tobie żyję! Jezu, Tobie umieram! Jezu, Twoim jestem w życiu i w śmierci.

O mój Zbawicielu, mieszkaj we mnie!

Boże mój i moje wszystko!

Najsłodszy Jezu! nie bądź mi Sędzią, ale Zbawicielem!

Słodkie Serce Jezusa mojego, niech Cię kocham coraz więcej!

Chwała i uwielbienie, miłość i dziękczynienie bądź w każdym momencie na wszystkich ołtarzach całej ziemi aż do końca świata!

Wielbi dusza moja Pana i rozradował się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim. Albowiem uczynił mi wielkie rzeczy, który możny jest i święte Imię Jego!

Niech będzie pochwalony i uwielbiony Jezus Chrystus w Najświętszym Sakramencie. Amen.

Afekty św. Ignacego po Komunii św.

Duszo Chrystusowa, poświęć mnie! Ciało Chrystusowe, zachowaj mnie! Krwi Chrystusowa, napój mnie! Wodo rany boku Chrystusowego, obmyj mnie! Męko Chrystusowa, wzmocnij mnie! O dobry Jezu, wysłuchaj mnie! W świętych ranach Twoich ukryj mnie i nie daj mi się rozłączyć z Tobą! Zasłoń mnie od złego nieprzyjaciela! Zawołaj mnie w godzinie śmierci mojej i spraw, abym przyszedł do Ciebie: abym z Twymi wybranymi i Aniołami mógł Cię wielbić na wieki wieków. Amen.

O mój Jezu! mój Boże, mój Panie, moja miłości, moje wszystko! O Najdroższy Panie mój i Zbawicielu! oto przyjąłem teraz Twoje najświętsze Ciało i Krew; o spraw, żebym odtąd nie ja żył, ale żebyś Ty żył we mnie! Amen.

Inna modlitwa po Komunii świętej.

Składam Ci dzięki, Ojcze, wszechmogący wieczny Boże, żeś mnie grzesznika bez wszelkiej zasługi, ale tylko z łaski miłosierdzia Twego posilić raczył drogiem Ciałem i Krwią Syna Twego, Pana naszego Jezusa Chrystusa; i proszę Cię, aby ta Komunia nie była dla mnie występkiem karygodnym, ale błogiem wyjednaniem przebaczenia. Niech mi będzie zbroją wiary i tarczą dobrej woli: niech będzie zniszczeniem grzechów moich: wykorzenieniem namiętności i pożądliwości: pomnożeniem miłości, cierpliwości, pokory i posłuszeństwa i wszystkich cnót! od napaści nieprzyjaciół tak widzialnych jak niewidzialnych mocną obroną: wzruszeń ciała i duszy mojej zupełnem uciszeniem, z Tobą, jednym i prawdziwym Bogiem, trwałem połączeniem i życia mego szczęśliwem dokonaniem. I błagam Cię, abyś mnie grzesznika zaprowadzić raczył do onej niewypowiedzianej wieczerzy, gdzie Ty z Synem Twoim i Duchem

Świętym dla świętych jesteś prawdziwą światłością, pełnem nasyceniem, wiecznem weselem, zupełną słodkością i doskonałą szczęśliwością. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Modlitwa do Najśw. Maryi Panny.

O najchwalebniejsza Maryo Panno, Matko Pana naszego Jezusa Chrystusa, Królowo nieba i ziemi i wszystkiego stworzenia; w Twoich najczystszych wnętrznościach godnaś była nosić, którego Najświętsze Ciało i Krew ja niegodny dzisiaj przyjąłem, racz się za mną grzesznym do najłaskawszego Syna Twego przyczynić, aby to, co w przyjęciu tego Najświętszego Sakramentu z niewiadomości lub lenistwa, albo przez nieuszanowanie uczyniłem, za Twojem dobrotliwem wstawieniem się i łaskawą przyczyną raczył mi miłościwie odpuścić. Amen.

Modlitwa.

Uwaga. Ojciec św. Pius IX. nadał wieczyście zupełny odpust każdemu z wiernych, którzy sercem skruchą przeniknionem odmawiać będą następującą modlitwę przed wizerunkiem ukrzyżowanego Pana Jezusa.

Oto upadam na kolana, dobry i najsłodszy Jezu przed obliczem Twojem, prosząc i błagając z całą gorącością ducha, na jaką zdobyć się mogę, abyś wpoić raczył w serce moje żywe uczucia wiary, nadziei i miłości, oraz prawdziwą za grzechy moje skruchę i mocną wolę do poprawy; podczas gdy z głębokiem uczuciem miłości i boleści rozpamiętywam i w duchu oglądam pięć ran Twoich, mając przed oczyma, co już mówił prorok Dawid o Tobie, o dobry Jezu: »Przebodli ręce moje i nogi moje, policzyli wszystkie kości moje.« (Ps. 21, 17. 18.)

GODZINKI

O NIEPOKALANEM POCZĘCIU NAJŚW. MARYI PANNY.

Pieśń.

Przenajświętsza Matko Boża, o Maryo; * Gwiazdo burzliwego morza, o Maryo; * Bądźże pozdrowiona, Panno uwielbiona, * I błogosławiona, o Maryo!

Na Jutrznię.

1. Zacznijcie wargi nasze chwalić Pannę świętą, * Zacznijcie opowiadać cześć Jej niepojętą.

2. Przybądź nam, miłościwa Pani, ku pomocy, * A wybaw nas z potężnych nieprzyjaciół mocy.

3. Chwała Ojcu i Synowi Jego przedwiecznemu, * I równemu Im w Bóstwie Duchowi Świętemu, * Jak było na początku i zawsze i ninie, * Niech Bóg w Trójcy jedyny na wiek wieków słynie.

Hymn.

1. Zawitaj Pani świata, niebieska Królowa, * Witaj, Panno nad Panny, gwiazdo porankowa!

2. Zawitaj, pełna łaski, prześliczna światłości, * Pocieszycielko grzesznych, prosim Twej litości.

3. Ciebie Stwórca przedwieczny od wieków swojemu, * Za matkę wybrał Słowu Jednorodzonemu.

4. Ten, który ziemi okrąg i nieba ogniste, * I powietrze i wody stworzył przeźroczyste.

5. Ciebie Oblubienicę, przyozdobił Sobie, * Bo przestępstwo Adama nie ma prawa w Tobie.

V. Przejrzał Ją Bóg i wybrał Ją Sobie.
R. I powołał Ją do przybytku Swego.

V. Panie, wysłuchaj modlitwę naszą.
R. A wołanie nasze niech przyjdzie do Ciebie.

Módlmy się: Święta Maryo, Królowo niebieska, Matko Pana naszego Jezusa Chrystusa i Pani świata, która nikogo nie opuszczasz i nikim nie gardzisz, wejrzyj na nas, Pani nasza, łaskawem okiem miłosierdzia Twego, a uproś nam u Syna Swego miłego odpuszczenie wszystkich grzechów naszych, abyśmy, którzy teraz święte i Niepokalane Poczęcie Twoje nabożnem sercem rozpamiętywamy, wiecznego błogosławieństwa zapłatę w niebie otrzymać mogli; co niechaj da Ten, któregoś Ty, Panno, porodziła, Pan nasz, Jezus Chrystus, który z Ojcem i z Duchem Świętym żyje i króluje, w Trójcy jedyny, na wieki wieków. Amen.

Panie, wysłuchaj modlitwę naszą, * A wołanie nasze niech przyjdzie do Ciebie.

Błogosławmy Panu. * Bogu chwała.

A dusze wiernych zmarłych przez

miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju. Amen.

Pieśń.

Łaski Bożej jesteś pełna, o Maryo, * Duchem Świętym obdarzona, o Maryo, * Bądźże pozdrowiona, Panno uwielbiona * I błogosławiona, o Maryo!

Na Prymę.

Przybądź nam, miłościwa Pani i t. d. (str. 122).

Chwała Ojcu i t. d.

Hymn.

1. Zawitaj, Panno mądra, domie Bogu miły, * Który złoty stół i siedm kolumn ozdobiły.

2. Od wszelakiej zarazy świata ochroniona, * Pierwej święta w żywocie matki, niż zrodzona.

3. Wszystkich żyjących Matko, Tyś jest Świętych drzwiami, * Nowa gwiazdo z Jakóba, Tyś nad Aniołami.

4. Ty żądło piekła kruszysz, rządzisz niebios mocy, * Twojej żaden napróżno nie woła pomocy!

V. Sam Ją stworzył w Duchu Świętym.
R. I wywyższył Ją nad wszystkie dzieła rąk Swoich.
V. Panie, wysłuchaj modlitwę naszą.
R. A wołanie nasze niech przyjdzie do Ciebie.

Módlmy się: Święta Maryo, Królowo niebieska i t. d. (patrz str. 124).

Pieśń.

Pan z Tobą, od wieków Ciebie, o Maryo! * Przeznaczył za Matkę Sobie, o Maryo! * Bądźże pozdrowiona, Panno uwielbiona * I błogosławiona, o Maryo!

Na Tercyę.

Przybądź nam, miłościwa Pani i t. d. (str. 122).
Chwała Ojcu i t. d.

Hymn.

1. Witaj, arko przymierza, tronie Salomona, * Tęczo, wszechmocną ręką z pięknych farb złożoną,

2. Tyś krzak Mojżeszów, Boskim ogniem gorejąca, * Tyś różdżka Aaronowa, śliczny kwiat rodząca.

3. Bramo rajska zamkniona, runo Gedeona, * Tyś niezwyciężonego plastr miodu Samsona.

4. Przystało, aby Cię Syn tak zacny, od winy * Pierworodnej zachował i zmazy Ewinej.

5. Który Ciebie za Matkę obierając Sobie, * Chciał, by przywara grzechu nie postała w Tobie.

V. Ja mieszkam na wysokościach.
R. A tron mój jest w słupie obłoku.
V. Panie, wysłuchaj modlitwę naszą.
R. A wołanie nasze niech przyjdzie do Ciebie.

Módlmy się: Święta Maryo, Królowo niebieska i t. d. (patrz str. 124).

Pieśń.

Między wszemi Tyś jedyna, o Maryo, * Błogosławioną nazwana, o Maryo! * Bądźże pozdrowiona, Panno uwielbiona * I błogosławiona, o Maryo!

Na Sekstę.

Przybądź nam, miłościwa Pani i t. d. (str. 122).

Chwała Ojcu i t. d.

Hymn.

1. Witaj świątyni Boga w Trójcy jedynego, * Tyś raj anielski, pałac wstydu panieńskiego.

2. Pociecho utrapionych, ogrodzie wdzięczności, * O palmo cierpliwości, o cedrze czystości!

3. Ziemia jesteś kapłańska i błogosławiona, * Święta, i pierworodną zmazą nie dotkniona.

4. Miasto Pańskie i brama na wschód wystawiona, * Wszelkąś łaską, jedyna Panno, napełniona.

V. Jak lilia między cierniem.
R. Tak przyjaciółka moja między córkami Adamowemi.
V. Panie, wysłuchaj modlitwę naszą.
R. A wołanie nasze niech przyjdzie do Ciebie.

Módlmy się: Święta Maryo, Królowo niebieska i t. d. (patrz str. 124).

Pieśń.

Błogosławiony jest święty, o Maryo! * Owoc Twój z Ducha poczęty, o Maryo! * Bądźże pozdrowiona, Panno uwielbiona * I błogosławiona, o Maryo!

Na Nonę.

Przybądź nam, miłościwa Pani i t. d. (str. 122).

Chwała Ojcu i t. d.

Hymn.

1. Witaj, miasto ucieczki, wieżo utwierdzona * Dawidowa, basztami i bronią wzmocniona.

2. Ciebie Bóg przy poczęciu miłością Swą darzy, * Przez Cię złamana władza piekielnych mocarzy.

3. O! mężna białogłowo, Judyt wojująca * Abizai, prawego Dawida żywiąca!

4. Rachel ożywiciela Egiptu nosiła, * Nam Zbawiciela świata Marya powiła.

V. Wszystkaś piękna jest przyjaciółko moja.
R. A zmaza pierworodna nigdy w Tobie nie była.
V. Panie, wysłuchaj modlitwę naszą.
R. A wołanie nasze niech przyjdzie do Ciebie.

Módlmy się: Święta Maryo, Królowo niebieska i t. d. (patrz str. 124).

Pieśń.

Jezus Chrystus, Syn Twój miły, o Maryo! * Dla Ciebie nam jest łaskawy, o Maryo! * Bądźże pozdrowiona, Panno uwielbiona * I błogosławiona, o Maryo!

Na Nieszpór.

Przybądź nam, miłościwa Pani i t. d. (str. 122).

Chwała Ojcu i t. d.

Hymn.

1. Witaj zegarze, w którym cudownie cofnione * Słońce dziesięcią linii, gdy Słowo wcielone.

2. Aby człowiek z padołu powstał wywyższony, * Ledwo, że od Aniołów Bożych umniejszony.

3. Słońca tego promieńmi Marya jaśnieje, * W poczęciu Swem, jak złota zorza światłem sieje.

4. Między cierniem lilia, kruszy łeb smokowi, * Piękna, jak w pełni księżyc świeci człowiekowi.

V. Jam sprawiła na niebie, aby wschodziła światłość nieustająca.
R. I jako mgła okryłam wszystką ziemię.
V. Panie, wysłuchaj modlitwę naszą.
R. A wołanie nasze niech przyjdzie do Ciebie.

Módlmy się: Święta Maryo, Królowo niebieska i t. d. (patrz str. 124).

Pieśń.

Matko Boża, Panno czysta, o Maryo! * Proś za nas Jezusa Chrystusa, o Maryo! * Niech odpuści winę teraz i w godzinę * Śmierci naszej. Amen, O Maryo!

Na Kompletę.

Niech nas, Panno! Twą prośbą ku Sobie nawróci * Jezus, Syn Twój, a słuszny gniew od nas odwróci.

Przybądź nam, miłościwa Pani i t. d. (str. 122).

Chwała Ojcu i t. d.

Hymn.

1. Witaj, Matko Najświętsza, Panieńskiej czystości, * Gwiazdami uwieńczona, Pani łaskawości.

2. Niepokalana, czystsza niźli Aniołowie! * Po prawej ręce Króla stoisz w złotogłowie.

3. O Rodzicielko łaski, nadziejo grzeszących! * O jasna gwiazdo morska! O porcie tonących!

4. Bramo rajska! niemocnych, * Zdrowie w Twej obronie, * Niech Boga oglądamy na górnym Syonie.

V. Olej wylany, o Maryo! Imię Twoje.

R. Słudzy Twoi zakochali się bardzo w Tobie.

V. Panie, wysłuchaj modlitwę naszą.
R. A wołanie nasze niech przyjdzie do Ciebie.

Módlmy się: Święta Maryo, Królowo niebieska i t. d. (patrz str. 124).

Ofiarowanie.

1. Z pokłonem, Panno święta! ofiaruję Tobie * Te godzinki, ku Twojej chwale i ozdobie.

2. Prosząc, byś nas zbawienną drogą prowadziła, * A przy śmierci z pociechą, jak Matka przybyła.

3. Byśmy za Twą pomocą, w tej ostatniej chwili, * Łzami szczerego żalu grzechy nasze zmyli.

Antyfona. Tać jest różdżka, w której ani znak pierworodnej zmazy, ani skaza uczynkowej winy nie powstała.

V. Przy poczęciu Twojem, Panno, niepokalanąś została.
R. Módl się za nami do Boga, któregoś Syna porodziła.

Módlmy się: Boże, któryś przez Niepokalane Maryi Panny Po-

częcie, godne Synowi Twojemu mieszkanie zgotował: prosimy Cię, abyś, jakoś ją przez śmierć tegoż Syna przejrzaną od wszelkiej zmazy zachował, tak nam, za Jej przyczyną, niepokalanymi przyjść do Siebie dopuścić raczył. Przez tegoż Jezusa Chrystusa, Syna Twego, Pana naszego, który z Tobą, w jedności Ducha Świętego, żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

Na zakończenie.

Antyfona. Święta Maryo! ratuj nędznych, wspomagaj słabych, pocieszaj strapionych, módl się za ludem, przyczyniaj się za duchowieństwem, wstawiaj się za pobożną płcią niewiast: niech wszyscy doznawają Twego wsparcia, którzykolwiek z nabożeństwem obchodzą Twoje święte Niepokalane Poczęcie. (Wspominanie.)

Módlmy się: Daj, prosimy Cię Panie! sługom Twoim nieustannem duszy i ciała cieszyć się zdrowiem i za chwalebną błogosławionej Maryi zawsze Panny przyczyną od teraźniej-

szego smutku być wolnymi i wiecznego dostąpić wesela. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. Amen.

Pieśń po godzinkach.

1. O Maryo! cna Patronko wszech grzeszników, * Nie opuszczaj, lecz wspomagaj miłośników: * Przyczyniaj się u Jezusa Swego Syna, * Aby była odpuszczona grzesznym wina.

2. Nasza Najświętsza Królowo! Panno czysta! * Przyczyniaj się, a proś za nas Jezu Chrysta: * Abyśmy, kończąc niniejszy wiek w żałości, * Przyszli, gdzie z Synem królujesz, do radości. Amen.

MODLITWA RÓŻAŃCA ŚW.

Różaniec rozpoczyna się jednem »Wierzę w Boga«, 1 »Ojcze nasz« i 3 »Zdrowaś Maryo«, w których się po »Jezus« dodaje:

W Różańcu radosnym:

1. Który niech w nas rozmnoży wiarę.
2. Który niech w nas wzmocni nadzieję.
3. Który niech w nas uzupełni miłość.

Następnie 5 tajemnic radosnych:

1. Któregoś Ty, o Panno, z Ducha Świętego poczęła.
2. Któregoś Ty, o Panno, do Elżbiety przyniosła.
3. Któregoś Ty, o Panno, w Betleem porodziła.
4. Któregoś Ty, o Panno, w świątyni ofiarowała.
5. Któregoś Ty, o Panno, w świątyni znalazła.

W Różańcu bolesnym:

1. Który niech nam oświeci rozum.
2. Który niech nam uzupełni wolę.
3. Który niech nam wzmocni pamięć.

5 tajemnic bolesnych:

1. Który się za nas krwią pocił.
2. Który był za nas biczowany.
3. Który był za nas cierniem ukoronowany.
4. Który za nas krzyż ciężki nosił.
5. Który był za nas ukrzyżowany.

W Różańcu chwalebnym:

1. Który niech kieruje nasze myśli.

2. Który niech powściąga nasze słowa.
3. Który niech rządzi nasze sprawy.

5 tajemnic chwalebnych:

1. Który z martwych powstał.
2. Który do niebios wstąpił.
3. Który nam Ducha Świętego zesłał.
4. Który Ciebie, o Panno, wziął do nieba.
5. Który Ciebie, o Panno, w niebie ukoronował.

I. PSALMY NIESZPORNE NA NIEDZIELE I ŚWIĘTA,

które własnych nieszporów nie mają.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryo (po cichu zmówić).

V. Boże wejrzyj ku wspomożeniu memu.
R. Panie pospiesz ku ratunkowi memu.
V. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.
R. Jak było na początku, teraz, zawsze i na wieki wieków. Amen.

I. Psalm 109.

1. Rzekł Pan Panu memu: * siedź po prawicy mojej.

2. Aż położę nieprzyjacioły Twoje: * podnóżkiem nóg Twoich.

3. Berło mocy Twojej wypuści Pan ze Syonu: * panuj wpośród nieprzyjaciół Twoich.

4. Przy Tobie panowanie w dzień możności Twojej w jasnościach Świętych: * ze żywota przed jutrzenką zrodziłem Cię.

5. Przysiągł Pan a nie będzie Mu żal: * Ty jesteś kapłanem na wieki według obrządku Melchizedechowego.

6. Pan po prawicy Twojej: * poraził w dzień gniewu swego króle.

7. Będzie sądził narody, napełni przepaści: * potłucze głowy wielu na ziemi.

8. Z strumienia na drodze pić będzie: * dlatego wywyższy głowę.

Chwała Ojcu i Synowi i t. d.

II. Psalm 110.

1. Będę Cię chwalił, Panie, całem sercem mojem: * w radzie sprawiedliwych i w zgromadzeniu.

2. Wielkie sprawy Pańskie: * wynalezione we wszystkiem upodobaniu Jego.

3. Chwalebne i sławne dzieło Jego: * a sprawiedliwość Jego trwa na wieki wieków.

4. Uczynił pamiątkę dziwów Swoich miłosierny a litościwy Pan: * dał pokarm tym, którzy się Go boją.

5. Pamiętać będzie wiecznie na testament Swój: * moc uczynków Swoich oznajmi ludowi Swemu.

6. Że im dał dziedzictwo poganów: * uczynki rąk Jego prawda i sąd.

7. Wierne są wszystkie przykazania Jego, utwierdzone na wieki wieków: * uczynione w prawdzie i prawości.

8. Posłał odkupienie ludowi Swemu: * postanowił na wieki testament Swój.

9. Święte i straszne Imię Jego: * początek mądrości bojaźń Pańska.

10. Rozum dobry wszystkim, którzy je czynią: * chwała Jego trwa na wieki wieków.

Chwała Ojcu i Synowi i t. d.

III. Psalm 111.

1. Błogosławiony mąż, który się boi Pana: * w przykazaniu Jego będzie się kochał wielce.

2. Możne na ziemi będzie nasienie Jego: * naród sprawiedliwych błogosławion będzie.

3. Sława i bogactwa w domu jego: * sprawiedliwość Jego trwa na wieki wieków.

4. Zeszła w ciemnościach światłość prawym: * miłościwy, miłosierny i sprawiedliwy.

5. Szczęśliwy człowiek, który się lituje i użycza, ułoży sprawy swoje w sądzie: * bo na wieki nie będzie poruszon.

6. W wiecznej pamiątce będzie sprawiedliwy: * nie będzie się bał posłuchu złego.

7. Gotowe serce jego nadzieję mieć w Panu, umocnione jest serce jego: * nie poruszy się, aż wzgardzi nieprzyjacioły swymi.

8. Rozsypał, dał ubogim, sprawiedliwość Jego trwa na wieki wieków: * moc Jego wywyższy się w chwale.

9. Grzesznik ujrzy i będzie się gniewał, będzie zgrzytał zębami swymi, a będzie schnąć: * żądza niezbożnych zaginie.

Chwała Ojcu i Synowi i t. d.

IV. Psalm 112.

1. Chwalcie dzieci Pana: * Chwalcie Imię Pańskie.

2. Niech będzie Imię Pańskie błogosławione * odtąd i aż na wieki.

3. Od wschodu słońca aż do zachodu: * chwalcie Imię Pańskie.

4. Wysoki nad wszystkie narody Pan: * a nad niebiosa chwała Jego.

5. Któż jako Pan Bóg nasz, który mieszka na wysokości: * a na nizkie rzeczy patrzy na niebie i na ziemi?

6. Podnosząc ze ziemi nędznego: * a z gnoju wywyższając ubogiego.

7. Aby go posadził z książęty: * z książęty ludu Swego.

8. Który czyni, iż niepłodna mieszka w domu: * matka synów wesoła.

Chwała Ojcu i Synowi i t. d.

V. Psalm 113.

1. Gdy wychodził lud Izraelski z Egiptu: * dom Jakobów z ludu pogańskiego.

2. Stał się lud Judzki poświęceniem jego: * Izrael mocą Jego.

3. Morze ujrzało i uciekło: * Jordan wrócił się nazad.

4. Góry skakały jako barany: * a pagórki jako jagnięta.

5. Cóż ci się stało morze, żeś uciekło: * i tobie Jordanie, żeś się nazad wrócił?

6. Góry wyskoczyłyście jako barany * a pagórki jako jagnięta?

7. Od oblicza Pańskiego zadrżała ziemia: * od oblicza Boga Jakóbowego.

8. Który obrócił opokę w wodne jeziora: * a skałę w źródło wodne.

9. Nie nam, Panie, nie nam: * ale Imieniowi Twemu daj chwałę.

10. Dla miłosierdzia Twego i dla prawdy Twojej: * aby snadź nie rzekli poganie: Gdzież jest Bóg ich?

11. A Bóg nasz na niebie: * wszystko, cokolwiek chciał, uczynił.

12. Bałwany pogańskie, srebro i złoto, * robota rąk człowieczych.

13. Usta mają, a nie będą mówić: * oczy mają, a nie ujrzą.

14. Uszy mają, a nie usłyszą: * nozdrze mają, a nie będą wąchać.

15. Ręce mają, a nie będą macać; nogi mają, a nie będą chodzić: * ani wołać będą gardłem swojem.

16. Niech im podobni będą, którzy je czynią: * i wszyscy, którzy w nich ufają.

17. Dom Izraelski nadzieję miał w Panu: * pomocnikiem ich i obrońcą ich jest.

18. Dom Aaronów nadzieję miał w Panu: * pomocnikiem ich i obrońcą ich jest.

19. Którzy się boją Pana, nadzieję mieli w Panu: * pomocnikiem ich i obrońcą ich jest.

20. Pan pamiętał na nas: * i błogosławił nam.

21. Błogosławił domowi Izraelskiemu; * błogosławił domowi Aaronowemu.

22. Błogosławi wszystkim, którzy się boją Pana: * małym z większymi.
23. Niech przysporzy wam Pan: * wam i synom waszym.
24. Błogosławieni wy od Pana: * który stworzył niebo i ziemię.
25. Niebo nad niebiosy Panu: * a ziemię dał synom człowieczym.
26. Nie umarli będą Cię chwalić, Panie: * ani wszyscy, którzy zstępują do piekła.
27. Ale my, którzyśmy żywi, błogosławimy Panu: * od tego czasu aż na wieki.

Chwała Ojcu i Synowi i t. d.

Albo zamiast poprzedniego Psalmu następujący:

Psalm 116.

1. Chwalcie Pana wszystkie narody: * chwalcie Go wszystkie pokolenia.
2. Bo się umocniło nad nami miłosierdzie Jego: * a prawda Pańska trwa na wieki.

Chwała Ojcu i Synowi i t. d.

Capitulum II. Kor. 1, 3. 4.

Błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy, który nas cieszy we wszelkiem utrapieniu naszem.
R. Bogu dzięki!

Hymn.

1. Panie, Ty jesteś jak byłeś, * Niżeli ten świat stworzyłeś: * Zawsze dobry i łaskawy, * Wszystkich ludzi Ojciec prawy.

2. Niech zawsze królestwo Twoje * Rozszerza granice swoje, * Aż wszystkie ziemi narody * Doznają jego swobody.

3. Tyści rządcą świata, Panie; * Co tylko chcesz, to się stanie, * Niech i my zawsze pełnimy * Wolę Twą, póki żyjemy.

Magnificat.

(Pieśń Najśw. Maryi Panny. Łuk. 1, 46—55.)

1. Wielbi * dusza moja Pana.

2. I rozradował się duch mój * w Bogu Zbawicielu moim.

3. Iż wejrzał na pokorę służebnicy Swojej: * oto bowiem odtąd błogosławioną mię zwać będą wszystkie narody.

4. Albowiem uczynił mi wielkie rzeczy, który możny jest, * i święte Imię Jego.

5. A miłosierdzie Jego od narodu do narodów * bojącym się Jego.

6. Pokazał moc w ramieniu Swojem; * rozprószył pyszne myślą serca ich.

7. Złożył mocarzy z stolicy, * a podwyższył pokornych.

8. Łaknących napełnił dobrami: * a bogaczy próżno odprawił.

9. Przyjął Izraela sługę Swego, * wspomniawszy na miłosierdzie Swoje.

10. Jako mówił do Ojców naszych, * Abrahama i potomków jego na wieki.

11. Chwała Ojcu i Synowi * i Duchowi Świętemu.

12. Jako było na początku i t. d.

Magnificat.

(Na inną melodyę ułożone.)

(Wielbij, wielbij duszo moja! * Wielbij, wielbij duszo moja Pana!)

1. A dusza moja w Bogu się raduje, * I wdzięcznem sercem Jemu wyśpiewuje.

2. Bo na pokorną spojrzał służebnicę, * I przez Nią podał zgubionym prawicę.

3. Okazał na mnie cud Swej wszechmocności, * Pan Bóg najświętszy, Ojciec łaskawości.

4. Jego litości wszyscy doznawają, * Co się Go boją i Jego kochają.

5. Nieprzyjaciela pokruszył pysznego * I wsławił dzielną moc ramienia Swego.

6. Zrzucił wyniosłych z tronu wspaniałości, * Podniósł pokornych do chwały jasności.

7. Głodni żebracy dary pozyskali, * Możni w dostatkach głodnymi zostali.

8. Pełen litości przyjął Izraela, * I dał z krwi jego światu Zbawiciela.

9. Jak Abrahamowi i potomstwu jego * Ślubił, dotrzymał przyrzeczenia Swego.

10. Chwała bądź Bogu w Trójcy Jedynemu! * Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu.

11. Jak od początku było, tak i ninie * I na wiek wieków niechaj zawsze słynie.

V. Panie, wysłuchaj modlitwę moją!
R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.
V. Pan z wami.
R. I z duchem Twoim.

Módlmy się: Boże, ucieczko i wspomożenie nasze, wysłuchaj nabożne modlitwy Kościoła Twego świętego, a racz to miłościwie sprawić, ażebyśmy to, o co uprzejmie prosimy, w prawdzie otrzymać mogli. Przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

V. Pan z wami.
R. I z duchem Twoim.
V. Błogosławmy Panu.
R. Bogu chwała.

V. Dusze wiernych zmarłych niech odpoczywają w pokoju.

R. Amen.

II. NIESZPORY W UROCZYSTOŚĆ BOŻEGO NARODZENIA.

I., II., III. Psalm jako w nieszporach niedzielnych.

IV. Psalm 129.

1. Z głębokości wołam ku Tobie, Panie: * Panie, wysłuchaj głos mój.

2. Niech będą uszy Twoje nakłonione: * na głos modlitwy mojej.

3. Jeśli będziesz zważał na nieprawości, Panie: * Panie, któż wytrzyma.

4. Albowiem u Ciebie jest ubłaganie: * i dla zakonu Twego czekałem Cię, Panie.

5. Czekała dusza moja na słowo Jego: * nadzieję miała dusza moja w Panu.

6. Od straży porannej aż do nocy: * niechaj nadzieję ma Izrael w Panu.

7. Bo u Pana miłosierdzie: * i obfite u Niego odkupienie.

8. A On odkupi Izraela: * ze wszystkich nieprawości jego.

Chwała Ojcu i Synowi i t. d.

V. Psalm 131.

1. Pomnij Panie na Dawida: * i na wszystką pokorę jego.

2. Jako przysiągł Panu: * ślubował ślub Bogu Jakóbowemu.

3. Jeśli wnijdę do przybytku domu mego: * jeśli wstąpię na łoże posłania mego.

4. Jeśli przypuszczę sen na oczy moje: * i drzemanie na powieki moje.

5. I odpoczynek na skronie moje, aż znajdę miejsce Panu: * przybytek Bogu Jakóbowemu.

6. Otośmy o nim słyszeli w Efracie: * Znaleźliśmy go na polach leśnych.

7. Wnijdziemy do przybytku Jego: * kłaniać się będziemy na miejscu, gdzie stały nogi Jego.

8. Powstań Panie do odpocznienia Twego: * Ty i skrzynia poświęcenia Twego.

9. Kapłani Twoi niech się obleką w sprawiedliwość: * a Święci Twoi niech się weselą.

10. Dla Dawida sługi Twego: * nie odwracaj oblicza Chrystusa Twojego.

11. Przysiągł Pan Dawidowi prawdę, a nie odmieni jej: * z owocu żywota twego posadzę na stolicy twojej.

12. Jeśli synowie twoi strzedz będą testamentu mego: * i świadectw moich tych, których ich nauczę.

13. I synowie ich aż na wieki: * będą siedzieć na stolicy twojej.

14. Albowiem Pan obrał Syon: * obrał go na mieszkanie sobie.

15. To odpocznienie moje na wieki wieków, * tu mieszkać będę, bom je obrał.

16. Wdowę jego błogosławiąc, pobłogosławię: * ubogie jego nasycę chlebem.

17. Kapłany jego przyoblekę zbawieniem: * a Święci jego weselem weselić się będą.

18. Tam wyniosę moc Dawida: * zgotowałem pochodnię Chrystusowi memu.

19. Nieprzyjacioły jego przyoblekę wstydem: * a na nim się rozkwitnie poświęcenie moje.

Chwała Ojcu i Synowi i t. d.

Capitulum (Żyd. 1, 1. 2.).

Gdy już wielokrotnie i w wieloraki sposób mówił Bóg dawniej do ojców naszych przez proroków, naostatek tymi dniami mówił do nas przez Syna, którego postanowił dziedzicem wszystkich rzeczy, przez którego uczynił też i wieki.
R. Bogu dzięki!

Hymn.

1. O Jezu, nasz Zbawicielu! * Jedyny Odkupicielu! * Przed wieki z Ojca zrodzony, * Z Matki w czasie narodzony.

2. Śliczna Ojcowska jasności, * Nadziejo ludzkiej słabości, * Skłoń uszy Twe litościwe * Na prośby nasze troskliwe.

3. Wspomnij Zbawicielu Sobie, * Żeś naszej ludzkiej osobie * Równe

ciało wziął z Rodzicy, * Niepokalanej Dziewicy.

4. Toć dzień Twego narodzenia * Do wszego mówi stworzenia, * Żeś sam z tronu Ojcowskiego * Przyszedł dla zbawienia mego.

5. Przetoż niebo wykrzykuje, * Wesołość swoją zwiastuje, * Ziemia z niezmierną radością * Cieszy się Twoją bytnością.

6. My też przez Cię odkupieni, * i krwią Twoją oczyszczeni, * Pamiątkę dziś w nowem pieniu * Czynim Twemu urodzeniu.

7. Bądź Jezu wiecznie chwalony, * Z Panny czystej narodzony, * Wieczna chwała Ojcu Twemu, * I z Nim Duchowi Świętemu.

V. Objawił nam Pan, Alleluja!
R. Zbawienie nasze, Alleluja!

Magnificat.

V. Pan z wami.
R. I z duchem Twoim.

Módlmy się: Daj nam to, o Panie, wszechmogący Boże! aby wciele-

nie Syna Twego Jednorodzonego uwolniło nas od więzów grzechowych, które dotąd w ciężkiej trzymały nas niewoli. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg na wieki wieków. *R.* Amen.

III. NIESZPORY NA UROCZYSTOŚĆ ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO.

V. Panie, otwórz usta moje!
R. A wargi moje będą opowiadać chwałę Twoją.
V. Boże, pospiesz ku wspomożeniu memu.
R. Panie, pokwap się ku ratunkowi memu.
V. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.
R. Jaka była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

(Psalmy niedzielne, albo)

Wstęp.

V. Wstał Pan Chrystus z martwych, Alleluja!
R. Wstał Pan Chrystus z martwych, Alleluja!
V. Który z miłości dla człeka grzesznego,
Umarł zranion na krzyżu za niego.
R. Wstał Pan Chrystus z martwych, Alleluja!
V. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.
R. Wstał Pan Chrystus z martwych, Alleluja!

Hymn.

1. Prawowierni chrześcijanie, * Zacznijmy nasze śpiewanie: * Zjawił nam Jezus wesele, * Zwojował nieprzyjaciele.

2. Za grzechy świata całego, * Zmarł śmiercią krzyża strasznego; * W grobie złożono zmarłego; * Powstał z martwych dnia trzeciego.

3. Swą śmiercią nam śmierć osłodził, * I nas z Swym Ojcem pogodził,

* Gdy wytoczył krew na ziemię, * Żeby zbawił ludzkie plemię.

4. Przez Twoje, Jezu, skonanie * I cudowne zmartwychwstanie: * Wspomóż, gdy będziem umierać, * Daj nam chwalebnie zmartwychwstać.

Antyfona: Zbawiciel nasz ukochany * Powstał z martwych uwielbiony. * Wesel się stworzenie, * Bo wieczne zbawienie * Śmiercią ci wysłużył. * Alle, Alleluja.

Psalm I.

1. Dzisiaj przed Panem jak dziatki padajmy, * Wielbiąc Jego dobroć, pieśni śpiewajmy.

2. Śmierci już bojaźń odpędzona wcale, * Gdy nasz Zbawiciel z martwych powstał w chwale.

3. Żeby dla grzechu świat nie był zgubiony, * Śmiercią Jezusa gorzką odkupiony.

4. Umarł za grzesznych okropnie męczony, * I zdjęty z krzyża, w grobie położony.

5. Jak człek spoczywał w grobie wyrobionym, * Lecz jak Bóg powstał w ciele uwielbionym.

6. Więc dziś śpiewajmy z serca wesołego, * Witajmy Pana zmartwychpowstałego.

7. Witaj, o Jezu! z grobu uwielbiony, * Przez Ciebie świat cały jest wybawiony.

8. Pełni miłości przed Tobą padamy, * Za Twoje łaski dzięki Ci składamy.

9. Chwalmy Pana, lecz nie tylko słowami, * Ale Go chwalmy dobremi sprawami.

10. Gdy żyjem cnotliwie, chroniąc się złego, * Wtedy prawdziwie wychwalamy Jego.

11. Wstał Jezus z martwych i już nie umiera, * Do cnót i w niebo drogę nam otwiera.

12. Jeśli dziś chcemy w Panu się radować, * Musimy Go jak dziatki naśladować.

13. Zatem powstańmy z grobu naszych złości, * Które w nas złe są, namujmy skłonności.

14. Byłeś wyniosłym, lub czyniłeś zdrady: * Stań się pokornym, daj dobre przykłady.

15. Byłeś łakomym, krzywdęś czynił innym; * Nagródź, coś skrzywdził, a bądź dobroczynnym.

16. Byłeś rozpustnym, żyłeś niecnotliwie: * Daj dobry przykład, żyjąc wstrzemięźliwie.

17. Chwała bądź Bogu w Trójcy Jedynemu: * Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu.

18. Jak od początku była, tak i ninie: * I na wiek wieków niechaj zawsze słynie.

Antyfona: Zbawiciel nasz ukochany i t. d. (str. 157).

Antyfona: Alleluja! Wychwalajmy Boga, Alleluja!

Psalm II.

1. Zmartwychwstał Jezus, w Swej chwale króluje, * A nam w przyszłości żywot pokazuje.

2. Żyję ja, mówi: wy też żyć będziecie, * Ja zmartwychwstałem, wy też powstaniecie.

3. Jaka to dla nas wesoła nowina, * Która nam żywot po śmierci wspomina.

4. Zmartwychwstał Jezus, my, gdy też pomrzemy, * Za dobre sprawy płacę odbierzemy.

5. Więc się nie bójmy śmiertelnego cienia, * Bo tylko ciało śmierć w ziemię przemienia.

6. Dusza na obraz Boski gdy stworzona, * Nie umrze, tylko będzie zbawiona.

7. Potem ujrzemy, czegośmy pragnęli, * Ustąpią nędze, które nas trapiły.

8. Znikną choroby, strachy, utrapienia; * Po śmierci będziem zażywać spocznienia.

9. Nie lękajcie się śmierci sprawiedliwi, * Choć tu pomrzecie, tam będziecie żywi.

10. Pragniesz umierać jako sprawiedliwy: * Chroń się występków, wiedź żywot cnotliwy.

11. Więc wychwalajmy dziś Boga naszego, * Że tak uwielbił człowieka nędznego.

12. Dopóki żyjem, na śmierć pamiętajmy, * Na przyszły żywot zawsze poglądajmy.

13. Nie wiążmy serca do świata marności, * Bo te przeminą jako dym w krótkości.

14. Ale szukajmy ojczyzny w przyszłości, * Którą wysłużył nam Jezus w miłości.

15. Często wzdychajmy, jakoby z więzienia, * Aż dostąpimy wiecznego spocznienia.

16. Chwała bądź Bogu w Trójcy Jedynemu: * Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu.

17. Jak od początku była, tak i ninie, * I na wiek wieków niechaj zawsze słynie.

Antyfona.

Alleluja! Wychwalajmy Boga, Alleluja!

Psalm III.

1. Wstał Pan jako Rycerz, śmierć i grzech zwojował, * Niebo nam otwarł, z kajdan nas odkował.

2. Dokonał zamiar poselstwa Swojego: * Przebłagał za nas Ojca niebieskiego.

3. Wesel się tedy ludzkie pokolenie, * Że ci Pan Jezus wysłużył zbawienie.

4. Cierpiał, był bowiem bity, naigrawany, * Nareszcie na śmierć okropną skazany.

5. Wszystko to znosił dla człeka cierpliwie, * Że nas ukochał, a kochał prawdziwie.

6. My też z miłości dla Pana naszego * Znośmy, gdy nam co dokucza przykrego.

7. Gdy nam dojmują choroby, słabości, * Ubóstwo, nędze, lub dolegliwości.

8. Wtedy pomnijmy na Syna Boskiego: * On cierpiał za nas, my cierpmy za Niego.

9. On nas ukochał, my się też miłujmy, * Lecz naszą miłość w skutku okazujmy.

10. W potrzebach braci pilnie wspomagajmy, * Gdy nas obrażą, chętnie przebaczajmy.

11. Przez Twe cudowne, Jezu, zmartwychwstanie, * Niech zstąpi na nas Twoje przeżegnanie.

12. Chowaj Twe dziatki pod Twemi skrzydłami, * Oddal uciski, wiszące nad nami.

13. A gdy nas wzbudzisz, abyśmy powstali, * Daj, niech Cię z duszą ciało wiecznie chwali.

14. Chwała bądź Bogu w Trójcy jedynemu: * Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu.

15. Jak od początku była, tak i ninie, * I na wiek wieków niechaj zawsze słynie.

Antyfona.

Alleluja! Wychwalajmy Boga, Alleluja!

V. Wstał Chrystus z martwych, Alleluja!

R. Który za nas na krzyżu umarł, Alleluja!

V. Panie, racz wysłuchać modlitwy nasze.

R. A wołanie nasze niech przyjdzie do Ciebie.

V. Pan z wami.
R. I z duchem Twoim.

Módlmy się: Boże, który w dniu dzisiejszym przez jednorodzonego Syna Twego śmierć zwyciężywszy, bramy wieczności nam otworzyłeś, racz prośby nasze, do których nas łaską Twoją pobudzasz, pomocą Twoją wypełnić. Przez tegoż Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Św., Bóg po wszystkie wieki wieków. Amen.

IV. NIESZPORY NA UROCZYSTOŚĆ ZESŁANIA DUCHA ŚW.

Ojcze nasz i t. d. Zdrowaś Maryo i t. d.

Boże wejrzyj i t. d.

Psalmy niedzielne.

1. Rzekł Pan Panu memu (str. 138).
2. Będę Cię chwalił (str. 139).
3. Błogosławiony mąż (str. 141).
4. Chwalcie dzieci (str. 142).
5. Gdy wychodził lud Izraelski (str. 143).

Capitulum Dzieje Apost. 2, 1. 2.

1. A gdy się spełniły dni Pięćdziesiątnicy, byli wszyscy razem na temże miejscu i stał się z prędka z nieba szum, jakoby przypadającego wiatru gwałtownego, i napełnił wszystek dom, gdzie siedzieli.

Hymn.

1. Przybądź Duchu Stworzycielu! * Dusz ludzkich nauczycielu! * Racz łaską Swoją obdarzyć * Serca, któreś raczył stworzyć.

2. Tyś Pocieszycielem zwany, * Darem Bożym mianowany, * Żywem źródłem i miłością, * Ogniem i duszy światłością.

3. Darów Twoich siedm liczymy, * Palcem Bożym Ciebie zwiemy, * Obietnicąś jest Ojcowską, * Zdobiąc w nas miłość synowską.

4. Racz dać zmysłom dar światłości, * Pomnażaj w sercach miłości, * A krewkość serca naszego * Utwierdź mocą Bóstwa Twego.

5. Odpędź od nas czarta złego, * Użycz pokoju Twojego, * Aby za Twoją obroną * Złe odeszło inną stroną.

6. Domieść nas w Twojej radości, * Użycz łaski w obfitości, * Oddal niesnaski szkodliwe, * Zjednoczenie daj szczęśliwe.

7. Racz nam Ojca niebieskiego * Dać poznać i Syna Jego, * I Ciebie Ducha Świętego * Od obu pochodzącego.

8. Bogu Ojcu Wszechmocnemu, * Synowi zmartwychwstałemu, * I z Duchem Świętym społecznie * Niech brzmi chwała na wiek wiecznie. Amen.

V. Różnymi językami opowiadali Apostołowie, Alleluja.
R. Wielkie sprawy Boże, Alleluja.

Magnificat.

V. Pan z Wami.
R. I z duchem Twoim.

Módlmy się: Boże, któryś w dniu dzisiejszym serca Twych wiernych przez Ducha Św. oświecić raczył,

daj nam to, abyśmy według rad tegoż Ducha Św. ustawicznie postępowali, i pociechy od Niego zawsze doznawać mogli, który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Zakończenie Nieszporów.

V. NIESZPORY NA UROCZYSTOŚĆ BOŻEGO CIAŁA.

I. i II. Psalm z nieszporów niedzielnych (strona 138 i 139).

III. Psalm 115.

1. Uwierzyłem, przetożem mówił: * a ja poniżon jestem bardzo.

2. Jam rzekł w zachwyceniu mojem: * każdy człowiek kłamca.

3. Cóż oddam Panu * za wszystko, co mi dobrze uczynił?

4. Kielich zbawienia wezmę: * a imienia Pańskiego wzywać będę.

5. Śluby moje Panu oddam przed wszystkim ludem Jego: * drogą przed obliczności Pańską śmierć Świętych jego.

6. O Panie, bom ja sługa Twój, * jam sługa Twój i syn służebnicy Twojej.

7. Potargałeś pęta moje: * Tobie ofiaruję ofiarę chwały, a imienia Pańskiego wzywać będę.

8. Śluby moje Panu oddam przed oczyma wszystkiego ludu Jego * w sieniach domu Pańskiego, w pośrodku ciebie, o Jeruzalem.

Chwała Ojcu i Synowi i t. d.

IV. Psalm 127.

1. Błogosławieni wszyscy, którzy się boją Pana: * którzy chodzą drogami Jego.

2. Bo pracę rąk twoich pożywać będziesz: * szczęśliwyś jest i dobrze się mieć będziesz.

3. Żona twoja jako winna macica: * płodna w kąciech domu twego.

4. Synowie twoi jako latorośle oliwne: * około stołu twego.

5. Oto tak ubłogosławionym będzie człowiek: * który się boi Pana.

6. Niechżeć błogosławi Pan z Syonu: * i oglądaj dobra Jeruzalem po wszystkie dni żywota twego.

7. I oglądaj syny synów twoich: * pokój nad Izraelem.

Chwała Ojcu i Synowi i t. d.

V. Psalm 147.

1. Chwal Jeruzalem Pana: * chwal Syonie Boga twego.

2. Albowiem umocnił zawory bram Twoich: * błogosławił synom Twym w Tobie.

3. Który uczynił w granicach Twoich pokój: * i nasyca cię wyborniejszem zbożem.

4. Który puszcza słowo Swe na ziemię: * bardzo prędko bieży mowa Jego.

5. Który dawa śnieg jako wełnę: * a mgłę rozsypuje jako popiół.

6. Spuszcza lód Swój jako bryły: * kto się ostoi przed zimnem Jego?

7. Pośle słowo Swoje, a roztopi je: * wionie wiatr Jego, a pocieką wody.

8. Który oznajmuje słowo Swe Jakóbowi: * sprawiedliwości i sądy Swoje Izraelowi.

9. Nie uczynił tak żadnemu narodowi: * i nie objawił im sądów Swoich.

Chwała Ojcu i Synowi i t. d.

Capitulum I. Kor. 11, 23. 24.

Bracia! albowiem ja wziąłem od Pana, com i wam podał, iż Pan Jezus tej nocy, której był zdradzon, wziął chleb a dzięki uczyniwszy, łamał i rzekł: Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało Moje, które za was będzie wydane. To czyńcie na moją pamiątkę.
R. Bogu dzięki.

Śpiew św. Tomasza z Akwinu.

(Po łacinie.)

1. Pange lingua gloriosi * Corporis mysterium, * Sanguinisque pretiosi, * Quem in mundi pretium * Fructus ventris generosi, * Rex effudit gentium.

2. Nobis datus, nobis natus * Ex intacta Virgine, * Et in mundo conver-

satus * Sparso verbi semine, * Sui moras incolatus * Miro clausit ordine.

3. In supremae nocte coenae * Recumbens cum fratribus, * Observata lege plene * Cibis in legalibus, * Cibum turbae duodenae * Se dat suis manibus.

4. Verbum caro, panem verum * Verbo carnem efficit: * Fitque sanguis Christi merum, * Et si sensus deficit: * Ad firmandum cor sincerum * Sola fides sufficit.

5. Tantum ergo Sacramentum * Veneremur cernui: * Et antiquum documentum * Novo cedat ritui: * Praestet fides supplementum * Sensuum defectui.

6. Genitori Genitoque * Laus et jubilatio, * Salus, honor, virtus quoque * Sit et benedictio: * Procedenti ab utroque * Compar sit laudatio. Amen.

(Po polsku.)

1. Sław języku chwalebnego * Ciała i Krwi świętości, * Które na okup całego * Świata z wielkiej miłości *

Wydał owoc panieńskiego * Płodu Król wielmożności.

2. Nam jest dany, nam się zrodził * Z czystych Panny wnętrzności, * I po świecie, siejąc, chodził, * Ziarno Boskiej mądrości; * Gdy Mu czas zejścia nadchodził, * Cud czyni Swej miłości.

3. Ostatni raz gdy za stołem, * Siedząc z Apostołami, * Wieczerzając z nimi społem, * Zakon wprzód z obrządkami * Wypełniwszy, wszystkim kołem * Dał się Swemi rękami.

4. Słowo, co się Ciałem stało, * Słowem Swem chleb prawdziwy * Przemienia w Swe własne Ciało, * Wino w Krew, napój żywy; * Choćby się zmysłom nie zdało, * Wierz, a bądź niewątpliwy.

5. Przed tak wielkim Sakramentem * Upadajmy na twarzy; * Niech ustąpią z Testamentem * Nowym sprawom już starzy, * Wiara będzie suplementem, * Co się zmysłom nie zdarzy.

6. Ojciec z Synem niech to sprawi, * By Mu dzięka zabrzmiała, * Niech Duch Święty błogosławi, * By się Je-

go moc stała; * Niech nas nasza wiara stawi, * Gdzie jest wieczna cześć, chwała. Amen.

V. Dałeś im chleb z nieba. Alleluja.
R. Wszystkie rozkosze mający w sobie. Alleluja.

Magnificat.

V. Pan z wami.
R. I z duchem Twoim.

Módlmy się: Boże, któryś nam w cudownym Sakramencie męki Twojej pamiątkę zostawił: daj, prosimy, abyśmy tak święte Ciała i Krwi Twojej tajemnice czcili, iżbyśmy pożytku z odkupienia naszego nieustannie doznawali. Który żyjesz i t. d. Amen.

Zakończenie Nieszporów.

V. Panie, wysłuchaj modlitwy nasze.
R. A wołanie nasze niech przyjdzie do Ciebie.
V. Dusze wiernych zmarłych niech odpoczywają w pokoju.
R. Amen.

V. Niech nam Pan użyczy pokoju Swego.

R. I żywota wiecznego. Amen.

VI. NIESZPORY W UROCZYSTOŚCI NAJŚW. MARYI PANNY.

I. Psalm.

Rzekł Pan Panu memu i t. d. (str. 138).

II. Psalm.

Chwalcie dzieci Pana i t. d. (str. 142).

III. Psalm 121.

1. Weseliłem się z tego, co mi powiedziano! * pójdziemy do domu Pańskiego.

2. Stawały nogi nasze * w sieniach Twoich, Jeruzalem.

3. Jeruzalem, które się buduje jako miasto: * którego uczestnictwo społeczne.

4. Bo tam wstępowały pokolenia Pańskie: * śluby Izraela dla wyznawania Imienia Pańskiego.

5. Bo tam postawione są stolice na sąd: * stolice w domu Dawidowym.

6. Proście, co jest ku pokojowi Jeruzalem: * dostatek tym, którzy cię miłują.

7. Niechaj będzie pokój w mocy Twojej: * a dostatek w basztach Twoich.

8. Dla braci moich i bliźnich moich: * mówiłem pokój o Tobie.

9. Dla domu Pana Boga naszego: * szukałem dobra Tobie.

Chwała Ojcu i Synowi i t. d.

IV. Psalm 126.

1. Jeśli Pan nie zbuduje domu: * próżno pracowali, którzy go budują.

2. Jeśli Pan nie będzie strzegł miasta: * próżno czuwa, który go strzeże.

3. Próżno macie przededniem wstawać: * wstańcie, skoro usiądziecie, którzy pożywacie chleba boleści.

4. Gdy da miłym Swym spanie: * oto dziedzictwo Pańskie, synowie; zapłata: owoc żywota.

5. Jako strzały w ręku mocarza: * tak synowie utrapionych.

6. Błogosławiony człowiek, który napełnił żądzę swoją z nich: * nie zawstydzi się, kiedy będzie mówił z nieprzyjaciółmi swymi w bramie.

Chwała Ojcu i Synowi i t. d.

V. Psalm 147.

Chwal Jeruzalem Pana i t. d. (na str. 169).

Capitulum Ekkl. 24, 14.

Od początku i przed wieki jestem stworzona, i aż od przyszłego wieku nie ustanę, a w mieszkaniu świętem odprawowałem przed nim posługę.

R. Bogu dzięki.

Hymn.

1. Witaj gwiazdo morska * Wielka Matko Boga * Panno zawsze czysta * Niebios bramo błoga.

2. Słowy Gabryela * Będąc przywitaną, * Utwierdź nas w pokoju * Odmień Ewy miano.

3. Winnych wyzwól z więzów, * Ślepym powróć blaski, * Oddal nędze nasze, * Uproś wszystkie łaski.

4. Bądź nam Matką w niebie, * By na głos nasz baczył, * Co narodzon dla nas, * Być Twym Synem raczył.

5. O Panno jedyna, * Cicha i bez skazy, * Uczyń nas cichymi, * Obmyj grzechów zmazy.

6. Daj wieść życie czyste, * Drogę ściel bezpieczną, * Widzieć daj Jezusa, * Mieć z Nim radość wieczną.

7. Bogu Ojcu chwała, * Chrystusowi pienie, * Obom z Duchem Świętym * Jedno uwielbienie. Amen.

V. Rozlała się wdzięczność po wargach Twoich.

R. Przetoć Cię błogosławił Bóg na wieki.

Zakończenie Nieszporów (patrz str. 173).

ANTYFONY DO NAJŚW. MARYI PANNY NA RÓŻNE CZASY.

Od I. niedz. Adwentu aż do Gromnic.

I.

1. Sławna Matko Zbawiciela, * Rodzico Odkupiciela, * Gwiazdo morza głębokiego, * Racz się ująć świata mdłego.

2. Natura się zadumiała, *Gdyś w łonie Twem pozwoliła * Na Anielskie pozdrowienie * Syna Bożego wcielenie.

3. Tyś poczęła, porodziła, * Lecz jakoś wpierw Panną była, * Panną zostajesz na wieki, * Przyczyń się za nas grzeszniki.

II.

1. Matko Odkupiciela, z niewiast najsławniejsza, * Gwiazdo morska, do nieba ścieżko najpewniejsza, * Tyś jest przechodnią bramą do raju wiecznego, * Tyś też pewną nadzieją człowieka grzesznego.

2. Racz podźwignąć, prosimy, lud upadający, * W grzechach swych zawikłany, powstać z nich pragnący, *

Tyś prawdziwie zrodziła świata Zbawiciela, * Tyś sama wykarmiła Twego rodziciela.

3. Panno przedtem i potem, z świata podziwieniem, * Uczczona Gabryela miłem pozdrowieniem; * Zlitujże się, o Panno, nad nami grzesznymi, * Ratuj, wspieraj, Maryo, przyczynami Twemi.

III.

1. Witaj Królowo niebieska, * Pani Archanielska, * Synaś Bożego powiła, * A Pannąś została.

2. Panno święta, uwielbiona, * Przez cnoty wsławiona, * Przyczyń się za grzesznikami.

a) **Do Wigilii Bożego Narodzenia.**

V. Anioł Pański zwiastował Maryi.
R. I poczęła z Ducha Świętego.

Módlmy się: Łaskę Twoją itd. (str. 56).

b) **Od Bożego Narodzenia do Gromnic.**

V. Po porodzeniu Panno nienaruszoną zostałaś!
R. Boża Rodzicielko przyczyniaj się za nami.

Módlmy się: Boże, któryś przez płodność panieńską błogosławionej Maryi Panny ludzkiemu rodzajowi zapłatę zbawienia wiecznego zgotować raczył, daj, prosimy, abyśmy poznali, że się ta przyczynia za nami, przez którąśmy Dawcę żywota otrzymać zasłużyli: Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

Od Gromnic do Wielkanocy.

1. Bądź pozdrowiona, Królowo niebieska, * Bądź pozdrowiona, o Pani Anielska! * Witaj święte pokolenie, * Z którego wyszło zbawienie.

2. Wesel się chwałą wsławiona, * Ślicznością nad wszystkie ozdobiona. * Żyj szczęśliwie, o Dziewico cnotliwa, * A za nami w przyczynie raczże być skwapliwa.

Albo:

1. Bądź pozdrowiona, Królowo niebieska! * Bądź pozdrowiona, o Pani Anielska! * Witaj początku, bramo tej światłości, * Która oświeca błędny świat w ciemności.

2. Wesel się, Panno przenajchwalebniejsza! * Nad wszystkie Panny Tyś najozdobniejsza. * O najśliczniejsza! Twojemi modłami * Chrystusa, Syna Swego, proś za nami.

3. Święta Maryo, ratuj nas nędzników, * Broń bojaźliwych, nawracaj grzeszników, * Pociesz płaczących, módl się za Twe sługi, * By Bóg odpuścił grzechów naszych długi.

4. Przyczyń się za Twój lud i duchowieństwo, * Uproś nam łaskę i błogosławieństwo, * Twojej opieki płeć niewiast pobożna, * Niechaj ratunku w swych potrzebach dozna. * Niechaj i wszyscy Twoich łask doznają, * Którzy Cię, Panno, z ufnością wzywają.

V. Spraw to, abym Cię chwalił godnie, Panno Najświętsza!
R. Dodaj mi męstwa przeciw nieprzyjaciołom Twoim.

Módlmy się: Użycz, miłosierny Boże, krewkości naszej pomocy, abyśmy, którzy świętej Rodzicielki Bożej pamiątkę obchodzimy, zapomocą jej przyczyny z naszych nieprawo-

ści powstali. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

Od Wielkanocy do św. Trójcy.

I.

Królowo niebieska, wesel się, Alleluja! * Bo któregoś nosić zasłużyła, Alleluja! * Zmartwychwstał, jako powiedział, Alleluja! * Módl się za nami do Boga, Alleluja!

II.

1. Ciesz się, Królowo Anielska, * Wesel się, Pani Niebieska, * Wszyscy Ci dziś winszujemy, * Z weselem wyśpiewujemy: Alleluja!

2. Że Syn Twój już zmartwychwstały * Wstąpił w niebo do Swej chwały, * Któregoś Ty godną była, * Żeś Go na ręku nosiła: Alleluja!

3. Ciesz się i wesel się w niebie, * Proś Go za nami w potrzebie, * Byśmy się też tam dostali, * I na wiek wieków śpiewali: Alleluja!

III.

Raduj się niebios Królowo i t. d. (Pieśni Wielkanocne.)

V. Ciesz i raduj się, Panno Maryo, Alleluja!

R. Bo zmartwychwstał Pan prawdziwie. Alleluja!

Módlmy się: Boże, któryś przez zmartwychwstanie Syna Twojego, Pana naszego, Jezusa Chrystusa świat uweselić raczył, spraw to, prosimy Cię: abyśmy za przyczyną Matki Jego, Maryi Panny, radość wiecznego żywota otrzymać mogli. Przez tegoż Pana naszego. Amen.

Od św. Trójcy do Adwentu.

Bądź pozdrowiona, Królowo, Matko miłosierdzia, żywocie, słodkości i nadziejo nasza, bądź pozdrowiona. Do Ciebie wołamy wygnani synowie Ewy: do Ciebie wzdychamy, jęcząc i płacząc na tym łez padole. Nuż tedy, Orędowniczko nasza, raczże miłosierne oczy Twoje ku nam zwrócić, a Jezusa, błogosławiony owoc żywota Twego, po tem wygnaniu racz nam pokazać. O łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Maryo.

(W pieśń ułożona.)

1. Salve Regina! zawitaj Królowa, * Władnąca niebem, i co ziemia chowa. * Przezacna Matko Boskiego Syna, * Tobie śpiewamy: Salve Regina!

2. Tyś miłosierna i litości morze, * Ratujesz, kto Cię uprasza w pokorze. * Tyś życie, słodkość, Pani jedyna, * Nadziejo nasza! Salve Regina!

3. Do Ciebie wzdycha serce grzesznikowe, * Woła wygnane plemię Adamowe. * Woła syn, woła córka Ewina, * Wespół śpiewamy: Salve Regina!

4. Przyczyną Twoją, abyś to wzdychanie, * Nam przemieniła w niebieskie mieszkanie, * Gdy nam pokażesz Twojego Syna, * Śpiewać będziemy: Salve Regina!

5. Lubo nas ucisk, płacz i narzekania * Do żałosnego przywodzi wzdychania, * Choć napełniona łzami dolina, * Jednak śpiewamy: Salve Regina!

6. Bo owoc Twego żywota sowicie * Nam za zasługi daje wieczne życie,

* Proś, by tam była nasza dziedzina, * Gdzie sam króluje, Salve Regina!

7. O pełna łaski, oraz miłosierna, * Słodka w wspomnieniu, w obietnicy wierna, * Gdy na nas przyjdzie śmierci godzina, * Daj się przywitać: Salve Regina!

8. A dusze zmarłych, które się dostały * W męki czyścowe, by się wypłacały, * Niech je wybawi Twoja przyczyna, * Gdy Ci śpiewamy: Salve Regina!

V. Módl się za nami, święta Boża Rodzicielko!

R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się: Wszechmogący wieczny Boże! któryś błogosławionej Panny Matki Maryi ciało i duszę, aby była godnym Syna Twego przybytkiem, za sprawą Ducha Świętego przygotował: daj, abyśmy, którzy się z pamiątki Jej weselimy, za Jej litościwą przyczyną od przyszłego złego i od wiecznej śmierci uwolnieni byli.

Przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

PIEŚŃ PODCZAS OFIARY DLA UBOGICH.

1. Pójdźcie bracia k' ofierze! * Włóżcie do składu świętego, * Co wam bramę odewrze * Do królestwa niebieskiego. * Bóg zginąć nie dozwoli, * Kto ubogim udzieli.

2. Największe przykazanie * Jestci zakonu nowego: * Miłować nieustannie * Nadewszystko Boga swego * Bliźniego zaś jak siebie; * To nas umieści w niebie.

3. Żywa miłość k' bliźniemu * Jest grunt wszelkiej pobożności, * Dopomódz strapionemu * W jego nędzy i krewkości, * Jest to rzecz najzacniejsza, * Cnota Bogu najmilsza.

4. Czyń to tylko dla Boga, * Jegoż obraz jest nasz bliźni, * Obrazu tego trwoga * Żadna w człowieku nie zgładzi, * Zawsze się nam ukaże * Jako stworzenie Boże.

5. W temto braterstwie naszem, * Ten, ... [1]) * Jezus, zwan' Messyaszem * Wszystkich ludzi pogromadził; * Jednego Ojca dzieci * Są biedni i bogaci.

6. Dlatego się miłujmy * Jako bracia z uprzejmością, * We swych nędzach się cieszmy, * Wspomagajmy się z radością, * Niech się serce otworzy, * Gdy kogo bieda morzy.

7. Bądźmyż już dobroczynni * Chrześcijanie! dla Chrystusa, * Ta pobudka uczyni, * Że nam otworzy niebiosa * Ta ofiara serdeczna, * Każdemu pożyteczna.

8. Kto kubek wody poda * Z tej pobudki pragnącemu, * Jezus sam to powiada: * Daje go Jemu samemu; * Jezusa przyodziewasz, * Gdy ubogiego wspierasz.

---

[1]) Na Boże Narodzenie: Ten, co się nam dziś narodził; na Wielkanoc: Ten, który dziś z martwych powstał; na Zielone Świątki: Ten, co Ducha prawdy zesłał; na Odpust: Ten, co nas krwią Swą wykupił.

9. Kto obficie rozsiewa, * Żąć też będzie w obfitości, * Mało pożytku dawa * Ofiara bez gotowości! * Jaka ofiara wdowy, * Taką dać bądź gotowy.

10. Kapitał to bezpieczny, * Sam Jezus jest tu dłużnikiem, * Daje interes wieczny, * Wynagradzał będzie niebem; * Lekko tu zarobicie, * Zbawienia nie stracicie.

GORZKIE ŻALE

czyli rozpamiętywanie męki Pańskiej.

Gorzkie żale przybywajcie, * Serca nasze przenikajcie, * Serca nasze przenikajcie. * Rozpłyńcie się, me źrenice, * (Toczcie smutnych łez krynice). * Słońce, gwiazdy omdlewają, * (Żałobą się pokrywają). * Płaczą rzewnie Aniołowie, * (A któż żałość ich wypowie!) * Opoki się twarde krają, * (Z grobu umarli powstają). * Co jest, pytam, co się dzieje? * (Wszystko stworzenie truchleje). * Boleść męki Chrystusowej * (Żal przeplata bez wymowy). * Uderz, Jezu, bez odwłoki * (W twarde serc naszych opoki). * Jezu mój, we krwi ran Twoich * (Obmyj

duszę z grzechów moich). * Upał serca mego chłodzę, * (Gdy w przepaść męki Twej wchodzę).

Część I. Intencya.

Zapomocą łaski Bożej, pobudziwszy się do żalu serdecznego za grzechy nasze, ofiarować będziemy rozmyślanie niniejszej gorzkiej męki Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, z nabożnem uczuciem Ojcu niebieskiemu na cześć i na chwałę Jego Boskiego Majestatu, pokornie dziękując za tak wielką a nigdy nie pojętą miłość ku narodowi ludzkiemu, że nam niegodnym Syna Swojego Jednorodzonego zesłać raczył, aby w przyjętej od Siebie ludzkiej naturze przez okrutne męki i śmierć krzyżową zadośćuczynił za nas Boskiej sprawiedliwości; tudzież na większe uszanowanie przenajdroższej Maryi Panny, tegoż Syna Bożego, bolesnej Matki, także na uczczenie Świętych Pańskich, świętego Józefa Patryarchy i tych, którzy gorliwszem pałali nabożeństwem ku męce Chrystusowej.

W następującej pierwszej części będziemy rozmyślać, co Pan Jezus ucierpiał od modlitwy w Ogrojcu aż do niesłusznego u sądu oskarżenia; zniewagi te i zelżywości temuż Panu, za nas bolejącemu zadane, ofiarować będziemy: za Kościół święty katolicki i jego podwyższenie — za najwyższego Pasterza z całem duchowieństwem — na uproszenie nawrócenia nieprzyjaciół Krzyża Chrystusowego i upamiętanie wszystkich wiernych.

Hymn.

1. Żal duszę ściska, serce boleść czuje, * Gdy słodki Jezus na śmierć się gotuje, * Klęcząc w Ogrojcu, gdy krwawy pot leje, * Me serce mdleje.

2. Więźnia miłości powrozmi krępuje * Żołnierz okrutny, uczeń zły całuje! * Wtem Jezus łzami, gdy się w miłość stapia, * Jagody skrapia.

3. Bije, popycha żyd nieposkromiony, * Nielitościwie z tej i owej strony, * Za włosy targa, znosi w cierpliwości, * Król z wysokości.

4. Zsiniałe przedtem krwią zachodzą usta, * Gdy zbrojną żołnierz rękawicą chlusta, * Wnet się zmieniło w płaczliwe wzdychanie * Serca kochanie.

5. Oby się serce we łzy rozpływało, * Że Cię, mój Jezu, sprośnie obrażało; * Żal mi, ach, żal mi! ciężkich moich złości, * Dla Twej miłości.

Lament duszy nad cierpiącym Jezusem serdecznie bolejącej.

1. Jezu! na zabicie okrutne * Cichy Baranku, od żydów szukany, * (Jezu mój kochany!)

2. Jezu! za trzydzieści srebrników * Od niewdzięcznego Judasza przedany.

3. Jezu! w ciężkim smutku i żałości * Tęskliwą śmierci bojaźnią stroskany.

4. Jezu! na modlitwie w Ogrojcu * We mdłości krwawym potem zlany.

5. Jezu! całowaniem zdradliwem * Od niewstydliwego ucznia wydany.

6. Jezu! powrozami grubymi * Od swawolnego żołnierstwa związany.

7. Jezu! od pospólstwa zelżywie * W sądzie Annasza naigrawany.

8. Jezu! przez ulice sromotnie * Do Kaifasza za włosy targany.

9. Jezu! od Malchusa srogiego * Zbrojną rękawicą policzkowany.

10. Jezu! od fałszywych dwóch świadków * Za zwodziciela niesłusznie udany.

Bądź pozdrowiony! * Bądź pochwalony! * Dla nas zelżony * I pohańbiony! * Bądź uwielbiony! * Bądź wysławiony! * Boże nieskończony!

Smutna rozmowa duszy z żałosną Matką nad Synem Swoim ubolewającą.

1. Ach ja Matka tak żałosna, * Boleść mnie ściska nieznośna, * Miecz Me serce przenika.

2. Czemuś, Matko ukochana, * Ciężko na sercu stroskana, * Czemu wszystka truchlejesz?

3. Co Mnie pytasz? wszystkam w mdłości, * Mówić nie mogę z żałości, * Krew mi serce zalewa.

4. Powiedz mi, o Panno moja! * Czemu blednieje twarz Twoja, * Czemu gorzkie łzy lejesz?

5. Widzę Me serca kochanie, * Jezusa w Ogrojcu zlanie * Potu krwawym potokiem.

6. O Matko! źródło miłości, * Niech czuję moc Twej żałości, * Dozwól mi z Sobą płakać.

Część II.

W drugiej części rozmyślania Męki Pańskiej będziemy rozważać: co Pan Jezus ucierpiał od niesłusznego u sądu oskarżenia aż do okrutnego cierniem ukoronowania. Te zaś rany, zniewagi i zelżywości temuż Jezusowi cierpiącemu ofiarować będziemy za całe chrześcijaństwo — na uproszenie pokoju i zgody między pany chrześcijańskimi, a osobliwie za Najjaśniejszego monarchę kraju naszego ze wszystkimi stanami, urzędnikami, z wojskiem i całym narodem, także dla uproszenia sobie odpuszczenia grzechów i karania za nie, mianowicie

o oddalenie powietrza, głodu, moru, ognia i wojny.

Hymn.

1. Przypatrz się, duszo, jak cię Bóg miłuje! * Jako dla ciebie Sobie nie folguje: * Przecież Go bardziej niż żydowska dręczy, * Złość twoja męczy.

2. Stoi przed sędzią Pan świata wszystkiego, * Cichy Baranek, z wzgardzenia wielkiego, * Przez białą szatę, którą jest odziany, * Głupim nazwany.

3. Za moje złości grzbiet srodze biczują, * Pójdźmy grzesznicy, oto nam gotują * Ze krwi Jezusa dla serca ochłody * Zdrój żywej wody.

4. Pycha światowa niechaj co chce wróży, * Co na swe skronie wije wieniec z róży: * W szkarłat na pośmiech cierniem Król zraniony * Jest ozdobiony.

5. Oby się serce we łzy rozpływało, * Że Cię, mój Jezu, sprośnie obrażało, * Żal mi, ach, żal mi! ciężkich moich złości, * Dla Twej miłości.

Lament duszy nad cierpiącym Jezusem.

1. Jezu! od żydostwa niewinnie * Jako łotr godzien śmierci obwołany! * (Jezu mój kochany!)

2. Jezu! od złośliwych morderców * Na ślicznej twarzy tak sprośnie zeplwany.

3. Jezu! pod przysięgą od Piotra * Po trzykroć z bojaźni zaprzany.

4. Jezu! od okrutnych oprawców * Na sąd Piłata jak zbójca szarpany.

5. Jezu! od Heroda i dworzan, * Królu chwały! zelżywie wyśmiany.

6. Jezu! w białą szatę szydersko * Na większy pośmiech i hańbę ubrany.

7. Jezu! u kamiennego słupa * Niemiłosiernie biczmi smagany.

8. Jezu! aż do mózgu przez czaszkę * Ciernia kolcami ukoronowany.

9. Jezu! w białą szatę szyderczo * Na pośmiewisko purpurą odziany.

10. Jezu! w głowę trzciną ubity, * Królu boleści! srogo naigrawany.

Bądź pozdrowiony! * Bądź pochwalony! * Dla nas zelżony, * Wszystek skrwawiony, * Bądź uwielbiony! * Bądź wysławiony! * Boże nieskończony!

Rozmowa duszy z Matką bolesną.

1. Ach! widzę Syna mojego * Przy słupie obnażonego, * Rózgami zsieczonego!

2. Święta Panno, dopuść na mię, * Niech ran Syna Twego znamię * Mam na sercu wyryte!

3. Widząc, ach! jako mizernie * Ostre głowę rani ciernie, * Dusza moja ustaje!

4. O Maryo! Syna Twego * Ostrem cierniem zranionego * Podzielże ze mną mękę.

5. Obym ja Matka strapiona * Mogła na Swoje ramiona * Złożyć krzyż Twój, Synu Mój.

6. Proszę, o Panno jedyna! * Bez przestanku Twego Syna: * Niechaj z Tobą krzyż noszę!

Część III.

Nakoniec w tej ostatniej części będziemy uważać, co Pan Jezus ucierpiał od ukoronowania Swego aż do ciężkiego na krzyżu skonania. I te plagi Jego, bluźnierstwa, zelżywości i zniewagi, wszystkie przytem narzędzia męki Bogu Ojcu niebieskiemu przedstawiać i ofiarować będziemy; za fundatorów i dobrodziejów, — za wszystkich braci i siostry zgromadzenia naszego, tak żywych jako umarłych. — Tudzież za grzeszników zatwardziałych, tych osobliwie, którzy w sprośnym nieczystości nałogu, albo pijaństwie lub złorzeczeństwie zostawają, aby ich serca do pokuty i prawdziwej życia poprawy wzbudził męką Swoją Zbawiciel nasz. — Na ostatek za wszystkie dusze w czyścu zostające, aby im tenże najlitościwszy Jezus Krwią Swoją przenajdroższą ogień zagasić a nam wszystkim teraz i w godzinę śmierci żal i skruchę serdeczną za grzechy i szczęśliwe w łasce Boskiej skonanie u Ojca Swego najłaskawszego wyjednać raczył.

Hymn.

1. Duszo oziębła! czemuż nie gorejesz, * Serce me, czemu wszystko nie topniejesz? * Toczy twój Jezus z ognistej miłości * Krew w obfitości.

2. Ogień miłości, gdy Go tak rozpala, * Haniebne drzewo na ramiona zwala, * Zemdlony Jezus pod krzyżowym klęka * Ciężarem stęka.

3. Okrutnym katom posłusznym się staje, * Na krzyż sromotny ochotnie podaje * Ręce i nogi, ludzkiego plemienia * Sprawca zbawienia.

4. O słodkie drzewo! spuśćże nam już Ciało, * Aby na tobie dłużej nie wisiało; * My Je uczciwie w grobie położymy, * Płacz uczynimy.

5. Oby się serce we łzy rozpływało, * Że Cię, mój Jezu, sprośnie obrażało! * Żal mi, ach, żal mi, ciężkich moich złości * Dla Twej miłości.

6. Niechżeć mój Jezu cześć będzie w wieczności, * Za Twe obelgi, męki, zelżywości, * Któreś ochotnie, Syn Boga jedyny, * Cierpiał bez winy.

Lament duszy nad cierpiącym Jezusem.

1. Jezu! od pospólstwa niezbożnie * Jako złoczyńca z łotry porównany, * (Jezu mój kochany!)

2. Jezu! od Piłata niesłusznie * Na szubieniczą śmierć dekretowany.

3. Jezu! z srogim krzyża ciężarem * Na Kalwaryjską górę napędzany.

4. Jezu! do sromotnego drzewa * Przytępionymi gwoździmi przykowany.

5. Jezu! jawnie wpośród dwóch łotrów * Zelżywie od żydów ukrzyżowany.

6. Jezu! od stojących wokoło * I przechodzących z hańbą urągany.

7. Jezu! bluźnierstwami od złego * Współwiszącego łotra naigrawany.

8. Jezu! gorzką żółcią i octem * Wołając: pragnę, w mdłości napawany.

9. Jezu! w ręce Ojca Swego * Ducha oddawszy, zamordowany.

10. Jezu! od Józefa uczciwie * I Nikodema w grobie pochowany.

Bądź pozdrowiony! * Bądź pochwalony! * Dla nas zelżony, * I krwią zbroczony, * Bądź uwielbiony! * Bądź wysławiony! * Boże nieskończony!

Rozmowa duszy z Matką bolesną.

1. Ach! Mnie Matce boleściwej, * Pod krzyżem stojąc smutliwej, * Serce żałość przejmuje.

2. O Matko! niechaj prawdziwie, * Patrząc na krzyż żałośliwie, * Płaczę z Tobą rzewliwie.

3. Już ci, już, Moje kochanie, * Gotuje się na skonanie, * Toć i Ja z Nim umieram.

4. Pragnę, Matko, pod krzyż z Tobą, * Dzielić się z Twoją osobą, * Śmiercią Syna Twojego.

5. Zamknął słodką Jezus mowę, * Wtem ku ziemi skłania głowę, * Już żegna Matkę Swoją.

6. Maryo! niech gorzką noszę * Śmierć, krzyż, rany Jego, proszę, * Niech serdecznie rozważam.

Potem zaśpiewać trzy razy:

Któryś cierpiał za nas rany, * Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

DROGA JEZUSA Z KRZYŻEM IDĄCEGO, CZYLI STACYE.

Każdy, kto je nabożnie i w stanie łaski odprawi, dostąpi tych odpustów, których stają się uczestnikami nawiedzający miejsca święte w Jeruzalem.

Intencye szczególne, z których się jedna przy każdej Stacyi wymienia. Najprzód ofiarować będziemy:

1. Za fundatorów i dobrodziejów tego domu Bożego, żywych i zmarłych.
2. Za dusze, za które szczególnie powinniśmy się modlić.
3. Za dusze naszych rodziców, krewnych, przyjaciół i nieprzyjaciół.
4. Za dusze, które za życia szczególnie czciły Najświętszą Maryę Pannę, i za te, co są najbliższe zbawienia.

5. Za dusze tych, którzy się chętnie i często za zmarłych modlili, a teraz sami ratunku potrzebują.

6. Za dusze, które z nikąd ratunku nie mają.

7. Za dusze, które z naszej przyczyny cierpią męki czyścowe.

8. Za dusze, za które chce Pan Bóg, abyśmy się modlili.

9. Za dusze, które za wielkie występki cierpią.

10. Za dusze tych, którzy dla pijaństwa w czyścu cierpieć muszą.

11. Za dusze, które za mniejsze grzechy cierpią.

12. Za dusze tych, którzy bez przyjęcia Sakramentów Świętych umarli.

13. Za dusze tych, co mękę Pańską nabożnie rozpamiętywali i co za życia obchodzili stacye.

14. Za nas samych i za wszystkich bliźnich naszych, tak przyjaciół jak i nieprzyjaciół.

Przed rozpoczęciem drogi krzyżowej (Intencya).

1. Z Jezusem w drogę Krzyża się udajmy, * Co za nas cierpiał, pilnie rozmyślajmy, * Przytem się uczmy z Jego cierpliwości * Znosić przykrości.

2. Boska dobroci, uderz w serce moje * Łaską skuteczną, by obfite zdroje * Łez wytrysnęły nad Panem cierpiącym, * Krzyż dźwigającym.

Albo:

1. Jezusie, Mężu boleści, za nasze złości * Żebrzemy w tej drodze Krzyża Twojej litości. * Ach zmiłuj się nad nami * Nędznymi grzesznikami, * Użycz nam prawdziwej skruchy, * Życia poprawy.

2. Oto teraz bierzem krzyż swój na swe ramiona, * Nieść go chcemy na Golgotę, Miłości zraniona, * Wysłuchaj nas proszących, * Twej łaski błagających, * Bądźże drogą, prawdą, życiem * Umierających.

3. Panie, którego ranami myśmy zbawieni, * Któryś nosił nasze złości

za nas na ziemi, * Zbaw też dusze cierpiące, * W czyścu pozostające, * I prowadź je do żywota * W mękach jęczące.

Panie Jezu Chryste, Synu Boga żywego! któryś z nieskończonej miłości zbawienia ludzkiego sam drogę krzyżową krwawemi stopami wyznaczył, abyś nas na drogę zbawienia zaprowadził, oto my grzeszni za przykładem Twoim udajemy się w tę drogę krzyżową z miłości i wdzięczności ku Tobie, pragnąc opłakiwać grzechy nasze i z serdecznym żalem rozważać gorzką mękę i śmierć Twoją, którąś w tej drodze poniósł, z tą miłością, którąś Ojcu przedwiecznemu tę mękę i śmierć Twoją za nas ofiarował.

Pragniemy też obchodzić tę drogę Twoją krzyżową z serdecznem współczuciem, z żalem i litością Najśw. Maryi Panny i wiernych sług Twoich, którzy te drogi święte nawiedzali i nabożnie obchodzili, i z tą intencyą, z jaką Tobie od nich ofiarowane były. Raczże, dobrotliwy Jezu! przyjąć ła-

skawie tę intencyę naszą i pobłogosławić nam, abyśmy drogę Twoją krzyżową z pożytkiem zbawiennym, z dostąpieniem odpustów i wybawieniem dusz czyścowych, ratunku potrzebujących, nabożnie odprawić mogli. Daj zmarłym przez zasługi męki i śmierci Twojej wieczny odpoczynek i uwolnienie z mąk czyścowych, a nam żyjącym wytrwanie w łasce i miłości Twojej aż do śmierci. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego, Bóg na wieki wieków. Amen.

Stacya I.

Jezus na śmierć osądzony.

Rozmyślajmy dziś, wierni chrześcijanie, * Na śmierć okrutną Jezusa skazanie, * Gdzie niewinnego Piłat dekretuje, * Z łotry winuje.

Albo:

Przystąp bliżej chrześcijanie i zastanów się, * Tu zobaczysz, jak Pan Jezus zbiczowany jest, * Cierniem jest koronowan * I zelżywie jest wyśmian,

* Wreszcie Piłat wyrok śmierci * Na niego wydał.

V. Kłaniamyć się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.

R. Albowiem przez krzyż i mękę Twoją odkupiłeś świat.

Przy tej stacyi zastanówmy się, jak Pan Jezus po okrutnem biczowaniu, cierniem koronowaniu, osoby Jego zelżeniu, skazany został na śmierć okrutną łotrowską, — Bóg od stworzenia Swego, istotna Sprawiedliwość od niesprawiedliwego sędziego Piłata, Ojciec i Dobrodziej od świętokradcy. Przypatrzmy się, jak chętnie na ten wyrok, choć niesprawiedliwy, zezwala Zbawiciel, a lękajmy się sprawiedliwych sądów za grzechy nasze, za które wzbudźmy akt doskonałego żalu.

Módlmy się: Najłaskawszy Panie Jezu Chryste, któryś z miłości zbawienia ludzkiego niewinnie podjął okrutną mękę, gdy Cię po krwawym pocie jak łotra pojmano, związano, bito, do sędziów bezbożnych włóczono, biczowano, cierniem koronowano, i na

śmierć okrutną skazano; serdecznie ubolewamy nad męką Twoją i prosimy Cię przez niewymowną boleść Twoją, abyś nas raczył uwolnić od wiecznego potępienia, na które zasłużyliśmy różnymi grzechami naszymi. Niech Twoja niezmierna dobroć sprawi, abyś przy śmierci naszej mówił do nas te słowa: Pójdźcie błogosławieni do królestwa niebieskiego, albowiem Krew Moja obmyła was z grzechów waszych. Amen.

Ojcze nasz, — Zdrowaś Maryo, — Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu: Jak było na początku i teraz i zawsze i na wieki wieków (albo Wieczny odpoczynek...).

V. Któryś za nas był ukrzyżowany.
R. Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!

Stacya II.

Jezus bierze krzyż na ramiona Swoje.

Ciężar krzyżowy bierze na ramiona * Zbolały Jezus, by dusza zgubiona * W tym świętym znaku znalazła zbawienie * I odkupienie.

Albo:

Jezus ciężki też i wielki krzyż na się bierze, * A nam wszystkim przykład daje, o chrześcijanie, * Abyśmy nasze krzyże * Też znosili cierpliwie, * Bo na kogo je Bóg zsyła, * Tego miłuje.

V. Kłaniamyć się i t. d.

Tu rozmyślajmy, jako zaraz po wyroku przeczytanym Pan Jezus z pełnem miłości sercem przyjmuje krzyż na zbolałe i zranione ramiona, który wszystkie rany przedtem zadane przygniata, ciśnie grzbiet skaleczony, przyciska koronę cierniową do głowy. Wzruszeni taką miłością Zbawiciela, postanówmy sobie ochotnem sercem znosić krzyże i utrapienia, które dobroć Boska na nas dopuszcza.

Módlmy się: Najmilszy Panie Jezu Chryste! któryś wiernym sługom i naśladowcom Twoim rozkazał krzyż swój w różnych utrapieniach ponosić, i sameś też dla zbawienia naszego bardzo ciężki krzyż zgotowany od żydów, dźwigał na zbolałych ramionach

Twoich: wspomóż nas łaską Twoją, abyśmy wszystkie przeciwności ochotnie dla miłości Twojej znosili i przez najdroższą mękę Twoją zbawienie wieczne otrzymali. Amen.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryo, Chwała Ojcu i t. d.

V. Któryś dla nas i t. d.

Stacya III.

Jezus pierwszy raz upada pod krzyżem.

Już pod ciężarem upada krzyżowym * Jezus Zbawiciel. Bądźże tu gotowym, * Grzeszny człowiecze! dźwigać upadłego * I zemdlonego.

Albo:

Pan Jezus wielce zemdlony pierwszy raz pada, * Dzika żydowska hałastra »postępuj« woła, * Bije, kopie nogami, * Bluźni Pana słowami, * Ach grzeszniku, nie obciążaj * Pana grzechami.

V. Kłaniamyć się i t. d.

Przy tej stacyi przedstawmy sobie, jak ciężko pod krzyżem upada Zbawi-

ciel, jako Go okrutni kaci, jedni łańcuchem za najświętszą szyję Jego na tę i ową szarpią stronę, drudzy świętokradzkiemi kopią nogami, do spieszniejszego przymuszając postępowania. O straszne widowisko! Bóg wcielony pod bezbożnemi leży nogami! Postanówmy strzedz się grzechowych upadków, dla których tak ciężko upada Jezus.

Módlmy się: Najcierpliwszy Zbawicielu nasz, Jezu Chryste, pod wielkim ciężarem krzyża upadający, ratuj nas we wszystkich pokusach: abyśmy w grzechy nie upadali, ale Ciebie naśladując w cierpliwości, zbawienie wieczne otrzymali. Amen.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryo, Chwała Ojcu i t. d.

V. Któryś dla nas i t. d.

Stacya IV.

Jezus spotyka N. Pannę, Matkę Swoją bolesną.

Schodzą się z Sobą dwie osoby święte * Najświętszym bolem dla Sie-

bie przejęte, * Jezus z Maryą, Syn z Matką cierpiący, * Krzyż Swój niosący.

Albo:

Gdy Pan Jezus z ciężkim krzyżem * Swym z ziemi powstał, * Niedaleko drogi uszedł. * Z Matką się spotkał, * Jaką boleścią byli * Obaj w sercu dręczeni! * Żaden język nie wypowie * Smutku Maryi.

V. Kłaniamyć się i t. d.

Rozmyślajmy, jakim żalem ściśniona była bolesna Matka Jezusowa na pierwsze spotkanie się i wejrzenie na Syna Swego najukochańszego, skrwawionego, zranionego i już wpół umarłego! Większego żalu dodali bolesnej Matce nielitościwi żydzi, kiedy Ją od własnego Syna Jej z zelżywością odpychali. Miejmy współczucie z bolesną Matką i zapłaczmy nad cierpiącym Jej Synem.

Módlmy się: Najlitościwszy Panie Jezu Chryste, któryś nad żałością Matki Twojej Najświętszej, niezmiernym żalem przeniknionej i z po-

wodu męki Twojej serdecznie bolejącej, Sam bardzo ubolewał, spraw to: abyśmy boleść Najświętszej Panny, Matki Twojej, często rozpamiętywali i mękę Twoją często i nabożnie rozmyślali. Amen.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryo, Chwała Ojcu i t. d.

V. Któryś dla nas i t. d.

Stacya V.

Szymon Cyrenejczyk Jezusowi krzyż nieść pomaga.

Cyreneusza pod ciężar krzyżowy * Przyjmuje Jezus, a wszystkim gotowy * Zapłacić niebem, kto Mu w tej ciężkości * Ulży z litości.

Albo:

Jezus w siłach osłabiony * Nieść już nie może * Krzyża ciężaru wielkiego, * Któż Mu pomoże? * Pójdź a pomóż, Szymonie, * Nosić grzechowe brzemię, * A za to zapłatę wielką odbierzesz w niebie.

V. Kłaniamyć się i t. d.

Tu zważajmy nie tak na współczucie, jako więcej na zawziętość żydowską względem Jezusa. Obawiając się, aby im w drodze osłabiony i zemdlony nie umarł, przymuszają Szymona Cyrenejczyka do pomocy w niesieniu ciężkiego krzyża, aby tym sposobem haniebnej śmierci na Zbawicielu przecież dokonać mogli. Pomagajmy bliźniemu, jęczącemu pod ciężkim krzyżem, a ulżymy cierpiącemu Zbawicielowi.

Módlmy się: Najłaskawszy Panie Jezu Chryste! nieznośnym ciężarem krzyża osłabiony i omdlały, któryś Szymona Cyrenejczyka, przymuszonego do dźwigania krzyża Twego przyjąć raczył, racz też nasze nieudolne nabożeństwo przyjąć na chwałę Twoją a nas przypuścić i przysposobić do doskonałej służby Twojej. Amen.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryo, Chwała Ojcu i t. d.

V. Któryś dla nas i t. d.

Stacya VI.

Weronika święta Jezusowi twarz ociera.

Pełna gorzkości święta Weronika, * Płacząc rzewliwie, z Panem się potyka, * Któremu, gdy twarz chusteczką ociera, * Obraz odbiera.

Albo:

Jezus na twarzy Swej świętej był zekrwawiony, * I od żydów zeszpecony, potem zbrudzony. * Nabożna Weronika, * Patrząc na to z daleka, * Przystąpiła i otarła * Twarz Zbawiciela.

V. Kłaniamyć się i t. d.

Przy tej stacyi zdobądźmy się na serdeczne współczucie razem z Weroniką św., która litością zdjęta twarz Jezusa od żydostwa zeplwaną, zbitą, krwią najświętszą zbroczoną, czystą chustką otarła. Za tę czynność Weroniki wyraził na tej chustce dobrotliwy Jezus twarz Swoją przenajświętszą, jaką wówczas była. Przypatrujmy się tej twarzy pilno, aby nam głęboko w pamięci i sercu utkwiła.

Módlmy się: Najmilszy Panie Jezu Chryste! którego najświętszą twarz skrwawioną i oszpeconą nabożna Weronika otarła, i dokładny wizerunek twarzy Twojej otrzymała: racz wyryć twarz Twoją w duszach naszych, abyśmy ustawicznie w sercu mieli wyrażoną pamięć i bojaźń obecności Twojej we wszystkich myślach, słowach i uczynkach naszych. Amen.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryo, Chwała Ojcu i t. d.

V. Któryś dla nas i t. d.

Stacya VII.

Jezus drugi raz pod krzyżem upada.

Idzie Zbawiciel drzewem obciążony, * Sił Mu nie staje, mdleje udręczony; * W bramie sądowej, gdy Sobą nie włada, * Drugi raz pada.

Albo:

Pan Jezus wielce zemdlony pod krzyżem pada * Po drugi; w bramie sądowej Sobą nie włada, * Ach, przypatrz się grzeszniku, * Bóg twój dla

twego grzechu, * Dla twej brudnej lubieżności * Grzebie się w prochu.

V. Kłaniamyć się i t. d.

Tu rozmyślajmy żywo, jak Pan Jezus drugi raz pod krzyżem upada, nie bez nowych boleści, albowiem w tym upadku, albo głowa o krzyż, albo krzyż o głowę uderzał, a zatem nowy ból od cierniowej korony powstał, której ostre kolce za każdem uderzeniem głębiej się w ciało wdzierały. Ach! patrzcie, dusze, jak nasza wyniosłość rzuciła o ziemię Jezusa!

Módlmy się: Najlitościwszy Panie Jezu Chryste! Zbawicielu nasz! któryś tę zelżywość ponosił, że Cię sromotnie po ulicach z ciężkim krzyżem włóczono, żeś i drugi raz na ziemię upadł obciążony krzyżem, spraw to miłościwie, abyśmy Cię powtarzaniem grzechów nie obrażali, ale Cię w pokorze i uniżeniu się we wszystkiem cierpliwie naśladowali. Amen.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryo, Chwała Ojcu i t. d.

V. Któryś dla nas i t. d.

Stacya VIII.

Jezus naucza płaczące nad Sobą niewiasty.

Ujrzawszy Jezus niewiasty stojące, * Cieszy je słodko, rzewliwie płaczące, * Dodawaj, Panie, sługom Twym ratunku * W każdym frasunku.

Albo:

Gdy słyszały cne matrony, że Jezus idzie * Na śmierć srogą, i że ciężar krzyżowy niesie, * Drogę Mu zabieżały, * Rzewliwie narzekały, * On je prosi, by nad swymi * Syny płakały. *V.* Kłaniamyć się i t. d.

Tu uważajmy, co do płaczących nad Sobą niewiast mówi Jezus: »Nie płaczcie nade Mną, ale nad wami i synami waszymi.« Ciężej Sam w sercu ubolewał nad stratą wieczną dusz ludzkich, niż nad Swoją męką. Bardziej Duszę Jego przenikały ludzkie grzechy, niż katownie żydowskie, bo te z miłości ponosił, owe z gwałtem serca cierpiał. Płaczcie dusze za grzechy swoje, a pocieszycie Serce zbolałe Jezusa!

Módlmy się: Panie Jezu Chryste! najłaskawszy Pocieszycielu wszystkich smutnych i utrapionych! któryś płaczące nad męką Twoją niewiasty słodką nauką Twoją pocieszyć i oświecić raczył: spraw to, abyśmy, bolejąc nad męką Twoją niewinną, której przyczyną były grzechy nasze, doskonale za nie pokutowali, życie nasze poprawili i zupełne odpuszczenie za łaską Bożą otrzymali. Amen.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryo, Chwała Ojcu i t. d.

V. Któryś dla nas i t. d.

Stacya IX.

Jezus trzeci raz pod krzyżem upada.

Trzeci raz Jezus pod krzyża ciężarem, * Szczególnym ku nam miłości pożarem, * Tarza się w prochu za nasze hardości, * Pan z wysokości.

Albo:

Już po trzeci raz upada świata Zbawiciel, * Bóg, Syn Ojca niebieskiego,

nasz Odkupiciel. * O Jezu Zbawicielu, * W mem sercu mnóstwo bolu, * Żem przyczyną był grzechami * Twego upadku.

V. Kłaniamyć się i t. d.

Tu rozmyślajmy, jak już po trzeci raz zemdlony Pan Jezus upada pod krzyżem, a dotychczas żadnej litości od żydostwa obecnego nie doznał, owszem z większem okrucieństwem biją kijmi, kopią nogami, lżą słowami Pana i Boga swojego. — Przynajmniej my grzesznicy miejmy politowanie nad Zbawicielem naszym i już Go więcej nie obciążajmy upadkami naszymi.

Módlmy się: Najcierpliwszy Panie Jezu Chryste! Wspomożycielu naszej słabości, któryś, nieznośnie pod ciężkim krzyżem cierpiąc, po raz trzeci upadł: ratuj nas, abyśmy w drodze statecznej pokuty, w umartwieniu naszych pożądliwości nie ustawali, w grzechy nie upadali, do nałogów naszych nie wracali, ale postępowali w

naśladowaniu Twoich cnót świętych. Amen.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryo, Chwała Ojcu i t. d.

V. Któryś dla nas i t. d.

Stacya X.

Jezus z szat obnażony, octem z mirrą i żółcią napojony.

Ten Pan, co ziemię kwiatem przyodziewa, * Niebo gwiazdami jasnemi okrywa, * Sam tu zostaje obnażon z litości * Dla mej miłości.

Albo:

Gdy na górę Kalwaryjską z Panem przybyli, * Zaraz octem, żółcią, mirrą Go tam poili; * Potem Mu urągali, * Z Niego się naśmiewali, * A nareszcie Go sromotnie * Z szat obnażali.

V. Kłaniamyć się i t. d.

Przy tej stacyi przypatrzmy się nowym boleściom Jezusa: Oto zdzierają z głowy Jego głęboko wbitą koronę cierniową, zdzierają przywrzałą do ciała sukienkę, odnawiając przez to ty-

siączne rany; mdlejącemu od nowych bolów bolesny dawają posiłek, bo żółcią obrzydłą, gorzką mirrą i tęgim octem zaprawiony. W nowem udręczeniu drżą spieczone bolem usta, wzdrygają się wnętrzności.

Módlmy się: Panie Jezu Chryste! Stwórco i ozdobo wszelkiego stworzenia, któryś dla nas był z szat odarty i obnażony, oto my nędzni, odarci z szaty godowej, łaski Bożej, którą grzechem pierworodnym i uczynkowymi występkami utraciliśmy, prosimy Cię przez bolesne i sromotne obnażenie Twoje: racz nas najdroższą purpurową suknią krwi Twojej przyozdobić, abyśmy na wieczne wesele niebieskie byli przypuszczeni. Amen.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryo, Chwała Ojcu i t. d.

V. Któryś dla nas i t. d.

Stacya XI.

Jezus okrutnie do krzyża przybity.

Gdy na Golgocie obnażyli Pana, * Żółć, krzyż i gwoździe złość przynio-

sła znana; * Przybili na krzyż ręce, nogi święte, * Katy zawzięte.

Albo:

Jak Jezusa obnażyli kaci złośliwi, * Ciało Jego nawpół żywe na krzyż przybili, * Okrutnie naciągali, * Aż w nim żyły porwali, * Jakież boleści wycierpiał * Jezus kochany!

V. Kłaniamyć się i t. d.

Tu rozważajmy, jako niemiłosierni kaci rzucają na drzewo krzyżowe Jezusa i przyciągają ręce i nogi powrozami do miejsc naznaczonych. Wyciągniony na katowni, jak struna jaka, zawisł Pan Jezus; żyły i stawy rwały się w całem ciele Jego, wzdęły się zbolałe piersi. Przydawają kaci bolu do bolów, bez litości gwoździmi gwałtem przybijając ręce i nogi Jego. O serca nasze, miejcie politowanie nad Stwórcą swoim.

Módlmy się: Najmiłosierniejszy Panie Jezu Chryste! któryś dla miłości zbawienia naszego na krzyżu rozciągniony, okrutnie gwoździmi przybity i na wzgardę między łotry posta-

wiony w niewymownych boleściach był wyśmiany; użycz nam tej łaski skutecznej, którąś dał pokutującemu łotrowi i innym wiernym, którzy ubolewali nad męką Twoją, zaleć nas w opiekę Najświętszej Panny, Matki Twojej, i spraw, abyśmy wszelkie złe namiętności poskramiali, a Tobie doskonale służyli aż do śmierci. Amen.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryo, Chwała Ojcu i t. d.

V. Któryś dla nas i t. d.

Stacya XII.

Jezus na krzyżu wywyższony umiera.

Tu Jezus w górę z krzyżem podniesiony, * Tak Król boleści niezmiernie dręczony, * Kona już w mękach Bóg, człowiek prawdziwy, * Płacz Go, kto żywy.

Albo:

Popatrz teraz, o grzeszniku, Jezus umiera * Na drzewie krzyża świętego, oczy zawiera; * Wnet się skały pękają, * Słońce, miesiąc czernieją, * Jezus troskliwy o Matkę * Swoją najmilszą:

Opuszczam Cię, Maryo, * Matuchno moja miła, * Ciebie polecam Janowi, * Przyjm go za Syna.

V. Kłaniamyć się i t. d.

Podnieśmy oczy i serce, obaczmy wiszącego na krzyżu między łotrami Zbawiciela. Oto już kończy Dawca życia między łotrami zawieszony, Bogu Ojcu Ducha oddaje w ręce, zwisłą do piersi głową umiera. — Krwi najdroższej strumienie wylewa na ziemię. — Serce Jego włócznią przebite! — Rozważcie to dusze pobożne i we łzach się rozpływajcie.

Módlmy się: Najdobrotliwszy Panie Jezu Chryste! któryś dla zbawienia naszego w niezmiernych boleściach na krzyżu zamordowany umarł i zadość uczynił sprawiedliwości Bożej za grzechy ludzkie, daj, aby okrutna męka i śmierć Twoja była nam pomocą do szczęśliwej śmierci i do zbawienia wiecznego. Amen.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryo, Chwała Ojcu i t. d.

V. Któryś dla nas i t. d.

Stacya XIII.

Jezus z krzyża zdjęty, na łonie Najśw. Matki Swojej złożony.

Obwisło ciało ciężko skaleczone, * Czas je zdjąć z krzyża, niechaj udręczone * Złożą na łonie Matki litościwej, * Ledwie co żywej.

Albo:

Pana Jezusa zdjętego z krzyża złożyli * Na łono Matuchny Jego, płacz uczynili. * Marya Matka Jego, * Od żalu serdecznego * Omdlewała o Synaczka * Swego miłego.

V. Kłaniamyć się i t. d.

Rozmyślajmy, jak zdjąwszy Ciało Jezusowe, złożyli je na łonie Matki Jego ukochanej, której Serce przeszył miecz boleści, gdy Go zmarłego na ręce Swoje wzięła. Jak gorąca miłość zapłonęła w duszy tak kochającej Matki; teraz rzęsistemi łzami oblewa Ciało Syna Swego, obumiera na sercu, widząc tak wiele ran w tem Ciele, które na świat bez zmazy wydała, w dzieciństwie tak mile chowała.

Módlmy się: Najmilszy Panie Jezu Chryste! któryś po śmierci Twojej z krzyża zdjęty i na łonie Najświętszej Panny, Matki Twojej, złożony został, spojrzyj łaskawie na nas, ubolewających nad męką i śmiercią Twoją dla miłości naszej podjętą, i rozważających wielkie boleści Najświętszej Panny, a racz mile spocząć w sercu naszem, gdy Cię przyjmujemy w Najświętszym Sakramencie, abyśmy Cię doskonale kochali teraz i na wieki wieków. Amen.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryo, Chwała Ojcu i t. d.

V. Któryś dla nas i t. d.

Stacya XIV.

Jezus do grobu złożony.

Ciało Jezusa grzebać czas nadchodzi, * To serce grobem, które w żalach brodzi; * Niech będzie Panu na słodki spoczynek, * Wdzięczny uczynek.

Albo:

Przy grobie Pańskim rozmyślaj, chrześcijańska duszo, * Jako było pogrzebane Jezusa ciało, * Jaki płacz, narzekanie, * Boleść, jęki i łkanie * Wszystkich przyjaciół Jezusa * I Jego Matki.

V. Kłaniamyć się i t. d.

Przy tej stacyi ostatniej rozmyślajmy, jak Zbawiciel w grobie złożony w jednym prostym wydrążonym kamieniu nieograniczony ściska Majestat. I tu jeszcze od zajadłych żydów nie jest wolny: szarpią Imię Jego, gdy już Ciała nie mogą, nazywają Go zwodzicielem ludu, pieczętują grób i strażą osadzają. Teraz póki żyjemy grzesznicy, uczyńmy sobie pogrzeb w ranach ukrzyżowanego Jezusa.

Módlmy się: O najłaskawszy Panie Jezu Chryste! któryś nam śmiercią Swoją wysłużył zbawienie i zmartwychwstanie na żywot wieczny, wspomóż nas łaską Twoją, byśmy, rozmyślając żałosną mękę i śmierć Twoją, umorzyli wszystkie nieprawości

nasze i godną pokutę czyniąc, a do szczęśliwej śmierci wcześnie się gotując, w ranach Twoich świętych mogli zakończyć z osobliwą łaską Twoją życie nasze pod opieką Najświętszej Maryi Panny, Matki Twojej, a potem żyć z Tobą w niebie, gdzie Ty żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Św. na wieki wieków. Amen.

Ojcze nasz, Zdrowaś Maryo, Chwała Ojcu i t. d.

V. Któryś dla nas był ukrzyżowany,
R. Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

Idąc do Najświętszego Sakramentu.

Płacz i ty duszo, wszak ta śmierć dla ciebie, * Żebyś na wieki żyła z Bogiem w niebie. * Żałuj za grzechy, proś o zmiłowanie: * Odpuść mi Panie!

Albo:

Opłacz tedy duszo wierna, opłacz śmierć Pana, * Bo cię wykupił od śmierci i z rąk szatana, * Miłuj Go aż do śmierci, * On cię w niebie umieści,

* Ze wszystkimi wybranymi * W wiecznej radości.

Nareszcie można zmówić przed Najśw. Sakramentem: pięć razy »Ojcze nasz«, pięć »Zdrowaś Maryo« i tyle »Chwała Ojcu« i t. d., szóste »Ojcze nasz, Zdrowaś Maryo, Chwała« i jedno »Wierzę« za Ojca świętego.

Zakończenie.

Przyjmij Najłaskawszy Panie Jezu Chryste te nasze kroki, uczynione w drodze najboleśniejszej Krzyża Twego z tą miłością, z jaką dla nas z niepojętem boleściami tę drogę odprawił, a bądź miłościw nam największym grzesznikom, niewdzięcznością płacącym za łaski Twoje; bądź miłościw duszom naszym, prowadź je prostemi cnót i pobożności drogami i szczęśliwie zaprowadź do żywota tego, w którym jesteś z Bogiem Ojcem i z Duchem Św. na wieki wieków. Amen.

LITANIA O MĘCE PAŃSKIEJ.

(Tylko do prywatnego użytku.)

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.
Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba Boże,
Synu, Odkupicielu świata Boże,
Duchu Święty Boże,
Święta Trójco jedyny Boże,
Jezu, Królu cichy, do Jeruzalem przybywający, od użalenia płaczący,
Jezu za 30 srebrników zaprzedany,
Jezu do nóg uczniów Twoich zniżony,

} Zmiłuj się nad nami!

Jezu przy modlitwie w Ogrojcu na twarz upadający,
Jezu od Anioła posilony,
Jezu krwawy pot wylewający,
Jezu pocałunkiem od zdrajcy Judasza wydany,
Jezu pojmany i związany,
Jezu od uczniów Swych opuszczony,
Jezu Annaszowi i Kajfaszowi przedstawiony,
Jezu w policzek uderzony,
Jezu od fałszywych świadków oskarżony,
Jezu na śmierć osądzony,
Jezu w twarzy Twej świętej uplwany,
Jezu chustą na oczach zasłoniony,
Jezu boleśnie policzkowany,
Jezu przez Piotra trzykroć zaparty,
Jezu w więzach Piłatowi oddany,
Jezu od Heroda wzgardzony i wyśmiany,
Jezu w białą szatę obleczony,
Jezu znowu do Piłata odesłany,

Zmiłuj się nad nami!

Jezu za gorszego nad Barabasza miany,
Jezu okrutnie biczowany,
Jezu purpurową szatą odziany,
Jezu cierniem ukoronowany,
Jezu trzciną ubity,
Jezu od żydów na krzyż żądany,
Jezu na śmierć najhaniebniejszą skazany,
Jezu krzyżem obciążony,
Jezu jak owieczka na zabicie prowadzony,
Jezu z szat obnażony,
Jezu gwoździmi do krzyża przybity,
Jezu na krzyżu między łotrami wiszący,
Jezu za krzyżujących się modlący,
Jezu na krzyżu bluźnierstwem i zelżywością urągany,
Jezu łotrowi pokutującemu raj obiecujący,
Jezu Matkę Swą Janowi świętemu, Jana zaś Matce polecający,
Jezu od Ojca opuszczony,

Zmiłuj się nad nami!

Jezu żółcią i octem w pragnieniu napawany,
Jezu duszę w ręce Boga Ojca oddający,
Jezu aż do śmierci krzyżowej posłuszny,
Jezu włócznią po śmierci przebity,
Jezu z płaczem z krzyża złożony i pogrzebany,

Zmiłuj się nad nami!

Bądź nam miłościw, odpuść nam Panie!
Bądź nam miłościw, wysłuchaj nas Panie!

Od wszystkiego złego,
Od grzechu każdego,
Od ducha nieczystego,
Od gniewu, nienawiści i wszelkiej złej woli,
Od moru, głodu, ognia i wojny,
Od wszelkich niebezpieczeństw duszy i ciała,
Od śmierci wiecznej,
Przez najśw. poczęcie Twoje,
Przez cudowne narodzenie Twoje,

Wybaw nas Panie!

Przez upokarzające obrzezanie Twoje,
Przez chrzest i święty post Twój,
Przez prace i umartwienia Twoje,
Przez bolesne biczowanie i ukoronowanie Twoje,
Przez pragnienie, płacz i nagość Twoją,
Przez krzyż i najdroższą śmierć Twoją,
Przez chwalebne zmartwychwstanie i wniebowstąpienie Twoje,
Przez Ducha Świętego Pocieszyciela zesłanie,
W dzień sądu Twego,
Wybaw nas Panie!

My grzeszni, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Abyś nam grzechy odpuścić raczył, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Abyś karanie od nas oddalić raczył, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Abyś nas do pokuty prawdziwej przyprowadzić raczył, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Abyś łaskę Ducha Św. do serc naszych wlać raczył, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Abyś Kościół Twój święty zachować i rozszerzać raczył, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Abyś nam prawdziwy pokój, pokorę i miłość darować raczył, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Abyś nam wytrwania w łasce i świętej służbie Twej udzielić raczył, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Abyś nas do grona Świętych Twoich przyłączyć raczył, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Abyś prośby nasze miłościwie przyjąć raczył, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam Panie!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas Panie!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami!

Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.
Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Ojcze nasz i t. d.

V. I nie wódź nas na pokuszenie,
R. Ale nas zbaw ode złego.
V. Kłaniamyć się, Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.
R. Albowiem przez krzyż i mękę Twoją odkupiłeś świat.
V. Pamiętaj na Twoje zmiłowanie, Panie,
R. A na litości Twoje, które są od wieków.
V. Spojrzyj na nizkość i pracę moją.
R. A odpuść wszystkie grzechy moje.
V. Panie wysłuchaj modlitwę moją,
R. A wołanie i t. d.

Módlmy się: Panie Jezu Chryste, któryś przez krzyż i mękę wszedł do chwały Twojej, a cierpiąc za nas, zostawiłeś nam przykład, abyśmy w ślady Twoje wstępowali, prosimy Cię pokornie: dopomóż łaskawie, abyśmy jako prawi uczniowie Twoi krzyż

swój cierpliwie dźwigali, a za Tobą idąc drogą, którąś nam ukazał, po krótkich utrapieniach doczesnych szczęśliwie trafili do radości niebieskiej, gdzie Ty z Bogiem Ojcem i z Duchem Świętym równy Bóg żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

NA WIELKI PIĄTEK.

Prośby Kościoła wielkopiątkowe.

1. Módlmy się, najmilsi, za święty Kościół Boży, aby go Bóg i Pan nasz w pokoju i jedności zachowywać i w opiece swojej mieć raczył po świecie całym, poddając pod duchowne zwierzchnictwo jego wszystkie ludy i władzę wszelką, a nam niech w miłosierdziu Swojem udziela spokojnych czasów, abyśmy swobodnie i wytrwale chwałę Mu oddawali.

Kapłan: Módlmy się.
Dyakon: Zginajmy kolana!
Subdyakon: Wstawajcie!

Wszechmogący, wieczny Boże, któryś chwałę Twoją w Chrystusie wszystkim ludziom objawił, strzeż dzieł miłosierdzia Twego, aby Kościół Twój po całym świecie rozszerzony niezachwianą wiarą trwał statecznie w wyznawaniu Imienia Twego. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg na wieki wieków.

R. Amen.

2. Módlmy się i za naszego Ojca św. N., aby Bóg i Pan nasz, który go wybrał z pośród Biskupów na najwyższego Pasterza, bezpiecznym i swobodnym dla Kościoła Swojego dochowywał a do rządzenia świętym ludem Bożym dopomagać mu raczył.

K. Módlmy się i t. d.

Wszechmogący, wieczny Boże, z którego postanowienia wszystko ma trwałość, wejrzyj łaskawie na prośby nasze i obranego Biskupa najwyższego racz dobrocią Twoją zachowywać, aby lud chrześcijański, przez Ciebie

rządzony, pod tym Twoim Pasterzem w wierze i służbie Twojej wzrostu nabierał. Przez Pana naszego i t. d. Amen.

3. Módlmy się za wszystkich Biskupów, Kapłanów, Dyakonów, Subdyakonów, Akolitów, Egzorcystów, Zakrystyanów, Lektorów, Wyznawców, za wszystkie Dziewice i Wdowy i za cały lud święty Boży.

K. Módlmy się i t. d.

Wszechmogący, wieczny Boże, którego Duchem całe ciało Kościoła uświęca się i jest rządzone, wysłuchaj nas za całe Duchowieństwo błagających, aby łaską Twoją wsparte, na stopniu każdej powierzonej sobie godności wiernie Ci służyli. Przez Pana naszego... Amen.

4. Módlmy się i za chwalebnie panującego cesarza naszego N., aby Bóg i Pan nasz udzielił mu mądrości jako pomocniczki jego tronu, aby za jej pomocą ludem sobie powierzonym we wszelkiej sprawiedliwości i świętości rządził na chwałę Bożą i ku naszemu trwałemu pokojowi.

K. Módlmy się i t. d.

Wszechmogący, wieczny Boże, który wszystkiemi państwami wieczną władzą rządzisz, wejrzyj łaskawie na cesarstwo austryackie, aby i cesarz przez sprawiedliwe rządy i lud przez wierne posłuszeństwo ku chwale Twego Imienia i ku pokojowi państwa w jednomyślnej pobożności współpracowali. Przez Pana naszego... Amen.

5. Módlmy się za wszystkich gotujących się do Chrztu, ażeby Bóg i Pan nasz dozwolił ich sercu pojąć prawdę a drzwi miłosierdzia Swego im otworzył, aby przez Chrzest odrodzeni, otrzymawszy odpuszczenie wszystkich grzechów, byli razem z nami połączeni w Jezusie Chrystusie Panu naszym. *K.* Módlmy się i t. d.

Wszechmogący, wieczny Boże, który Kościół Twój zawsze nowem potomstwem zaludniasz, przymnóż wiary i pojęcia gotującym się do Chrztu, aby odrodzeni przez Chrzest święty do przysposobionych dzieci Twoich przyłączeni zostali. Przez Pana naszego i t. d.

6. Módlmy się, najmilsi, do Boga Ojca Wszechmogącego, ażeby od wszelkich błędów świat oczyścił, choroby odwrócił, głód oddalił, więzienia otworzył, kajdany rozwiązał, pielgrzymom powrót, chorującym zdrowie, żeglującym port zbawienia dać raczył.

K. Módlmy się i t. d.

Wszechmogący, wieczny Boże, smutnych pociecho, pracujących męstwo, niech dojdą do miłosierdzia Twojego wołania wszystkich, w jakiemkolwiek utrapieniu Ciebie wzywających, aby wszyscy we wszelkich potrzebach swoich litościwego wsparcia ręki Twojej doznali. Przez Pana naszego... Amen.

7. Módlmy się i za heretyków i schizmatyków, aby Bóg i Pan nasz wywiódł ich ze wszystkich błędów i do zjednoczenia ze świętą Matką Kościołem katolickim i apostolskim miłościwie przywieść raczył.

K. Módlmy się i t. d.

Wszechmogący wieczny Boże, który zbawiasz wszystkich, a nikogo nie chcesz zatracić, wejrzyj łaskawie na dusze, szatańskiemi sidłami uwiedzione, aby wyrzekłszy się błędów, w które są uwikłane, ze zgubnej drogi nawróceni, do jedności świętej prawdy Twojej przystąpili. Przez Pana naszego... Amen.

8. Módlmy się i za wiarołomnych żydów, aby Bóg i Pan nasz zdjął zasłonę z serc ich, aby i oni uznali Jezusa Chrystusa Pana naszego.

K. Módlmy się.

Wszechmogący, wieczny Boże, który i żydowskiej wiarołomności od miłosierdzia Twego nie odrzucasz, wysłuchaj prośby nasze, które za oślepionym ludem tym zanosimy, aby oni, uznawszy światło prawdy Twojej, którą jest Chrystus, od ciemności, w których są pogrążeni, wybawieni zostali. Przez tegoż Pana... Amen.

9. Módlmy się i za pogan, aby Bóg wszechmogący wyrwał ich z nieprawości serc ich, aby, porzuciwszy swe bałwany, nawrócili się do Boga żywe-

go i prawdziwego i jedynego Syna Jego, Jezusa Chrystusa, Boga i Pana naszego.

K. Módlmy się i t. d.

Wszechmogący, wieczny Boże, który nie pragniesz śmierci grzesznika, lecz życie wiekuiste dlań gotujesz, przyjm łaskawie modlitwę naszą i wybaw ich od bałwochwalstwa a przyłącz do świętego Kościoła Twego na cześć i na chwałę Imienia Twego. Przez Pana naszego... Amen.

Uczczenie Krzyża świętego.

K. Oto drzewo Krzyża, na którem zbawienie świata wisiało.

Chór: Pójdźcie, pokłońmy się! (trzy razy).

(Podczas uczczenia Krzyża św. śpiewa się wyjątki z proroctw, wyrażających żal Zbawiciela nad niewdzięcznością ludu.)

1. Ludu, mój ludu, cóżem ci uczynił, lub w czemżem ciebie zmartwił? Odpowiedz mi! Żem cię wyprowadził z ziemi egipskiej, zgotowałeś Krzyż Zbawicielowi twemu.

Chór: Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami!

2. Ponieważ prowadziłem cię przez pustynię lat czterdzieści, manną cię karmiłem i wprowadziłem do ziemi bardzo dobrej, tyś zgotował Krzyż Zbawicielowi Twemu.

Chór: Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami!

3. Cóżem więc miał uczynić tobie, a nie uczyniłem? Wszakżem to Ja sam nasadził cię w winnicę moją najśliczniejszą: a tyś się stała dla mnie nader gorzką, gdyż octem w pragnieniu Mojem poiłeś Mię i włócznią przebodłeś bok Zbawicielowi twojemu.

Chór: Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, módl się za nami!

4. Jam za ciebie plagami karał Egipt z pierworodnemi jego, a tyś mnie ubiczowanego na śmierć wydał.

Chór: Ludu mój, cóżem ci uczynił, lub w czemżem ciebie zmartwił? Odpowiedz mi!

5. Jam cię wyprowadził z Egiptu, zatopiwszy Faraona w morzu Czerwonem, a tyś mię wydał książętom kapłańskim.

Chór: Ludu mój!...

6. Jam, przodując, otworzył tobie morze: a tyś mi włócznią bok otworzył.

Chór: Ludu mój!...

7. Jam cię karmił manną na puszczy, a tyś mię policzkami i biczami ubił.

Chór: Ludu mój!...

8. Jam cię poił wodą zbawienia ze skały, a tyś mię żółcią i octem napoił.

Chór: Ludu mój!...

9. Jam pobił dla ciebie chananejskich królów: ty zaś trzciną głowę mi zbiłeś.

Chór: Ludu mój!...

10. Jam ci dał królewskie berło: a ty cierniową koronę wtłoczyłeś mi na głowę.

Chór: Ludu mój!...

11. Jam cię wielką potęgą wywyższył: a tyś mię na krzyżowej szubienicy zawiesił.

Chór: Ludu mój!...

Antyfona: Krzyż Twój, Panie, czcimy, a święte Zmartwychwstanie Twoje wychwalamy i wielbimy: oto bowiem przez drzewo na cały świat radość przyszła. Ps. 66. Niech się nad nami Bóg zmiłuje i błogosławi nam, i niech rozświeci oblicze Swe nad nami a zlituje się nad nami.

Pobożne uczucia przy całowaniu Krzyża św.

O! przyjdźże do mnie, mój Jezu! przyjdź, o Zbawicielu najświętszy! Całuję święte nogi Twoje, któremi przez lat trzydzieści trzy tak wiele trudnych i przykrych podróży odbyłeś

po tej ziemi dla naszego zbawienia! Ach! sprawże to, aby te znoje nie były dla mnie daremne!

Całuję Twoje święte ręce, z miłości ku mnie do krzyża przybite! one mnie ukształciły i utrzymały aż do tego momentu! o trzymajcież mnie i na wieki! wam polecam duszę moją.

Całuję bok Twój, Chryste Jezu! dla mnie przebity, i serce przeszyte! O! czemużem Cię nie kochał, Panie mój, jakem był obowiązany? Kocham Cię teraz, jak mogę najbardziej i kochać będę na wieki! Miejże o Jezu! dobre serce do mnie, odtąd i aż na wieki!

Całuję głowę Twoją najświętszą cierniem pokłutą i poranioną, dla wysłużenia mi korony w niebie! Ach! skłońże do mnie najświętszą głowę Twoją, aby dać mi pocałunek pokoju!

O Zbawicielu najświętszy! Tyś na krzyżu śmierć poniósł, abym ja żył na wieki!

Panie, wierzę w Ciebie, Boga i Zbawiciela mojego! W Tobie, o Jezu, całą nadzieję pokładam! Tyś mnie

krwią Swoją najświętszą odkupił: Tyś umarł za grzechy moje, abym ja mógł z Tobą żyć na wieki!

Umarłeś wśród mąk okropnych na krzyżu, o Jezu! lecz teraz żyjesz w niebie! tam jesteś pośrednikiem u Twego i naszego Ojca! Uprzedziłeś nas, abyś nam mieszkanie zgotował! Bo gdzie Ty jesteś, tam i ja być mam! Twoim, o Jezu! chcę być teraz i na wieki!

Przy odwiedzeniu Bożego Grobu.

Przy grobie Twoim, o Zbawicielu najświętszy, chcę dzień dzisiejszy przepędzić. Po najboleśniejszej śmierci zdjęto Ciało Twoje z krzyża i złożono Je w grobie. Tu do Ciała Twojego, o Jezu, zgromadzili się Twoi uczniowie, tu opłakiwali wybrani Twoi i święte niewiasty śmierć Twoją. O jakże gorące łzy roniła tu Matka Twoja Bolesna, która niedawno żalem ściśniona, pod krzyżem stała i patrzała na Ciebie, przelewającego wśród niewymownych bolów krew Swoją najdroższą. Cały Kościół, wszyscy wier-

ni na ziemi, od wschodu słońca aż do zachodu smucą się dzisiaj, bo nasz Odkupiciel, nasz najukochańszy Pan Jezus, w grobie spoczywa. Ach, i ja pragnę łzy miłości uronić przy grobie Twoim, najdroższy Zbawicielu mój! Skrusz to twarde serce moje tym żalem i tą miłością, jakiemi było napełnione serce Magdaleny, gdy Twe nogi całowała i łzami umywała!

NABOŻEŃSTWO DO ŚW. JANA NEPOMUCENA.

(16. maja.)

Litania.

(Tylko do prywatnego użytku.)

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas!

Ojcze, z nieba Boże, zmiłuj się nad nami!

Synu, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami!

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami!

Święta Trójco, jedyny Boże, zmiłuj się nad nami!

Święta Maryo, módl się za nami!
Święta Boża Rodzicielko, módl się za nami!
Święta Panno nad pannami, módl się za nami!
Święty Janie Nepomucki,
Święty Janie, łzami i prośbami rodziców w starości od Najświętszej Panny wyproszony,
Święty Janie, niebieską światłością przy narodzeniu Twojem uczczony,
Święty Janie, bogobojnych rodziców jedyna pociecho i wesele,
Święty Janie, gorliwy sługo ołtarza Pańskiego,
Święty Janie, mężu apostolskiego przykładu,
Święty Janie, jasna pochodnio Kościoła Pańskiego,
Święty Janie, czyste zwierciadło spowiedników,
Święty Janie, jałmużniku szczodrobliwy,
Święty Janie, pogardzający honorami światowymi,

Módl się za nami!

Święty Janie, już w kołysce Najświętszą Pannę kochający,
Święty Janie, krasomówco najwymowniejszy,
Święty Janie, kaznodziejo najżarliwszy,
Święty Janie, gorliwy łowczy dusz, krwią Jezusową odkupionych,
Święty Janie, pobudko grzeszników do pokuty,
Święty Janie, prawdziwy wzorze świątobliwości,
Święty Janie, naczynie niezmazanej piękności,
Święty Janie, duchem prorockim napełniony,
Święty Janie, tajemnicy spowiedzi świętej stróżu nieprzełamany,
Święty Janie, milczenia sakramentalnego większy niż życia miłośniku,
Święty Janie, męstwa kapłańskiego dyamencie nieskruszony,

Módl się za nami!

Święty Janie, niewinności Panieńskiej u złośliwego świata potężny obrońco,
Święty Janie, w niebezpieczeństwach sławy i honoru Opiekunie,
Święty Janie, nowy w cudach Boskich doznany Patronie,
Święty Janie, w domach szlacheckich nieoszacowany klejnocie,
Święty Janie, nasz wielki Patronie,
Święty Janie, nasz możny Orędowniku u Boga,

Módl się za nami!

Bądź nam miłościw, przepuść nam, Panie!
Bądź nam miłościw, wysłuchaj nas, Panie!

Od wszego złego ,
Od grzechu każdego,
Od wszelkiego zgorszenia,
Od wszelkiego złego rozumienia,
Od niesławy świata,
Od potępienia wiecznego,
Od świętokradzkiej spowiedzi,

Wybaw nas Panie!

Od niebezpieczeństwa duszy i ciała,
Od ucisku sumienia,
Od odwłoki pokuty świętej,
Od wszelkiego kłamstwa i fałszu,
Od fałszywych braci i zdradliwych przyjaciół,
Od przewrotnego towarzystwa,
Od wątpiących we wierze,
Od wyjawienia tajemnic,
Od zaniedbania urzędów,
Przez zelżywe na śmierć krzyżową skazanie,
Przez haniebne z łotrami porównanie,
Przez pośmiewiska od faryzeuszów zadane,
Przez gorzką śmierć Twoją,
Przez przyczynę i zasługi świętego Jana Nepomuckiego,
W dzień sądu Twego,
} Wybaw nas Panie!

My grzeszni, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie!

Abyś nas do prawdziwej pokuty przyprowadzić raczył, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie!

Abyś nam grzechów odpuszczenie dać raczył, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie!

Abyś nieprzyjaciół Kościoła Twojego upokorzyć raczył, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie!

Abyś cześć i chwałę świętego Jana Nepomuckiego pomnażać raczył, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie!

Abyś prośby wszystkich jego czcicieli łaskawie wysłuchać raczył, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie!

Synu Boży, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam Panie!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas Panie!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami!

Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryo.

V. Módl się za nami, św. Janie Nepomucenie.
R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się: Boże, któryś dla nieprzezwyciężonego milczenia Sakramentalnego, zachowanego przez błogosławionego Jana, nową Kościół Twój męczeństwa koroną przyozdobił; daj nam za jego przyczyną i przykładem przezorną w języku ostrożność, abyśmy raczej wszystko złe, niźli uszkodzenie duszy na tym świecie ponosili. Amen.

V. Wstaw się za nami do Boga, święty Janie Nepomucki.
R. Najpewniejszy Patronie nasz i obrońco sławy ludzkiej.

Módlmy się: Boże, któremu samemu należy cześć i chwała, przez chwalebne zasługi świętego Męczennika Jana Nepomucena Ciebie pokornie prosimy, abyś od nas wszelką hańbę i sromotę jawną, skądkolwiek nad nami wiszącą, miłościwie oddalić raczył, a pozwolił w dostojności światowej tak

się zachować, abyśmy wiecznego wstydu ujść mogli, i do wiecznej chwały zaprowadzeni być zasłużyli. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

NABOŻEŃSTWO DO ŚW. ALOJZEGO GONZAGI.

(21. czerwca.)

Litania do św. Alojzego Gonzagi.

(Tylko do prywatnego użytku.)

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas!

Ojcze, z nieba Boże, zmiłuj się nad nami;

Synu, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami!

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami!

Święta Trójco, jedyny Boże, zmiłuj się nad nami!

Święta Maryo, Opiekunko świętego Alojzego, módl się za nami!
Święty Alojzy, ukochany Synu Maryi,
Święty Alojzy, wierny sługo Ojca przedwiecznego,
Święty Alojzy, świątynio Ducha Świętego,
Święty Alojzy, wierny naśladowco Jezusa,
Święty Alojzy, gorący miłośniku Ukrzyżowanego,
Święty Alojzy, gorliwy czcicielu Najświętszego Sakramentu,
Święty Alojzy, miłością ku Najświętszemu Sercu Jezusa zawsze gorejący,
Święty Alojzy, wspaniałomyślnie gardzący światem,
Święty Alojzy, piękny przykładzie doskonałości,
Święty Alojzy, wzorze pokory,
Święty Alojzy, miłośniku ubóstwa,
Święty Alojzy, lilio czystości,
Święty Alojzy, aniele w ciele ludzkiem,

Módl się za nami!

Święty Alojzy, pokutniku niewinny,
Święty Alojzy, cudzie umartwienia,
Święty Alojzy, przykładzie skromności,
Święty Alojzy, ofiaro miłości bliźniego,
Święty Alojzy, wzorze prawdziwej pokuty,
Święty Alojzy, kwiecie Anielskiej czystości,
Święty Alojzy, Patronie i wzorze chrześcijańskiej młodzieży,
Święty Alojzy, opiekunie uczących się,
Święty Alojzy, dobry doradco w wyborze stanu,
Święty Alojzy, ozdobo Towarzystwa Jezusowego,
Święty Alojzy, światło Kościoła świętego,
Święty Alojzy, wielki cudotwórco,
Święty Alojzy, dzielny Patronie wszystkich twych czcicieli,

Módl się za nami!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam Panie!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas Panie!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami!
Chryste usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas.
Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Ojcze nasz i t. d. Zdrowaś Maryo i t. d.

V. Módl się za nami, święty Alojzy!
R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się: Boże, niebieskich darów Szafarzu! któryś w anielskim młodzieńcu Alojzym przedziwną życia niewinność razem z srogą pokutą połączył; za jego zasługami i prośbami racz nam użyczyć, abyśmy, nie zachowawszy jego niewinności, przynajmniej w pokucie go naśladowali. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Modlitwy na każdą z sześciu niedziel

t. zw. alojzyańskich.

Boże, jedyna nasza ucieczko, wysłuchaj modły pokornie do Ciebie wołających i daj, abyśmy to, o co Cię przez zasługi świętego Alojzego, Wyznawcy Twego, prosimy, za jego przyczyną otrzymać mogli.

6 Ojcze nasz, 6 Zdrowaś Maryo i tyleż Chwała Ojcu i t. d.

Módlmy się: Boże nasz miłościwy, upadam na kolana przed Twoim nieskończonym Majestatem i cześć Ci oddaję w pokorze. Dziękuję Ci z całego serca za wszystkie łaski, któremiś mię dnia dzisiejszego obdarzyć raczył. Pragnąc odwdzięczyć się Tobie, ofiaruję Ci w połączeniu z nieskończonemi zasługami Twego najmilszego Syna moje dzisiejsze nabożeństwo. Przyjmij je łaskawie, o Panie, i udziel mi łaski do wiernego naśladowania św. Alojzego we wszystkich cnotach, przedewszystkiem jednak w niewinności i czystości serca, i w miłości Je-

.zusa i Maryi, abym, prowadząc jak Alojzy św. niewinne na ziemi życie, potem do Twego i Maryi i Aniołów św. towarzystwa był przypuszczony. Amen.

Modlitwa do św. Alojzego.

O święty Alojzy, jaśniejący anielskiemi cnotami, oto ja, najniegodniejszy Twój czciciel, polecam w szczególniejszy sposób opiece Twojej czystość duszy i ciała mojego. Błagam Cię przez anielską niewinność Twoją, poleć mnie Niepokalanemu Barankowi Jezusowi Chrystusowi i Najświętszej Matce Jego, Pannie nad pannami, i zachowaj mię od wszelkiego grzechu śmiertelnego. Nie dozwól, bym się miał skalać najmniejszą zmazą nieczystości, lecz skoro mię ujrzysz w pokusie i w niebezpieczeństwie grzechu, oddal od serca mego wszystkie myśli i uczucia nieczyste, a obudzając we mnie pamięć na wieczność i na Pana Jezusa ukrzyżowanego, przejmij głęboko serce moje świętą bojaźnią Bożą, i zapal

je miłością Boga, abym, naśladując tu na ziemi Twoje cnoty, zasłużył sobie oglądać Boga z Tobą w niebiesiech. Amen.

1 Ojcze nasz, 1 Zdrowaś M. i Chwała Ojcu. Odpust 100 dni raz na dzień.

Modlitwa św. Alojzego na cześć Matki Boskiej.

O Pani moja, święta Maryo! Polecam Twej świętej obronie, szczególniejszej opiece i miłosierdziu dziś i po wszystkie dni i w godzinie mej śmierci siebie, duszę i ciało moje; całą nadzieję i pociechę moją, wszystkie uciski i nędze moje, życie i koniec życia mego Tobie powierzam, ażebym przez świętą Twoją opiekę i zasługi wszystkie moje sprawy urządził i wykonał według Twojej i Syna Twego woli. Amen.

MODLITWY I PSALMY W RÓŻNYCH POTRZEBACH.

Prośba o deszcz.

Psalm 146.

1. Chwalcie Pana, albowiem dobre są pienia, * Bogu naszemu niech będzie ozdobne i miłe chwalenie.

2. Budując Pan Jeruzalem, * rozproszenia Izraela zgromadzi.

3. Który uzdrawia skruszonych na sercu * i zawiązuje ich rany.

4. Który liczy mnóstwo gwiazd * i im wszystkim imiona daje.

5. Wielki Pan nasz i wielka moc Jego, * a mądrości Jego liczby niema.

6. Przyjmuje Pan cichych, * a grzeszników poniża aż do ziemi.

7. Zaśpiewajcie Panu z wyznawaniem, * grajcie Bogu naszemu na harfie.

8. Który okrywa niebo chmurami * i ziemi deszcz gotuje.

9. Który czyni, że rośnie trawa po górach * i zioła ku służbie ludzkiej.

10. Który daje bydłu żywność jego * i kruczętom wzywającym Go.

11. Nie kocha się w sile końskiej, * ani w goleniach męskich ma upodobanie.

12. Kocha się Pan w tych, którzy się Go boją * i w tych, którzy nadzieję mają w miłosierdziu Jego.

13. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, * jak była na początku, i teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

V. Okryj Panie nieba chmurami!
R. A spuść deszcz na ziemię.
V. Aby wydała na górach trawę,
R. A zioła ku służbie ludzkiej.
V. Skrop góry rosą niebieską!

R. Owocami dzieł Twoich napełni się ziemia.
V. Panie wysłuchaj modlitwę moją.
R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.
V. Pan z wami.
R. I z duchem twoim.

Módlmy się: Boże, w którym żyjemy, ruszamy się i jesteśmy, deszcza żyznego racz nam udzielić, abyśmy Twoją pomocą dostatecznie wsparci, z lepszą ufnością niebieskiej chwały mogli żądać.

Daj, prosimy, wszechmogący Boże, abyśmy, którzy w smutku naszym ufność w Tobie pokładamy, od wszelkich przeciwności przez Ciebie zawsze obronieni byli.

Udziel nam, prosimy Panie, deszcza pożytecznego, a wyschłą i spragnioną ziemię niebieskimi potokami napełnij. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

R. Amen.

Prośba o pogodę.

Psalm 66.

1. Niech się nad nami Bóg zmiłuje i błogosławi nam, * niech rozświeci oblicze swe nad nami a zlituje się nad nami.

2. Żebyśmy poznali na ziemi drogę Twoją, * między wszemi narody zbawienie Twoje.

3. Niech Ci wyznawają ludzie, Boże, * niech Ci wyznawają ludzie wszyscy.

4. Niech się radują i weselą narody, * iż sądzisz ludzi sprawiedliwie i narody na ziemi rządzisz.

5. Niech Ci wyznawają ludzie, o Boże, niech Ci wyznawają ludzie wszyscy, * ziemia dała swój owoc.

6. Niech nas błogosławi Bóg, Bóg nasz, niech nas błogosławi Bóg, * a niech się Go boją wszystkie kraje ziemi.

7. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, * Jak była na początku, i teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

V. Przywiódłeś Panie Ducha Twego na ziemię,

R. I zakazane są deszcze z nieba.

V. Gdy okryję chmurami niebo,

R. Pokaże się tęcza moja, wspomnę na przymierze moje.

V. Oświeć oblicze Twoje, Panie, nad sługami Twymi,

R. A błogosław ufającym w Tobie.

V. Panie, wysłuchaj modlitwę moją,

R. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

V. Pan z wami.

R. I z duchem twoim.

Módlmy się: Boże, który bywasz przez grzechy obrażany, a przez pokutę dajesz się przebłagać, wejrzyj łaskawie na pokorne prośby ludu Twego, a karania gniewu Twego, które za grzechy zasługujemy, racz odwrócić.

Wołających do Ciebie, Panie, racz wysłyszeć, a udzielić pogodnego czasu pokornie Cię proszącym, abyśmy, którzy sprawiedliwie karę za grzechy na-

sze ponosimy, przez Twoje miłosierdzie zmiłowania dostąpili.

Prosimy, wszechmogący Boże, łaskawości Twojej, abyś nawałności szkodliwych deszczów oddalić a jasności oblicza Twego nam udzielić raczył. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

R. Amen.

II. PIEŚNI.

Pieśni poranne.

1 I.

1. Kiedy ranne wstają zorze, * Tobie ziemia, Tobie morze, * Tobie śpiewa żywioł wszelki, * Bądź pochwalon Boże wielki.

2. A człowiek, który bez miary * Obsypany Twymi dary, * Coś go stworzył i ocalił, * A czemużby Cię nie chwalił?

3. Ledwie oczy przetrzeć zdołam, * Wnet do mego Pana wołam, * Do mego Boga na niebie, * I szukam Go koło siebie.

4. Wielu w sen śmierci popadło, * Co się wczoraj spać pokładło, * My się jeszcze obudzili, * Byśmy Cię Boże chwalili.

5. Boże w Trójcy niepojęty, * Ojcze, Synu, Duchu Święty, * Tobie chwałę oddajemy, * Byś nas poświęcił, prosimy.

II.

1. Skoro tylko wstaję z rana, * Wołam natychmiast do Pana: (Niechaj będzie pochwalony * Jezus Chrystus, Bóg wcielony!)

2. Kiedy suknię biorę na się, * Głos ze serca dobywa się:

3. Kiedy wchodzę do kościoła, * Serce od radości woła:

4. Tam łask wiele odbieramy, * Za wszystkie wdzięcznie śpiewamy:

5. Gdy do domów cudzych wchodzę, * Tem witanie pierwsze słodzę:

6. Gdzie tylko spotkam bliźniego, * To najprzód mówię do niego:

7. Kiedy z upadku powstaję, * Łasce to Jego przyznaję:

8. Na jedno szczere westchnienie * Daruje nam przewinienie:

9. Nie tylko winy daruje, * Lecz z nami jeszcze ucztuje:

10. Więc w Najświętszym Sakramencie, * Chwalmy Go w każdym momencie:

11. Gdy w cnocie stali będziemy: * Najlepiej Go pochwalimy:

12. W troskach, pracy i zabawie * Zwracam myśl ku Jego sławie.

13. Chociaż najwięcej pracuję, * Słodko sobie wyśpiewuję:

14. Czy robota się udała, * Czyli nie, bądź Jemu chwała:

15. A roboty zakończenie * Koronuje wdzięczne pienie:

16. Czyli w zdrowiu, czy w chorobie, * Zawsze wyśpiewuję sobie:

17. Wszystko lekko, wszystko miło, * Byle szczerze się mówiło:

18. Gdy mnie obdarza dobrami, * Ja Mu śpiewam z Aniołami:

19. A chociaż mi je odbierze, * I wtenczas Mu śpiewam szczerze:

20. Bo On to wszystko naprawi, * Gdy Go człowiek zawsze sławi:

21. Czy pogoda, czy się słoci, * Wszystko znak Jego dobroci:

22. Gdy mi potrawy smakują, * Usta moje wykrzykują:

23. A chociaż w nich nie smakuję, * Zarówno Bogu dziękuję:

24. Kiedy napoju zażywam, * I wtenczas nabożnie śpiewam:

25. Pijąc, gdy wspomnę na Niego, * Nie zrobię zbytku żadnego:

26. Tak w sławie, jak w poniżeniu, * Spiesz ku Jego uwielbieniu:

27. Gdy mię ludzie obmawiają, * Do poprawy pobudzają:

28. Ich obmowa znać mi dała, * Że mnie wzgarda, Jemu chwała:

29. W spaniu każde odetchnienie, * Słodkie to powtarza pienie:

30. Kiedy bezbożnych strofuję, * Jezusa wielbić kazuję:

31. Gdy wszystko cierpliwie znoszę, * Najlepiej Jego cześć głoszę:

32. To, co masz, jest to od Niego, * Śpiewa do tchu ostatniego:

33. Wzywam nieba, wzywam ziemi, * Abym zawsze śpiewał z niemi: *

Niechaj będzie pochwalony * Jezus Chrystus, Bóg wcielony!

Ojcze nasz.

3 (Na nutę: »Kto się w opiekę...«)

1. W Trójcy Jedyny, któryś Swoje trony * Rozparł na słońcach, Panie niezmierzony! * Na skrzydłach modlitw wznosim się do Ciebie, * *Ojcze nasz, Panie, który jesteś w niebie!*

2. Twa dłoń na niebie słońc tysiące nieci, * Z podziwem patrzą na Twą chwałę dzieci, * Jaśniej niż słońc tych niezliczone roje, * W sercu ludzkości *święć się Imię Twoje!*

3. Złe z fałszem w wieczne przymierze się sprzęgło, * Cnocie i prawdzie zgubę zaprzysięgło, * Niech się zwycięstwem prawdy skończą boje, * W tryumfie cnoty *przyjdź królestwo Twoje!*

4. Syn Twój jedyny na ziemi krzyż dźwigał, * Przecież w miłości Ojca nie ostygał, * Więc, chociaż łzami płaczemy krwawemi, * *Bądź wola Twoja w niebie i na ziemi!*

5. Z Twej ręki ziemskie twory wszystkie żyją, * Spraw, niechaj ludzkie o chleb się nie biją, * Błogosław Ojcze trud czoła naszego, * *Daj nam, daj, dzisiaj chleba powszedniego!*

6. Gdy krzyżowali ludzie Syna Twego, * Za złe nie życzył katom swoim złego, * Grzechem splamione błagają Cię syny, * *Jako my bliźnim, odpuść i nam winy!*

7. Na drodze życia tysiące mamideł, * Cnocie zastawia szatan tysiąc sideł, * Nim duch przewrotny struje nam sumienie, * *Nie wodź nas, Panie, w ciężkie pokuszenie!*

8. Tęsknotę nieba w serca nasze dałeś, * Gdy nas na drogę ziemską wyprawiałeś, * Na wodza zeszlij nam Ducha Twojego, * Utwierdź nas w cnocie, *a wybaw od złego.*

9. Nieśmiało serca do Ciebie wznosimy, * Jak nas Twój uczył Syn, tak się modlimy; * W Jego Imieniu prosimy Cię Panie: * Wyrzeknij *Amen!* niechaj się nam stanie!

Pieśni wieczorne.

4 I.

1. Już słońce zaszło, nim spać pójdziemy, * Jeszcze Matce naszej dobranoc damy.

2. Wszyscy społecznie, wierni chrześcijanie, * Pozdrówmy Maryę, nasze kochanie.

3. Zdrowaś Maryo, Tyś łaski pełna, * O Matko najmilsza, czci wszelkiej godna.

4. Panno przezacna, Jutrzenko jasna, * Tyś wszystkich chrześcijan Patronka własna.

5. Gdy będziem spali, strzeż Twoje dziatki, * Twojej, Matko z Synem, wiernej czeladki.

6. Szczęśliwy bowiem ten się nazywa, * Co w Twojej opiece rad odpoczywa.

7. Wszystkich wspomagasz i nie słyszano, * Żeby w Twej opiece komu szkodzono.

8. Bądź zawsze przy nas, Matko miłości, * Uchowaj nas w nocy od wszelkiej złości.

9. Abyśmy znowu w zdrowiu powstali, * I Ciebie, Maryo, czcić nie przestali.

10. Jezu, Maryo, Józefie święty! * Zasłaniajcie duszę, ciało me zawżdy.

11. Z wami zawsze żyć, z wami umierać, * Z wami chcę powieki w nocy zawierać.

12. Dobranoc, Matko, serce powtarza, * Bo się już od Twego wraca ołtarza.

13. Dziateczki miłe, już wy spocznijcie, * Za waszą dobrą noc przy mnie zaśnijcie.

14. Ja wam na tę noc dam przeżegnanie, * I to najwierniejsze Matki czuwanie.

15. Dziękuję Tobie, Matko jedyna, * Przyczyń się za nami u Twego Syna.

16. A dusza, gdy się z ciałem rozstanie, * Niech, Matko przemiła, tam się dostanie.

17. Gdzie Ty przebywasz z Jezusem Panem, * Z nim równo królujesz na wieki. Amen.

II.

1. Kto się w opiekę podda Panu swemu, * A całem sercem szczerze ufa Jemu, * Śmiele rzec może: mam obrońcę Boga, * Nie przyjdzie na mnie żadna straszna trwoga.

2. Ciebie On z łowczych obieży wyzuje * I w zaraźliwem powietrzu ratuje, * W cieniu swych skrzydeł zachowa cię wiecznie, * Pod Jego pióry uleżysz bezpiecznie.

3. Stateczność Jego, tarcz i puklerz mocny, * Za którym stojąc, na żaden strach nocny, * Na żadną trwogę, ani dbaj na strzały, * Któremi sieje przygoda w dzień biały.

4. Stąd wedle ciebie tysiąc głów polęże, * Stąd drugi tysiąc ciebie nie dosięże * Miecz nieuchronny, a Ty przecie swemi * Oczyma ujrzysz pomstę nad grzesznymi.

5. Iżeś rzekł Panu: Tyś nadzieja moja, * Iż Bóg najwyższy jest obrona twoja, * Nie dostąpi cię żadna zła przygoda, * Ani się znajdzie w domu twoim szkoda.

6. Aniołom Swoim każe cię pilnować, * Gdziekolwiek stąpisz, którzy cię piastować * Na ręku będą, abyś idąc drogą, * Na ostry kamień nie ugodził nogą.

7. Będziesz bezpiecznie po żmijach zjadliwych, * I po padalcach deptał niecierpliwych; * Na lwa srogiego bez obrazy wsiędziesz, * I na ogromnym smoku jeździć będziesz.

8. Słuchaj, co mówi Pan: kto mię miłuje, * A przeciwko Mnie szczerze postępuje, * I Ja go także w jego każdą trwogę * Nie zapamiętam, i owszem wspomogę.

9. Głos Jego u mnie nie będzie wzgardzony; * Ja z nim w przygodzie, ode Mnie obrony * Niech pewien będzie, pewien i zacności, * I lat sędziwych i Mej życzliwości.

NABOŻEŃSTWO
PRZEDPOŁUDNIOWE W NIEDZIELE I ŚWIĘTA.

Pieśni przed kazaniem.

6 I.

1. Duszo moja, słuchaj Pana, * Który ci oznajmuje * Wolę Swoją przez kapłana, * Czyń, co ci rozkazuje, * I czego naucza ciebie, * Jeśli chcesz królować w niebie.

2. Ta bowiem jest prawa droga * Do żywota wiecznego, * Słuchać najwyższego Boga, * I czynić wolę Jego; Zbłądzić ten nigdy nie może, * Kto Ciebie słucha, mój Boże.

3. Ukaż mi do nieba drogę, * Oświecaj sługę Twego, * Naucz mię, jak trafić mogę * Do żywota wiecznego. * Mów Boże! jestem gotowy, * Słuchać Twojej świętej mowy.

II. 7

1. Ojcze nasz! miły Panie! * Daj nam Ducha Świętego, * Prosimy, niech się stanie * Dla Chrysta, Syna Twego. * Niech nas nauczy Boskiego * Prawdę zakonu poznać, * Proroctwa fałszywego * Starannie się wystrzegać.

2. Chryste, któryś Swym wiernym * Zesłał Ducha Świętego, * Przed wiekami obranym * Od Ojca niebieskiego: * Racz nam w obecnej chwili Ducha Swojego zesłać, * Żebyśmy Ciebie mogli * Z Twojego słowa poznać.

3. O miły Duchu Święty! * Racz już naszym gościem być, * Któryś w darach bogaty, * Nie mieszkajże ku nam przyjść: * Spraw język do mówienia * A daj nam nauczenia, * Schyl uszy do słuchania, * Wzrusz serca do wierzenia.

8 III.

1. W Imię Ojca, w Imię Syna, * W Imię Ducha Świętego, * Niech się modlitwa zaczyna, * Ucznia Chrystusowego, * Która od Chrystusa Pana, * Zbawiciela naszego, * Apostołom jest podana, * Dla zbawienia ludzkiego.

2. Ojcze nasz, Boże przedwieczny! * Któryś w niebie, na ziemi, * Na każdem miejscu obecny, * Oto Ciebie prosimy: * Niech Cię wszyscy ludzie znają, * Żeś Ojciec dobrotliwy, * Niech Cię godnie wychwalają * Przez żywot świątobliwy.

3. Pomnażaj królestwo cnoty, * Królestwo Syna Twego, * Użycz łaski i ochoty, * Byśmy do zgonu swego * Świętą wolę Twą czynili, * I jak wierni poddani * Tu na ziemi ją pełnili * Jako w niebie wybrani.

4. Daj nam chleba powszedniego, * Daj, co wiesz, że pomoże, * Odwróć, co jest szkodliwego, * Bądź Ojcem naszym, Boże! * Odpuść nasze nieprawości, * Nam niegodnym grzesznikom, * Jak my naszym z Twej miłości * Odpuszczamy dłużnikom,

5. Nie wódź nas na pokuszenie! * Gdy w pokusy wpadniemy, * Tedy daj nam zwyciężenie, * Pokornie Cię prosimy: * Od grzechu i wszego złego * Uchowaj nas, o Panie, * Do zgonu życia naszego * Daj nam w dobrem wytrwanie.

Pieśni po kazaniu.

I. 9

1. Błogosławieni są, którzy słowa Bożego * Z ochotą słuchają, strzegą rozkazów Jego. * Bóg takim słuchaczom niebo obiecuje, * Którzy wszystko czynią, co On rozkazuje.

2. O Boże łaskawy! któryś nam na zbawienie * Zasiał w sercach naszych słowa Twego nasienie, * Użycz Twojej łaski, niech to ziarno wschodzi, * Niech obfite świętych cnót owoce rodzi.

3. Wyrysuj nam, Panie, słowo Twoje w pamięci, * Niechaj nam do wszelkiej cnoty użycza chęci, * Abyśmy nie byli tylko słuchaczami * Słowa Twego, ale i wykonawcami.

10 II.

1. Chwała Tobie, o Boże nasz! * Któryś teraz nasycił nas * Słowem świętem; * Boć to dusz naszych pokarmem * Alleluja, Alleluja! * Chwała bądź Bogu! Alleluja!

2. Chwała Tobie, Synu Boży! * Kto Cię słucha, nie zuboży; * Bowiem Tyś sam * Wrócił Twą śmiercią żywot nam * Alleluja, Alleluja! * Chwała bądź Bogu! Alleluja!

3. Chwała Tobie, Duchu Święty! * W sprawach Twoich niepojęty, * Serca wzruszasz, * Ojca z Synem znać nauczasz. * Alleluja, Alleluja! * Chwała bądź Bogu! Alleluja!

4. O Boże w Trójcy jedyny! * Bądźże od nas pochwalony! * Błogosławić * Racz nas i po śmierci zbawić. * Alleluja, Alleluja! * Chwała bądź Bogu! Alleluja!

11 **Na »Asperges me«.**

1. Pokropisz hyzopem, Panie! * Mnie człowieka grzesznego, * Bym był przez Twe zmiłowanie * Oczy-

szczon z grzechu mego. * Obmyj mnie z mych nieprawości, * A wybielony będę, * I doskonalszej jasności * Niż są śniegi nabędę.

2. Zmiłuj się, Boże, nade mną, * Boś pełen łaskawości. * Miej politowanie ze mną, * Zgładź wszystkie moje złości. * Żal mi, żem obrażał Ciebie, * Boga dobrotliwego, * Nie odrzucaj mnie od Siebie, * Syna marnotrawnego.

3. Cześć i chwała bądź wiecznemu * Panu nieba całego, * Bogu w Trójcy jedynemu * Od stworzenia wszelkiego. * Chwała Ojcu i Synowi * Bądź nieustanna wszędzie; Najświętszemu też Duchowi * Równa cześć niechaj będzie.

Na »Vidi aquam«. 12

1. Pójdźcie k'ołtarzu grzesznicy, * Gdzie jest strumień wód żywych, * Zmazy tych oczyszczający, * Co pragną dzieł cnotliwych. * Grzechście w śmierci Chrystusowej, * Wodą na chrzcie obmyli, * Chodźcież więc w postaci nowej, * Czyniąc, coście ślubili.

2. Jak Chrystus już nie umiera, * Lecz tylko Ojcu żyje; * Tak niech każdy w sobie ściera * Grzech, nad żądzmi panuje; * Iżbyście z starego kwasu * Serca swe oczyścili * I z weselem tego czasu * Alleluja nucili.

3. Cześć i chwała i t. d. (jak na str. 287).

V. Pokaż nam, Panie, miłosierdzie Twoje! (Alleluja.)

R. A zbawienie Twoje daj nam! (Alleluja.)

V. Panie, wysłuchaj modlitwę moją!

R. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się: Wysłuchaj nas, Panie święty, Ojcze wszechmogący, wieczny Boże, i ześlij Anioła Twego świętego z nieba, któryby strzegł, zachował, pilnował, nawiedził i bronił wszystkich w tym przybytku mieszkających. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

V. Pomoc Boża niech zostanie zawsze z nami!

R. Amen.

Przy wystawieniu Najśw. Sakramentu Ołtarza.

Przed błogosławieństwem.

I. 13

Przed Tobą, Jezusie Chryste! * Na kolana padamy; * Byś odpuścił złości nasze, * Pokornie Cię błagamy: * Jezu zmiłuj się nad nami! * Przez Twe święte drogie rany: * Daj nam Swoją świętą miłość, * A potem wieczną radość.

II.

Pozdrowiona bądź hostyo przewielebna! * W której Jezusa ukrywa miłość dziwna! * Kłaniajcie się Cherubini, * Chwałę dajcie Serafini: * Tej ołtarza świętości, * Jezusa przytomności, * Salve, Salve, Salve o Jezu!

Przy błogosławieństwie. 14

Po łacinie.

1. O salutaris Hostia! Quae caeli pandis ostium. * Bella premunt hostilia, * Da robur, fer auxilium.

2. Uni trinoque Domino * Sit sempiterna gloria! * Qui vitam sine termino * Nobis donet in patria. Amen.

Po polsku.

1. O Ty ofiaro żywota, * Co otwierasz niebios wrota, * Wróg nas gniecie swą przemocą, * Dodaj siły, spiesz z pomocą!

2. Bogu w Trójcy cześć i sława * Niech na wieki nie ustawa, * Niech nam życie da bez końca * W ojczystego blaskach słońca. Amen.

Albo:

1. O przenajświętsza Hostya! * Niech żaden moment nie mija, * Żeby Chrystus utajony * W tobie nie był pochwalony.

2. O Jezu, za odkupienie * Dajemyć pokłon i pienie; * Niech Tobie zawsze i wszędzie * Cześć, chwała na wieki będzie.

Po błogosławieństwie.

I my także na kolana * Padając, pozdrówmy Pana * Bóstwo i człowieczeństwo, * Ciała, krwi społeczeństwo. * Salve, Salve, Salve o Jezu!

Pieśni przy Mszy świętej.

I.

16

Na Introit.

1. Boże Królu w wysokości! * Przed Tobą upadamy, * Niech z Twej łaski i miłości * Mszę świętą zaczynamy; * Niech ta ofiara złożona * Na tym świętym ołtarzu * Będzie Tobie tak przyjemną, * Jak Ci była na krzyżu.

2. Jezus przed Swą śmiercią srogą * Na miejsce barankowej * Ofiary założył nową, * Na znak śmierci krzyżowej, * Gdy błogosławiąc chleb, wino, * W Ciało i Krew przemienił, * Było uczniom nakazano, * Tak czynić, jak On czynił.

Na Gloria.

Chwała Bogu w wysokości, * Który w niebie króluje, * Niech też pokój w bezpieczności * I na ziemi panuje, * Który gładzisz, o Jezu nasz, * Grzesznego świata winy, * Długi nasze

krwią Twą wymaż, * O Baranku niewinny.

Na Ewangelię.

Słowo Boskie pokazuje * Pewną drogę do nieba, * Kto słucha, niech zachowuje * Wolę Boga, jak trzeba. * Daj Boże, by w dobrą ziemię * To niebieskie nasienie * Padło, chroń je, niech nie zwiędnie, * Niech cnota z niego płynie.

Na Credo.

Wierzę w Boga trójjednego, * Ojca wszechmogącego, * Syna i Ducha Świętego, * W Bóstwie obu równego. * Ojciec świat stworzył z niczego, * A Syn Boży się wcielił, * Zbawienie mamy przez Niego, * Duch Święty łask udzielił.

Na Ofiarowanie.

1. Tę ofiarę przyjmij, Panie, * Z ręki Twojego sługi, * Przyjmij ją na ubłaganie * Za nasze grzechów długi * Przemieni się w Syna Twego * Ciało i Krew niewinną; * Bądź nam

miłościw dla Niego, * Usłysz prośbę dziecinną.

2. Z tą ofiarą też łączymy * Sprawy nasze i czyny, * Całe serce oddajemy * Tobie, Boże Jedyny. * Przed tronem Twoim składamy * Szczęście swoje i mienie, * Życie i śmierć polecamy, * Boże na Twe skinienie.

Na Sanctus.

Święty, Święty zaśpiewajmy, * Święty Bóg nasz zastępów. * Z Anioły Go wychwalajmy * Dla Jego wielkich cudów; * Błogosławiony na ołtarz, * Bóg Syn do nas zstępuje, * Padając pokornie na twarz, * Prośmy, niech się zmiłuje.

Na Podniesienie.

1. Łaskawi Serafinowie, * W słabościach nas wspierajcie. * W tej Świętości z nami równie * Bogu pokłon oddajcie. * Jezus przytomny w tym chlebie * Ojcu się przedstawuje, * Jak na krzyżu, tak w tej dobie * Za grzech się ofiaruje.

2. Daj Panie, byśmy z Twej łaski * Zawsze dobrze czynili, * A wszelkie grzechów zarazki * Z serc naszych wytępili. * Zmiłuj się też nad duszami * W czyścu zostającemi, * Pomieść je wraz z Aniołami, * W niebie mieszkającymi.

Na Agnus Dei.

Baranku, coś zgładził grzechy, * Ach! zmiłuj się nad nami. * Zgładź także Baranku cichy * Nasz grzech i mieszkaj z nami. * Niech nam będzie policzona * Krwi Twojej wielka cena, * A dusza drogo kupiona * Nie ujrzy potępienia.

Na Domine non sum dignus.

Godzien nie jestem, o Panie, * Żebyś się tak uniżył, * Bom nie jest w takowym stanie, * Byś się do mnie przybliżył. * Ulecz najprzód z Twojej łaski * Rany grzesznej mej duszy, * Aż godną jest nieba cząstki, * Świętości przenajdroższej.

Na Ite Missa est.

Błogosław nas, Boże wielki, * Byśmy w miłości trwali, * Twych dobrodziejstw i łask wszelkich * Najgodniej używali; * Byśmy niemi umocnieni, * Cnotliwie zawsze żyli, * A na Ciebie bez zasłony * Niegdyś w niebie patrzyli. Amen.

II. 17

Na Introit.

1. Boże Ojcze! Tyś z miłości, * Abyś zgładził nasze złości, * Posłał Syna Twojego; * Który przelał Krew Swą drogą, * Cierpiał mękę i śmierć srogą * Dla zbawienia naszego.

2. Ojcze, Tobie Syna Twego, * Mękę i zasługi Jego * Na ofiarę niesiemy. * Wysłuchaj nasze wołanie, * Pokaż Twoje zmiłowanie, * Pokornie Cię prosimy.

Na Gloria.

Chwała Tobie, wieczny Panie! * Niechaj nigdy nie ustanie, * Żeś się

raczył zlitować, * A dla zbawienia naszego, * Syna Twego jedynego * Nam grzesznikom darować.

Na Graduale.

Słuchajmy Chrystusa pilnie, * Bo się sprawdzą nieomylnie * Święte nauki Jego. * Czyńmy, co nam przepisuje, * Bo nam drogę ukazuje * Do żywota wiecznego.

Na Credo.

1. Wierzym w Ciebie, wieczny Boże! * Żeś niebo, ziemię i morze * Stworzył mocą Twą Boską. * Wszystkiem rządzisz, zawiadujesz, * Wszystko Twoją opatrujesz * Opatrznością ojcowską.

2. I w Jezusa, Syna Twego, * Za nas ukrzyżowanego * Z niepojętej miłości. * Też w Ducha Poświęciciela, * Kościołem Twym rządziciela, * I w żywot we wieczności.

Na Offertorium.

1. Na pamiątkę Twego Syna, * Te dary chleba i wina * Tobie ofiaruje-

my. * Że się mocą słowa Twego, * Staną Ciałem i Krwią Jego, * Tak wierząc, wyznajemy.

2. Przyjmij łaskawie te dary, * Dla tej najświętszej Ofiary, * Bądź nam łaskawym Ojcem! * Niechaj najdroższa Krew Jego * Zgładzi grzechy ludu Twego, * Obdarzy wiecznem życiem!

Na Sanctus.

1. Tyś jest nieskończenie Święty, * W majestacie niepojęty; * Któż Ciebie wielki Boże! * Wszechmocny, mądry, niezmierny, * Łaskawy i miłosierny, * Godnie uwielbić może?

2. Tobie wszystkiemi siłami * Pokłon i pienie dawamy, * A pokornie prosimy: * Abyś nas umieścił w niebie, * Niechaj tam wielbimy Ciebie * Z Aniołami na wieki.

Po Podniesieniu.

1. Zawitaj Najświętsze Ciało, * Coś na krzyżu umierało * Dla okupu naszego. * W tej Hostyi jesteś żywy,

* Bóg, Zbawiciel nasz prawdziwy, * Skarb zbawienia wiecznego.

2. Pojąć rozum nasz nie może, * Ciebie utajony Boże! * W tej świętości wielbimy; * W postaci wina i chleba, * Prawdziwy Bóg jesteś z nieba, * Przed Tobą się korzymy.

Na Agnus Dei.

1. Baranku, Tyś grzechy zgładził, * Abyś nas wszystkich wprowadził * Do królestwa wiecznego. * Dawasz utajony w chlebie * Na pokarm Samego Siebie. * Wzmacniasz ducha słabego.

2. Niechaj godnie pożywamy, * Wdzięcznem sercem rozważamy, * Pamiątkę gorzkiej męki, * Którąś dla ludu z miłości, * Cierpiąc za grzechowe złości, * Przyjął z ojcowskiej ręki.

Na Ite Missa est.

Błogosław nas, Boże miły! * Użycz do poprawy siły, * Pokornie żebrzem Ciebie. * Dla tej najświętszej ofiary * Odwróć od nas wszelkie kary, * Ratuj w każdej potrzebie.

III. 18

Na Introit.

1. Boże, Stwórco nasz, Panie! * Przed Tobą padamy; * Usłysz nasze wołanie, * Pokornie żądamy; * Ofiarę zaczynamy, * Nowego Zakonu, * Niosąc ją przez kapłana, * Do Twojego tronu.

2. Którą, jak każdy wierny, * Mocno temu wierzy, * Chrystus Pan ustanowił * Przy onej wieczerzy; * Gdy wziąwszy chleb i wino, * Przemienił oboje * Boską Swą mocą i dał * Między ucznie Swoje.

Na Gloria.

Chwała na wysokości * Bogu wszechmocnemu, * Pokój na tej niskości * Ludowi wiernemu, * Pokoju tego, Panie, * Udzielaj nam z nieba, * Abyśmy Ciebie chwalić * Mogli jak potrzeba.

Na Ewangelię.

Ewangelia święta * Jest fundament wiary, * Bo z ust Boskich pochodzi, *

Tak, jak Zakon Stary, * Wszyscy się ku niej mamy, * Wierni chrześcijanie, * I wiarę zakładamy * Na Twej prawdzie, Panie.

Na Credo.

1. W trzech osobach Jednego * Boga wyznawamy, * Stworzyciela wszystkiego * Ojcem nazywamy. * Ten zrodził Syna sobie * Równego przed wiekiem, * Który się dla nas grzesznych * Raczył stać człowiekiem.

2. Także Ducha Świętego * Bogiem wyznawamy, * Z Ojcem i Synem pokłon * Boski Mu dawamy. * Po zmartwychwstaniu ciała * W dzień sądu owego, * Spodziewamy się chwały * Żywota wiecznego.

Na Offertorium.

1. Przyjmij Panie ofiarę * Świętą Twego Syna, * Którą Tobie na chwałę * Kapłan Twój zaczyna. * Przyjm chleb i wino, które * Za Boskiem Twem słowem, * Przemienione staje się * Ciałem Chrystusowem.

2. Zdrowie, życie i wszystko, * Co z Twej mamy ręki, * Ojcze dajemy Tobie, * Na powinne dzięki: * Wejrzyj okiem łaskawem * Na nasze ofiary, * Pokaż się miłościwym, * Przyjmij nasze dary.

Na Sanctus.

Z Aniołami śpiewajmy * Święty, Święty, Święty! * Bóg nasz jest w Majestacie * Swoim niepojęty: * Niech Go wszelkie stworzenie * W niebie i na ziemi, * Nieustannie uwielbia, * Z wszystkimi Świętymi.

Po Podniesieniu.

1. Przed Tobą w tej Świętości * Skryty Boże, padam, * Twej Boskiej wielmożności * Winny ukłon składam. * Wyrzekam się na Twoje * Słowo mej źrenicy, * Ciebie Boże wyznaję * Tu w tej Tajemnicy.

2. Na krzyżu samo tylko * Bóstwo skryte było, * Tu zaś i człowieczeństwo * Nam się utaiło. * Ta Świętość pokazuje, * Wielką miłość Boską, *

Gdy na pamięć przywodzi * Śmierć Jezusa gorzką.

Na Agnus Dei.

1. Wesel się duszo wierna, * Gdyż Chrystus Swe Ciało * Na pokarm daje, które * Za ciebie cierpiało: * Masz pod osłoną chleba * Chrystusa żywego, * Bez kielicha pożywasz * Ciała i Krwi Jego.

2. Jezu! ja grzesznik Twojej * Nie godzien miłości, * Byś wszedł do serca mego, * Bo jest pełne złości: * Ale zgładź grzechy moje, * Wszak to możesz sprawić, * I jednem słowem Twojem * Duszę moją zbawić.

Na Błogosławieństwo.

Kończąc ofiarę świętą, * Prosimy Cię, Panie, * Niechaj się miła w Twojej * Obliczności stanie; * Przez krzyż Syna Twojego * I Jego zasługi, * Zmiłuj się, Panie! odpuść * Nam grzechowe długi.

19

IV.

Na początku.

1. Co na górze Kalwaryi * Jezus Chrystus wykonał, * To teraz podczas Mszy świętej * Będę rozpamiętywał. * Ofiara się tu krzyżowa * Odnawia każdodziennie, * Jezus życie Swoje dawa * Za nasze odkupienie.

2. Gdyśmy nasze nieprawości * Rzewliwie opłakali, * Z prawdziwej serca żałości * Do kościoła przybiegli: * Jakżebyśmy śmiertelnego * Grzechu się dopuścili, * Gdyśmy przy Mszy najmilszego * Zbawcę cierpieć widzieli.

Na Gloria.

Chwała Bogu na wysości, * Dla daru tak wielkiego, * Że z dobroci, a miłości * Dał nam Synaczka Swego; * Bądź też chwała Jezusowi, * Jako Zbawcy naszemu, * Chwała Pocieszycielowi. * Bądź Duchowi Świętemu!

Na Lekcyę.

Udziel, Panie, Twej pomocy, * Byśmy wiernie pełnili * Wszystko, co nas

Twoi święci * Apostoli uczyli; * Jezu! Tyś sam ich nauczał, * Byłeś z nimi w każdy czas, * Duch Święty ich zaś kierował, * W błąd nie mogli przywieść nas.

Na Ewangelię.

Już wstajemy ku słuchaniu * Słów Twych, bo je cenimy, * Przyjmując je k' pocieszaniu, * Zawsze, gdy je słyszymy: * O daj, by te słowa święte * W dobre serca wpadały, * A zysk, jak ziarno wysiane * W dobrą ziemię, wydały.

Na Credo.

Wierzę w Boga, wierzę mocno, * Co nam Pan Bóg objawił, * Że w tej wierze niezmylony * Duch Święty nas opatrzył. * Wiarę chcę skutkiem ożywić, * Czynić, co jest dobrego, * Bo bez skutków nie można przyjść * Do żywota wiecznego.

Na Offertorium.

1. Przyjmij, Ojcze najłaskawszy, * Ofiarę tę bezkrwawą, * Którą podjął

Syn najmilszy, * Męczon na krzyżu, krwawą; * Dla zgładzenia się podaje * Grzechu świata całego, * Nawet na śmierć się wydaje * Dla człowieka grzesznego.

2. Co za ofiara przemiła, * Przyjm ją ku czci, chwale Twej, * Daj, by pożyteczna była * Nam i Twej trzodzie całej. * Daj nam wszystkim udział na niej, * Bądź nam dla niej łaskawym, * Każdy bowiem łaski Twojej * Dla niej bywa uczestnym.

Na Sanctus.

Święty, Święty, Święty Boże, * Wyśpiewujmy z wdzięczności, * Bo ujrzymy w krótkiej dobie * Krzyż Pana, krzyż miłości. * Już idzie błogosławiony, * W Imię Pańskie, umiera, * Wszystkim grzesznym przez Swe rany * Bramę rajską otwiera.

Na Podniesienie.

1. Oto Jezusowe Ciało! * Czołem bijąc, dziękujmy, * Które na krzyżu wisiało, * Boga za to kochajmy, * On

jest miłość, każdy widzi, * Jak się raczył zmiłować, * Gdy Syna wydał za ludzi, * Więcej nie mógł miłować.

2. Oto zaś Krew założenia * Testamentu Nowego, * Wylana dla odpuszczenia * Grzechów świata całego. * Płaczmy za grzech, lamentujmy * Dla serca niewdzięcznego, * A Jezusa już kochajmy * Aż do śmierci wiernego.

Na Pater noster.

Z mocną ufnością wołamy * K' Tobie Boże, Ojcze nasz! * Syna gdy od Ciebie mamy, * Przez Niego nam wszystko dasz. * Wola Twoja niech się stanie, * Chleba daj dnia każdego, * Odpuść, nie wódź w pokuszenie, * Ale zbaw nas od złego.

Na Agnus Dei.

1. Baranku Boży, co gładzisz * Grzechy świata, zmiłuj się! * Co do nieba Swych prowadzisz, * Pokoju daj w tym czasie. * Zgotuj serca dla godnego * Przyjęcia w Sakramencie *

Ciała Twego najświętszego * W każdym życia momencie.

2. Daj, niech każdy, chcąc pożywać * Najświętsze ciało Twoje, * Zacznie sam siebie próbować, * Oczyszcza serce swoje; * Albowiem sąd je ten sobie, * Kto niegodnie przyjmuje, * Nie będzie oglądał w niebie, * Kto Cię nie rozeznaje.

Po Mszy świętej.

Jak po zbawieniu skonanem, * Setnik, co pod krzyżem był, * Z sercem wcale przemienionem, * Wracając się, w piersi bił: * Tak też my po zakończonej * Ofierze, tej Mszy świętej, * Wracamy wszyscy w wzajemnej * Miłości ku pracy swej.

V.

Na Introit i Kyrie elejson.

1. Co nam nakazuje nasza wiara, * Jest między innemi i ta ofiara: * Którą Bóg Syn * Dla naszych win * Na krzyżu sprawował aż do trzech godziu.

2. Tę dziś odnawiamy z Twym kapłanem * Przed Tobą, o Boże! najwyższym Panem. * Kyrie elejson! * Chryste elejson. * Z serc naszych wstępuje przed Twój święty Tron.

Na Gloria.

Już na wysokości Bogu chwała, * Z narodzin Chrystusa Pana się stała: * A nam dany, * Pożądany * Pokój na ziemi niech trwa nieprzerwany.

Na Ewangelię.

Oświeć nas, o Panie! słowem Twojem, * Któreś nam zostawił w kościele Swoim, * Tak pisanem, * Jak podanem, * Za prawe od zborów świętych uznanem.

Na Credo.

Wierzymy, o Panie! coś objawił, * Żeś niebo i ziemię z niczego sprawił: * Żeś Twojego, * Jedynego * Syna dla zbawienia zesłał naszego.

Na Offertorium.

1. Przyjmij od nas, Panie, te ofiary, * Chleba i wina, jak Twe własne dary, * Z których prawa * Duszy strawa, * Bo Ciało i Krew Twa dla nas się stawa.

2. Nikt już o tem wątpić ani może, * Boś nas nieomylny upewnił Boże! * Tak cudami, * Jak łaskami, * Których w Sakramencie tym doznawamy.

Na Sanctus.

1. Pozwólcie, o święci Aniołowie! * Którzy też jesteście nasi stróżowie; * Niech wraz z wami * Zaśpiewamy: * Święty, Święty, Święty Pan z zastępami.

2. Zastępami Twymi otoczony, * O Boże Sabaoth! bądź pochwalony: * Niech Cię znają * Niech kochają * Niech wszelkie stworzenia pokłon oddają.

Po Podniesieniu.

1. Ten, co był na krzyżu zawieszony, * Ten sam jest w Hostyi tej uta-

jony: * Bóg wcielony, * Uwielbiony * I mnóstwem Aniołów Swych otoczony.

2. Na krzyżu Bóstwo Twe utajone, * Tu i człowieczeństwo jest zasłonione: * To oboje, * Lubo dwoje, * Jednym Panem jest przez złączenie swoje.

Na Agnus Dei.

1. Ten, co się na krzyżu ofiarował, * W podobieństwie chleba nam się darował: * By ognistem, * Sercem czystem * Przyjęty, obdarzył życiem wieczystem.

2. Tego, gdy już kapłan sam pożywa, * Od nas też duchownie pożywan bywa: * Według miary * Naszej wiary * Hojnie nas wzbogaca Swoimi dary.

Na Błogosławieństwo.

Kończy się ofiara ta bezkrwawa, * Którąśmy oddali już według prawa: * Więc klękajmy, * Odbierajmy * Żegnanie i Panu się polecajmy.

21

VI.

(Melodye Fr. Schuberta.)

Na Introit.

Gdzie szukać mam opieki * Wśród trosk i łez powodzi, * Gdzie — gdy się szczęście rodzi — * Znów ronić wdzięczne łzy? * Do Ciebie biegnę, Ojcze, * W radości czy boleści, * Bo dłoń Twa szczęściem pieści * I bole koisz Ty!

Na Gloria.

Chwała, chwała w wysokości Bogu! * Anielskim śpiewem niebiosa grzmią. * Chwała, chwała w wysokości Bogu * Także i ziemia łączy pieśń swą. * Więc kiedy szczęściem serce wzbiera mi, * Ojcze potężny — Tobie hymn mój brzmi: * Chwała w wysokości Bogu!

Na Credo.

Gdy świat w ciemnościach cały był, * Bóg spojrzał wówczas nań * I wyrzekł doń: »Światło się stań!« * Wnet świeci niebios toń; * Wnet życie skła-

da Bogu dań, * Czując opatrzną dłoń, * I wszystko, wszędzie śpiewa cześć * (I śpieszy hołd Mu nieść).

Na Offertorium.

1. Wezwałeś mię do życia, Panie, * Światło Twych nauk dałeś mi, * Cóż ja proch mogęć dać w zamianie? * (Tylko dziękować po wsze dni...).

2. O jaka radość! — za Twą miłość * Miłości tylko żądasz Ty; — * I miłość, korna tylko miłość * (Osuszyć może smutku łzy).

Na Sanctus.

Święty, święty, święty — Święty jest sam Bóg; * Rozkoszą rozbrzmiewa chór niebiańskich sług; * On sam bez początku — ciągle trwa On sam, * Od wieków świat trzyma, nie zna czasu tam!

Po Podniesieniu.

Gdy widzę ogrom tej opieki, * Którą otaczasz mnie i świat, * To przypomina mi się chwila, * Gdyś w gronie

Twoich uczniów siadł — * Łamałeś chleb i kielich dałeś, * Mówiąc: »to Ciało Me — Ma Krew, * To powtarzajcie po wsze wieki, * Bo to miłości Mojej siew!

Na Agnus Dei.

1. Mój Zbawco, Mistrzu, Panie! * Wszak powiedziałeś Sam, * Głosząc słowa zbawienia: * »Pokój Mój daję wam!« * Baranku, coś ofiarą * Zmył brzemię naszych zmaz, * Udzielaj nam pokoju * I sil Twą łaską nas!

2. Twój pokój goi rany * I koi ziemski ból, * Twa miłość nam balsamem, * Więc nas do serca tul; * Wszak każdą ziemską radość * Ty święcisz łaską Twą, * Boć wszystko z Twojej ręki, * Co ludzie szczęściem zwą!..

Na zakończenie.

Przyjąłeś, o Panie, modły, * O jak błogo duszy mej! — * Znów do życia mam ochotę, * Tylko łaską wspierać chciej! * Znów odczuwam wszędzie Ciebie * W każdem miejscu, w każdy

czas, * Bo świątynią Twą świat cały, * Wszędzie głos Twój woła nas. * Pobłogosław nam, o Boże, * I łaską wytrwania sił, * A podzięką będzie praca, * Póki starczy życia chwil!

22 VII.

(W czasie Wielkiego Postu.)

Na Introit.

1. Jezu! któryś trzy godziny * Na krzyżu za nasze winy * Wisiał między łotrami, * Gdy Twej litości doznali, * Którzy Ciebie krzyżowali, * Zmiłuj się też nad nami.

2. Spojrzyj, miłościwy Panie! * Na nabożne rozmyślanie * Twej boleści i męki. * Za Twe boleści i rany, * Zbawicielu nasz kochany! * Przyjmij serdeczne dzięki.

Na Graduale.

1. Nie ci, którzy mówią Panie! * Ale którzy przykazanie * I wolę Ojca Twego * Zawsze i wiernie chowają, *

Ci tylko nadzieję mają * Do żywota wiecznego.

2. Wolę Ojca niebieskiego * Czynić do skonania Twego, * Było Twoją pociechą: * Naukę Twoją zachować, * I przykładów naśladować, * Jest uczniów Twoich cechą.

Na Credo.

Tobie Panu wszechmocnemu, * Bogu i Ojcu naszemu, * Pokłon Boski dajemy. * Ciebie wielbiąc, wychwalamy, * W Tobie ufność pokładamy, * Stwórco nieba i ziemi!

Na Offertorium.

1. Przyjmij, Ojcze miłosierny! * Ofiarę, którąć lud wierny * Sercem pokornem daje. * Niech w każdej dolegliwości, * Twojej ojcowskiej litości * I pomocy doznaje.

2. Tobie najmilsza ofiara, * Jak nas Twoja uczy wiara, * Jest świątobliwe życie, * Więc przyrzekamy, o Panie! * Twoje święte przykazanie * Zachować należycie.

Na Sanctus.

Jako Anieli w niebie * Święty, Święty, Święty! * Śpiewając, chwalą Ciebie, * Boże niepojęty! * Tak my teraz na ziemi * Ciebie wielbić pragniemy, * A potem na wieki.

Po Podniesieniu.

1. Jezu! któryś z miłości * Dał Siebie samego * Na śmierć za nieprawości Narodu ludzkiego. * Któż pojmie Twoje rany, * Zbawicielu kochany! * Któreś za nas cierpiał?

2. Któryś rózgami ścięty, * W cierniowej koronie, * Był na krzyżu rozpięty, * Przy śmiertelnym zgonie, * Daj łaskę ostateczną, * A potem radość wieczną * Z wybranymi w niebie.

Na Agnus Dei.

1. Za nasze odkupienie * Śmiercią Twoją srogą * Przyjmij pokłon i pienie; * Za Ciało, Krew drogą, * Któreś nam z Twej miłości * W tej ołtarza świętości * Na pokarm zostawił.

2. Na dowód więc wdzięczności * Zbawicielu Panie! * Chcemy się chronić złości, * A Twe przykazanie * Wiernie chować będziemy, * Bo Cię kochać pragniemy * Ze wszystkich sił naszych.

Po Ite Missa est.

Błogosław nam, o Panie! * Niech Twej męki gorzkiej * Nabożne rozmyślanie * Do miłości Boskiej * Skutecznie nas pobudzi; * Niechaj też wszystkich ludzi * Kochamy dla Ciebie.

VIII. 23

Na Introit.

1. Na kolana padajcie * Chrześcijanie, w pobożności * Głęboko się kłaniajcie * Tu w Boskiej obecności; * Ofiarą tą grzechy gładźcie, * Za łaskę Bożą dziękujcie, * Potrzeby przedkładajcie, * O pomoc Boga proście.

2. Ofiara ta niewinna, * Święta, niepokalana, * Przez Proroków już z dawna * Światu przepowiadana; * Ona śmierć Chrystusa Pana * Nam

przedstawia, z Bogiem jedna * Woła o zmiłowanie * W naszej płaczu dolinie.

Na Gloria.

Chwała na wysokości * Bądź Bogu najwyższemu, * A na ziemskiej nizkości * Pokój święty każdemu, * Jak w stanie łaski żyjącym, * Tak też i pokutującym, * Bo Jezus z nieba zstąpił * Na świat i nas wykupił.

Na Ewangelię.

Ewangelię świętą, * Jak z ust Bożych przyjmujmy, * Za dobroć niepojętą * Jezusowi dziękujmy; * Rzućmy światowe marności, * I oddalmy złe skłonności, * By do serca wnętrzności * Mógł wstąpić Duch mądrości.

Na Credo.

1. Wierzę w Boga jednego, * Ojca wszechmogącego, * Ziemia, niebo przez Niego * Stworzone są z niczego; * Wierzę także w Syna Jego, * Jemu w istocie równego, * Co dla nas z nie-

ba zstąpił, * Śmiercią Swą nas wykupił.

2. Mocno też w Boga Ducha * A jeden Kościół wierzę, * A kto tego nie słucha, * Za poganina dzierżę; * Wierzę w Świętych obcowanie, * Chrzest święty a zmartwychwstanie, * A jak tu zasłużymy, * Tak wiecznie żyć będziemy.

Na Offertorium.

1. Przyjmij, Panie, z miłością * Ofiarę przedłożoną, * Spojrzyj na nią z radością, * Bo jest jedynie godną; * Nie krew bydląt Ci się daje, * Jak Stary Zakon kazuje, * Tu Jezus ukochany, * Syn Twój ofiarowany.

2. Tego Ci ofiaruję * Za grzechy, nieprawości, * Niech dla Niego dostąpię * Wszelkich łask w obfitości, * Dla dusz naszych poświęcenia, * Stałego w cnocie kroczenia, * Dla dobrego skonania * I wiecznego zbawienia.

Na Sanctus.

Święty, Święty, śpiewajcie, * Święty nasz Bóg Sabaoth, * Niebo z ziemią

Go chwalcie * I wszelki ludzki naród, * Hosanna na wysokości, * Cześć, chwała, sława z wdzięczności, * Bądź Bogu najwyższemu, * W niebie królującemu.

Po Podniesieniu.

1. Z nieba zstąpił na ołtarz * Jezus, nasz Odkupiciel, * Kryje w chlebie Boską twarz * Nasz przemiły Zbawiciel; * Chce się Ojcu ofiarować, * Tę ofiarę zaś odnawiać, * Którą już był wykonał, * Gdy na krzyżu żywot dał.

2. Dlatego myśli łączmy * Z tą ofiarą najdroższą, * Ojcu Syna oddajmy * Za ofiarę najmilszą. * Dla niej w Boskiej obecności * Kłaniajmy się w głębokości, * Dla niej łaski żądajmy, * Za przyjęte dziękujmy.

Na Agnus Dei.

O Baranku niewinny, * Który grzech świata zgładzasz, * O Baranku jedyny, * Który z śmierci wybawiasz; * Racz się zmiłować nad nami, * Choć niegodnymi sługami, * Pokoju nam

udzielaj, * Wkońcu żywot wieczny daj!

Przy Komunii świętej.

1. O miłość niesłychana, * Jezus ze krwią i z ciałem, * W postaciach chleba, wina * Się podawa nam grzesznym; * By duszę naszą posilił, * Łaską Swoją ją napełnił, * Dał zakład dusz zbawieniu, * Po żywota skończeniu!

2. Raczże, o Panie, stworzyć * We mnie ducha nowego, * I ze serca wypędzić * Wsze chęci świata złego: * Odziej mnie szatą godową, * Uczyń duszę moją godną, * W Sakramencie Cię przyjąć * A siebie z Tobą spoić.

Przy Błogosławieństwie.

Błogosław trzodzie Twojej, * Która do nóg Twych pada, * Strzeż ją w potrzebie każdej, * Udziel, co lud Twój żąda; * Przybądź w strapieniu, ciężkości, * Zapal w nas ogień miłości, * Co duszom pożyteczne, * Daj nam teraz i wiecznie.

24

IX.

Na Introit.

1. Przed Majestat Twój rzuceni * W prochu Chrześcijanie, * Sercem, usty obróceni, * Ku Tobie, o Panie, * Łaskę Twą, Boże, racz nam dać, * A grzechu winę darować! * O Boże nasz przed Twem okiem, * Nie gardź ubogim grzesznikiem.

2. Twe dobraśmy rozproszyli, * Jak syn marnotrawny, * W grzechachśmy się zatopili, * O Boże przedwieczny, * Wejrzyj na nasze żałości, * Nie gardź nami, przebacz złości. * Racz nam Twej łaski udzielić, * Serca miłością zapalić.

Na Gloria.

1. Chwała na wysokości * Bogu najwyższemu! * A pokój na nizkości * Stworzeniu wszelkiemu. * Tak Bóg świat umiłował, * Że dał Syna Swego, * By dobrej woli poznał, * Człowiek wolę Jego.

2. Za to Cię wysławiamy, * Boże Stworzycielu! * I Tobie się kłaniamy,

* Nasz Odkupicielu. * Jezu, Baranku cichy, * Zmiłuj się nad nami, * Co gładzisz świata grzechy, * Powiedz: Pokój z wami.

Na Graduale.

Prawda ewangeliczna * Nam się tu zwiastuje, * Tej wiara katolicka * Słuchać nakazuje; * Ten, co ją pełni wiernie, * Nie oszuka siebie, * Aleć będzie żył pewnie * I po śmierci w niebie.

Na Credo.

Wszechmogący, przed Tobą z ziemi * Człowiek stworzony się korzy, * Gdyż Bogiem swoim Ciebie mieni * Ziemia, niebo i coś stworzył * I Syna Twego Zbawiciela, * Przed wiekami zrodzonego, * Także Ducha Poświęciciela, * Z obu wraz pochodzącego.

Na Offertorium.

1. Boże, z rąk Twego sługi * Przyjm dary złożone, * Od nas za grzechów długi, * Tobie poświęcone, *

Chleb Ciałem Syna Twego, * Za Twem słowem Panie, * A wino zaś Krwią Jego * Niech się teraz stanie.

2. Tak jak wonne ofiary, * Kadzidło się wznosi, Modlitwa nasza z dary * Niech się tam podnosi, * Gdzie za nami Zbawiciel * Ojca prosi Swego, * Jezus, nasz Odkupiciel, * Uśmierza gniew Jego.

Na Sanctus.

Śpiewajcie Święty, Święty, * Święty jest nasz Pan Bóg, * Z Anioły niepojęty, * Jesteś Bóg Sabaoth, * W niebiesiech i na ziemi, * Niech będzie Bóg wielki * Chwalon, wielbion z Świętymi, * Teraz i na wieki.

Po Podniesieniu.

1. Wejrzyj na ołtarz z tronu Swego, * Na miłego, Ojcze, Syna, * Jak Ci się przedstawia samego * W postaciach chleba i wina; * Ach, dla tej ofiary przedrogiej * Otwórz nam do nieba bramy, * Dla męki Jego bardzo

srogiej * Wprowadź zmarłych w rajskie stany.

2. On się dał za nas zamordować, * Cierpiał dla narodów ludzkich, * Żeby nas mógł z Tobą pojednać, * Stał się pośrednikiem wszystkich. * O Jezu, usłysz prośby nasze, * Racz wspierać nasze słabości, * Twa męka droga niech jest zawsze * Nam pomocą do wieczności.

Na Agnus Dei.

Obaczcie Go w boleści, * Jak Swą krew przelewa, * Jezus za nasze złości * Ostatek krwi dawa. * On gładzi świata grzechy, * Zmazał naszą winę, * Zasłużył nam pociechy * Spokojną krainę.

Na Domine non sum dignus.

1. Jakoż się mam odważyć, * Iść do stołu Twego, * Gdy nie chcę przestać mnożyć * Miary grzechu mego? * Lecz dziś się go odrzekam, * Uzdrów mię Jezusie, * Tobie już żyć przyrzekam, * Oblubieńcze duszy.

2. Na pościeli śmiertelnej * Racz mię Ty nawiedzić, * Siemię nadziei dzielnej * W duszy mej potwierdzić; * Przy zejściu z doczesności, * O tedy przy mnie stój, * Niech do raju wieczności * Wprowadzi mię Duch Twój.

Na Ite Missa est.

Już Baranek zabity, * Ofiara spełniona, * Grzech nasz na krzyż przybity, * Wina wypłacona, * Błogosław z tronu Twego, * Ojcze Twoją trzodę, * A dla Syna własnego, * Oddal duszy szkodę. Amen.

25

X.

NA WSZYSTKIE UROCZYSTOŚCI N. M. P.

Na Introit.

O Maryo, Ty ucieczko nasza! * Anioł Pański Ciebie pozdrowił: * Zdrowaś Panno, poczniesz Mesyasza * Z Ducha, aby lud Swój wybawił. * Słysz, o wysłysz, królująca w niebie, * Grzeszne dzieci, wzywające Ciebie: *

Niechaj Syn Twój żal w nas rozbudzi, * Grzech odpuści, w niebo wprowadzi.

Na Gloria.

Gdyś, o Panno, Twe Boże dzieciątko * Zrodziła w stajni w Betlehemie, * Anieli spuszczają się niziutko, * Chwalą Boga za zmiłowanie. * Z Anioły śpiewajmy z serc wdzięczności: * Chwała, chwała Bogu w wysokości! * Ty nadziejo grzesznych jedyna! * Wyproś pokój ludziom u Syna.

Na Ewangelię.

Trzej królowie z dary przyjeżdżają, * Pokłon oddać Twojej dziecinie; * Większe dary w nagrodę dostają: * Wiarę i pogan powołanie. * Ach za Twą przyczyną, mocna Pani! * Niech już wstąpią w kościół powołani, * Wierzą Ewangelii świętej, * Z ust Syna Twojego powziętej.

Na Credo.

Król Heród zamyśla zgładzić w złości * Syna Twego, z Nim zmartwić

Ciebie, * Nie rozważa, że On od wieczności * Z Ojcem, z Duchem króluje w niebie, * Syn to Twój, zstąpiwszy z niebieskiego, * Siadł na tronie żywota czystego, * By człek doznał Bożej litości, * Nie rozpaczał w swej ułomności.

Na Offertorium.

Gdyś w domu Pańskim Twe niemowlątko * W ręce Symeona podała, * Tedyś równie, miłosierna Matko! * Jezusowi żyć stanowiła; * Z Tobą ofiarujemy w szczerości * Bogu nasze sprawy i boleści, * Będziem zawsze Jezusa kochać, * Jemu tylko żyć i umierać.

Na Sanctus.

Do świątyni wiodłaś Syna, Panno! * By uwielbić Ojca społecznie, * Gdy potem do Nazaret wracano, * Syn trwa w chwale Bożej serdecznie. * Chwalmy też z Anioły, mówiąc: Panie! * Święte, Święte Twoje panowanie! * Pełne są na wieki Twej chwały, * Niebo, ziemia, słowem: świat cały.

Po Podniesieniu.

Matko, Tyś odprowadzała Pana, * Gdy się na śmierć krzyża wybierał, * Duszy Twej się dotkła każda rana, * Którą mu zadano, gdy cierpiał. * Z Tobą całujemy święte ciało, * Które za nasze złości zsiniało; * Całujemy też krwi strumienie, * Z których płynie nasze zbawienie.

Na Agnus Dei.

Święta Matko, wszech boleści pełna, * Miecz ostry Twe serce przenika, * Widząc, jak szydzą z Twojego Syna, * Jak On z łotry oczy zamyka. * Z Tobą tu pod krzyżem Jego łkamy, * Z łotrem pokutującym wołamy: * Zmiłuj się nad nami Baranku! * Uspokój serca dusz kochanku!

Na Komunię.

Umierając, Janowi Cię oddał, * Jezus na znak Swojej miłości, * Nas zaś Tobie; ten cud jeszcze dodał: * Że-Swe Ciało, Krew dał w Świętości. * Ofiaro, Kapłanie w krzyż przypięty! * Nie jestem godzien pokarm prze-

święty * Przyjąć dzisiaj, lecz rzeknij słowem, * Stanę się zaraz w duszy zdrowym.

Na Ite Missa est.

Gdy zawołał Syn Twój: Dokonano! * W wielkiem Ducha Swego dręczeniu, * W żalach masz radość, bolesna Panno! * Iż zbawiony człek w swem wygnaniu. * Proś, niech błogosławi Jezus miły, * Niech wspomaga nasze słabe siły, * A po życia naszego zgonie * Nas umieści przy Twoim tronie.

26

XI.

UWAGA.

W pierwszym wierszu na Introit przybiera się stosownie do święta z następujących wyrazów:

Przy	obchodzie	Narodzenia Twego
»	»	Zaślubienia Twego
»	»	Zwiastowania Twego
»	»	Nawiedzenia Twego
»	»	Wniebowzięcia Twego
»	»	Poczęcia Twojego
»	»	Szkaplerza świętego
»	»	Różańca świętego
»	»	Bractwa Różowego
»	»	Wspomnienia Twojego.

Na Introit.

Przy obchodzie . . . * O Maryo, czysta Dziewico, * Kościół wpośród pienia wesołego * Czci Twą pamięć, Bogarodzico! * I ofiarę do Boga zanosi, * O przyczynę świętą Ciebie prosi. * A przejęty wielką radością, * Chwali Ciebie z wszelką wdzięcznością.

2. Dzisiaj w niebie Aniołowie święci * Uwielbiają swoją Królową, * Tajemnicy podziwieniem zdjęci, * Jako Matkę czczą Jezusową. * Witaj Panno! bez grzechu poczęta, * Już przy Swojem narodzeniu święta. * Witaj pełna łaski i chwały, * Ty przybytku Boga wspaniały!

Na Gloria.

Chwała Bogu na wysokiem niebie, * A na ziemi pokój ludowi, * Błogosławim i wielbimy Ciebie, * Ku czci Twojej zawsze gotowi. * Boże Ojcze, * Królu wiecznej chwały, * Któryś stworzył z niczego świat cały; * Dzięki winne Tobie składamy, * Wszystko bowiem z Twoich rąk mamy.

Na Graduale.

Bądź po wszystkie wieki pozdrowiona, * Przenajświętsza Panno Maryo! * Iż przez Syna Twego przyniesiona * Z nieba święta Ewangelia, * Której zawsze nabożnie słuchamy, * A co uczy, wiernie wypełniamy; * Bo ten tylko niebo dostanie, * Który pełni jej przykazanie.

Na Credo.

1. Wierzę w Boga, Ojca wszechmocnego, * Iż On stworzył niebo i ziemię, * W Jezusa Chrystusa, Syna Jego, * Który zbawić chcąc ludzkie plemię, * Począł się w Pannie z Ducha Świętego, * I narodził z żywota czystego, * Podjął śmierć, aby piekło złupił, * Nas od wiecznej śmierci wykupił.

2. Trzeciego dnia Chrystus zmartwychpowstał, * Wstąpił w niebo, jest na prawicy * Boga Ojca, i tak Sędzią został * Żywych i zmarłych na stolicy. * Wierzymy także w Ducha Świętego, * W święty Kościół i nauki jego. * Także grzechów odpust bezpieczny, * A po śmierci zaś żywot wieczny.

Na Offertorium.

1. Boże Ojcze! racz przyjąć łaskawie * Te ofiary chleba i wina, * Które się mają przemienić prawie * W Ciało i Krew Twojego Syna. * Wielkić dar, Panie, ofiarujemy, * Lecz o wielkie łaski też prosimy: * Byś przez śmierć Syna Twego, Panie! * Oddalił od nas ukaranie.

2. Maryo, źródło doskonałości! * I Tobie też ofiarujemy * Ten dar zacny ze szczerej wdzięczności, * Którą w sercach naszych czujemy. * Wraz z nim całe serca Ci składamy, * Racz je przyjąć, o to Cię błagamy; * Wszak miłością Twoją pałają, * I Matką Cię swą nazywają.

Na Sanctus.

Święty, Święty, Święty Boże w niebie! * Świętym także jesteś na ziemi, * Wszyscy ludzie wychwalają Ciebie * Razem z Aniołami świętymi. * Niech Twa chwała nigdy nie ustanie, * Bądź pochwalon, Jezu Chryste, Panie! * Hosanna Ci na wysokości! * Hosanna i tu na nizkości!

Po Podniesieniu.

1. Pomnij, słodki Jezu! na Twe słowa, * Które żyjąc przepowiedziałeś; * Wszak we wszystkiem iści się Twa mowa, * Uczyń tak, jak przyobiecałeś. * Rzekłeś: gdy z krzyżem podniesion będę, * I życia już na świecie pozbędę, * Wszelką duszę za Sobą ściągnę, * I nieprzyjaciół mych osiągnę.

2. O Jezu! nasz najwyższy Kapłanie, * Wspieraj Twoją Oblubienicę, * Kościół Twój, miej oń pilne staranie, * Piastuj jako oka źrenicę, * Racz podwyższać jego panowanie, * Niechaj nigdy istnieć nie przestanie; * Niech przeciw niemu piekła mocy * Nie zdołają zyskać przemocy.

Na Agnus Dei.

1. Oto Baranek Boży bez winy, * Jest na krzyżu zamordowany; * Oto Syn Boga Ojca jedyny * Tak niezmiernie był skatowany, * Jezu! gdyżeś tak bardzo cierpliwy, * Bądźże i nam grzesznym miłościwy; * Racz wysłuchać nasze wołanie, * Odpuść nam grzechy nasze, Panie.

2. Święta Matko Słowa przedwiecznego, * O Maryo, źródło miłości, * Która, widząc mękę Syna Twego, * Czułaś w sercu Swem miecz boleści; * A teraz już zasiadasz na tronie, * Weseląc się w niebieskim Syonie: * Prosim Cię, Panno nad pannami! * Racz się też przyczynić za nami.

Na Błogosławieństwo.

Niechże będzie ta Ofiara święta * Bogu na cześć, nam na zbawienie. * A Ty Panno, bez grzechu poczęta, * Spraw przez święte Twe przyczynienie: * Aby nas Bóg wszystkich błogosławił, * I między wybranymi raz stawił: * Byśmy niegdyś Jego i Ciebie * Wiecznie mogli wychwalać w niebie.

XII. 27

Na Introit.

1. Racz przyjąć uwielbienie, * Stwórco wieczny Boże, * Z którem stawa stworzenie * W najgłębszej po-

korze. * Spraw, żeby te ofiary, * Z woli Twej czynione, * Z wdzięczności za Twe dary * Były poświęcone.

2. Na dzień Jezus przed męką * Wśród uczniów u stołu, * Błogosławił Swą ręką * Chleb z winem pospołu; * Podając dla każdego * Obydwie postacie, * Tak dla wspomnienia mego, * Mówił, czynić macie.

Na Gloria.

Niech chwała, niech Ci, Panie, * Wieczne będą dzięki, * Za tysiącznych spływanie * Darów z Twojej ręki; * Daj nam pokój, żądamy, * Odwracaj niezgody, * Niech Twój lud bezustannie * Doznaje swobody.

Na Ewangelię.

Słowo Boże, dar nieba, * Zostawion na ziemi, * To ściśle pełnić trzeba, * To czynić z wiernymi, * Bóg sam w niem do nas mówi, * Bóg, co się nie myli, * Za nim pójść rozumowi * Niech będzie najmilej.

Na Credo.

Wierzymy, wyznajemy, * Że stworzył z niczego * Świat Bóg, Ojcem Go zwiemy, * Mocą słowa Swego, * Syn pochodzi od Niego, * Jezusem jest zwany, * Sprawą Ducha Świętego * Na świat jest wydany.

Na Ofiarowanie.

1. Racz, wszechmogący Panie, * Przyjąć nasze dary, * Oraz ludu wzdychanie, * Pełne czci i wiary, * Chleb z winem łaską nową * I cudu udziałem, * Staną się Chrystusową * Krwią oraz i Ciałem.

2. Wolę Ci oddajemy, * Serce, chęci, myśli, * Pomóż, niech Twój pełnimy * Zakon jak najściślej; * Daj nam umysł gotowy, * Na Twe przykazanie, * A od zmazy grzechowej * Zachowaj nas, Panie.

Na Sanctus.

Wznośmy serce do nieba, * Mówmy: Święty, Święty * Daj, wszak

wiesz, co nam trzeba, * Boże niepojęty, * Boże zastępów Panie, * Stwórco nieba, ziemi; * Daj prawe wszystkim zdanie, * Oświeć ludzkie plemię.

Po Podniesieniu.

Padam na twarz przed Tobą, * Boże utajony, * Twą wielkość całym sobą * Wielbię uniżony; * Nie wchodzę w dościganie * Twej strasznej ofiary; * Wiem, żeś rzekł: to się stanie, * Dosyć dla mej wiary.

Na Agnus Dei.

1. Rozpłyńcie się z wesela, * Dusze świątobliwe, * Wielbijcie Zbawiciela: * Łaski litościwej, * Cud czyni między wami, * Pokarmem się staje, * Pod dwoma postaciami * Pożywać się daje.

2. Tu się Baranek Boży * W tym chlebie ukrywa, * Zamęczony najsroższej * Krwią Swą grzech nasz zmywa: * Jezu, niech Ci uczczenie, * Niech Ci będzie chwała, * Wszakżeć na odwdzięczenie * Mało wdzięczność cała.

XIII. 28

Na Introit.

1. Z pokorą upadamy * Przed Tobą, o Boże! * Niech nas, gdy Ci śpiewamy, * Twa łaska wspomoże: * Przyjmij od nas łaskawie, * Którą Ci czynimy, * Ofiarę ku Twej sławie, * Z śpiewy pobożnymi.

2. W dniu przed Swą śmiercią srogą, * Syn Boga jedyny, * Chrystus, chcąc zgładzić drogą * Swą Krwią ludzkie winy; * W wieczerniku się stawił, * Z uczniami pospołu, * Chleb, wino błogosławił, * Mówiąc im u stołu:

3. Bierzcie i pożywajcie, * To jest Ciało Moje; * To Krew Moja, tą dajcie * Karmić dusze swoje. * Oto ku wam z miłości * Na śmierć wydam Siebie, * By każdy szczęśliwości * Mógł dostąpić w niebie.

Na Gloria.

O Boże! chwałę Tobie * Niech każde stworzenie * Oddaje, a my sobie *

Uprosim zbawienie. * Użycz pokoju w skutku, * Byśmy trwały mieli, * I Tobie bez trwóg, smutku, * Służyli weseli.

Na Ewangelię.

Ewangelia cała * Z ust Boskich pochodzi, * Ta ludziom światło dała, * Ta nas Bogu rodzi. * Bóg sam naukę daje, * Który nie omyla, * I szczęśliwym się staje, * Kto się k' niej przychyla.

Na Credo.

1. Wierzę w Boga jednego, * Stwórcę nieba, ziemi, * Ojca wszechmogącego, * Co rządzi wszystkiemi: * W Jezusa, Syna Jego, * Który dla zbawienia * Ludu, z Ducha Świętego * Nad bieg przyrodzenia:

2. Począł się i narodził, * Z Dziewicy przeczystej, * Aby nas wyswobodził * Z kary wiekuistej. * Za nas ukrzyżowany, * Umarł, jako znamy: * I w grobie pochowany, * Zstąpił w piekieł bramy.

3. Zmartwychwstał dnia trzeciego, * W niebie na prawicy * Siadł w chwa-

le Ojca Swego, * Potem z tej stolicy * Przyjdzie zmarłych i żywych * Sądzić ostatecznie, * Nagrodzi sług prawdziwych, * Złych ukarze wiecznie.

4. Wierzę w Ducha Świętego, * Jeden Kościół święty, * W jedności najwyższego * Pasterza objęty, * I Świętych obcowanie, * Grzechów odpuszczenie, * Ciał ludzkich zmartwychwstanie, * Życia wieczne mienie.

Na Offertorium.

1. Przyjmij, Panie łaskawy! * Ofiary złożone, * To wino i chleb prawy * Od Ciebie stworzone; * Aby w Twe święte Ciało * I Krew przemienione, * Żywym, zmarłym zjednało * Na wieki obronę.

2. Myśl, wolę, serce Tobie * I dusze dajemy, * Rządź niemi w każdej dobie, * Dopóki żyjemy: * Abyśmy należycie * Twe prawa pełnili, * Bez grzechu wiodąc życie, * Nieba dostąpili.

Na Sanctus.

Do Boga nasze głosy * Niechaj się podnoszą, * I trzykroć pod niebiosy

* Z Aniołami głoszą; * O Święty, Święty, Panie, * Na ziemi i niebie, * Uczyń, niech i poganie * Bogiem znają Ciebie.

Po Podniesieniu.

1. Dajemy w tym momencie * Bogu prawdziwemu * Pokłony w Sakramencie, * Dziwnie ukrytemu * Wzrok, smak i dotykanie, * W Tobie się omyla; * Słów tylko Twych słuchanie * W wierze nas posila.

2. Na krzyżuś Bóstwo Twoje * Ukrył, tu i Ciało * Taisz przed nami Swoje, * Które tam wisiało: * Ten cud, któryś z miłości * Uczynił dla ludzi, * Niech do czułej wdzięczności * Serca nasze wzbudzi.

Na Agnus Dei.

1. Cud się wielki przed nami, chrześcijanie staje, * Pod chleba przymiotami * Pan Siebie nam daje: * Tu Ciało ubóstwione, * Krew Jezusa żywa, * Na ołtarzu złożone, * Dziwnie się ukrywa.

2. Jezu, Baranku Boży! * Któryś ludzkie winy * Zgładził, niech w nas pomnoży * Ten pokarm jedyny * Łaski Twe, byśmy Jego * Godnie używali, * I Ciebie, Pana swego, * Tem więcej kochali.

Przy końcu Mszy świętej.

Gdyśmy już wysłuchali * Mszy świętej, o Boże! * Niech lud, który Cię chwali, * Twa łaska wspomoże: * Błogosław nam łaskawie, * Przyjmij tę ofiarę * Ku Twej większej czci, sławie, * Oddal od nas karę.

XIV.

Na Introit.

1. Zbliżamy się przed tron Pana, * Upadajmy na kolana, * Oddajmy chwałę samemu * W Sakramencie przytomnemu. * Oto Msza święta się rozpoczyna, * Która śmierć Chrystusa przypomina.

2. Boże w świętym Sakramencie, * Wspomagaj nas w tym momencie, *

Byśmy pobożnie i z wiarą * Przed Twoją stali ofiarą: * Na tym ołtarzu Tyś sam kapłanem, * Sameś ofiarą i naszym Panem.

Na Gloria.

Pierwej nim Ciebie pojmano * I na śmierć krzyża skazano, * Pod chleba, wina kształtami, * Chciałeś mieszkać między nami; * Miłość Twa wielka sprawiła, Panie, * Żeś między nami obrał mieszkanie.

Na Graduale.

Choć rozum pojąć nie może, * Jak sprawiasz ten cud, o Boże; * My wierzymy w Twoje słowa, * Bo nieomylna Twa mowa. * Witaj Jezu nasz, bądź uwielbiony * W świętej Hostyi tu utajony.

Na Credo.

W Boga w Trójcy jedynego, * Wierzymy w Stwórcę naszego, * Jezusowi wcielonemu, * W tej Hostyi

ukrytemu: * Niech w ustach naszych zabrzmi śpiewanie, * Zawitaj Jezu, nasze kochanie!

Na Offertorium.

1. Chleb i wino, Twoje dary, * Składamy do tej ofiary. * Przed śmiercią Chrystus oboje * W Krew i Ciało zmienił Swoje, * I tu ten sam cud Jezus uczynił, * Te dary w Ciało Swoje przemienił.

2. Racz przyjąć, prosimy, w niebie * Te dary, które przed Ciebie * Składamy, prosząc Cię, Panie. * Racz łaskawie spojrzeć na nie; * Gdy je przemienisz w Ciało Twą mocą, * Niech nam do nieba będą pomocą.

Na Sanctus.

Zbliża się Święty, prawdziwy, * Zbliża się Jezus, Bóg żywy, * By w nas pomnożył Swe dary, * Nasze poświęcił ofiary. * Zbliżaj się Jezu, źródło kochania, * Naucz nas cnoty, dodaj wytrwania.

Przy Podniesieniu.

Co przyrzekł, Jezus uczynił, * Chleb i wino już przemienił * W Krew i Ciało Swoje żywe. * Choć ukryte, jest prawdziwe: * Oto człowiecze, Pan Bóg przed Tobą, * Jeżeliś godzien, złączy się z Tobą.

Na Agnus Dei.

1. Zbliżajcie się, Jezus woła, * Siadajcie do Mego stoła, * Pożywajcie Moje Ciało, * Które za was tak cierpiało. * A razem z Ciałem Krew Moją pijcie, * Co się wylała dla was obficie.

2. Pan i ubogi pospołu * Ma przystęp do tego stołu, * Różnicy stanu nie robi, * Więc jeśli cię cnota zdobi, * Luboś w ubogie przybrany szaty, * Przystąp, jeżeliś w cnoty bogaty.

Po Ite Missa est.

Lecz jeżeli w grzechach żyjesz, * Nie przystępuj, bo tu zginiesz, * Porzuć grzechowe nałogi * A chwyć się zbawienia drogi: * Opłacz przed Panem złe przeszłe sprawy, * A potem przystąp, będzieć łaskawy.

XV. 30

Na Introit.

Żalem zdjęty wyznawa swe winy, * Kapłan wchodzący do ołtarza, * Na którym, Panie, Syn Twój jedyny, * Ofiarę bezkrwawą powtarza; * Którą na krzyżu krwawym sposobem * Dla zbawienia świata odprawił, * Gdy na mękę i śmierć Swą osobę * Podał, by z grzechu nas wybawił.

Na Gloria.

Chwała, sława, cześć i dziękczynienie, * Tobie Ojcze z Synem i z Duchem, * Niech Ci oddaje wszelkie stworzenie * W uniżeniu sercem prawdziwem, * Od wschodu słońca aż do zachodu * Niech Imię Twe będzie wyznane, * I w namiotach dzikiego narodu * Cześć z pokłonem Jemu oddane.

Na Ewangelię.

Spraw Panie, byśmy chętnie słuchali * Nauk ewangelii świętej; * Którąśmy przez Syna otrzymali, * Z łaska-

wości Twej niepojętej, * Wiarę naszą czystą zachowali * Od wszech nauk błędnych, bezbożnych, * Raczej utraty życia żądali, * Niż udać się w liczbę niewiernych.

Na Credo.

Twej nauce, jak ją Kościół głosi, * Poddajemy rozum w pokorze, * Kto zaś innem zdaniem się unosi, * Społeczność z nami mieć nie może; * Co Zbawiciel raczył nam objawić, * Co Duch Święty uczy w Kościele, * To nas tylko może wiecznie zbawić, * Tego my się trzymamy śmiele.

Na Ofiarowanie.

1. Przyjmij, Ojcze! dary chleba, wina, * Które kapłan Twój Ci przedstawia, * Ostatnia wieczerza Twego Syna, * I śmierć Jego w tem się ponawia. * W tej ofierze Zakonu Nowego, * Nasz Zbawiciel z nami zostaje, * Posila nas do życia wiecznego, * Gdy Ciało i Krew Swą nam daje.

2. Oraz Ci też wszystko polecamy, * Życie, zdrowie, duszę i dary, * A

wszystko, co z łaski Twojej mamy, * Nas samych na żywe ofiary; * Przyjmij wolę do życia poprawy, * Każdą trwogę i przeciwności, * Bądź nam, o Jezu, zawsze łaskawy! * Udziel nam wszelkiej pomyślności.

Na Sanctus.

Święty, Święty, nadewszystko święty! * K' Tobie myśl naszą podnosimy, * Boże w Majestacie niepojęty! * Z Aniołami Tobie śpiewamy: * Hosanna, który do nas wstępuje, * Pod kształtami chleba i wina, * Żywe ciało, krew się ofiaruje, * By zgładził nasze przewinienia.

Po Podniesieniu.

Boże przenajświętszy! Boże żywy, * Pod chlebem, winem utajony! * Stwórco i Zbawicielu prawdziwy! * Bądź w tej świętości uwielbiony. * Rozmyślamy wielkość Twej miłości, * I przed Tobą na twarz padamy: * Racz nas obmyć z naszych nieprawości, * Niechaj społeczność z Tobą mamy.

Przy Komunii.

1. Wzywaj nas, Jezu, często do Siebie, * Byśmy Cię godnie pożywali, * Z Tobą złączeni kochali Ciebie, * I nigdy się nie oddalali. * Nie opuszczaj nas w śmierci godzinie, * Gdy staniemy przed sąd Twój święty, * Gdy życie nasze doczesne minie, * Ratuj nas, Boże niepojęty!

2. Tem świętem Ciałem tu nakarmieni, * W pielgrzymce życia doczesnego, * I Krwią Twą świętą tu napojeni, * Przygotujże nas do wiecznego! * Broń od zarazy duszy i ciała, * Bądź naszym lekarzem na wieki, * By zawsze Twoja wola się działa, * Póki nie zamkniemy powieki.

Przy Błogosławieństwie.

W tej ofierze, Jezu wszechmogący! * Ubogacasz ziemię, niebiosy: * Tyś ofiara i ofiarujący, * Racz już przyjąć żebrzących głosy, * Błogosław nam z Twojej Opatrzności, * A nie racz opuszczać Twej trzody, * Utrzymuj nas w ojcowskiej miłości, * Aż nas weźmiesz na wieczne gody. Amen.

Pieśni

przy udzielaniu błogosławieństwa Najśw. Sakramentem.

I. 31

1. Boże, wszystkie stworzenia * W tym czasie utrapienia * Pragną Twego przeżegnania * I wspomożenia.

2. I my nędzni klęczymy, * Przed Tobą się korzymy; * Byś nam Twoje przeżegnanie * Dał, Cię prosimy.

3. O bogaty Panie nasz! * Ty wszystko w Swej mocy masz: * My Cię już nie opuścimy, * Aż nas przeżegnasz.

4. Błogosław z tronu Swego, * Wszelkiej łaski pełnego, * Duszy, ciału, życiu, pracy, * Włości każdego.

5. W tej cudownej Świętości * Jest Tron Twej łaskawości, * Z niego lud Swój błogosławisz * W Boskiej hojności.

6. A najprzód Cię prosimy: * Żegnaj, niech się strzeżemy * Grzechu, a Twą świętą wolę * Wiernie pełnimy.

7. Abyś nam na sądzie Swym * Mógł być sędzią łaskawym, * Mówiąc: pójdźcie a królujcie * W królestwie Mojem.

32 II.

1. Chwalimy Cię, Wykupicielu nasz! * Radując się, że z nami przebywasz. * (Święty, Święty, Święty! * W Sakramencie skryty: * Jezus Chrystus, Bóg z nami! * Śpiewajmy z Aniołami.)

2. Ach zmiłuj się! Boże z wysokości, * Błogosław Swym dziatkom w tej nizkości!

3. Posilaj nas, Jezusie w krewkości, * Gdy słabniemy w drodze do wieczności:

4. Dzięki czyniąc za przeżegnanie Twe, * Prosimy Cię, oddalaj wszystko złe!

III. 33

1. Chwalmy ten nieskończony * Sakrament wystawiony, * Który Jezus ustanowił * Nam dla obrony.

2. Błogosław, prosim Ciebie, * Z niebios najświętszy chlebie! * Ulecz, broń, ratuj i zasil * W każdej potrzebie.

3. Ta Jego Krew i Ciało * Dobrem wielkiem się stało, * Gdy go godnie przyjmujemy, * Da łask niemało.

4. Wierzymy stale, Panie, * Żeś tu jest; niech wyznanie, * Które sercem Ci składamy, * Ofiarą stanie.

5. Niech Cię uczci lud wierny, * Boże pociech nieznierny! * W czasie głodu, moru, wojny, * Bądź miłosierny!

6. Rozum, wolę dajemy, * Serca ofiarujemy, * O Jezu, nasz Zbawicielu! * Kochać Cię chcemy.

IV. 34

1. Kłaniam się Tobie, przedwieczny Boże! * Którego niebo objąć nie może, * Ja proch mizerny przed Twą mo-

żnością * Z wojskiem Aniołów klękam z radością.

2. Tu Stwórcę mego w wierze wyznaję, * Kocham serdecznie, pokłon oddaję, * Cieszę się wielce z Twej Boskiej chwały, * Niech Ci się kłania z niebem świat cały.

3. Dziękuję za to, żeś się zostawił * W tym Sakramencie, abyś nas zbawił. * Za Twoje łaski tu wyświadczone * Odbieraj od nas serca skruszone.

4. Które przed Tronem Twoim rzucamy, * O co pokornie wszyscy wołamy, * Błogosław, Panie, Twemu stworzeniu, * Broń od nieszczęścia, ciesz w utrapieniu.

5. Przed oczy Twoje nędze stawiamy, * Ratuj, od Ciebie niech pomoc mamy, * Tyś Bogiem naszym, piękności wieczna, * Bądź i obroną zawsze skuteczną, * Zostawaj z nami, póki żyjemy, * Niech tu i wiecznie Ciebie chwalimy.

35 V.

1. Królu wieczny! błogosław * Dziedzictwu Twojemu, * A bądź ka-

żdemu łaskaw * Cię wzywającemu, * Raczże też w nas zapalić * Ogień Twej miłości. * A potem uszczęśliwić * W niebieskiej radości.

2. Niechaj to przeżegnanie * Na każdego przyjdzie, * Niech po żywota zgonie * Każdy w raj przybędzie: * A w niebie z Aniołami * Będziem Boga czcili; * Ach zmiłuj się nad nami, * Zbawicielu miły!

VI. 36

1. O salutaris hostia * Quae caeli pandis ostium, * Bella premunt hostilia, * Da robur, fer auxilium.

1. O Ty ofiaro żywota, * Co otwierasz niebios wrota, * Wróg nas gniecie swą przemocą, * Dodaj siły, spiesz z pomocą!

2. Uni trinoque Domino * Sit sempiterna gloria, * Qui vitam sine termino * Nobis

2. Bogu w Trójcy cześć i sława * Niech na wieki nie ustawa, * Niech nam życie

donet in patria. Amen.

da bez końca * W ojczystego blaskach słońca. Amen.

37 VII.

1. Pokarmie Aniołów, Tyś życia jest zdrój! * Ratujesz od śmierci nas, wierny lud Twój, * Słabych powołujesz, Raj im obiecujesz, * Pokrzepiasz ich w walce, słodzisz życia znój.

2. Ty czekasz grzesznika w łaskawości Swej; * Przebaczasz, gdy zwierza dobroci się Twej, * Lecz duszę wybraną, Z miłością nieznaną, * Przyjmujesz i cały oddajesz się jej.

3. Uwolnij od grzechu i błogosław nas, * Niech serce przybytkiem godnym w każdy czas * W tem życiu się stanie Dla Ciebie, o Panie, * A kiedyś się w niebie cieszy z Tobą wraz. Amen.

38 VIII.

1. Poklęknij na kolana, * O! duszo bogobojna, * Bo się tobie tu udziela * Łaska przehojna.

2. Patrz tu na Boga twego * W Świętości przytomnego, * A proś Go sercem skruszonem * O łaskę Jego.

3. Bądźże od nas uczczony, * Chwalony, uwielbiony, * O Jezu nasz najmilejszy! * Tu wystawiony.

4. Otocz nas Swą miłością, * Zaopatrz nas żywnością, * Daj nam chleba potrzebnego, * Z Twą łaskawością.

5. A tym Anielskim chlebem, * Najzacniejszym pokarmem, * Posil przed śmiercią mą duszę * Tym Sakramentem.

6. Jezu, Baranku cichy! * Ty gładzisz świata grzechy, * Nie odrzucaj też dusz naszych: * Daj łaskę skruchy.

7. Chwała od wszech pokoleń * Bądź Tobie w Trójcy Jeden * Boże! jak z początku było, * Na wieki. Amen.

IX.

39

1. Pange lingua gloriosi * Corporis mysterium, * Sanguinisque pretiosi * Quem in mundi pretium *

1. Sław języku chwalebnego * Ciała i Krwi świętości, * Które na okup całego * Świata z wielkiej

Fructus ventris generosi, * Rex effudit gentium.

2. Tantum ergo Sacramentum * Veneremur cernui * Et antiquum documentum * Novo cedat ritui * Praestet fides supplementum * Sensuum defectui.

3. Genitori Genitoque * Laus et jubilatio, * Salus, honor, virtus quoque * Sit et benedictio: * Procedenti ab utroque * Compar sit laudatio. Amen.

miłości, * Wydał owoc panieńskiego * Płodu król wielmożności.

2. Przed tak wielkim Sakramentem * Upadajmy na twarzy; * Niech ustąpią z testamentem * Nowym sprawom już starzy, * Wiara będzie suplementem, * Co się zmysłom nie zdarzy.

3. Ojciec z Synem niech to sprawi, * By Mu dzięka zabrzmiała; * Niech Duch Święty błogosławi, * By się Jego moc stała; * Niech nas nasza wiara stawi, * Gdzie jest wieczna cześć, chwała. Amen.

X. 40

1. Spojrzyj z nieba wysokiego, * Zbawicielu nasz Panie! * Na potrzeby ludu Twego, * Przyjmij nasze wzdychanie. * Ty Pocieszycielu nasz, * Dziatki Swoje zachowasz, * Ty się nad nami litujesz, * Ty nas wszystkich opatrujesz.

2. Podaj nam Twej mocnej ręki, * Jezusie, przeżegnaj nas! * Za to Ci serdeczne dzięki * Śpiewamy na każdy czas; * Gdy do grzechu wpadniemy, * Ratuj nas, bo zginiemy. * Zbaw nas z miłosierdzia Swego * Od potępienia wiecznego.

XI. 41

Święty Boże, Święty mocny, Święty a nieśmiertelny! Zmiłuj się nad nami. (Po trzykroć.)

Od powietrza, głodu, moru, ognia i wojny, wybaw nas Panie! (Po trzykroć.)

Od nagłej i niespodziewanej śmierci, zachowaj nas Panie! (Po trzykroć.)

My grzeszni, do Ciebie Boga wołamy: Wysłuchaj nas Panie!

My grzeszni, Ciebie Boga błagamy: Przepuść nam Panie!
My grzeszni, Ciebie Boga prosimy: Zmiłuj się nad nami!

W czasie powszechnej dolegliwości dodać się może:

Abyś nas do prawdziwej pokuty przyprowadzić raczył: Wysłuchaj nas Panie!
Abyś ludowi Twemu (pogody, pokoju, deszczu) udzielić raczył: wysłuchaj nas Panie!
Abyś od nas zaraźliwe choroby oddalić raczył: Wysłuchaj nas Panie!

42 XII.

Święty, Święty, Święty! * Święty Jezus Święty! * Święty w każdym momencie * W najświętszym Sakramencie.

43 XIII.

1. Ty wszechmocny Panie! * Naszych serc wzdychanie * Łaskawie słuchasz; * Ty nam we dnie, w nocy * Udzielasz pomocy, * Tylko Ty, * Tylko Ty, * Panie Boże nasz!

2. Wielki Boże w niebie! * Ty w każdej potrzebie * O nas się starasz: * Któżby się zmiłował, * Któżby nas ratował, * Tylko Ty, * Tylko Ty, * Panie Boże nasz!

3. Daj nam przeżegnanie! * Ty nasze staranie * W rękach Twoich masz: * Nikt nas nie wspomoże, * Tylko Ty, o Boże, * Tylko Ty, * Tylko Ty, * Panie Boże nasz!

XIV. 44

1. W Majestacie na niebieskim tronie * Siedzi Jezus, wszelka moc na Jego łonie! * Cherubini, Serafini, * Też i Aniołowie inni * Przed Nim się kłaniają, * Radośnie śpiewają: * Święty, Święty, Święty wołają.

2. Matka Jego i Patryarchowie, * Prorocy, Wyznawcy i Apostołowie! * Cherubini i t. d.

3. Męczennicy, którzy krew przelali, * Panny czyste, które Go tak miłowały! * Cherubini, Serafini i t. d.

4. Starcy na głowach korony mając, * A na złotych harfach mile przygrywając: * Cherubini, Serafini i t. d.

5. Tak też i my nabożni chrześcijanie, * Jak ci święci niebiescy mieszczanie: * Cherubini, Serafini, * Też i Aniołowie inni * Przed Nim się kłaniajmy, * Radośnie śpiewajmy: * Święty, Święty, Święty wołajmy.

45

XV.

1. W Sakramencie utajony, * Zbawicielu nasz Panie! * Z Panny czystej narodzony, * Duszy naszej kochanie! * Bądźże od nas pochwalony * Przez nabożne śpiewanie.

2. W Majestacie Swym niezmierny, * Tobie my się kłaniamy: * Pobłogosław lud Twój wierny, * Pokornie Cię błagamy. * Zbaw nas, Jezu miłosierny, * Jako w Tobie ufamy.

3. Chwała Tobie w tej Świętości, * Którąś dla nas jedynie * Postanowił z Twej miłości, * Niech na wieki nie ginie, * A po śmierci z Twej dobroci * Niech nas niebo nie minie.

Po błogosławieństwie.

I. 46

Chwała i dziękczynienie * Bądź w każdym momencie * Jezusowi w Najświętszym Boskim Sakramencie. * Ile minut w godzinie * A godzin w wieczności, * Tylekroć bądź uwielbion * Jezu, ma Miłości.

II. 47

1. Bądź pochwalon na wieki, nieśmiertelny Panie! * Twoja łaska, Twoja miłość nigdy nie ustanie.

2. Tyś Pan wszystkiego świata, Tyś niebo zbudował * I złotemi gwiazdami ślicznie ufundował.

3. Chowaj nas, póki raczysz, na tej nizkiej ziemi, * Jednak zawsze niech będziem pod skrzydłami Twemi.

4. O najsłodszy Jezusie, dla Imienia Twego, * Racz nas wszystkich zachować od wszelkiego złego.

5. O najsłodszy Jezusie! Zmiłuj się nad nami, * Racz nam grzechy odpuścić, póki tu żyjemy.

48 III.

1. Chwała bądź Bogu, w Trójcy jedynemu! * Ojcu i Synowi, Duchowi Świętemu! * Temu, który jest w Osobach trojaki, * W Bóstwie jednaki. * I Matce Jego, bez zmazy poczętej, Panience świętej.

2. A kiedy przyjdzie ostatnia godzina, * Uproś nam łaskę u swojego Syna, * I żal za grzechy, bez zmazy poczęta * Panienko święta!

3. A ci, którzy już dni swoje skończyli, * I ów straszliwy termin odprawili, * Niech mają pokój, pokój pożądany, * Jezu kochany!

4. Niech będzie pochwalony i t. d.

49 IV.

1. Przyczyń się za nami, * Twojemi dziatkami, Marya! * U Syna swojego, * Jezusa miłego. (Ach Jezus, Marya!)

2. Broń Matko Twe dziatki, * Pomnij Twej czeladki, Marya! * Nie puszczaj od Ciebie, * Aż Cię spatrzy w niebie.

3. Z tego dołu płaczu * Do Twego pałacu, Marya! * Że przyjdę koniecznie, * Ufam w Cię serdecznie.

Hymn dziękczynny.

Te Deum laudamus. 50

1. Ciebie, Boże, chwalimy, * Ciebie Panie wyznawamy; * Ciebie, Ojcze na ziemi, * Wszystkie twory uwielbiamy, * U Ciebie niemasz zmiany, * Ani cienia przemiany.

2. Ku czci Twej wznoszą pienia * Wszystkie niebieskiej krainy * Aniołów zgromadzenia, * Cherubiny, Serafiny: * Święty Bóg, Święty, Święty! * Wszechmocny, niepojęty.

3. Przed Twem Bożem Imieniem * Nieba się upokarzają, * I wszystkie z zadumieniem * Czasy i miejsca klękają: * Pełne niebo, świat cały * Twej potęgi i chwały.

4. Chór Apostołów Ciebie * I Proroków liczne grono * Chwali, o Boże, w niebie, * I co męczeńską koroną * Ozdobni zeszli z ziemi, * Ze wszystkimi Świętymi.

5. Kościół w niezłomnej wierze * W okręgu świata całego * Ciebie wyznaje szczerze, * Ojca w niebie przedwiecznego: * Ciebie, Jednorodzony * Synu, Boże wcielony!

6. Tudzież Ducha Świętego, * Co niemoc, rany i troski * Leczy serca naszego. * O Królu i Synu Boski! * Tyś z Nim, z Ojcem społecznie * Panem nad nami wiecznie.

7. Ażebyś ludzkie plemię * Z zatracenia wyswobodził, * Zszedłeś z nieba na ziemię * I bez wzdrygnieniaś się rodził. * Tyś w sposób niepojęty * W ciele Panny poczęty.

8. Przez śmierć Twą nieba bramy * Są Twym wiernym odemknione, * I Ciebie w niebie mamy * Obrońcę na naszą stronę. * Na sąd zaś Ty przybędziesz, * Nas wszystkich sądzić będziesz.

9. Przeto prosimy, Panie! * Pamiętaj na Twoje sługi, * Zwróć od nas ukaranie, * Których krwiąś Twą spłacił długi, * By się z Świętymi chwała * Nam w udziale dostała.

10. Zbaw Panie ludy Twoje, * I błogosław im łaskawie, * Broń jak dziedzictwo Swoje, * Kieruj nimi w każdej sprawie, * By Twą wolą rządzeni * Byli w niebie zbawieni.

11. Spraw, byśmy dnia każdego * Twe święte Imię wielbili, * I z serca Ci wiernego * Cześć, chwałę, dzięki czynili, * Broń nas od wszelkiej winy * Tej i każdej godziny.

12. Zmiłuj się, zmiłuj, Panie! * W Tobie samym ufność mamy, * Pokaż Twe zlitowanie, * Niechaj tej łaski doznamy: * Abyś z Swojej opieki * Nas nie puszczał na wieki.

PIEŚNI DO NAJSŁ. SERCA PANA JEZUSA.

I.

(Na melodyę: »Serdeczna Matko«.)

1. Bądź pozdrowione Serce mego Pana, * Przed Tobą grzesznik pada na kolana, * Przyjmij ten pokłon lubo grzesznej duszy, * Niech ją Twa dobroć żalem szczerym skruszy.

2. Tyści jest Boskiej stolicą dobroci, * Niech ona moją wielką złość ukróci; * Niech krwi serdecznej ten odniosę skutek, * Za grzechy moje bolejący smutek.

3. Wiem, że Ci bardziej nad włócznię Longina * Wskróś święte Serce rani moja wina, * Na moje serce

Twoją przenieś ranę, * Z tą serca raną szczęśliwym zostanę.

4. Z tą raną wszystkie życia mego chwile * Prowadzić pragnę, z tą umierać mile, * Z tą święte Serce mieć, żyć z Tobą w niebie, * Czegóż tam więcej mam pragnąć nad Ciebie?

II. 52

1. Jezu! miłości Twej * Ukryty w Hostyi tej * Wielbimy cud. * Żeś się pokarmem stał, * Żeś nam Twe Serce dał, * Żeś skarby łaski zlał * Na wierny lud.

2. Dla biednych stworzeń Twych, * Co ostrzem grzechów swych * Zraniły Cię. * Włócznią, co w boku tkwi, * Otwierasz Serca drzwi, * By w Twojej Boskiej krwi * Obmyły się.

3. I w Boskiem Sercu tam * Schronienie dajesz nam, * O Jezu mój: * Aby nas żądłem swem * Wróg nasz nie dotknął w Niem, * By się przed piekła złem * Lud ukrył Twój.

4. Twe Serce tronem łask, * I miłosierdzia blask * W Niem świeci się.

* Panie, Ty widzisz Sam, * Jak bardzo ciężko nam, * Więc grzesznym pozwól tam * Przytulić się.

5. O Jezu, Panie nasz, * Co nędzę naszą znasz, * Grzeszników zbaw. * By święte życie wieść, * A potem Tobie cześć * W niebiosach mogli nieść, * O Jezu, spraw!

III.

1. Każda żyjąca dusza * Niech się miłością wzrusza, * Uwielbiając, wychwalając * Serce Jezusa.

2. Bo niebo ani ziemia * Nic tak słodkiego nie ma, * Jako Serce Jezusowe * Pełne zbawienia.

3. Dla nas otwarte stoi, * Niech się grzesznik nie boi, * Niech żałuje, pokutuje, * Tu rany zgoi.

4. Tu źródło żywej wody * Pełne — dla dusz ochłody: * Przybywajcie a czerpajcie, * Słodkie tu gody.

5. W Najświętszym Sakramencie * To Serce uwielbiajcie: * Za te dary — serc ofiary * Chętnie oddajcie.

6. Niech Jezusa mieszkanie * W sercach naszych się stanie, * Niechaj dusza ma Jezusa * Za posilanie.

7. Ratuj mnie, Jezu drogi, * Rzucam się pod Twe nogi, * Serce kruszę, dajęć duszę, * Grzesznik ubogi.

8. Gdy się zbliży konanie * A serce me ustanie, * Z Twej opieki mnie na wieki * Nie wypuść, Panie!

IV. 54

1. Kochajmy Pana, bo Serce Jego * Żąda i pragnie serca naszego, * Dla nas Mu włócznią boleść zadana, * Kochajmy Pana, kochajmy Pana!

2. O pójdź do Niego wszystko stworzenie, * Sercu Jezusa złóż dziękczynienie, * I twoje przed Nim zegnij kolana, * Kochajmy Pana, kochajmy Pana!

3. Pójdźcie do Niego biedni grzesznicy, * Bo w Jego Serca czystej krynicy * Zleczy się dusza grzechem zmazana, * Kochajmy Pana, kochajmy Pana!

4. Pójdźcie do Jego Serca, o dusze * Obmyte we łzach, w pokucie, skrusze, * Już niewinności szata wam dana, * Kochajmy Pana, kochajmy Pana!

5. Pójdźcie, wy śliczne gołąbki białe, * Dusze, co w Panu żyjecie całe; * Śpiewaj Mu z nami, trzódko wybrana: * Kochajmy Pana, kochajmy Pana!

6. Pójdźcie, wy z nieba, święci Anieli, * Z którymi szczęście wieczne On dzieli: * Przyjdź, Jeruzalem, chwałą odziana, * Kochajmy Pana, kochajmy Pana!

7. Przyjdź, o Panienko, coś Go zrodziła, * Coś niezrównaną w miłości była. * Z Tobą, Maryo Niepokalana, * Kochajmy Pana, kochajmy Pana!

8. Wszyscy, ach wszyscy przed Nim padajmy, * Serca Mu nasze wspólnie oddajmy, * O, bo tak woła miłości rana: * Kochajmy Pana, kochajmy Pana!

9. Jezu najsłodszy, do Serca rany * Przyjmij świat cały Krwią Twą oblany, * Byśmy na ziemi i wiecznie w niebie, * Kochali Ciebie, kochali Ciebie!

V. 55

1. Ludu śląski! nadszedł czas, * Serca w górę wznieśmy wraz! * Gdy wokoło zgubna toń, * Jezu w Sercu Twojem broń! * Wierność Sercu Twemu, Panie, * Ślubujemy, my Ślązanie.

2. Moc w Twem Sercu, Jezu, tkwi, * Płynie z Niego strumień krwi, * Co obmywa wszelki brud, * I osładza życia trud. * Wierność Sercu i t. d.

3. Serce to, miłości zdrój, * Słodkim czyni życia bój. * Wśród niedoli i wśród łez * Nućmy aż po życia kres: * Wierność Sercu i t. d.

4. Gdy przygniata grzechów rój, * Czy ozdabia łaski strój, * Przy swych ojców wierze trwam, * Z niej wypływa siła nam! * Wierność Sercu i t. d.

5. Zawsze wierny polski lud, * Choć go nęka wroga knut, * Nie opuści wiary swej, * Tylko Sercem Swem go grzej! * Wierność Sercu i t. d.

6. Związków wszystkich ten jest kwiat, * Kiedy w Sercu Twojem świat * Łączy się na wieczny czas. * W Ser-

cu Swojem chowaj nas! * Wierność Sercu i t. d.

7. Wznieśmy serca, złóżmy dłoń, * Pieśń niech płynie poprzez błoń, * A jednocząc serca sług, * Złoży je u Twoich nóg! * Wierność Sercu i t. d.

56 VI.

1. Nazareński śliczny kwiecie, * Co rozkoszą jesteś nieba, * Co Ty robisz na tym świecie, * Gdzie przybrałeś postać chleba?

2. Czemuż Jezu, o mój Panie, * Niewdzięcznikom serce dałeś, * Czemuż dziwne Twe kochanie * Na ten nędzny świat wylałeś?

3. Cóż jest człowiek, że dla niego * Ty się Panie dajesz cały, * Że mu drzwi do Serca Swego * Otwierasz, o Królu chwały!

4. Ach, to Serce Twe na ziemi, * Co tak ludzi ukochało, * Cóż znajduje między nimi, * Cóż od świata pozyskało?

5. Tylko wzgardą, zapomnieniem * Człowiek Tobie się odpłaca. * Poi

Serce Twe cierpieniem * I od Ciebie się odwraca.

6. Chociaż Serce Twoje wzywa, * Choć wyciągasz Boskie dłonie, * Każdy Tobie się wyrywa, * I w przepaści grzechów tonie.

7. Jako niegdyś na Golgocie: * »Pragnę« usta Twe wołały, * Tak Twe Serce dziś w tęsknocie * »Pragnę« woła na świat cały.

8. I przed Tobą tłum się snuje, * A nikt Ciebie nie rozumie, * Nikt z Twem Sercem współ nie czuje, * Ciebie kochać nikt nie umie.

9. O mój Jezu, o mój Panie, * Ulecz świata zaślepienie! * W Twego Serca świętej ranie * Daj nam znaleźć nawrócenie!

10. Na świat cały z Serca rany * Rozrzuć pożar Twej miłości, * Byś od wszystkich był kochany * W tem wygnaniu i w wieczności.

VII. 57

1. Nie opuszczaj nas, nie opuszczaj nas, * Jezu, nie opuszczaj nas! * Tyś

powiedział, że na ziemi * Nie zostawisz nas samymi: * Twoje Serce czuło w niebie, * Jak nam ciężko żyć bez Ciebie. * Nie opuszczaj nas i t. d.

2. Gdzież pociechę my znajdziemy, * Gdzie łzy żalu ukoimy? * W Sercu Twojem tylko Panie * I pociecha i wytrwanie. * Nie opuszczaj nas i t. d.

3. W Serca Twego słodkiej ranie * Wszystko mamy, dobry Panie; * Tam ucieczka, tam schronienie, * Tam wesele, tam wzmocnienie. * Nie opuszczaj nas i t. d.

4. Już Ci służyć będziem wiernie, * Będziem kochać krzyż i ciernie, * Będziem płakać nad grzechami, * Serce swe obmyjem łzami. * Nie opuszczaj nas i t. d.

5. O pociągnij nas za sobą, * Byśmy krzyż dźwigali z Tobą, * Przy Twem Sercu zawsze byli, * I dla niego tylko żyli. * Nie opuszczaj nas i t.d.

6. Zostań słodki Jezu z nami, * Świeć nam Serca promieniami, * Świeć nam słońcem Twej miłości, * Na tej ziemi i w wieczności. * Nie opuszczaj nas i t. d.

7. Matko, coś pod krzyżem stała, * Coś nam życie wypłakała, * Proś, niech Syn Twój się zlituje, * Serce Swoje nam daruje. * Nie opuszczaj nas i t. d.

VIII. 58

1. Ofiara krzyża spełniona, * Krew płynie z tysiąca ran; * W okropnych mękach już kona * Nasz Zbawca, nasz Bóg i Pan.

2. Opadła zsiniała głowa; * Gwóźdź rani stopę i dłoń: * Wkoło korona cierniowa * Rozdziera najświętszą skroń.

3. Złość ludzka nie syta jeszcze * Do końca zaślepia wzrok, * I słowa spełniając wieszcze, * Żelazem przebija bok.

4. A Serce — ach to nie czeka * Dzikiego oprawcy rąk, * Widząc niewdzięczność człowieka * Najsroższych doznaje mąk.

5. Tak kona w krwawej katuszy * Nasz Zbawca, nasz Bóg i Pan; * A nam się serce nie kruszy, * Gdy patrzym na Jego stan?

6. O Boże! to nasza wina * Przelała najświętszą Krew; * Przeszedłszy w zbrodni Kaina, * Jakże ukoim Twój gniew?

7. O Jezu! niech rany Twoje * Rozbroją Sędziego dłoń! * Przez Krwi Twej wylane zdroje * Ku nędznym swą litość skłoń!

8. Znosiłeś wszystkie męczarnie * Ochotnie w miłości Swej; * O! niechże nie giną marnie * Owoce Ofiary Twej!

9. Twej łaski daj do powstania! * Daj oczom strumienie łez! * Od grzechu niech nas ochrania * Pamięć na wieczny nasz kres!

10. O Jezu! niech rany Twoje * Rozbroją Sędziego dłoń! * Przez Krwi Twej wylane zdroje * Ku nędznym Swą litość skłoń!

59 IX.

1. Serce Twe, Jezu, miłością goreje, * Serce Twe w ogniu miłości topnieje, * A nasze serca zimne jak lód, * I próżny dla nich Twej męki trud.

2. Kiedyż, o kiedyż, słodki mój Panie, * Poznamy Twego Serca kochanie, * Kiedyż Twa miłość rozpali nas? * O dobry Jezu, czas to już, czas.

3. Serce Twe zewsząd bolem ściśnione * I ostrą włócznią w bok przebodzone, * A nasze serca rzucone w świat, * Chciałyby zrywać rozkoszy kwiat.

4. Boskie Twe Serce gorycz zalała, * We łzach się dusza Twoja kąpała, * I z Twego smutku pociechy zdrój * Wytrysnął dla nas, o Panie mój.

5. Serce Twe wieniec z ciernia oplata, * Koronę wzgardy za pychę świata, * Którą dla Siebie obrał nasz Pan, * By nas uleczył z grzechowych ran.

6. O jakaż słodycz Twojej miłości, * Jakiż w Twem Sercu zbytek czułości, * Ach w serca nasze miłości tej * Choć jedną kroplę, o Panie, wlej.

7. Rzuć tej miłości iskrę choć jedną * W ziemię serc naszych suchą i biedną, * By Ci wydała obfity plon * Za Twój na krzyżu bolesny zgon.

8. Byś nie na próżno te męki Twoje, * Te rany, krzywdy, te krwawe zdroje * Raczył tak dla nas ochotnie pić, * Że Swego życia przerwałeś nić.

9. Gdy już na krzyżu Jezu skonałeś, * Z miłości jeszcze zranion być chciałeś, * By w Sercu Twojem otworzyć drzwi * I nam ostatnią dać kroplę krwi.

10. W tej Serca Twego najświętszej ranie * Przygotowałeś dla nas mieszkanie, * Jak tam głęboka miłości toń, * Jaka przecudna czystości woń!

11. Przed Tobą, Serce Jezusa, padamy, * Nędzną ofiarę serca składamy, * Ach nie gardź nami, o Panie nasz, * I Twą łaskawą zwróć ku nam twarz.

12. Serce Maryi Niepokalane * Z Sercem Jezusa ukrzyżowane, * Do tego Serca bądź drogą nam, * Byśmy na wieki spoczęli tam.

60

X.

1. Twemu Sercu cześć składamy, * Jezu nasz, o Jezu! * Twej litości

przyzywamy, o Zbawicielu drogi; * Chwała niech będzie zawsze i wszędzie * Twemu Sercu, o mój Jezu!

2. Serce to nam otworzone, o Jezu nasz... * Włócznią na krzyżu zranione... * Chwała niech będzie i t. d.

3. Ono przepaścią miłości... * W niem się topią nasze złości... * Chwała niech i t. d.

4. Tam ucieczka, tam schronienie ... * Gdy nas ciśnie utrapienie... * Chwała niech i t. d.

5. Gdy kto zgrzeszy a żałuje... * Twoje Serce go przyjmuje... * Chwała niech i t. d.

6. Gdy sierota płacze rzewnie... * Tam pociechę znajdzie pewnie... * Chwała niech i t. d.

7. Na wygnaniu smutnej ziemi... * Ono świeci nad grzesznymi... * Chwała niech i t. d.

8. Ono mieszka zawsze z nami... * Rozkosz Jego z grzesznikami... * Chwała niech i t. d.

9. Więc do Niego uciekajmy... * I ratunku tam szukajmy... * Chwała niech i t. d.

10. Nie odrzucaj nas od Siebie . . . * Przyjm na ziemi, przyjmij w niebie . . . * Chwała niech i t. d.

11. Byśmy Twymi zawsze byli . . . * Twoje Serce wiecznie czcili . . . * Chwała niech i t. d.

12. Przez Twej matki Serce czyste . . . * Daj te łaski nam, o Chryste . . . * Chwała niech i t. d.

61 XI.

1. Wszechmocny świata Stworzyciel * Chrystus, wszystkich Odkupiciel, * Światłość Ojca ze światłości, * Bóg z Boga pełen miłości.

2. Miłość zniewoliła Ciebie * Ciało nasze wziąć na Siebie, * Byś drugi Adam krwią kupił, * Z czego grzech starego złupił.

3. Miłość to stworzyła morze, * Ziemię i niebieskie zorze, * Co ojców błędy spłaciła * I nas z więzów wyzwoliła.

4. Oby taż miłości siła * W Sercu Twojem zawsze była, * Aby czerpać z źródła tego * Łaskę dla ludu grzesznego.

5. Pocóż jest włócznią rozdarte, * I srogą raną otwarte? * By Krew z wodą z niej wyciekła, * Zmyła grzech, zalała piekła.

6. Boże w Trójcy niepojęty, * Ojcze, Synu, Duchu Święty, * Niech Ci będzie cześć i chwała * Z wieków w wieki nieustała. Amen.

XII. 62

1. Z tej biednej ziemi, z tej łez doliny * Tęskny się w niebo unosi dźwięk, O Boskie Serce, skarbie jedyny, * Wysłuchaj grzesznych serc naszych jęk, * Nie chciej odrzucać modlitwy tej, * Bo Twej litości błagamy w niej. * Serce Jezusa, ucieczko nasza, * Zlituj się, zlituj się nad ludem Twym!

2. Ku Tobie oczy zalane łzami * Z wielką ufnością zwrócone są: * Ty się zlitujesz pewnie nad nami, * Bo Ty nie gardzisz pokuty łzą. * Ku Tobie ślemy błagalny głos, * Ach odwróć od nas karania cios. * Serce Jezusa i t. d.

3. To prawda, Panie, żeśmy zgrzeszyli, * Żeśmy Ci wiele zadali ran, *

Żeśmy na litość nie zasłużyli, * Aleś Ty dobry Ojciec i Pan; * Tyś za nas wylał najdroższą krew, * Zalej nią, zalej słuszny Twój gniew. * Serce Jezusa i t. d.

4. Z Ciebie, o Serce Króla naszego, * Świeci nam słodkich nadziei blask, * Ty nie odrzucisz ludu Twojego, * Tyś niezgłębioną przepaścią łask, * A naszą nędzę tak dobrze znasz: * My bardzo biedni, o Panie nasz. * Serce Jezusa i t. d.

5. Przez Serce Twojej Matki przeczystej, * Przez Jej boleści błagamy Cię, * Wspieraj nas w drodze smutnej, ciernistej, * Nad naszą nędzą ulituj się. * Przebacz nam, przebacz i pociesz nas, * Wiecznej radości niech błyśnie czas. * Serce Jezusa i t. d.

PIEŚNI ADWENTOWE.

I. 63

1. Anioł Gabryel, * Niebieski poseł, * Od Boga posłany * Do Nazaretu, * Do Maryi Panny.

2. Łaskę niezmierną * A miłość wielką * Od Boga zwiastuje, * I że jest łaski * Pełna, oznajmuje.

3. Panna to słysząc * A uważając, * Wnet się zatrwożyła, * Słowa anielskie * Pilnie rozmyślała.

4. Mówiąc: Aniele * Niebieski pośle, * Jakże to jest można, * Bym Matką była * Bez poznania męża?

5. Anioł odpowiedź * Dobrą znalazł wnet, * Mówiąc: Nie lękaj się, * Nadprzyrodzenie * Rzecz ona dzieje się.

6. Bo nic nie możne * A niepodobne * Jest Bogu wiecznemu, * Który dodawa * Pomocy każdemu.

7. Toż Elżbieta cna * Twoja pokrewna * W starości poczęła, * Chociaż niepłodna * Dosyć długo była.

8. Ta Panna cicha * Pokornie wzdycha, * A Archaniołowi * Odpowiedź stroi * Bożemu posłowi:

9. Oto służebna, * Cicha, pokorna * Pana tak wielkiego; * Niech mi się stanie * Według słowa twego.

10. Tu wnet Zbawiciel, * Nasz Odkupiciel, * Przedziwnie się wcielił, * By był człowiekiem, * Ku nam z nieba zstąpił.

11. Odkupicielu, * Nasz Zbawicielu, * Daj przez Twe wcielenie * Po tym żywocie * Wieczne radowanie.

64 II.

1. Już przyjdzie Pan, Zbawiciel nasz, — * Drogę Jemu sprawcie! — * Przyjdzie żądany Messyasz, * Gospodę przyprawcie. * Przyjdzie, przyjdzie nasz Zbawiciel * Wszyscy zaśpiewaj-

cie, * Przyjdzie, przyjdzie Odkupiciel, * Chwałę Jemu dajcie!

2. O którym prorokowali * Prorokowie święci, * Którego z dawna żądali, * By przyszedł z wysości. * Przyjdzie i t. d.

3. Śpiewajcie, święci Ojcowie, * Którzyście w ciemności, * Zaświeci Wam tam w otchłani * Słońce z wysokości. * Przyjdzie i t. d.

4. Już przyjęła Panna czysta * Niebieskie poselstwo, * Że ma porodzić Jezusa * Bez szkody panieństwa. * Przyjdzie i t. d.

III. 65

1. Moc Boża dziwna * A niewymowna! * Co to uczyniła? * Na podobność swą * Człowieka stworzyła.

2. Wielce pięknego, * Nieśmiertelnego, * A tak rozumnego * Mógł on dobrze znać * Stworzyciela swego.

3. Aby przebywał * W raju panował, * A wszego używał, * Tylko z jednego * Drzewa by nie jadał.

4. Dyabeł złośliwy * Zawidził tego, * Odwiódł od dobrego, * Które miał człowiek * Od Boga samego.

5. Uwziął ze złością, * Z wielką chytrością * Człowieka wyszydzić, * Wszelkiej rozkoszy * Chcący go pozbawić.

6. Tak wąż nieszczęsny * Upadek straszny * Przywiódł dla człowieka * Dla skosztowania * Jedynego jabłka.

7. Człowiek dla tego * Światła Bożego * I radości wiecznej * Poniósł utratę, * Którą znaleźć trudno.

8. Aż się spełniło * To, co już było * Z dawna obiecane * O Tobie, Jezu, * Że się wcielisz w Pannie.

9. Z Ducha Świętego * A nie z innego * Nasienia żadnego, * Lecz z panieńskiego * Żywota czystego.

10. Z Panny bez męża * Wykwitła róża, * To jest ten Mesyasz * Obiecan dla nas, * Zapewnie to Bóg nasz.

11. Ten ma wybawić * A wyswobodzić, * Co miało zaginąć, * A dyabłu nie dać * Złemu więcej władać.

12. Miłość Jezusa * To uczyniła, * Że się pokazała, * A się głęboko * Ku grzesznym zniżyła.

13. Wielka to radość * Aniołom była, * Gdy przyszła nowina, * Że łaska Pana * Cały świat zbawiła.

14. Pochwalmyż tego * Pana miłego, * Za wcielenie Jego, * Człowiek nie słyszał * Nigdy nic lepszego.

15. Amen śpiewajmy, * Cześć, chwałę dajmy * Ojcu niebieskiemu, * Synowi Jego, * Duchowi Świętemu.

IV. 66

1. Po upadku człowieka grzesznego * Użalił się Pan stworzenia swego, * Posłał na świat Archanioła cnego.

2. Idź do Panny, Imię Jej Marya, * Spraw poselstwo: Zdrowaś łaski pełna, * Pan jest z Tobą, nie bądź frasobliwa.

3. Panna na ten czas psałterz czytała, * Gdy to pozdrowienie usłyszała, * Nad słowem anielskiem się zdumiała.

4. Archanioł widząc Pannę troskliwą, * Jął Ją pocieszać łagodną mową: * Panno, nie lękaj się! Pan jest z Tobą.

5. Znalazłaś łaskę u Pana Twego! * Ty się masz stać Matką Syna Jego, * Tak jest wola Boga wszechmocnego.

6. A będzie Mu dane Imię Jezus! * On będzie Zbawicielem wszystkich dusz. * Raczże, miła Panno, przyzwolić już.

7. Panna, aczkolwiek będąc troskliwą, * Poznając wolę Boga prawdziwą, * Rzekła: Jam wierną Boga dziewicą.

8. Chociażem wielce pragnęła tego, * Bym mogła być służką Matki Jego; * Stańże mi się według słowa twego.

9. A skoro te słowa wymówiła, * Wnet Pana w żywocie Swym poczęła. * Bogu cześć i chwałę już dawała.

10. O Panno, gdyżeś takowej mocy, * Wołamy k' Tobie we dnie i w nocy, * Raczysz nam być grzesznym ku pomocy.

11. Ażebyśmy przez Twe przyczynienie * Mieli grzechów naszych odpuszczenie, * A potem wiekuiste zbawienie.

V. 67

1. Spuśćcie już na ziemskie niwy * Zbawcę z niebios obłoki! * Świat przez grzechy nieszczęśliwy, * Wołał w nocy głębokiej. * Gdy wśród przekleństwa od Boga * Czart panował, śmierć i trwoga, * A ciężkie przewinienia * Zamkły bramy zbawienia.

2. Ale się Ojciec zlitował * Nad nędzną ludzi dolą, * Syn się chętnie ofiarował, * By spełnił wieczną wolą. * Zaraz Gabryel zstępuje * I Maryi to zwiastuje: * Iże z Ducha Świętego * Pocznie Syna Bożego.

3. Panna przeczysta w pokorze, * Wyrokom się poddaje, * Iszczą się wyroki Boże, * Słowo ciałem się staje; * Ach ciesz się Adama plemię, * Zbawiciel zejdzie na ziemię. * Drżyj piekło! On twe mocy * W wiecznej pogrąży nocy.

4. Oto się już głos rozchodzi: * Wstańcie bracia uśpieni! * Zbawienie nasze nadchodzi, * Noc się w jasny dzień mieni. * Precz odtąd dzieła niecnoty! * Wylęgnione wśród ciemnoty,

* Niech każdy z nas w przyszłości * Zbroję wdzieje światłości.

5. Niech nas zdobi mierność stała * W pokarmie i napoju, * Nie hołdujmy chęciom ciała, * Żyjmy w zgodzie, w pokoju. * Naśladować tego mamy, * Którego przyjścia czekamy, * Ta jest powinność nasza, * Jak Apostoł ogłasza.

6. Zbawco świata! szczerze chcemy * Pełnić te powinności; * Złącz się z nami, niech będziemy, * Twemi dziećmi w szczerości. * Wlej, o Jezu miłościwy, * W duszę mą pokój prawdziwy, * Posiądź całkiem serce me, * Wszakże jestem dziecię Twe.

68 VI.

1. Zdrowaś bądź Maryo! * Niebieska lilia, * Panu Bogu miła, * Matko litościwa! * Tyś jest naszą ucieczką, * Najświętsza Marya!

2. Marya wielebna, * Ukaż drogę pewną, * Przykazania Twego * Syna wszechmocnego, * Onci wszystka nadzieja * Zbawienia naszego.

3. Łaski pełna Pańskiej, * Czystości Anielskiej, * Pannaś nad pannami, * Święta nad Świętymi, * O Najświętsza Maryo! * Módl się dziś za nami!

4. Pełna wszech światłości, * Wielkiej pokorności, * Bez grzechuś poczęła, * Wszelkąś sławę wzięła. * Przez Twoje narodzenie * Wziął świat pocieszenie.

5. Pan stworzył Adama, * Ludzkiego plemienia * Ojca, Ewę matkę, * Co zgrzeszyli jabłkiem; * Aleś Ty naprawiła, * Co Ewa straciła.

6. Z Tobą był Duch Święty, * Syn Boży poczęty * W Twym żywocie czystym, * Trójcy świętej miłym, * I z Ciebie się narodził * Sposobem przedziwnym.

7. Błogosławionaś Ty * Nad wszystko stworzenie, * Pan Bóg wszechmogący * Dał przez Cię zbawienie, * Jezus, Syn Twój, odkupił * Wszystko ludzkie plemię.

8. Tyś jest litościwa * Matka nasza miła, * Jaśniejsza nad słońce * W najświętszej zasłudze; * W Two-

jejci są obronie * Wszyscy grzeszni ludzie.

9. Między niewiastami, * Czystemi pannami * Tyś sama najczystsza, * Królowa Anielska; * Nie była Panu Bogu * Żadna nad Cię milsza.

10. Błogosławion owoc * Żywota Twojego, * Jezus miłościwy, * Syn Boga żywego; * Bądźże Jemu cześć, chwała * Z dobrodziejstwa Jego.

11. Twoje zmiłowanie, * Jezu Chryste Panie, * Daj ludowi Twemu * Tu dziś zebranemu; * Przez zasługi Matki Twej * Wnijść do chwały wiecznej.

12. Amen! wszyscy rzeczmy, * Wierni chrześcijanie, * Coście się tu zeszli * Ku chwale tej Pannie, * Zachowaj nas od złego, * Swojemi prośbami.

NA UROCZYSTOŚĆ BOŻEGO NARODZENIA.

I. Nabożeństwo na jutrzni.

V. Panie, otworzysz wargi moje!
R. A usta opowiadać będą chwałę Twoją.
V. Boże, wejrzyj ku wspomożeniu memu!
R. Panie pospiesz ku ratunkowi memu.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, * Jako było na początku i teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

V. Chrystus się nam narodził, pokłońmy się Jemu!
R. Chrystus się nam narodził, pokłońmy się Jemu!

69 **Psalm 94.**

Pójdźcie, radujmy się Panu, * śpiewajmy Bogu Zbawicielowi naszemu. * Uprzedźmy oblicze Jego w wyznawaniu * a w psalmach śpiewajmy Mu.

R. Chrystus się nam narodził, pokłońmy się Jemu!

Albowiem Bóg wielki Pan * i Król wielki nad wszystkimi bogi. * Albowiem nie odrzuci Pan ludu Swego, bo w ręku Jego są wszystkie kraje ziemi * i na wysokości gór On spogląda.

R. Pokłońmy się Jemu!

Albowiem Jego jest morze, a On je uczynił, * ziemię utworzyły ręce Jego. * Pójdźcie, pokłońmy się i upadajmy przed Bogiem; * płaczmy przed Panem, który nas stworzył, * albowiem On jest Panem Bogiem naszym, * my ludem Jego i owcami pastwiska Jego.

R. Chrystus się nam narodził, pokłońmy się Jemu!

Dziś jeśli głos Jego usłyszycie, * nie zatwardzajcież serc waszych * jako w wyzwaniu wedle dnia kuszenia

na puszczy, * kędy Mię kusili ojcowie wasi, * doświadczali i widzieli uczynki Moje.

R. Pokłońmy się Jemu!

Czterdzieści lat gniewałem się na ten naród i rzekłem: * zawsze ci błądzą sercem. * A ci nie poznali dróg Moich, * którym przysiągłem w gniewie Moim, * jeśli wnijdą do odpoczynku Mego.

R. Chrystus się nam narodził, pokłońmy się Jemu!

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu. * Jako było na początku * i teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

R. Pokłońmy się Jemu!

V. Chrystus się nam narodził, pokłońmy się Jemu!

Hymn. 70

1. Dzień dzisiejszy przypomina * Przyjście na świat Boga Syna. * Dla człowieka mizernego * Zesłał Bóg Syna Swojego.

2. Panna Syna porodziła, * W stajni w żłobie Go złożyła, * Stwórca wszelkiego stworzenia * Nie znalazł w domu mieszkania.

3. Byśmy zaś wierzyli śmiele, * Iż Bóg ukryty w tem ciele, * Z nieba posłowie wołają, * Zbawcą świata Go zgłaszają.

4. Więc wesoło dziś śpiewajmy, * Jezusowi pokłon dajmy. * Chwalmy Go, żyjąc cnotliwie, * Strzegąc praw Jego gorliwie.

5. Przed wieki z Ojca zrodzony, * Dziś z Dziwicy narodzony: * O Jezu świata zbawienie, * Racz przyjąć nasze śpiewanie!

V. Chwała Bogu na niebie!
R. A na ziemi pokój ludziom sumienia czystego. Alleluja.

71 **Psalm I.**

1. Daj chwałę Bogu żyjące stworzenie, * Bo się zbliżyło twoje odkupienie, * Śpiewajmy Bogu sercem i głosami, * Bo się dziś raczył zmiłować nad nami.

2. Nędzny grzeszniku, bądź już pocieszony, * Bo dziś Zbawiciel świata narodzony. * Przez grzech Adama wszyscyśmy zgrzeszyli, * Przyszedł Zbawiciel, byśmy nie zginęli.

3. Występki grzeszników przyjął na Siebie, * By nas pojednał i posadził w niebie. * Panna poczęła w cudownym sposobie, * Zbawcę zrodziwszy, złożyła Go w żłobie.

4. Zrodził się Jezus, lecz w nędznym stanie, * Nie w zamku, lecz w stajni ma Swe mieszkanie. * Przypatrz się pilnie, człowiecze żyjący, * Jak się upokorzył Bóg wszechmogący.

5. Dał ci sam z Siebie ten przykład wyborny, * Żebyś nie był pyszny, ale pokorny, * Lubo zaś ubogo był na świat zrodzony, * Przecię przez posłów z nieba ogłoszony.

6. Na głos anielski idą pastuszkowie, * A na znak gwiazdy ze wschodu Mędrcowie. * Lubo w ubogim domu widzą Pana, * Padają na twarz, zginają kolana:

7. Żebyś nie wątpił, ale wierzył śmiele, * Iż Bóg i człowiek ukryty

w tem ciele. * Tę tajemnicę dzisiaj rozważajmy, * A Bogu chwałę i dzięki śpiewajmy.

9. Miło Mu, kiedy śpiewamy żarliwie, * Większą ma chwałę, gdy żyjem cnotliwie. * Jeśli miłością jak Jezus pałamy, * Jeśli w potrzebach bliźnich wspomagamy.

10. Gdy powinności nasze wypełniamy, * Wtedy prawdziwie czcząc Go wychwalamy. * Chwała bądź Bogu w Trójcy jedynemu, * Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu. * Jak od początku było, tak i ninie * I na wiek wieków niechaj zawsze słynie.

V. Pasterze chwalili Pana, padając przed Nim na swe kolana.

R. My w Sakramencie ukrytego uwielbiamy. Alleluja! Alleluja!

72 **Psalm II.**

1. Chwal ziemio Pana, chwalcie niebiosy, * Wołają na nas niebieskie głosy. * Opowiadają światu wesele, * Iż się narodził Bóg w ludzkiem ciele.

2. Cieszcie się, którzy Pana kochacie, * Jeżeli Jego prawa słuchacie, * Cieszcie się, którzy Pana szukacie, * Gdy czyniąc dobrze, zła unikacie.

3. Cieszcie się, którzy Panu służycie, * Chodźcie, czeka was w ubogiej chacie. * Cieszmy się wzajem, bo Pan Bóg z nami, * Jeżeli miłość jest między nami.

4. Zatem odrzućmy grzechu szkarady, * A dawne życia poprawmy wady. * Odstąpmy złego, żyjmy cnotliwie, * Cieszyć się będziem w Bogu prawdziwie.

5. Dziś się odródźmy w nowego człeka, * Bo tego od nas Zbawiciel czeka! * Próżną nadzieją będziesz się łudzić, * Jeśli chcesz Bogu i światu służyć.

6. Wesoło w niebie, iż się Bóg rodzi, * Który od grzechu świat wyswobodzi. * I my weselem świat napełniajmy, * Chwałę i pieśni Bogu śpiewajmy.

7. Pokój na ziemi i zgoda wszędzie, * Wzajemna miłość niech zawsze będzie. * Gdy w nędzy widzisz brata

twojego, * Wspomóż go, pewnie nie stracisz tego.

8. Wszak nas Pan Jezus tak umiłował, * Że zstąpił z nieba, by nas ratował, * Chwała bądź Bogu i t. d.

V. Przez Twe Chryste narodzenie!

R. Daj nam grzechów odpuszczenie, przemień nas w nowe stworzenie.

73 **Psalm III.**

1. Gdy nam dał Pan Bóg dożyć dnia tego, * Gdzie zesłał na świat Syna Swojego, * Chodźmy do Niego jak pastuszkowie, * Chodźmy jak słabi i żebraczkowie.

2. Przypatrzmy Mu się, jak nędznie leży, * Nie ma wygody w biednej odzieży: * A mówmy w sercu: Twą miłość, Boże! * Któż godnie głosić i chwalić może?

3. Myśmy zgrzeszyli, Ty pokutujesz, * Niedolę cierpisz, bo nas miłujesz. * Chcesz, człecze, Pana okryć nagiego? * Okryj sierotę lub ubogiego.

4. Nie trzeba Pana szukać z daleka, * Wszak jest przed nami i tu nas czeka. * Wszak na ołtarzu ten utajony, * Który z Dziewicy był narodzony.

5. Tu jak w Betleem przed tym ołtarzem * Na twarze nasze padajmy razem: * Ofiarę nieśmy serce skruszone, * Życie cnotliwe nienaruszone.

6. Tutaj potrzeby nasze składajmy, * Tutaj o pomoc płacząc wołajmy. * Broń nas od grzechu, prosimy, Panie, * Co popełnione, nie wspomnij na nie.

7. Daj żyć cnotliwie, pełnić Twe prawa, * Bądź nasza pomoc, nasza zabawa. * Oświeć nasz rozum, byśmy Cię znali, * A znając jako Ojca kochali.

8. Bądź przy nas, kiedy zaczniemy sprawy, * A gdy skończymy, bądź nam łaskawy. * Oddal powietrze i krwawe wojny, * Niech ziemia nasza da owoc hojny.

9. Jezu najmilszy, przez Twe narodzenie * Daj nam tu łaskę, potem zbawienie! * Chwała bądź Bogu i t. d.

R. Pozwól Panie radosną nowinę zwiastować!

(Tu się czyta Lekcya i Ewangelia I-szej Mszy św.)

Te Deum laudamus. (Str. 365.)

Ojcze nasz i t. d.

V. I nie wódź nas na pokuszenie.
R. Ale nas zbaw ode złego.
V. Panie, racz wysłuchać modlitwy nasze!
R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się: Racz to dać, prosimy Cię, wszechmogący Boże! aby jednorodzonego Syna Twego nowe przez ciało narodzenie nas wyswobodziło, których odwieczna niewola jarzmem grzechu obciąża. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg na wieki wieków. Amen.

V. Panie, racz wysłuchać i t. d.
R. A wołanie i t. d.

V. Błogosławmy Panu!
R. Bogu chwała!
V. A dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju!
R. Amen.

II. Msza św. Pasterska.

Na Introit. 74

1. Wśród nocnej ciszy głos się rozchodzi: * Wstańcie pasterze, Bóg się wam rodzi; * Czem prędzej się wybierajcie, * Do Betleem pośpieszajcie, * Przywitać Pana.

2. Poszli, znaleźli Dzieciątko w żłobie, * Z wszystkimi znaki danymi sobie; * Jako Bogu cześć Mu dali, * A witając, zawołali * Z wielkiej radości:

3. Ach witaj, Zbawco, z dawna żądany! * Cztery tysiące lat wyglądany: * Na Ciebie Króle, Prorocy * Czekali, a Tyś tej nocy * Nam się objawił.

4. I my czekamy na Ciebie Pana! * A skoro przyjdziesz na głos kapłana,

* Padniemy na twarz przed Tobą, * Wierząc, żeś jest pod osobą * Chleba i wina.

Na Gloria.

1. Pienia Aniołów brzmią pod niebiosy, * Śpiewajmy z nimi wspólnymi głosy: * Chwała Bogu w wysokości, * A ludziom na tej nizkości * Niech pokój będzie.

2. Ojcze przedwieczny, Królu na niebie! * Coś nam dał Syna, wielbimy Ciebie, * Chwała Bogu i t. d.

3. O Synu Boży! przyjm dziękczynienie; * Za Twoje dla nas dziś narodzenie. * Chwała Bogu i t. d.

4. Ty w chwale Ojca sam jesteś święty, * Wraz z Duchem Świętym Bóg niepojęty. * Chwała Bogu i t. d.

75 ### Na Graduale.

1. Gdy się Chrystus rodzi i na świat przychodzi, * Ciemna noc w jasnościach promienistych brodzi; * Aniołowie się radują, pod niebiosy wyśpiewują: * Gloria, gloria, gloria in excelsis Deo.

2. Mówią do pasterzy, którzy trzód swych strzegli, * Aby do Betleem czem prędzej pobiegli; * Bo się narodził Zbawiciel, wszego świata Odkupiciel; * Gloria, gloria i t. d.

3. O anielskie duchy i posłowie nieba! * Powiedzcież wyraźniej, co nam czynić trzeba; * Bo my nic nie pojmujemy, ledwo od strachu żyjemy, * Gloria, gloria i t. d.

4. Idźcież do Betleem, gdzie Dziecię zrodzone, * W pieluszki powite, w żłobie położone: * Oddajcie Mu pokłon Boski, On osłodzi wasze troski, * Gloria, gloria i t. d.

5. A gdy pastuszkowie wszystko zrozumieli, * Zaraz do Betleem śpiesznо pobieżeli: * I tak zupełnie zastali, jak im Anieli zeznali. * Gloria, gloria i t. d.

6. Stanąwszy na miejscu pełni zadumienia, * Iż Bóg się tak zniżył do Swego stworzenia; * Padli przed Nim na kolana i uczcili swego Pana. * Gloria, gloria i t. d.

7. Nareszcie, gdy pokłon Panu już oddali, * Z wielką wesołością do swych

trzód wracali, * Że się stali być godnymi Boga widzieć na tej ziemi. * Gloria, gloria i t. d.

Na Credo.

1. Wierzę w jednego Boga na niebie, * Ojca, co ten świat stworzył dla Siebie: * I w Jezusa, Syna Jego, * We wszystkiem Ojcu równego, * Pana naszego.

2. Który, chcąc zbawić nas ludzkie plemię, * Z górnych niebiosów zstąpił na ziemię: * Z Ducha Świętego poczęty, * Rodzi się między bydlęty, * Z Maryi Panny.

3. Umarł, a potem gdy powstał żywy, * Wzniósł się do nieba, Bóg-człek prawdziwy; * Skąd, gdy trąba na sąd wzbudzi, * Przyjdzie sądzić wszystkich ludzi, * W dzień ostateczny.

4. Zarówno wierzę w Ducha Świętego, * Od Ojca, Syna pochodzącego: * Wierzę w Kościół, w nim zbawienie, * Wierzę w grzechów odpuszczenie * I w żywot wieczny.

Na Offertorium.

Śpiewa się ciąg dalszy: »Gdy się Chrystus rodzi«.

Na Sanctus.

1. Śpiewajcie wespół głosami swymi, * Anieli w niebie a my na ziemi: * Święty, Święty, zawsze Święty, * Bóg zastępów niepojęty * W swym Majestacie.

2. Pełne są nieba, Boże, Twej chwały, * Pełna jest ziemia, pełen świat cały: * Niechaj wszystko się zdumiewa, * Niechaj wszystko Święty śpiewa * Bogu naszemu.

Po Podniesiniu.

1. Zawitaj, Zbawco dziś narodzony, * A w Sakramencie tym utajony: * Padamy na twarz przed Tobą, * Wierząc, żeś jest pod osobą * Chleba i wina.

2. Błogosławiony! coś dla nas przyszedł, * Z czystych wnętrzności panieńskich wyszedł; * Tobie śpiewamy

Hosanna, * Którego zrodziła Panna * Nienaruszona.

Na Agnus Dei.

1. Baranku Boży! co ludzkie winy * Przyszedłeś gładzić, Boże jedyny! * I zaraz od narodzenia * Rozpoczynasz Swe cierpienia, * Przepuść nam Panie.

2. Baranku Boży! co świata długi * Przyjąłeś na Się w postaci sługi, * I wypłacasz nadobficie, * Poświęcając za nas życie, * Przepuść nam Panie.

3. Baranku Boży! niepokalany, * Coś za nas poniósł na krzyżu rany: * Do Ciebie grzeszni wołamy, * Twojej litości błagamy, * Przepuść nam Panie.

III. Pieśni.

76 I.

1. A witajże pożądana perło droga z nieba, * Gdy cały świat upragniony anielskiego chleba; * W ciele ludzkiem Bóg jest skryty, na pokarm ludzi obfity; * Ciałem karmi, krwią napoi, by człowieka w chwale Swojej * Między wybranymi policzył.

2. Niedość-że to Boskie Dziecię, żeś na świecie z nami? * Ale jeszcze zimno cierpisz między bydlętami! * Malusieńki Jezu w żłobie, co za wielka miłość w Tobie! * Czyliż nie są wielkie dziwy, w ludzkiem ciele Bóg prawdziwy * Przyszedł na zbawienie człowieka.

3. O miłości niepojęta, jakżeś wielka była, * Iżeś się tu z niebieskiego tronu sprowadziła! * A to do pustej szopiny, o niesłychane nowiny! * Ach pokorny Baraneczku, Twój odpoczynek w żłóbeczku * Z dalekiej podróży niebieskiej.

4. Panna czysta gdy powiła, całuje członeczki, * Nakarmiwszy Boga Syna, przywiera powieczki; * Józef Go siankiem okrywa, Marya, kołysząc śpiewa * Lulaj o moje Kochanie, Synu mój, Stwórco i Panie, * Lulajcie pieszczoty serdeczne.

5. Dlaczegóż tak ostre życie Zbawiciel zaczyna? * Złości nasze zawiniły; cóż winna Dziecina? * Uważ przeto każdy wierny, jak wielce Bóg miłosierny! * Odżałował Syna Swego, by

krew przelał dla grzesznego * Człowieka, by wiecznie nie zginął.

6. Niech Ci Jezu będą dzięki za Twe narodzenie, * Bo przez nie zacząłeś nasze sprawować zbawienie: * Miłość, która to sprawiła, iż Cię do nas sprowadziła, * Niech swą iskrą nas zapali, abyśmy Cię miłowali * Teraz i bez końca w wieczności!

77

II.

1. Anielski chór pasterzom ogłasza zbawienie; * Zwiastując im Boskiego słowa wypełnienie; * Że w szopce z czystej Panny Zbawca się narodził, * By nas dziedziców nieba z więzów oswobodził.

2. W niedoli i ubóstwie Pan nieba przychodzi, * On tem cierpieniem nędzy wszystko nam osłodzi, * Jak leżąc, płacze w żłóbku, tak na krzyżu skona, * Wielkim cudem miłości odkupu dokona.

3. Nućcie więc wdzięczne pienia Dzieciątku pasterze, * Nieście Mu waszę dary w uprzejmej ofierze; *

Z uśmiechem przyjmie miłym, a z nocnych ciemności * Wywiedzie na dzień jasny niebieskie światłości.

4. Da żywot łaski wiernym, da błogosławieństwo, * Zniesie wysługą męki grzechowe przekleństwo, * Na to się teraz zniżył do błahego żłobu, * By nas od śmierci zbawił i podwyższył z grobu.

III. 78

1. Anioł pasterzom mówił: * Chrystus się wam narodził, * W Betleem, niebardzo podłem mieście, * Narodził się w ubóstwie * Pan wszego stworzenia.

2. Chcąc się dowiedzieć tego * Poselstwa wesołego, * Bieżeli do Betleem skwapliwie, * Znaleźli Dziecię w żłobie, * Maryę z Józefem.

3. Jaki Pan chwały wielkiej! * Uniżył się z wysokiej; * Pałacu kosztownego żadnego * Nie miał zbudowanego * Pan wszego stworzenia.

4. O dziwne narodzenie! * Nigdy niewysłowione; * Poczęła Panna Syna w czystości, * Porodziła w całości * Panieństwa swojego.

5. Już się ono spełniło, * Co pod figurą było: * Aaronowa różdżka zielona * Stała się nam kwitnącą * I owoc rodząca.

6. Słuchajcież Boga Ojca, * Jako nam Go zaleca: * Tenci mój Syn najmilszy jedyny, * Wam w raju obiecany, * Tego wy słuchajcie.

7. Bogu bądź cześć i chwała, * Któraby nie ustała, * Jak Ojcu, tak też Jego Synowi * I Świętemu Duchowi * W Trójcy jedynemu.

79 IV.

1. Bóg się rodzi, moc truchleje, Pan niebiosów obnażony, * Ogień krzepnie, blask ciemnieje, ma granice Nieskończony, * Wzgardzony, okryty chwałą, śmiertelny Król nad wiekami, * A Słowo ciałem się stało i mieszkało między nami.

2. Cóż masz niebo nad ziemiany? Bóg porzucił szczęście twoje, * Wszedł między lud ukochany, dzieląc z nim trudy i znoje: * Nie mało cierpiał, nie mało, żeśmy byli winni sami, * A Sło-

wo ciałem się stało i mieszkało między nami.

3. W nędznej szopie urodzony, żłób Mu za kolebkę dano, * Cóż jest, czem był otoczony? bydło, pasterze i siano. * Ubodzy! Was to spotkało, witać Go przed bogaczami, * A Słowo ciałem się stało i mieszkało między nami.

4. Potem i króle widziani cisną się między prostotą, * Niosąc dary Panu w dani: mirrę, kadzidło i złoto. * Bóstwo to razem zmieszało z wieśniaczemi ofiarami, * A Słowo ciałem się stało i mieszkało między nami.

5. Podnieś rękę, Boże Dziecię, błogosław krainę miłą, * W dobrych radach, w dobrym bycie, wspieraj jej siłę Swą siłą. * Dom nasz i majętność całą i Twoje wioski z miastami, * A Słowo ciałem się stało i mieszkało między nami.

V. 80

1. Chrystus, Syn Boży, * Dziś się tak pokorzy: * Z żywota panieńskiego * Rodzi się dla człowieka grzesznego.

2. Świętych Proroków * I żądania Ojców * Pan Bóg wypełnił wiernie: * Przez Syna Swego na świat zesłanie.

3. Dlatego wszystkie * Narody chrześcijańskie * Za ten dar dzięki czyńcie, * Imię Boże chwalić nie przestańcie.

4. Bo najdroższy nam * W tento czas dar zesłan * Z dobroci Boga Pana, * Przez Niego moc dyabelska związana.

5. Raduj się temu * Każdy wierny, komu * Bóg łaskawy dopomógł: * Doczekać przy zdrowiu tych świętych gód.

6. Błogosławione * Są te oczy, które * Godne były zobaczyć * To Dziecię, a na Nie zawsze patrzeć.

7. Możni Królowie, * Święci Prorokowie * Jego z dawna żądali, * Biedni pasterze się doczekali.

8. Anieli święci, * Mieszkańcy niebiescy, * Bogu w niebie cześć dają * A na ziemi pokój nam zwiastują.

9. I my śpiewając, * Bogu się weseląc, * Cześć, chwałę Mu dawajmy, *

Potem tam, skąd przyszedł, z Nim pójdziemy. Amen.

VI. 81

1. Czas radości, wesołości światu nastał teraz, * Bo Bóg wieczny, nieskończony narodził się dla nas: * Z Panienki w Betleemie, * W jasełkach na sianie * Leży małe pacholątko na zimie.

2. Nie mając miejsca w gospodzie, do stajni się schylił, * A między wołem i osłem miejsce Swe wyzwolił; * Tak się tu poniżył, * Aż do stajni zniżył, * Aby nas grzesznych raz w niebie powyższył.

3. Cośmy wszyscy grzeszni ludzie tęskliwie czekali, * To Anieli nam wesoło już dziś zwiastowali: * Dlatego zanućmy, * Wszyscy się radujmy: * Pacholątku, niemowlątku śpiewajmy:

4. Zbawicielu, kwiecie miły, Jezu Chryste Panie! * Z Panny czystej narodzony, Tyś nasze kochanie, * Królu wieczny, ku nam * Schyl się jako nasz Pan. * Pomóż łaskaw do Twej chwały dobiedz nam.

5. Bądźże naszym Zbawicielem, bądź też naszym Panem, * Dozwól, niech się o Jezusie! ku Tobie dostaniem; * Wybaw nas z nieszczęścia, * Grzechów wszech szaleństwa, * Potem przyjm do Twego, Jezu, królestwa. Amen.

82 VII.

1. Dziś Panna czysta synaczka powiła, * W żłóbku złożywszy, siankiem go okryła. * Oj! siano, siano, siano jak lilia, * Na którem kładzie Jezusa Marya!

2. O! wielki Boże, cóżto się zdarzyło? * Cóż Cię na sianie twardem położyło? * Oj! siano i t. d.

3. U nas panowie na złocie sypiają * A siano nędznym ludziom zostawiają. * Oj! siano i t. d.

4. Niech pycha ludzka u żłobu się korzy, * Gdzie dziś na sianie kładzie się Syn Boży. * Oj! siano i t. d.

5. Przecz tron swój w niebie opuściłeś, Panie, * By tu na ziemi złożyć się na sianie? * Oj! siano i t. d.

6. Chcąc nam do niebios otworzyć podwoje, * Na lichem sianie kładziesz członki swoje. * Oj! siano i t. d.

7. Przesądy ziemskie jak mary znikają, * Gdy blaski niebios z sianem się bratają. * Oj! siano i t. d.

8. O! wielka Stwórcy do człeka miłości, * Ty trawie ziemi dodajesz zacności. * Oj! siano i t. d.

9. Szczęśliwa ziemia, co siano wydaje, * Co złotogłowiem dla Boga się staje. * Oj! siano i t. d.

10. Dziś się cudowne święto w dziejach stało, * Dziś siano ziemię z niebem powiązało. * Oj! siano i t. d.

11. O dobry Jezu, jakże Ci dziękować, * Jakże na sianku Twe stopy całować! * Oj! siano i t. d.

12. O! święty Panie złożony na sianie, * Spraw, byśmy byli uwielbić Cię w stanie! * Oj! siano i t. d.

VIII. 83

1. Dzisiaj w Betleem, dzisiaj w Betleem wesoła nowina, * Że Panna czysta, że Panna czysta porodziła Syna, *

Chrystus się rodzi, Pan oswobodzi, Anieli grają, * Króle witają, Pasterze śpiewają, bydlęta klękają, * Cuda, cuda ogłaszają.

2. Marya Panna, Marya Panna Dzieciątko piastuje, * I Józef stary, i Józef stary Ono pielęgnuje. * Chrystus się rodzi i t. d.

3. Chociaż w stajence, chociaż w stajence Panna Syna rodzi, * Przecież On wkrótce, przecież On wkrótce ludzi oswobodzi. * Chrystus się rodzi i t. d.

4. I trzej Królowie, i trzej Królowie od Wschodu przybyli, * I dary Panu, i dary Panu kosztowne złożyli. * Chrystus się rodzi i t. d.

5. Pójdźmyż też i my, pójdźmyż też i my przywitać Jezusa, * Króla nad królmi, Króla nad królmi, uwielbić Chrystusa. * Chrystus się rodzi i t. d.

6. Bądźże pochwalon, bądźże pochwalon dziś nasz wieczny Panie, * Kóryś złożony, któryś złożony na zielonem sianie. * Chrystus się rodzi i t.d.

7. Bądź pozdrowiony, bądź pozdrowiony, Boże nieskończony, * Sławimy

Ciebie, sławimy Ciebie, Jezu niezmierzony. * Chrystus się rodzi i t. d.

IX. 84

1. Mędrcy świata, monarchowie, gdzie spiesznie dążycie? * Powiedzcież nam trzej Królowie, chcecie widzieć Dziecię? * Ono w żłobie nie ma tronu i berła nie dzierży, * A proroctwo Jego zgonu już się w świecie szerzy.

2. Mędrcy świata, złość okrutna Dziecię prześladuje! * Wieść okropna, wieść to smutna, Heród spisek knuje. * Nic monarchów nie odstrasza, ku Betleem spieszą, * Gwiazda Zbawcę im ogłasza, nadzieją się cieszą.

3. Przed Maryą stoją społem, niosą Dziecku dary, * Przed Jezusem biją czołem, składają ofiary. * Trzykroć szczęśliwi Królowie! Któż wam nie zazdrości? * Cóż my damy, kto nam powie, pałając z miłości?

4. Oto jak każą kapłani, damy dar troisty, * Modły, pracę niosąc w dani i żal serca czysty. * To kadzidło,

mirrę, złoto, niesiem Jezu szczerze, * Dajem to z serca ochotą, przyjm od nas w ofierze.

85

X.

1. Narodził się Chrystus Pan, * Weselmy się, * Z Róży kwiat wykwitnął nam, * Radujmy się. * (Z żywota czystego, * Z rodu królewskiego, * Nam, nam narodził się.)

2. Dawno obiecany, * Weselmy się! * Już na świat posłany, * Radujmy się!

3. Człowieczeństwo nasze, * Weselmy się! * Nie wątpił wziąć na się, * Radujmy się!

4. Szatan zwyciężony, * Weselmy się! * Człowiek wykupiony, * Radujmy się!

5. Bądź już łasko Boska * Zawsze z nami! * Daj, niech złość dyabelska * Nas nie mami, * Dla Synaczka Twego * Nam narodzonego * Zmiłuj się nad nami!

6. Daj dobre skończenie, * O Jezusie! * Wieczne pocieszenie * Wier-

nych duszy; * Dodaj wspomożenia, * Zbaw od zatracenia, * Dla Twego zrodzenia.

XI. 86

1. Narodził się Jezus Chrystus, bądźmy weseli, * Chwałę Mu na wysokości nucą Anieli: * (Gloria, gloria in excelsis Deo!)

2. Na kolana wół i osieł przed Nim klękają, * A swoim Go Stworzycielem i Panem znają:

3. Pastuszkowie przybiegają na znak im dany, * Cześć oddają i witają Pana nad pany:

4. Trzej królowie z podarunki gdy przyjechali, * Mirrę, kadzidło i złoto Jemu dawali.

5. I my także chwałę dajmy Dzieciątku temu, * Jako Panu nieba, ziemi, Zbawcy naszemu.

XII. 87

1. Pójdźmy wszyscy do stajenki, * Do Jezusa i Panienki, * Powitajmy maleńkiego, * I Maryę, Matkę Jego.

2. Witaj Jezu ukochany, * Od Patryarchów czekany, * Od Proroków ogłoszony, * Od narodów upragniony.

3. Witaj Dzieciniczko w żłobie, * Wyznajemy Boga w Tobie, * Coś się narodził tej nocy, * Byś nas wyrwał z czarta mocy.

4. Witaj, Jezu, nam zjawiony, * Witaj dwakroć narodzony, * Raz z Ojca przed wieków wiekiem, * A teraz z Matki człowiekiem.

5. Któż to słyszał takie dziwy, * Tyś człowiek i Bóg prawdziwy, * Ty łączysz w Boskiej osobie * Dwie natury różne w sobie.

6. Tyś świat stworzył, a świat Ciebie * Nie poznał, mając wśród siebie; * Idziesz dla jego zbawienia, * On Ci odmawia schronienia.

7. Za to u świata ubogich, * Ale w oczach Twoich drogich * Pastuszków, którzy czuwali, * Wzywasz, by Cię przywitali.

8. O szczęśliwi pastuszkowie, * Któż radość waszą wypowie? * Czego Ojcowie żądali, * Wyście pierwsi oglądali.

9. Obietnica w raju dana, * Dziś została wykonana; * Boże, jakżeś miłosierny, * W darach hojny, w słowach wierny.

10. Takeś świat ten umiłował, * Żeś dlań Syna nie żałował; * Zesłałeś Go na cierpienia * Od samego narodzenia.

11. O Jezu, nasze kochanie, * Czemu nad niebios mieszkanie * Przekładasz nędzę, ubóstwo, * I wyniszczasz Swoje Bóstwo?

12. Miłości to Twojej dzieło, * Z miłości początek wzięło; * Byś nas zrównał z Aniołami, * Poniżasz się między nami.

13. Spraw to, Jezu, Boskie Dziecię, * Niech Cię kochamy nad życie; * Niech miłością odwdzięczamy * Miłość, której doznawamy.

14. Święta Panno, Twa przyczyna * Niech nam wyjedna u Syna, * By to Jego narodzenie * Zapewniło nam zbawienie. Amen.

XIII. 88

1. Przybieżeli do Betleem pasterze, * Grając skoczno Dzieciąteczku na li-

rze: * Chwała na wysokości, chwała na wysokości * A pokój na ziemi.

2. Oddawali swe ukłony w pokorze * Tobie z serca ochotnego, o Boże! * Chwała na wysokości i t. d.

3. Anioł Pański sam ogłosił te dziwy, * Których oni nie słyszeli jak żywi; * Chwała na wysokości i t. d.

4. Dziwili się na powietrzu muzyce * I myśleli, co to będzie za Dziecię; * Chwała na wysokości i t. d.

5. Któremu się wół i osioł kłaniają, * Trzej Królowie podarunki oddają; * Chwała na wysokości i t. d.

6. I Anieli gromadami pilnują, * Panna czysta, święty Józef piastują; * Chwała na wysokości i t. d.

7. Poznali Go Mesyaszem być prawym * Narodzonym dzisiaj, Panem łaskawym; * Chwała na wysokości i t. d.

XIV.

86

1. Tryumfy Króla niebieskiego * Zstąpiły z nieba wysokiego, * Obudziły pasterzów, * Dobytku swego stróżów, * Śpiewaniem, śpiewaniem, śpiewaniem.

2. Chwała bądź Bogu w wysokości, * A ludziom pokój w tej nizkości, * Wesoła dziś nowina, * Marya rodzi Syna, * W Betleem, w Betleem, w Betleem.

3. Grzeszniku! oto Pan nad pany * Dziś na tę ziemię jest zesłany, * Bóg wielki w majestacie, * W lichej mieści się chacie, * Dla ciebie, dla ciebie, dla ciebie.

4. Ubogo dla ciebie zrodzony, * Na sianie ostrem położony; * W żłobie zimnym spoczywa, * Lecz Go miłość zagrzewa * Ku tobie, ku tobie, ku tobie.

5. Dziecię to zbawić ciebie pragnie, * Nie bródź już dłużej w grzechów bagnie, * Pójdź, witaj Go i miłuj, * A życie twe usiłuj * Poprawić, poprawić, poprawić.

XV. 90

1. W żłobie leży, któż pobieży * Kolędować małemu * Jezusowi Chrystusowi, * Dziś do nas zesłanemu? * Pastuszkowie przybywajcie, * Jemu

wdzięcznie przygrywajcie, * Jako Panu naszemu.

2. My zaś sami z piosneczkami * Za wami pospieszymy, * A tak tego maleńkiego * Niech wszyscy zobaczymy: * Jak ubogo narodzony * Płacze w stajni położony; * Więc Go dziś ucieszymy.

3. Najprzód tedy niechaj wszędy * Zabrzmi świat z wesołości, * Że posłany, nam jest dany * Emanuel w nizkości. * Jego tedy przywitajmy, * Z Aniołami zaśpiewajmy: * Chwała na wysokości!

4. Witaj Panie, cóż się stanie, * Że rozkosze niebieskie * Opuściłeś, a zstąpiłeś * Na te nizkości ziemskie. * Miłość Twoja to sprawiła, * By człowieka wywyższyła * Pod nieba empirejskie.

5. Czem' w żłóbeczku, nie w łóżeczku * Na siankuś położony, * Czem' z bydlęty, nie z panięty * W stajni jesteś złożony? * By człek sianu przyrównany, * Grzesznik bydlęciem nazwany, * Przez Ciebie był zbawiony.

6. Twoje państwo i poddaństwo * Jest świat cały, o Boże! * Tyś polny kwiat, czemuż Cię świat * Przyjąć nie chce, choć może? * Bo świat doczesne wolności * Zwykł kochać, mnie zaś z swej złości * Krzyżowe ściele, łoże.

7. W Ranie głosy pod niebiosy * Wzbijają się Racheli, * Gdy swe syny bez przyczyny * W krwawej widzi kąpieli! * Większe mię dla nich kąpanie * W krwawym czeka oceanie, * Skąd niebo będą mieli.

8. Trzej Królowie, Monarchowie * Wschodni kraj opuszczają, * Serc ofiary z trzema dary * Tobie Panu oddają, * Darami się kontentujesz, * Bardziej serca ich szacujesz, * Za co niech niebo mają. Amen.

XVI. 91

1. Wesołą nowinę bracia słuchajcie, * Niebieską Dziecinę ze mną witajcie. * Jak miła ta nowina, * Mów, gdzie jest ta Dziecina, * Byśmy tam pobieżeli i ujrzeli.

2. Bogu chwałę wznoszą na wysokości, * Pokój ludziom głoszą duchy światłości, * Jak miła ta nowina i t. d.

3. Panna nam powiła Boskie Dzieciątko, * Pokłonem uczciła to niemowlątko. * Jak miła ta nowina i t. d.

4. Którego zrodziła, Bogiem uznała, * I Panną jak była, Panną została. * Jak miła ta nowina i t. d.

5. Królowie na wschodzie już to poznali, * I w Judzkim narodzie szukać jechali. * Jak miła ta nowina i t. d.

6. Gwiazda najśliczniejsza ich oświeciła, * Nad wszystko piękniejsza doń prowadziła. * Jak miła ta nowina i t. d.

7. W Jeruzalem mieście najprzód szukali, * Ale błąd nareszcie sami poznali. * Jak miła ta nowina i t. d.

8. Heroda znajdują, gwiazdę stracili, * Lecz się dowiadują, gdzie pewnie byli! * Jak miła ta nowina i t. d.

9. W Betleem miasteczku, tak prorokuje * Micheasz z weselem, tam Go zwiastuje. * Jak miła ta nowina i t. d.

10. Gdy się tam udali, gwiazdę ujrzeli, * Już pewnie jechali wielce weseli. * Jak miła ta nowina i t. d.

11. Znaleźli to Dziecię i Matkę Jego, * Tam idźcież, znajdziecie Syna Bożego. * Jak miła ta nowina i t. d.

12. Już wiemy dokładnie, gdzie jest Dziecina, * Gdzie tron Przedwiecznego Boskiego Syna. * Jak miła ta nowina i t. d.

XVII. 92

1. Witaj, Jezu ukochany, * Na zbawienie nasze dany, * Witaj, małe Dzieciąteczko, * Witaj, śliczne paniąteczko, * Witaj Jezu.

2. Witaj, z dawna pożądany, * Od Proroków obiecany, * Już się to wszystko spełniło, * Co pod tajemnicą było, * Wypełniło.

3. Witaj, drogi Zbawicielu, * Witaj, nasz Odkupicielu, * Wielką to pociecha nasza, * Gdy widzimy Mesysza * Prawdziwego.

4. Witaj, różdżko Aronowa, * Witaj, lasko Mojżeszowa, * Izraela prze-

wodniku, * A grzesznika pośredniku, * Witaj, Jezu.

5. Witaj, tarczo Gedeona, * Witaj, skarbie Salomona. * Ty jesteś moc Samsonowa, * I korona Dawidowa, * Już od dawna.

6. Witaj, nasz rajski kwiateczku, * Cnego Pan świata wianeczku, * Witaj, prześliczna lilio, * I pachnąca konwalio, * Witaj, Jezu.

7. Witaj, ogrodniku duszy, * Ach jako Cię kochać muszę, * Kiedy widzę tak silnego * W pracach koło mnie pilnego * Robotnika.

8. Witajże, Baranku cichy, * Który gładzisz świata grzechy, * Witaj, Jezu, śliczne grono, * Które dziś w żłobie złożono, * Witaj, Jezu.

9. Witaj, świata królewiczu, * Witaj, niebieski dziedzicu, * Witaj nasz łaskawy Panie, * Witaj niebieskie kochanie, * Witaj, Jezu.

10. Witaj, sławny architekcie, * Którego świat przyjąć nie chce; * Niebo, ziemię zbudowałeś, * Na ziemi miejsca nie miałeś, * Głowy skłonić.

11. Witaj, pielgrzymie na świecie, * Czemuż w zimie, a nie w lecie * Drogę Swoją odprawujesz, * W dalekie strony wędrujesz, * Do Egiptu.

12. Witaj, nasz drogi Dawidzie, * Dokąd Twa cierpliwość idzie; * Cóż Jezus zawinił komu, * Że Go wyganiają z domu, * W cudze kraje?

13. Witaj, wdzięczny gościu z nieba, * Którego wielka potrzeba * Wypędziła z łona Ojca, * Na co pozwoliła Trójca * Przenajświętsza.

14. Witaj, Dziecino maleńka, * Którego się piekło lęka. * Niebo i ziemię piastujesz, * A małem się pokazujesz * Niewiniątkiem.

15. Witaj, o klejnocie drogi, * Czemuż tak bardzo ubogi * Leżysz w stajni położony, * I w pieluszki uwiniony * Między bydłem?

16. Witaj, ubogi sieroto, * Z którego rąk idzie złoto, * Perły i drogie kamienie, * Napełniłeś wszystkie ziemie, * Witaj, Jezu.

17. Ach dobroci niesłychana! * Ach, miłości niewidziana! * Cóż ja wi-

dzę? ach mój Boże, * Żłób majestat, żłób Twe łoże, * Witaj, Jezu.

18. O jakie to sprawy dziwne, * Że to Dzieciątko niewinne, * Pieluszkami uwinione, * Płacze w stajni położone, * Bo mu zimno.

19. Płacze mój Jezus maleńki, * Płacze pokarmu Mateńki, * Matka Mu płakać pomaga, * W Józefie się żałość wzmaga, * Gdy to widzi.

20. Przestańże już płakać, Jezu, * Bo do Ciebie wnet przybieżą * Trzej Królowie z dary swymi, * Ucieszy się Jezus z nimi, * Nie płaczże już.

21. Otu tu są i pasterze, * Zagrają skoczno na lirze, * Na muldankach wygrywają * I wesoło zaśpiewają, * Kto co umie.

22. My też milczeć nie będziemy, * Gdy do szopy Twej wnijdziemy, * Miło Tobie zaśpiewamy, * Zwykły pokłon nasz oddamy, * Jako Bogu.

Pieśń przy końcu roku. 93

1. Nie tak bystro płynie rzeka, * Jak nam prędko czas ucieka. * Dzień za dniem, a rok za rokiem * Przemija niezwrotnym tokiem.

2. Tak rok przeszły prędko minął, * Niby w okamgnieniu zginął, * Stracił się z tej doczesności * W bezdenne morze wieczności.

3. Szczęśliwy! komu wspomina: * Że każdy dzień i godzina * Była Bogu poświęcona * I zbawiennie przepędzona.

4. Boże! bądź i w roku nowym * Na ratunek nam gotowym. * Błogosław, Ojcze łaskawy, * Nasze prace i zabawy.

5. Do cnoty udzielaj chęci, * Wyrysuj nam to w pamięci, * Że czas niezwrotnie ucieka, * A śmierć goni i sąd czeka.

6. Przyjmijże więc nasze dzięki * Za wszystko, cośmy z Twej ręki * Odebrali przez rok cały, * Racz przyjąć ofiarę chwały.

7. Nie byłem czasu żadnego * W przeciągu roku przeszłego, * Tak we dnie, jako i w nocy * Bez Twej, o Boże, pomocy.

8. Skończą się nasze dni, lata, * My pójdziemy z tego świata. * Któż wie, na kim kolej stoi; * Przetoż niech się każdy boi.

9. Nowy rok Ci poświęcamy, * W Tobie ufność pokładamy, * Ojcem naszym bądź i Panem, * Teraz i na wieki. Amen.

---

94 Pieśń na Nowy Rok.

1. Nowy rok bieży, w jasełkach leży, * A kto? kto? * Dzieciątko małe, dajcież Mu chwałę * Na ziemi.

2. Leży Dzieciątko, jako jagniątko, * A gdzie? gdzie? * W Betleem mieście, tam się pospieszcie, * Znajdziecie.

3. Jak Go poznacie, gdy Go nie znacie, * Jezusa? Podło uwity, nie w aksamity, * Ubogo.

4. Wół, osieł ziewa, parą ogrzewa, * A jakoż? * Klęcząc, padając, chwałę oddając, * Przy żłobie.

5. Anieli grają, wdzięcznie śpiewają, * A co? co? * Niech chwała będzie, tu zawsze wszędzie, * Dzieciątku.

6. Królowie jadą z wielką gromadą, * A skąd? skąd? * Od wschodu słońca, szukają końca, * Zbawienia.

7. Skarb otwierają, dary dawają, * A komu? * Wielcy królowie, możni panowie, * Dzieciątku.

8. Pójdźcie kapłani do tejto stajni * A proście: * Niech w rękach waszych a ustach naszych * Bóg rośnie.

9. Pójdź miła młodzi, Jezus się rodzi * We żłobie, * Byś wzięła, prosi, rączki podnosi * Ku tobie.

10. Pójdźcie panienki do tej stajenki, * Klęknijcie, * Wasz oblubieniec da rajski wieniec! * Dziękujcie.

Pieśń w uroczystość Objawienia Pańskiego czyli św. Trzech Króli.

(6. stycznia.)

I. 95

1. Gdy Marya porodziła, * Gwiazda cudna się zjawiła, * Mędrcom wscho-

dnim światłość dała, * Iż chwila szczęścia nastała.

2. Ci ojczyznę opuścili, * I ku tej stronie spieszyli, * Z której tę gwiazdę widzieli, * I w Jeruzalem stanęli.

3. Wszędzie ich głos był słyszany, * Czy nie tu jest Pan nad pany? * Który w tych dniach się narodził, * By nas z grzechów oswobodził.

4. Widzieliśmy gwiazdę Jego, * która nas wiedzie do Niego, * A przyszliśmy dać cześć Temu * Panu, nowo zrodzonemu.

5. I wstępując w dom ubogi, * W którym nasz Zbawiciel drogi * Mieszkał, wnet na twarz upadli, * Trzy ofiary Jemu kładli.

6. Ci zaś Mędrcy, gdy wrócili, * A Heroda ominęli, * Uczą, byśmy omijali * Miejsca, gdzie się Bóg nie chwali.

7. Byśmy z ludźmi bezbożnymi, * W obyczajach rozwiozłymi, * Towarzystwa się chronili, * Jak przed zarazą stronili.

8. Prosimy Cię, Jezu Chryste! * Niech na życie wiekuiste * Za Twem

oświeceniem z nieba * Pracujemy, jako trzeba.

9. Przyciągnij nas sam do Siebie, * Byśmy z Tobą żyli w niebie, * Gdzie nam świecić nie ustanie * Światłość Twoja, wieczny Panie!

10. Jezusie bądź pochwalony * Dziś i poganom ziawiony, * Z Ojcem i z Duchem światłości * Na nieskończone wieczności. Amen.

II.

Mędrcy świata monarchowie...

(Patrz str. 421.)

Na uroczystość Najświętszego Imienia Jezus.

(W niedzielę po Now. Roku lub 2. stycznia.)

I. 96

1. Jezu, słodkie Twe wspomnienie, * Błogie serca upojenie * Nad miód jednak i stworzenie * Słodsze jest Twoje zjawienie.

2. Niema śpiewu tak dźwięcznego, * Nic posłyszeć nic milszego, * Nie

pomyśleć nic słodszego * Nad Jezusa Boga mego.

3. Tyś nadzieją żałującym, * Jakżeś dobry błagającym, * Jakżeś miły szukającym, * A cóż Ciebie znajdującym?

4. Nie wypowie tego mowa, * Nie opiszą żadne słowa, * Ten, kto poznał, w sercu chowa, * Czem jest miłość Jezusowa.

5. Jezu, Ty nam bądź osłodą, * Jako będziesz i nagrodą, * W Tobie nasza cześć i chwała * Niechaj będzie wiecznotrwała. Amen.

97 II.

1. Pochwalon bądź Pan Jezus * Aż na wieki Amen, * Gdziekolwiek się obracasz, * Wychwalaj to Imię * Z serdeczną radością. * Pochwalon bądź Pan Jezus! * Mawiaj z pobożnością.

2. Niech się kacerz pośmiewa * Z tego pozdrowienia, * Kto Imię Jezus wzywa, * Pewien jest zbawienia. * To Imię wzywajmy; * Pochwalon

bądź Pan Jezus! * Na wieki śpiewajmy.

3. Te słowa porażają * Ducha przeklętego, * A od nas odpędzają * Pokuszenia jego. * Póki duchem tchniemy: * Pochwalon bądź Pan Jezus! * Bez przestania nućmy.

4. To Imię wzywającym * Pisma pocieszenie! * A należycie czczącym * Ślubują zbawienie. * Nuż się zachęcajmy! * Pochwalon bądź Pan Jezus! * Częściej powtarzajmy.

5. By nam Kościół zalecił * Ono pozdrowienie, * Odpust wiernym udzielił * Na kary zgładzenie, * Z grzechów się wyzujmy, * Pochwalon bądź Pan Jezus! * Z skruchą wyśpiewujmy.

6. Niech Bóg odbiera chwałę * Wszędzie i w każdy czas, * Jezus, Syn Jego, sławę, * Który odkupił nas. * Więc w każdej godzinie * Pochwalon bądź Pan Jezus! * Niech to Imię słynie.

7. Masz pracę, czy staranie, * Strapion jesteś srodze, * Wzdychajże, chrześcijanie * O ulgę w twej trwo-

dze; * Jeno w każdej nędzy; * Pochwalon bądź Pan Jezus! * Wołaj jak najprędzej.

8. Gdy się z bliźnim potykasz, * Cóż życzyć lepszego, * Jak gdy Jezusa wmawiasz * Do usz Serca Jego. * Gdy się pozdrowicie, * Pochwalon bądź Pan Jezus: * Szczęśliwe rozejście.

9. Pochwalon bądź Pan Jezus! * W szczęściu, niedostatku, * Pochwalon bądź Pan Jezus! * We wszelkim przypadku, * Od wszystkich społecznie * Pochwalon bądź Pan Jezus! * Tu i w niebie wiecznie.

---

98 **Pieśń na Gromnice.**

1. Dzisiaj wszedłszy do kościoła, * Symeon z radości woła: * Cóż ja widzę? Bóg nad bogi * Odwiedza Swój lud ubogi!

2. O Boże, cóż się to stało, * Że mi się szczęście dostało, * By niegodne oczy moje * Widziały zbawienie swoje.

3. O niechże Ci wiecznotrwała * Będzie cześć, pokłon i chwała, * Bogu w ciele zjawionemu, * Z Dziewicy narodzonemu.

4. Podaj, Matko, Swe kochanie, * Podaj me oczekiwanie, * Co świat trzyma w palcach swoich, * Już widzę na rękach moich.

5. Witaj, narodów światłości, * Chwało Izraelskich włości: * Tyś obrońca, Tyś Zbawiciel, * Tyś Bóg mój, Tyś Odkupiciel.

6. Patrząc, Twą się cieszę twarzą, * Z której wdzięczności się żarzą; * Już mnie światło oświeciło, * Już mi więcej żyć nie miło.

7. Już teraz, Panie, starego * Puść w pokoju sługę Twego, * Rozwiąż mnie już teraz z ciałem, * Czegom pragnął, doczekałem.

8. Nie chcę już mieć nic na świecie, * Niech mię prędko śmierć w grób wgniecie; * Duch się mój do Ciebie spieszy, * Nic mnie tu już nie pocieszy.

9. Już, już wesoło umieram, * Już oczy moje zawieram, * Ziść mi obietnicę Swoją, * Weź do nieba duszę moją.

---

99 **Pieśń na ostatki.**

1. Wale, marny świecie! Wale, ci śpiewam, * Co z ciebie pochodzi, to tobie wracam. * Wiem, że nic stałego się nie znajduje, * Tylko sama próżność się pokazuje.

2. Twa rozkosz przeminie jak z rana rosa, * Wszystko ci upłynie, wszelka twa krasa. * Jako kwiatek polny w swej wspaniałości * Zwiędnie, zginie z swego miejsca w prędkości.

3. Już tedy zaniecham świata marności, * Abym mógł dostąpić wiecznej radości. * Jezusa Chrystusa chcę naśladować, * Za nim wązką drogą w niebo wstępować.

4. Z Jobem najcierpliwszym na gnoju leżę, * I z grzesznym celnikiem nędzny się korzę, * Biję się w piersi swe jako niegodny: * Boże bądź miłościw! odpuść me winy.

5. Duszo chrześcijańska, pókiś w twem ciele, * Nie zapomnij nigdy na Zbawiciela. * Jego święte rany rozważaj sobie: * Tak będziesz bezpieczna w ostatniej dobie.

6. Pojrzyj na krzyż święty a wspomnij sobie, * Jak Jezus rozpięty płaci za ciebie. * Cóż mógł więc uczynić dla cię człowiecze? * Z ran Jego przeświętych droga krew ciecze.

7. Głowa przenajświętsza cierniem zbodzona. * A twarz najśliczniejsza cała skrwawiona. * Ręce, nogi święte gwoździmi przebite, * Jego Boskie oczy krwią są zakryte.

8. Wspomnij w raju na mnie, Jezusie Panie! * Odpuść winy moje a w niebie zbaw mnie! Nie sądź duszy mojej w sprawiedliwości, * Ale uczyń podle Twej łaskawości.

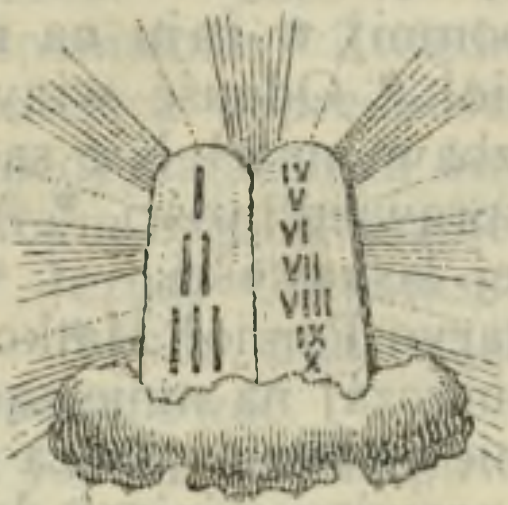
9. O Maryo Panno! Matko miłości! * Nie dopuszczaj na mnie sądu ostrości. * By nie na lewicy dusza ma stała, * Ale na prawicy miejsce dostała.

10. Święta Magdaleno, Patronko grzesznych! * Uproś odpuszczenia grzechów śmiertelnych. * Jeśliśmy cię

w grzechach naśladowali, * Daj też, byśmy z tobą pokutowali.

11. O byśmy słyszeli te święte słowa, * Któreś ty słyszała od Chrysta Pana: * Wieleś miłowała, odpuszczam tobie, * Miłością nagrodzę twą miłość w niebie.

12. Amen, gdy już kończę moje śpiewanie, * Chcę jeszcze pozdrowić, Jezu, Twe rany; * Niech będą uczczone a uwielbione, * Od chrześcijan wiernych wżdy pozdrowione.

PIEŚNI NA WIELKI POST.

I.

100

1. Ach mój Jezu, jak Ty klęczysz tam w Ogrojcu skrwawiony, * Już Cię Anioł w smutku cieszy, tak jesteś zatrwożony, * (Przyjdź mój Jezu, przyjdź mój Jezu, Przyjdź mój Jezu, * Pociesz mię, bo Cię kocham serdecznie).

2. Ach mój Jezu, jakoś srodze do słupa przywiązany! * Za tak ciężkie grzechy nasze okrutnie biczowany.

3. Ach mój Jezu, co za boleść cierpisz w ostrej koronie! * Twarz najświętsza zakrwawiona, głowa wszystka w krwi tonie.

4. Wychodzisz, mój drogi Jezu, na górę Kalwaryjską, * Trzykroć pod ciężarem krzyża upadasz bardzo ciężko.

5. A gdy, mój najmilszy Jezu, na krzyżu już umierasz, * Dajesz Ducha Ojcu w ręce, grzesznym niebo otwierasz.

6. Ach mój Jezu, gdy czas przyjdzie, że już umierać trzeba, * Wspomnij na Swą gorzką mękę, nie chciej zawierać nieba.

7. Gdyś jest Sędzią postawiony nad żywymi, zmarłymi, * Zmiłujże się nad duszami w czyścu zostającemi: * Wieczny pokój, wieczny pokój, * Wieczny pokój daj im Panie, w niebie odpoczywanie.

101 II.

1. Ach pójdźcie chrześcijanie! pozdrowić krzyż święty, * Na którym Chrystus Pan boleśnie rozpięty. * (Jezusie Chryste, Dobro wieczyste, zmiłuj się nad nami! * Dla Twych pięciu ran, bądź miłościw nam, odpuść nasze winy.)

2. Przypatrzże się bliżej, każda duszo grzeszna! * Jak grzechami swymi zraniłaś Jezusa.

3. Jego święta Głowa jest cierniem zbodzona, * Dla wielkiej boleści już jest nakłoniona.

4. Spojrzyj na twarz Jego, jako jest uplwana, * Ludzkiego stworzenia twarzy niepodobna.

5. Oczy zapadnione, lica podrapane, * Wargi popadane, włosy wytargane.

6. Ciało poszarpane, kości podrzązgane, * Ręce, nogi święte gwoździami przebite.

7. O Jezusie Chryste! rozpięty chciałeś być, * Że się członki Twoje wsze dały policzyć.

8. Przez tę boleść proszę, abyś mi odpuścił, * Gdym członkami mymi przeciw Tobie zgrzeszył.

9. W Twem wielkiem pragnieniu na krzyżu, mieszają * Żółć, ocet, za napój Tobie podawają.

10. Przez Twoje pragnienie, odpuść miły Panie, * Każde w jadle, w piciu nieumiarkowanie.

11. Już wisi na krzyżu tu między łotrami, * Woła: Eli, Eli, Lamasabaktani! * Słowa ostatnie mówiąc, kończy je: już jest dokonano! * Ducha wypuścił, Bogu polecił z głową nakłonioną.

12. Płacz duszo chrześcijańska! opłacz śmierć Chrystusa, * Uczyń Mu grób czysty ze swojego serca! * On z tobą będzie na tymto świecie, aż ciebie zawoła: * Pójdź pożegnana, owieczko miła! boś Mnie ukochała.

102 III.

1. Chrześcijanie, narzekajcie, * Od żalu omdlewajcie, * Płacz, żałuj każde serce, * Jezusa kochające.

2. Płacz, duszo litościwa, * Owieczko Chrystusowa, * Co cierpiał twój Zbawiciel, * Twój drogi Odkupiciel.

3. W Ogrojcu krzyżem leży, * Krew święta z Niego bieży, * Za twoje przewinienie * Pada Jezus na ziemię.

4. Przed Piłata stawiony, * Byś był wiecznie zbawiony, * Był okrutnie biczowan, * I cierniem koronowan.

5. Za grzech twojej chciwości, * Twojej pychy a złości, * Jezus cierpi tak srogie * Męki za grzechy mnogie.

6. Już z krzyżem obciążony, * Wychodzi z miejskiej bramy, * Nie krzyż, ale twe złości * Gniotą Jezusa kości.

7. Jezus cały zemdlony, * Pod ciężarem schylony * Trzy razy z krzyżem pada, * Żywot za cię pokłada.

8. Płacz duszo a lękaj się, * Jezus obnażon za cię, * Ostre gwoździe Go dręczą, * By karan sroższą męką.

9. Na krzyż Go pokładają, * Powrozy naciągają: * Okrutnie Go katują * I z krzyżem wydźwigują.

10. Oto na krzyżu wisi * Zbawiciel twój najmilszy, * Wisi srodze rozpięty, * Bok ma włócznią przebity.

11. Jako z krynic krew święta * Zamiast naczyń ze złota * Z Jego ran się wylewa, * Z krzyża na ziemie zlewa.

12. Umarł, a to dla ciebie, * Duszo za złości mnogie; * Abyś była zbawiona, * Wiecznie błogosławiona.

13. Tu się skały pękają, * Słońce, miesiąc czernieją; * Smutne wszystko stworzenie, * Tylko grzesznik nie stanie.

14. Nawróć się już grzeszniku, * W łez twych myj się potoku; * Pamiętaj, iż Syn Boży * Pochowan w grobie leży.

15. Bolesna Boża Matka * Pod krzyżem na cię czeka, * Nie mieszkaj bieżeć do Niej, * Znaleziesz łaskę pewniej.

16. Biada, biada mej złości, * Biada mej cielesności: * Grzechu, grzechu, grzechu mój, * Jak też wielki ciężar twój.

17. Mój dobry Zbawicielu, * W mem sercu mnóstwo bolu, * Żem przeciw Tobie zgrzeszył, * Twe boleści pomnożył.

18. Dziękuję Tobie zawsze, * Mój najsłodszy Jezusie, * Za Twoje męki srogie, * Moje zbawienie drogie.

19. Nie chcę już więcej grzeszyć, * Ani chwilki w grzechu żyć, * Daj mi Twe przeżegnanie, * We wszem dobrem wytrwanie.

20. Gdy umrę, daj mi Siebie * Oglądać wiecznie w niebie, * Abym dla Twojej męki * Żyć mógł z Tobą na wieki.

IV. 103

1. Dobranoc, Głowo święta Jezusa mojego, * Któraś była zraniona do mózgu samego. * (Dobranoc, kwiecie różany! * Dobranoc, Jezu kochany! * Dobranoc.)

2. Dobranoc, Włosy święte, mocno potargane, * Które były najświętszą krwią zafarbowane.

3. Dobranoc, Szyjo święta, w łańcuch uzbrojona, * Bądź po wszystkie wieczności mile pochwalona.

4. Dobranoc, Ręce święte, na krzyż wyciągnione, * Jako struny u lutni, gdy są wystrojone.

5. Dobranoc, Boku święty, z którego spłynęła * Krew najświętsza, by grzechy człowieka obmyła.

6. Dobranoc, Serce święte, włócznią otworzone, * Bądź po wszystkie wieczności mile pozdrowione.

7. Dobranoc, Nogi święte, na wylot przeszyte, * I tępymi gwoździami do krzyża przybite.

8. Dobranoc, Krzyżu święty, z którego złożony * Jezus i w prześcieradło białe uwiniony.

9. Dobranoc, Grobie święty najświętszego Ciała, * Który Matka bolesna łzami oblewała. * Niech Ci będzie cześć w wieczności * Za Twe męki, zelżywości, * Mój Jezu!

104 V.

1. Jezu Chryste, Panie miły, * Baranku bardzo cierpliwy! * Wzniosłeś na krzyż ręce Swoje * Za niesprawiedliwość moję.

2. Płacz Go, człowiecze mizerny, * Patrząc, jak jest miłosierny: * Jezus na krzyżu umiera, * Słońce jasność swą zawiera.

3. Pan wyrzekł ostatnie słowa, * Zwisła Mu zbolała głowa: * Matka pod Nim frasobliwą * Stoi z żalu ledwie żywa.

4. Zasłona się potargała, * Ziemia się rwie, pęka skała; * Setnik woła: Syn to Boży, * Tłuszcza zmyka, bo się trwoży.

5. Nakoniec Mu bok przebito, * Krew płynie z wodą obfito; * My się dziś zalejmy łzami, * Jezu! zmiłuj się nad nami!

VI. 105

1. Jezusie, pełny boleści, * Dla grzechów i nieprawości * Skonałeś dla grzesznika, * Wybawiłeś ród człeka. * (Przez Twoje gorzkie skonanie * Daj nam Twoje zmiłowanie, * Daj nam serce skruszone, * Od grzechów odwrócone.)

2. Rozważ, ma duszo, z wdzięcznością * Rany Jezusa z litością: * Od stóp do wierzchu głowy * Nie jest w nim członek zdrowy.

3. Krew się ze wszech stron wylewa, * Rana się z rany dobywa; * Patrz na lice zmodrzałe, * Wszystko ciało zsiniałe.

4. Jeszcze więcej cierpieć żąda, * Miary łasce nie nakłada, * Boleść z łaską wojuje, * Miłość nie ustępuje.

5. Już się Pan z nami rozłącza, * Już Ducha Ojcu poleca, * Niebo płacze, boleje, * Serce we mnie truchleje.

6. Jezus na krzyżu umiera, * Stwórca świata oczy zwiera, * Ach! smutnać to nowina, * Jakaż śmierci przyczyna?

7. Oto Baranek niewinny * Bez żadnej z siebie przyczyny * Z miłości k' nam jedynej, * Cierpiał dla winy naszej.

8. Sromotne w grzechach konanie * Jest krwi Jego przelewanie: * O niewdzięczny człowiecze! * Tyś jest katem w tej męce.

9. Ilekroć sercem grzeszymy, * Głowę Jezusa kłujemy * Cierniem umysłu złego, * Wyniosłego, pysznego.

10. Język przez nieczyste słowa * Na Pana bicze podawa, * Którzy klną, sławę psują, * Znowu Pana biczują.

11. Złem wejrzeniem, dotykaniem * i do grzechu zachęcaniem * Znów Pana przybijamy * Na krzyż, śmierć odnawiamy.

12. Zgorszenie, złych mów słuchanie, * Wznawia Pańskie urąganie, * Z bliźnich drwiny, szydzenie * Są Jezusa zhańbienie.

13. Kto zaś na uboższych łaje, * Ten na Jezusa powstaje, * Krew z ran Jego wyciska, * Gdy kto słabszych uciska.

14. Kto pomstuje i złorzeczy, * Ten bluźnierstwy Pana dręczy, * Octem, żółcią Go poi, * Kto się upić nie boi.

15. Z sukien Jezusa obnażasz, * Kiedy się na grzech odważasz, * Z zdrajcą Pana sprzedaje, * Kto w łakomstwie zostaje.

16. Kto grzech w spowiedzi ukrywa, * Sakrament w grzechu pożywa, * Oczy Mu zawięzuje, * Na twarz Jezusa pluje.

17. Pycha, kradzież, gniew, obżarstwo, * Nieprzyjaźń, zawiść, niedbalstwo, * Jak włócznia, gwoździe dręczą, * Członki Jezusa męczą.

18. Ach, tak jest, ach to my znowu * Srogą mękę Jezusową * W wnętrznościach odnawiamy, * Gdy grzechy popełniamy.

19. Znowu Jezusa krzyżujem, * Znowu Go srodze biczujem, * Cierniem koronujemy, * Kiedy w grzechach żyjemy.

20. Toć Serce Pańskie przeraża, * Że grzesznik nic nie uważa, * Nie dba na umęczenie, * Obfite odkupienie.

21. Patrz duszo, jak Jezus wzdycha, * Nad twoją złością narzeka, * Słuchaj głosu Boskiego, * Póki czas życia twego.

22. Otóż dla ciebie umieram, * Żywot w boleściach zawieram, * Ty się kochasz w marnościach, * Nie masz końca w swych złościach.

23. Pokutuj bez omieszkania, * Bo jeszcze czas zmiłowania, * Jeśli się chcesz nawrócić, * Chcę ci niebo przywrócić.

24. Nie trać nadziei dla złości, * Lecz ufaj w Mojej miłości, * Bo kropelka krwi Mojej * Jest grunt nadziei twojej.

25. Pokutujących przyjmuję, * Serdecznie witam, całuję, * Serce masz otworzone, * Ręce Me wyciągnione.

26. O Jezu, spieszę do Ciebie, * Byłem zgubiony bez Ciebie, * Z płaczem padam do nóg Twych, * Wyrzekam się grzechów mych.

27. Łzami się Jezu zalewam, * Twą krwią me grzechy obmywam; * Zwróć litościwe oczy, * Serce się z Tobą złączy.

28. Wolę tysiąckroć umierać, * Niżbym Cię jeszcze miał gniewac, * Niechże Twe umęczenie * Sprawi grzechów skończenie. * Przez Twoje i t. d.

VII. 106

1. Już Cię żegnam, najmilszy Synu, Chrystusie, * Serca Mego pociecho, śliczny Jezusie; * Cóż Ja pocznę utrapiona, * Matka Twoja opuszczona, * Straciwszy Ciebie! * Weź mię raczej na śmierć z Sobą, * Wolę umrzeć oraz z Tobą, * Żyć społem w niebie.

2. Wieczerzę świętą z ciała Twego gotujesz, * Nogi uczniom umywasz, mile całujesz; * Schylasz się do stóp Judasza, * Śliczności, ozdobo nasza, * Łzami polewasz: * Abyś go odwiódł

od zdrady, * Od niezbożnych żydów rady, * Wzgardę odbierasz.

3. Już od żalu umieram, na to patrzając, * Nie wiem, co czynić, matka smutna zostając, * Widząc wściekłych żydów czyny, * Imają Cię bez przyczyny, * Dosyć żałości: * Na modlitwie klęczącego, * Krwawym potem płynącego; * Nie masz litości.

4. Wiążą, tłuką i w rzekę z mostu wrzucają, * I przed wysoką radą nie przepuszczają! * Policzki ciężkie zadają, * Do piwnicy Cię wtrącają, * Pastwią nad Tobą: * Depcą, oczy zawięzują, * Prorokować rozkazują, * Sami przed sobą.

5. O biada mnie strapionej, żem doczekała * Nieszczęśliwej godziny, gdym oglądała * Ciebie, Syna zranionego, * Przed Piłatem stawionego, * By Cię męczyli: * Do Heroda Cię posłali, * Aby Cię i tam wyśmiali * I wyszydzili.

6. Srogość większą u Piłata Ci pokazują, * Gdy u słupa rózgami mocno biczują; * Lud wielce zakamieniały, * W złości swej zapamiętały * Nic nie

folguje; * W którąkolwiek spojrzę stronę, * Widzę trudną być obronę, * Nikt nie lituje.

7. Miecz okrutny przebija moje wnętrzności, * Widząc zawziętą srogość żydowskiej złości. * Że Cię w purpurę obłóczą, * Ostre ciernie w głowę tłoczą, * Nic nie folgując. * Na Piłata zgraja woła, * By Cię na śmierć sądził, zgoła * Nic nie litując.

8. Łańcuch ciężki na szyję świętą wkładają, * Trzcinę na pośmiewisko w ręce dawają: * Już Cię na śmierć dekretują, * I krzyż okrutny gotują, * O zła godzina! * Na który masz być włożony, * Między łotry policzony, * Straszna nowina!

9. Na Twe święte ramiona krzyż już włożono, * Na śmierć jako baranka poprowadzono; * Trzykroć pod krzyżem upadasz, * Zmiłowania nie doznawasz, * Wszystek zemdlony; * Cyreneusz krzyż podbiera, * Weronika twarz ociera, * Takeś zmęczony.

10. Gwoździe, młoty i włócznię na Cię gotują: * Na górze Kalwaryi już Cię krzyżują, * Wleką na krzyż przy-

bitego * Do miejsca naznaczonego, * Serce Me mdleje; * Patrząc na Twą mękę srogą, * I krew przenajświętszą, drogą, * Która się leje.

11. I w tem jeszcze okrutni nie przestawają, * Ale więcej boleści Mnie dodawają, * Gdy Cię widząc zemdlonego * I nie życząc mieć żywego, * Żółć Ci pić dają; * Bok Ci włócznią przebijają, * Ostatek krwi wypuszczają, * Naigrawają.

12. Z krzyża Nikodem z Józefem już Cię spuszczają, * A Mnie Matce bolesnej ciało oddają, * Które na łonie piastuję, * Członeczki Twoje całuję, * Synu mój drogi! * Już Cię do grobu składamy, * Na kolana upadamy, * Po śmierci srogiej.

107

VIII.

1. Jużem dość pracował dla ciebie, człowiecze, * Trzydzieści lat i trzy na tym nędznym świecie; * Pójdę, pójdę do Jerozolimy, * Tam prędko osiągnę cel Mój wyznaczony.

2. Już się dokończyło me pielgrzymowanie, * Już teraz zamykam moje nauczanie, * Już chcę sprawy zbawienia dokonać, * Idźcie, ucznie Moi wieczerzę gotować.

3. Ostatni raz z wami do stołu usiędę, * Chleb w Ciało Me własne, wino w Krew przemienię, * Na pamiątkę Mego umęczenia * Zakład wam zostawię Mego rozłączenia.

4. Gdzież się obrócić mam? już Mię Judasz sprzedał, * Mój własny Apostoł żydów na Mnie zwołał, * Znajdą Mię w Ogrojcu klęczącego, * I dla cię, człowiecze, krwią się pocącego.

5. Już żadnej pociechy więcej mieć nie będę, * We wszystkich ciężkościach zanurzony będę, * Me wzdychanie i płacz nie pomoże, * Smutna dusza Moja aż do śmierci będzie.

6. Zła rota żydowska już Mnie pochwyciła, * Gdzie ją Judaszowa chciwość przywabiła, * Już Mnie w powrozy okrutnie wiążą, * Po ziemi Mnie włócząc, o nią uderzają.

7. Jużci mnie przywiedli do sądu Annasza, * Odtąd mnie powiodą aże do Kaifasza; * Tam Mnie sądzą, a niesprawiedliwie, * Policzkują, biją i plują zelżywie.

8. Fałszywi świadkowie przed Piłatem świadczą, * Iżem zwodzicielem, wszyscy na Mnie skarżą, * Ach niestety, już krew wszędy ciecze * Z wielu tysięcy ran dla ciebie, człowiecze.

9. W koronę cierniową już Mnie przystroili, * Którą Mi gwałtownie na głowę wcisnęli; * Więc na Piłata wszyscy wołają: * Weźmij! ukrzyżuj Go! strasznie powtarzają.

10. Raczej każ wypuścić łotra Barabasza, * Niżeli zostawić żywego Jezusa, * Którego my na śmierć chcemy wydać, * Od ciebie żądamy: daj Go ukrzyżować!

11. Rzekł Piłat do żydów: ten człowiek niewinny, * Bym Go na śmierć skazał, takiej nie ma winy, * Lecz gdy Go wydam z waszej przyczyny, * To krew Jego na was i na wasze syny.

12. Króla chwały wiecznej już na śmierć prowadzą: * Duszo ma, nad

Zbawcą miej litość serdeczną! * Oto jak nogi pod Nim klękają, * Choć już nie może stać, jeszcze kaci pchają.

13. O góro wysoka, góro Kalwaryjska! * Droga kamienista, jak ta chwila ciężka! * Już nie mogę w mdłości krzyża unieść, * Ach Szymonie pomóż! na górę go donieść.

14. Krzyż ze Mnie złożyli, na nim Mnie położą, * Mordercy okrutni gwoździmi Mnie przerażą; * Już ręce i nogi rozciągnione, * I tak Ciało Moje z krzyżem wydźwignione.

15. Już wiszę na krzyżu, a w boleściach wołam, * Z Moją Matką miłą żałośnie się żegnam, * Oddając Ją Janowi świętemu, * W największych przykrościach przy Mnie trwającemu.

16. I z tobą się żegnam, o grzeszny człowiecze! * Z ty'u tysięcy ran krew dla ciebie ciecze! * Z boku krople toczę już ostatnie, * Abym zgładził grzech twój, zyskał ci zbawienie.

17. Jużem dla twej umarł człowiecze miłości, * Patrz, jak wielkie Matka Moja ma boleści! * Piastując Mnie

po śmierci na łonie, * Od żalu zalane ma łzami Swe skronie.

18. Uważ, com człowiecze ucierpiał dla ciebie, * Nagrodź miłość Moją, daruj Mi już siebie; * Pełnij wolę Ojca niebieskiego, * Grzechem nie obrażaj, bom cierpiał dla Niego.

19. Ale czyń pokutę, póki życia twego, * Miłuj cnotę, oczyść się z kwasu starego, * Umrzyj światu, umórz złe skłonności, * Tak szczęśliwie dojdziesz do wiecznej radości.

108 IX.

1. Lament serdeczny w mem sercu trwa zawsze bez odmiany, * Ilekroć wspomnę na Zbawiciela mojego rany: * Na Jego śmierć smutną, ach! ach! ach! * I mękę okrutną, ach! ach! ach! * Którą mię ratując, * Z piekła odkupując, * Poniósł.

2. Ach, jak okrutnie Jezus najmilszy był biczowany, * Potem koroną z ciernia ostrego koronowany, * Trzcinę w rękę dano, ach! ach! ach! * Królem przez śmiech zwano, ach! ach!

ach! * Zbity i skrwawiony, * Policzkiem zelżony * Ciężkim.

3. On dla zbawienia mego na krzyżu był rozciągniony, * Cichy Baranek gorszym nad łotry był ogłoszony, * Ręce przykowano, ach! ach! ach! * W bok ranę zadano, ach! ach! ach! * Za okupno moje * Dawał ciało Swoje * Męczyć.

4. Czemże tę dobroć Pana Jezusa ja odwdzięczyłem, * Czemże w nagrodzie Bogu mojemu się przysłużyłem? * Jego znieważałem, ach! ach! ach! * Codzień obrażałem, ach! ach! ach! * Strach wspominać tego, * Jakom łaską Jego * Gardził.

5. Jakże niegodna taka niewdzięczność piekła wiecznego? * Ach godna, godna, Jezu najmilszy, winien ja tego. * Wielki to cud, Boże, ach! ach! ach! * Że mnie ziemia może, ach! ach! ach! * Takiego grzesznika, * Oraz niewdzięcznika * Nosić.

6. A to najcięższa, żem tyle razy odnowił rany * Bogu mojemu, ile ode mnie był obrażany: * Jego obrażałem, ach! ach! ach! * Rany odnawiałem,

ach! ach! ach! * Nie pamiętaj, Panie, * Odpuść me karanie * Ciężkie.

7. Bo już do Ciebie, Jezu najmilszy, ja się udaję, * Serce Ci moje na wieczną służbę całkiem oddaję: * O Panie jedyny, ach! ach! ach! * Odpuść moje winy, ach! ach! ach! * Wszakżeś miłosierny, * W dobroci niezmierny! * Wieczny!

8. Już chcę żałować za grzechy moje, chcę płakać za nie! * Choćbym miał w oczach ocean cały, łez mi nie stanie: * Bom nieskończonego, ach! ach! ach! * Boga, Stwórcę swego, ach! ach! ach! * Obrażał szkaradnie, * Nie przebłagam snadnie * Jego.

109

X.

1. (Ludu, Mój ludu, cóżem ci uczynił? W czemem zasmucił albo w czem zawinił?) * Jam cię wyzwolił z mocy Faraona, * A tyś przyrządził krzyż na Me ramiona.

2. Jam cię wprowadził w kraj miodem płynący, * Tyś Mi zgotował śmierci znak hańbiący.

3. Jam ciebie szczepił, winnico wybrana, * A tyś Mnie octem poił, swego Pana.

4. Jam dla cię spuszczał na Egipt karanie, * A tyś Mnie wydał na ubiczowanie.

5. Jam Faraona dał w odmęt bałwanów, * A tyś Mnie wydał książętom kapłanów.

6. Morzem otworzył, byś szedł suchą nogą, * A tyś Mi włócznią bok otworzył srogą.

7. Jam ci był wodzem w kolumnie obłoku, * Tyś Mnie wiódł słuchać Piłata wyroku.

8. Jam ciebie karmił manny rozkoszami, * Tyś Mi odpłacił policzkowaniami.

9. Jam ci ze skały dobył wodę zdrową, * A tyś Mnie poił goryczą żółciową.

10. Jam dał, że zbici Chanaan królowie, * A ty zaś trzciną biłeś Mnie po głowie.

11. Jam ci dał berło Judzie powierzone, * A tyś Mi wtłoczył cierniową koronę.

12. Jam cię wywyższył między narodami, * Tyś Mnie na krzyżu podwyższył z łotrami.

110

XI.

Melodya: »Ludu, Mój ludu«.

1. Ludu, ach ludu! kamiennego serca, * Wszystkich proroków swoich tyś morderca, * Za to się będziesz jako mężobójca * Tułał po świecie od końca do końca.

2. Ludu z Jehową w uściech, z czartem w duszy, * Prędzej Syońską opokę poruszy, * Niż twoje serce cierpieniem bliźniego * Bratnią twą ręką ukrzyżowanego!

3. Gdy ci groziła niewoli ohyda, * On ci posyłał Samsona, Dawida, * A tyś Go za to zeplwał, ubiczował * Jak niewolnika — potem ukrzyżował.

4. Kiedyś w pustyni usychał z pragnienia, * On tobie wody dobywał z kamienia; * Gdy wołał »pragnę«, tyś Zeń żarty stroił, * Octem i żółcią na krzyżuś Go poił!

5. On cię prowadził w ziemię obiecaną, * Po drodzeć świecił kolumną świetlaną, * A tyś Go za to zamknął do piwnicy, * By dawca światła umierał w ciemnicy!

6. Ku twojej chwale w ciągu smutnych dziejów, * On miecz podawał w dłonie Makabejów, * Ty, urągając Mu bezbożną mową, * Wbiłeś Mu w głowę koronę cierniową!

7. Ludu bezbożny, ludu zaślepiony, * Na groźby wieków słuch masz przytępiony, * Więc krzyżuj, a my pod krzyżem klękniemy, * Ze śmierci Jego życie brać będziemy. Amen.

XII. 111

1. O serce kamienne, ach skruszże się, * Męce Jezusowej przypatrzyj się: * Nastał czas pokory, umartwień czas, * Przestańże już grzeszyć, dość tego masz: * Chrystus cierpi srogie męki, * Na krzyżu boleśnie jest rozpięty.

2. Wyśmiany, dręczony a uplwany, * Koroną z ciernia koronowany, * Zemdlony, zraniony, w pośmiech da-

ny, * Potem niewinnie na śmierć skazany, * Na śmierć krzyża. Jego ciężar * Aż do ziemi zemdlonego zniża.

3. O przesmutna góro Kalwarya, * Na której żałosna czeka chwila; * Tyś jest cel i koniec Pana mego, * Na krzyżu bolesnie rozpiętego: * Jam przyczyna, moja wina * Krew świętą, przedrogą wytoczyła.

4. Zbawicielu, Chryste, mój Jezusie! * Tyś jest Odkupiciel mojej duszy; * Ja grzesznik przewielki a niegodny, * Tyś istotna Miłość i Bóg wieczny: * Odpuść miły, moje winy, * Litując się, zbawże Twe stworzenie.

5. Daj, aby Twe święte umęczenie * Nie było na wieczne potępienie; * Lecz abym, trwając w Twojej miłości, * Jezu, oglądał Cię we wieczności: * Dla pięciu ran daj mi się sam, * W życiu i po śmierci w Tobie ufam.

XIII.

1. Pozwól mi Twe meki śpiewać, * I z czułością ubolewać, * O Baranku bez zmazy! * Który gładzisz me skazy.

* Jezu, piętnuj Twemi rany * W głębi serca chrześcijany, * Niechaj boleść śmierci Twej * Zmniejszy boleść śmierci mej.

2. Błagając Ojca łaskawie, * Jak pośrednik w ludzkiej sprawie, * Byłeś krwią Swą zbroczony, * Na krzyżu rozciągniony. * Jezu piętnuj i t. d.

3. By Cię pojmano zelżywie, * Męczono nielitościwie, * Przystąpił Judasz z rotą, * Tyś się poddał z ochotą. * Jezu piętnuj i t. d.

4. Sędzie na Twą śmierć czekali, * W ręce katów Cię oddali, * Którzy święte Twe Ciało * Siekli, że krwią pluskało. * Jezu, piętnuj i t. d.

5. Wśród pogardy, pośmiewiska, * Lud koronę na skroń wciska, * Której kolce ciernowe * Srogo ranią Twą głowę. * Jezu piętnuj i t. d.

6. Do krzyża srogo przybity, * Okrutną włócznią przeszyty, * Jezus Chrystus umiera, * Grzesznym niebo otwiera. * Jezu piętnuj i t. d.

7. Zbawicielu! z mej przyczyny, * Zniosłeś męki sam bez winy, * Me

grzechy na krzyż wbiły * I hańbą Cię okryły. * Jezu piętnuj i t. d.

8. Żal mi Jezu! moich złości, * Lecz ach spraw ze Swej litości, * Bym przez Cię odkupiony, * Zasłużył być zbawiony. * Jezu piętnuj i t. d.

113 XIV.

1. Rozmyślajmy dziś, wierni chrześcijanie, * Jako Chrystus Pan cierpiał za nas rany; * Od pojmania nie miał odpocznienia * Aż do skonania.

2. Najprzód w Ogrojcu wziął pocałowanie, * Tam Judasz zdrajca dał był żydom znamię: * Oto żydowie mego Mistrza macie, * Tegoż imajcie.

3. Wnet się rzucili jako lwi okrutni, * Apostołowie od Niego uciekli, * Stąd wielkim pędem wiedzion do Annasza, * Pociecha nasza.

4. Pierwszej godziny przed Piłatem stawion, * Niesprawiedliwie od żydów oskarżon, * Rozkazał Piłat, aby był biczowan, * Ten niebieski Pan.

5. Z ostrego ciernia koronę uwili, * Naszemu Panu na głowę włożyli; *

Naśmiewając się, przed Nim poklękali, * Królem Go zwali.

6. Krzyknęli wszyscy o godzinie trzeciej: * Nie chcemy dalej krzywdy cierpieć takiej, * Niechaj na krzyżu Swój żywot położy * Tento Syn Boży.

7. Szedł z krzyżem z miasta Pan szóstej godziny, * Żydowie z Niego odzienie złożyli, * Potem Go na krzyż okrutnie przybili, * Octem poili.

8. Polecił Ducha Bogu Ojcu w ręce, * Wołając, umarł, zaćmiło się słońce, * Ziemia się trzęsła dziewiątej godziny, * Nie bez przyczyny.

9. Zstąpił do piekieł mocą Swego Bóstwa, * Tamże wybawił Ojców świętych z jeństwa; * Ciała umarłych z grobów powstawały, * Widzieć się dały.

10. Nikodem, Józef prośby uczynili, * By ciało z krzyża bezpiecznie zdjąć mogli; * Piłat ich prośbie we wszystkiem przebaczył, * Bo tak Bóg raczył.

11. Czasów nieszpornych był z krzyża zdejmowan, * Przez Swoje sługi wszego stworzenia Pan; * Matuchna

Jego Ciało piastowała, * Rzewnie płakała.

12. Drogim balsamem ciało namazali * I z nabożeństwem w chustę uwinęli; * W grób je ostatniej godziny włożyli, * Płacz uczynili.

13. Płaczmyż też dzisiaj, wierni chrześcijanie, * Dziękując Panu za najdroższe rany, * Iż dla nas raczył tak okrutnie cierpieć, * Chcąc nas w niebie mieć.

114 XV.

1. Smutny czas niniejszy, uważaj człowiecze! * Puść świeckie rozkosze, a nawróć swe serce: * Wspomnij na śmierć Pana Twego, * Że nie cierpiał za innego, * Jak za cię samego.

2. Wszedłszy do Ogrojca, jak się tam krwią poci, * Jak żałośnie wzdycha, widząc kielich śmierci: * Pan mocny nieba i ziemi * Wszystko chce znosić dla ciebie, * O grzeszny człowiecze!

3. Pojrzyj, a zobaczysz tam zdrajcę Judasza, * Jako rotę wiedzie na Pana Jezusa; * Daje się pojmać i

związać, * Chcąc twe zbawienie wykonać. * O grzeszny człowiecze!

4. Patrz, jak Go biczują, koronują cierniem, * Że członka całego nigdzie niemasz na Nim. * Krew oczy i twarz zalała, * Rozważ to duszo kochana! * Żeś ty temu winna.

5. Pojrzyj, jak już z miasta na śmierć Swą wychodzi, * Pod krzyżem padając, jako w Swej krwi brodzi: * Już ponosi śmierć niewinny, * Za cię, coś dla grzechów winny, * Człowiecze mizerny!

6. Już więc, o grzeszniku, widząc Pana Twego, * Na krzyżu okrutnie za cię rozpiętego: * Żałuj a płacz bez przestania, * Póki jest czas zmiłowania * Dla twego zbawienia.

XVI. 115

1. Stała Matka boleściwa * Pod krzyżem płacząc, troskliwa, * Na którym Jej Syn wisiał.

2. Której duszę zbyt strapioną, * Wielkim żalem obciążoną * Miecz boleści przenikał.

3. Nieznośnym smutkiem ściśniona, * Ta Matka błogosławiona * Dla męki Syna Swego.

4. Płakała i z żalu łkała, * Gdy na krzyż srogi patrzała * Syna tak strapionego.

5. Widząc Go zbiczowanego, * Cierniem koronowanego, * W sercu Swem z Nim cierpiała.

6. Ujrzawszy Go wiszącego, * Na krzyżu wzdychającego, * W duchu z Synem wisiała.

7. A gdy Jezus już umierał, * W mękach oczy Swe zawierał, * Oddając ducha Swego:

8. Tedy Marya truchlała, * A żalem wielkim płakała * Nad boleściami Jego.

9. Któż jest serca tak twardego, * By dziś z Matką Pana swego * Bardzo rzewnie nie płakał?

10. Któżby się nie wzruszył w sobie, * Pomnąc o ciężkiej żałobie * Matki z Synem jedynym?

11. Za złość i grzech ludu swego * Widziała Go cierpiącego * Syna Swego miłego.

12. Widziała Swego kochanka, * Wielkanocnego Baranka, * Od Swych opuszczonego.

13. Cna Matko! źródło miłości, * Niech czuję gwałt Twej żałości, * Dozwól mi z Tobą płakać.

14. Spraw, by serce tak gorzało, * Pana swego miłowało, * By się Mu podobało.

15. Bo dla moich nieprawości * Twojej i Jego żałości * Była przyczyna dana.

16. Święta Matko, wyproś dla mnie, * Bym ran Syna Twego znamię * Miał w sercu mem wyryte.

17. Bym przez Jego mękę srogą, * Przez boleści i śmierć drogą * Miał zbawienie obfitę.

18. Niech z Tobą nad moim Panem * Ból czuję ukrzyżowanym, * Dokąd duch ciało żywi.

19. Pragnę stać pod krzyżem z Tobą, * Dzielić się z Twoją osobą, * Surowym płaczem Twoim.

20. Dozwól mi z Tobą rozważać, * Często sobie przypominać * Męki Syna Twojego:

21. Bym Go więcej nie krzyżował, * A grzechami nie ponawiał * Ran i boleści Jego.

22. Niech mnie zranią rany Jego, * Niech znam moc Krzyża świętego, * Przez miłość Chrystusową.

23. Takim ogniem rozpalony, * Przez Cię Panno obroniony * Niech będę dnia sądnego.

24. Niech mię krzyż Pański w złej toni * I śmierć Chrystusa obroni, * Niech wspiera łaska Jego.

25. Kiedy ciało pójdzie w ziemię, * Niech dusza, niebieskie plemię, * Wiecznej chwały nie traci.

XVII.

116

1. Tysiąckroć bądź pozdrowiony, o krzyżu prześwięty! * Milionkroć bądź uczczony, ty ołtarzu złoty! * Na którym Chrystus Pan * Pełny śmiertelnych ran, * Mą grzeszną duszę przez śmierć Swą * Wywiódł z piekielnych bram.

2. Tu, zatwardziali grzesznicy, pójdźmy pod krzyż święty, * Tu wnet zmiękczeni będziemy, * Tu lekarz bo-

gaty; * Sumienie gryzie nas, * Ach, póki mamy czas, * Gorzko za grzechy żałujmy, * Ten lekarz zbawi nas.

3. Nie bójmy się naszych złości, tu jest Zbawiciel nasz, * Ufajmy w Jego miłości, oto tu Ojciec nasz; * Płaczmy za nieprawość, * Zapomnijmy na złość, * Przyjmij marnotrawne syny * W Twoją świętą miłość.

4. Był kiedy kto miłościwszy, moja duszo, k' tobie? * Jako Jezus twój najmilszy? Rozważ to u siebie: * Aby cię wykupił, * Z nieba na świat zstąpił, * I przez lat trzydzieści i trzy * Wiele mąk podstąpił.

5. Jeszcze na tem dosyć nie miał miły przyjaciel twój, * Po wszystkich przetrwanych mękach chciał dać i żywot Swój: * Srogo biczowany * I koronowany, * Potem z krzyżem wywiedziony * Był ukrzyżowany.

6. Rozpłyńcie się oczy moje, wołaj też o morze, * Dajcie głosy lwy ryczące na Golgocie górze; * Zaćmij się miesiącu, * Zgaśnij światło w słońcu; * Za mą złość Jezus umiera * Wiszący na krzyżu.

7. Cóżeś przewinił, Jezusie, kochanku najdroższy? * Moja złość Ciebie zabiła tą śmiercią najsroższą; * Padnij na mnie niebo! Ach pochłoń mię ziemio: * Żem Jezusa zamordował, * Mścij się na mnie wszystko.

8. Czyż tego mogę dokazać, żebym taką złość swą, * Dla której niewinnie cierpisz, mógł zniweczyć wszelką, * By już Jezus w Krzyżu * Nie był ponawiany; * Lecz od wszystkiego stworzenia * Zawsze był kochany.

9. Ponieważ więc miłość moja nie potrafi sprawić, * Abym Ciebie mógł z Twej męki i krzyża wybawić: * Idę żalem zdjęty * Całować krzyż święty, * Któryś krwią Twoją poświęcił, * Baranku zabity!

10. W tymto krzyżo cieszyć się chcę, jak długo żyć będę, * Za swe przeszłe nieprawości płakać nie przestanę; * Ciebie chcę miłować, * Ciebie naśladować, * W krzyżach, nędzach, utrapieniach * Chcę Ci się podobać.

11. Z tej miłości się wyrzekam wszystkich nieprawości, * Przed ten święty krzyż już składam wszystkie

złe skłonności. * Z niczegoś mię stworzył, * Krwią drogą wykupił; * Niżbym Ciebie miał obrazić, * Chcę, bym raczej nie żył.

12. Nigdy Twego przykazania już nie chcę przestąpić, * Według Twego podobania żywot mój urządzić; * Co chcesz, to dopuszczaj, * Tylko nie opuszczaj, * Tu jeszcze pal, siecz, męcz, karz mnie, * Od zguby uchowaj.

XVIII. 117

1. Wisi na krzyżu Pan, Stwórca nieba, * Płakać za grzechy, człowiecze, potrzeba. * Ach! ach! na krzyżu umiera, * Jezus oczy swe zawiera.

2. Najświętsze członki i wszystko Ciało * Okrutnie zbite na krzyżu wisiało. * Ach! ach! dla ciebie, człowiecze, * Z boku krew Jezusa ciecze.

3. Ostrą koroną skronie zranione, * Język ma spiekły i usta spragnione, * Ach! ach! dla mojej swawoli * Jezus umiera i boli.

4. Woła i kona, łzy z oczu leje, * Pod krzyżem Matka bolesna truchleje.

* Ach! ach! sprosne złości moje * Sprawiły te niepokoje.

5. Więc się poprawię, Ty łaski dodaj, * Życia świętego sposób mi podaj. * Ach! ach! tu kres złości moich, * Przy nogach przybitych Twoich.

6. Tu z Magdaleną będę pokutował, * I za me grzechy serdecznie żałował. * Ach! ach! zmiłuj się nade mną, * Uczyń miłosierdzie ze mną.

7. Wojnę ci, obłudny świecie, wypowiadam! * Grzechów się moich szczerze wyspowiadam. * Ach! ach! serdecznie żałuję, * Bo Cię Boże mój miłuję.

---

118 **Pieśń na Niedzielę Kwietnią.**

1. Z nieba zesłany Syn Boga żywego, * Gdy w Jeruzalem wjeżdżał czasu swego, * We wsi Betfage rzekł uczniom gotowe * Słowa takowe:

2. Dwaj do miasteczka teraz pobieżycie, * Które przed sobą leżące widzicie, * Mnie przywiedziecie oślicę, ośląтko, * Dwoje bydlątko.

3. Jeśliby wam kto chciał trudności zadawać, * Moją potrzebę macie opowiadać, * Zadość uczyni tej to Pańskiej woli, * Zaraz pozwoli.

4. Wszystkie te rzeczy dzieją się dlatego, * Że to rzeczono z Pisma prorockiego: * Córko Syońska! Król idzie do Ciebie * W cichej osobie.

5. Co Pan rozkazał, słudzy uczynili, * Pana na bydlę przywiódłszy, wsadzili, * Tłumy na drogę wielkie zabiegały, * Panu śpiewały.

6. Jedni swą miłość tak okazywali, * Że naprzeciwko Panu wychadzali, * Kędy miał jechać, rzucali na ziemię * Swoje odzienie.

7. Drudzy posługi takie wyrządzali: * Różdżki zielone z drzew obłamywali, * Ścieląc na ziemię, niechaj piękna będzie * Ozdoba wszędzie.

8. A drudzy z chęci za Panem chodzili, * Do Niego takim sposobem mówili: * Zbaw nas, zmiłuj się, nie opuszczaj żydów, * Synu Dawidów!

9. Skoro pospólstwo o tem usłyszało, * Że Jezus idzie, wnet Mu za-

bieżało, * Niosąc gałązki z drzewa palmowego, * Z serca prawego.

10. Dziatki żydowskie, zabiegłszy, śpiewały, * Wdzięcznymi głosy Pana wyznawały: * Ten jest, co przezeń ludzkie pokolenie * Weźmie zbawienie.

11. Dziatki natchnione przez Ducha Świętego * Wołały: Ten jest, który ludu Swego * Z mocy szatańskiej jest Odkupicielem * I Zbawicielem.

12. O jako zacny Bóg nasz i Pan wielki, * Którego w świecie wychwala duch wszelki! * Jego czczą Państwa, Trony, Aniołowie, * Serafinowie.

13. Córko Syońska! oto Król Twój jedzie, * Żałosna trwoga niechaj Cię odejdzie; * Na ośle lichym przyjeżdża bez pychy, * Oto Król cichy.

14. Zawitaj Królu, Zbawicielu świata! * Ciebie przez długie czekaliśmy lata; * Tyś przyszedł zbawić od piekła wiecznego * Człeka grzesznego.

15. Przedziwne dziatek śpiewania i głosy, * Wybijały się aże pod niebiosy! Wielbiąc zasługi Pana pokornego, * Zwycięzcy swego.

16. Wielka to miłość owych ludzi była, * Że im się żadna praca nie sprzykrzyła, * Służyć Zwycięzcy, sławić prawdziwego * Boga żywego.

17. Z wielkim tryumfem Zwycięzcy zacnemu * I my śpiewajmy Synowi Bożemu; * Niech się wynoszą Boskiej chwały głosy * Aż pod niebiosy.

18. Niech Bogu chwała z ust naszych wypływa, * Który na niebie wysokiem przebywa; * A Ty, co idziesz przebłogosławiony, * Bądź pochwalony!

PIEŚNI WIELKANOCNE.

I.

1. Chrystus zmartwychwstan jest, * Nam na przykład dan jest, * Iż mamy z martwych powstać, * Z Panem Bogiem królować, * Alleluja.

2. Leżał trzy dni w grobie, * Dawszy przebić Sobie * Bok, ręce, nogi obie, * Na okup, duszo, tobie, * Alleluja.

3. Trzy Marye poszły, * Drogie maści niosły, * Chciały Chrystusa mazać, * Jemu cześć i chwałę dać, * Alleluja.

4. Gdy na drodze były, * Tak sobie mówiły: * Jest tam kamień niemały, * A któż nam go odwali? * Alleluja.

5. Powiedz nam Maryo, * Gdzieś Pana widziała? * Widziałam Go po męce, * Trzymał chorągiew w ręce, * Alleluja.

6. Gdy nad grobem stały, * Rzekł im Anioł biały: * Nie bójcie się dziewice, * Ujrzycie Boże lice, * Alleluja.

7. Jezusa szukacie? * Tu Go nie znajdziecie; * Wstałci z grobu Swojego, * Powiedzcie braci Jego, * Alleluja.

8. Marya z radością * Nad cudną nowością * Do Apostołów spieszy, * Zasmuconych tak cieszy: * Alleluja.

9. Już Mistrza naszego * Widziałam żywego. * Do Galilei idźcie, * Tamci Go zobaczycie. * Alleluja.

10. Łukasz z Kleofasem * Szli wieczornym czasem * Oba k' miastu Emaus, * Zbliżył się k' nim Pan Jezus, * Alleluja.

11. Śpiewajmyż weseli, * Jak w niebie Anieli, * Żeśmy się doczekali, * Czegośmy pożądali, * Alleluja.

120 II.

1. Radujmy się chrześcijanie, * Czyniąc wesołe śpiewanie, * Na to Boże zmartwychwstanie! * Alle, Alleluja.

2. Bo ten, który za nas umarł, * Z ręki szatańskiej nas wydarł, * I wszystką moc jego potarł, * Alle, Alleluja.

3. Królestwem Swem nas obdarzył, * Wszystkiego dobra nadarzył, * Gdy Swe zmartwychwstanie zjawił, * Alle, Alleluja.

4. To najprzód Anioł powiedział * Maryom, gdy w grobie siedział, * Aby to już każdy wiedział. * Alle, Alleluja.

5. Mówiąc, że już zmartwychwstał Pan * Chrystus, który tu pochowan: * Oto miejsce, gdzie leżał sam, * Alle, Alleluja.

6. Opowiedzcie uczniom Jego, * Że ujrzą zmartwychwstałego * W Galilei Pana swego. * Alle, Alleluja.

7. Toż też żołnierze zeznali, * Którzy u grobu leżeli, * Gdy do miasta przybieżeli. * Alle, Alleluja.

8. Choć ich starsi przynaglali * Pieniądzmi, które im dali, * By tego nie powiadali. * Alle, Alleluja.

9. Wszak się to tak rozsławiło, * Za pewną rzecz wszystkim było, * A doktorów omyliło. * Alle, Alleluja.

10. Weselmy się wszyscy z tego * Zwycięstwa bardzo sławnego * Chrystusa, Pana naszego. * Alle, Alleluja.

11. Bośmy z Nim społem ożyli * Ze śmierci, w którejśmy byli, * Niżeśmy się narodzili. * Alle, Alleluja.

12. Jegośmy śmiercią zbawieni, * Wiarą usprawiedliwieni, * I za dobrych policzeni. * Alle, Alleluja.

13. A tak w Nim samym ufajmy, * Przezeń wszystkiego żądajmy, * Jemu się całkiem oddajmy. * Alle, Alleluja.

14. Przez Twe Chryste zmartwychwstanie * Daj nam dziś z grzechów powstanie; * Bo Ty nas masz w mocy, Panie! * Alle, Alleluja.

15. Bez Ciebie nic nie możemy, * Łaski Twej potrzebujemy, * Do Ciebie, Panie! wołamy: * Alle, Alleluja.

121 III.

1. Raduj się, niebios Królowo, Alleluja! * Ciesz się, świata Cesarzowo, Alleluja!

2. Syn Twój, któregoś nosiła, Alleluja! * A nam mile porodziła, Alleluja!

3. Który za nas był męczony, Alleluja! * Ten zmartwychwstał uwielbiony, Alleluja!

4. Ciało, co nagie wisiało, Alleluja! * Chwalebnie z grobu powstało Alleluja!

5. Rany Jego zagojone, Alleluja! * Światłe jak drogie kamienie, Alleluja!

6. Twarz przedtem blada, zsiniała, Alleluja! * Jak słońce jasność wydała, Alleluja!

7. Oczy w śmierci zagaszone, Alleluja! * Jak gwiazdy są oświecone, Alleluja!

8. Ciało jak nasze mizerne, Alleluja! * Wstało z martwych nieśmiertelne, Alleluja!

9. Zmartwychwstał, jako wprzód mówił, Alleluja! * Naprawił, co Adam zgubił, Alleluja!

10. Nad wszelką śliczność piękniejszy, Alleluja! * Nad jasność słońca jaśniejszy, Alleluja!

11. W chwale, jaką miał od wieków, Alleluja! * Króluje już na wiek wieków, Alleluja!

12. Wesel się z tej chwały Jego, Alleluja! * Módl się za nami do Niego, Alleluja!

IV. 122

1. Trzeciego dnia wstał Zbawiciel, * Wstał z martwych nasz Odkupiciel, * Wiecznej śmierci Zwycięzyciel.

2. On był na krzyżu męczony, * Martwy do grobu złożony, * Dziś zmartwychwstał uwielbiony.

3. Niewiasty przy grobie stały, * Nad śmiercią Jego płakały, * Przybyły, by Go mazały.

4. Lecz Anioł się im tam zjawił, * Mówiąc: Zmartwychwstał, jak prawił, * Dziś z więzów śmierci się zbawił.

5. Nie płaczcie, nie narzekajcie, * Do Galilei śpieszajcie, * Tam żyjącego znajdziecie.

6. Niewiasty też nie mieszkały, * Do Galilei bieżały, * Gdzie się z Jezusem spotkały.

7. Apostołom powiedziały: * Jużesmy Mistrza widziały; * Z martwych powstał dziś do chwały.

8. Ze swojego zasmucenia * Doszli wszyscy pocieszenia, * Pana swego zmartwychwstania.

9. Ciesz się więc rzeszo niebieska, * Anielska i Archanielska, * Ciesz się też naturo ziemska!

10. Ozdóbże Pańskie wskrzeszenie * Dziś i nasze odkupienie * Przez radosne odnowienie.

11. Alleluja! zaśpiewajmy, * Jezusowi dzięki dajmy, * Miłość Jego rozważajmy.

12. Śmierć gorzką dla nas podstąpił, * By nas od wiecznej odkupił, * Śmierć i piekło dziś obłupił.

13. Gdy za nasze winy umarł, * Zamknięty raj zaś nam otwarł, * Łeb zwodniczego węża starł.

14. Ubłagał gniew Ojca Swego, * Ojciec przyjął dary Jego, * Dzień dzisiejszy dowód wszego.

15. I naszego uwielbienia * Bierzmy z Jego zmartwychwstania * Pewne i wierne znamiona.

16. Jezu, dla Twej gorzkiej męki * Przywiedź k' Sobie nas grzeszniki, * Umieść nas w. niebie na wieki.

V. 123

1. Wesoły nam dzień dziś nastał, * którego z nas każdy żądał, * Tego dnia Chrystus zmartwychwstał, * Alle, Alleluja.

2. Król niebieski k' nam zawitał, * Jako śliczny kwiat zakwitał, * Po śmierci się nam pokazał. * Alle, Alleluja.

3. Piekielne mocy zwojował, * I nieprzyjaciół podeptał, * Nad nędznymi się zmiłował. * Alle, Alleluja.

4. Do trzeciego dnia tam mieszkał, * Ojców świętych tam pocieszał, * Potem im z Sobą iść kazał. * Alle, Alleluja.

5. Którzy w otchłaniach mieszkali, * Płaczliwie tam zawołali, * Gdy Zbawiciela ujrzeli: * Alle, Alleluja.

6. Zawitaj przybywający, * Boże Synu wszechmogący, * Wybaw nas z piekielnej mocy. * Alle, Alleluja.

7. Wielkie tam wesele mieli, * Gdy Zbawiciela ujrzeli, * Którego zdawna żądali. * Alle, Alleluja.

8. Potem Swą mocą zmartwychwstał, * Pieczęci z grobu nie ruszał, * Na stróżów wielki strach powstał. * Alle, Alleluja.

9. A gdy Chrystus Pan zmartwychwstał, * Miłośnikom się pokazał, * Aniołów do Matki posłał. * Alle, Alleluja.

10. O Anieli najmilejsi! * Idźcież do Panny Najświętszej, * Do Matki Mojej najmilszej. * Alle, Alleluja.

11. Ode Mnie ją pozdrawiajcie, * I wesoło zaśpiewajcie: * Królowo rajska wesel się. * Alle, Alleluja.

12. Potem z Swą wielką światłością * Do Matki Swej przystąpiwszy, * Pocieszył Ją, pozdrowiwszy. * Alle, Alleluja.

13. Napełniona bądź słodkością, * Matko Moja i radością, * Po onej wielkiej żałości. * Alle, Alleluja.

14. Witajże Jezu najsłodszy! * Synaczku mój najmilejszy! * Pocieszenie wszelkiej duszy! * Alle, Alleluja.

15. Jestem już bardzo wesoła, * Gdym Cię żywego ujrzała, * Jakobym się narodziła, * Alle, Alleluja.

16. Łaskawie z nim rozmawiała, * Usta Jego całowała, * W radości się z Nim rozstała. * Alle, Alleluja.

17. Przez Twe święte zmartwychwstanie * Daj nam grzechów odpuszczenie, * A potem duszy zbawienie. * Alle, Alleluja.

VI. 124

1. Zmartwychwstał Chrystus chwalebnie, * Który na krzyżu haniebnie * Między łotrami umierał. * (Alleluja, Alleluja.)

2. Weselmyż się i radujmy, * Wdzięcznem sercem wyśpiewujmy, * Bo Zbawiciel nasz zmartwychwstał.

3. Za nas był zbity, zelżony, * Umarł srodze udręczony, * Ale zmartwychwstał chwalebnie.

4. Jak powiedział, dnia trzeciego, * Wstał chwalebnie z grobu Swego, * Śmiercią Swoją śmierć zwyciężył.

5. Przez Swoje drogie zasługi * Zgładził grzechów naszych długi, * I żywot wieczny nam zjednał.

6. Już śmierć nad nim nie panuje, * Już z Ojcem Swoim króluje * I miejsce dla nas gotuje.

7. Gdzie On jest, i my będziemy, * Jeśli wiernie uczynimy * Wszystko, czego nas nauczył * Słowy i przykłady.

8. On umarł i my pomrzemy, * Ale znowu powstaniemy; * Wskrzesi nas w dzień ostateczny * Boską mocą Swoją.

9. Śmierci się lękać nie trzeba, * Bo śmierć jest bramą do nieba * Dla tych, którzy w niebo wierząc, * Czynią, co przykazał.

10. Powstańmyż więc z nieprawości, * Chodźmyż już w życia nowości, * Stawajmy się Chrystusowi * W cnotach podobnymi.

11. Chowajmy nauki Jego, * Bo do żywota wiecznego * Chrystus jest

drogą i drzwiami, * On jest zmartwychwstanie.

12. Lecz nie ten, co mówi: Panie! * Uwielbiony zmartwychwstanie, * Lecz kto wiernie czyni wolę * Ojca niebieskiego.

13. Przez chwalebne zmartwychwstanie * Prosimy Cię, Chryste Panie! * Daj na życie nowe powstać * Z grobu nieprawości.

14. Niech Cię kochamy serdecznie, * Niech Ci służymy statecznie, * Niech Tobie nucimy wiecznie: * Alleluja, Alleluja.

MSZA ŚWIĘTA W CZASIE WIELKANOCNYM.

125 **Na Introit.**

1. Weselmy się chrześcijanie! * Gdy chwalebne zmartwychwstanie * Zbawiciela obchodzimy, * I wesoło dziś nucimy: * Alle, Alleluja!

2. Chrystus, Syn Boga jedyny, * Który był za nasze winy * Ukrzyżowany haniebnie, * Powstał dziś z martwych chwalebnie. * Alle, Alleluja!

Na Gloria.

Chwała Tobie, Chryste Panie, * Żeś przez Twoje zmartwychwstanie *

Żywot wieczny nam zgotował, *
Z bram piekielnych wyratował. * Alle, Alleluja!

Na Graduale.

Kto chowa Twe przykazanie, *
Ten chwalebnie zmartwychwstanie *
W dzień on sądu ostatniego, * I znajdzie Cię łaskawego: * Alle, Alleluja!

Na Credo.

1. Ojcze! Synu! Duchu Święty! *
Tyś jest Bóg nasz niepojęty! * W Ciebie wierzymy jednego, * Któryś nas stworzył z niczego. * Alle, Alleluja!

2. Przez mękę Bożego Syna * Zgładzona jest nasza wina, * Co zmartwychwstał dnia trzeciego * I zesłał Ducha Świętego. * Alle, Alleluja!

Na Offertorium.

1. Jezu, Zwycięzco chwalebny! *
Któryś był na krzyż haniebny * Przybity dla nas sromotnie, * I cierpiał męki ochotnie. * Alle, Alleluja!

2. Przyjm ofiary odnowienie, *
Którą za nasze zbawienie * Stałeś się

z wielkiej miłości * Ojcu Twemu od wieczności. * Alle, Alleluja!

3. Dałeś za nas krew i życie, * Abyśmy mieli obficie * Żywot bez końca szczęśliwy, * Z Tobą Jezu miłościwy. * Alle, Alleluja!

Na Sanctus.

1. Dziękując za odkupienie, * Zanućmy Anielskie pienie * Jezusowi Chrystusowi, * Naszemu Zbawicielowi. * Alle, Alleluja!

2. Święty, Święty, Święty Boże! * Któż godnie wysławić może * Miłość Twoją niepojętą, * I chwałę na wieki świętą? * Alle, Alleluja!

Po Podniesieniu.

1. Chwała Tobie, Jezu miły! * Któryś nas z piekielnej siły * Drogą krwią Twoją wybawił * I Ojcu Swemu przedstawił. * Alle, Alleluja!

2. Tobie jąk Bogu naszemu, * W tej Hostyi obecnemu * Pokłon Boski oddajemy, * Czołem o ziemię bijemy. * Alle, Alleluja!

Na Agnus Dei.

1. Wesel się, człowiecze wierny! * Bo Zbawiciel miłosierny, * Który cię Swą śmiercią zbawił, * Siebieć na pokarm zostawił. * Alle, Alleluja!

2. W tej pielgrzymce życia twego * Pożywaj pokarmu Jego; * Abyś czyniąc, coć przykazał, * W cnoty święte się pomnażał. * Alle, Alleluja!

3. Wdzięcznem sercem wspomnij sobie, * Co Chrystus wyświadczył tobie: * Gdy sam ofiarował Siebie * Z wielkiej miłości dla ciebie. * Alle, Alleluja!

4. Przetoż z miłości dla Niego * Strzeżże się grzechu każdego, * Żyj pobożnie i cnotliwie, * Byś z Nim królował szczęśliwie. * Alle, Alleluja!

Po Ite Missa est.

1. Niechaj rozmyślanie Twego * Zmartwychwstania chwalebnego * Staje się Tobie przyjemne, * A nam niech będzie zbawienne. * Alle, Alleluja!

2. Gdy nas rozstałych z tym światem * Sądzić przyjdziesz z Majestatem, * Daj nam, Panie Jezu Chryste! * Z Tobą życie wiekuiste. * Alle, Alleluja!

Na dzień św. Marka (25. kwietnia) i dni krzyżowe.

---

126 **Antyfona: Exsurge.**

Powstań Panie, wspomóż nas, * Boś Ty pomocnik sam nasz. * A wybaw nas ode złego * Dla chwały imienia Twego.

Ps. Boże, uszyma naszemi słyszeliśmy, * Ojcowie nasi nam zwiastowali, * Chwała Ojcu i Synowi i t. d.

Powstań Panie i t. d.

V. Z Ojcami naszymi zgrzeszyliśmy, Panie!

R. Nieprawość czyniliśmy i złość pełniliśmy.

Módlmy się: Zmiłuj się, prosimy Cię, Panie, nad czeladką Twoją

a dla przyczyny wszystkich Świętych Twoich racz nam tego, czego żądamy, z Twej szczodrobliwości udzielić. Przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Pieśń podczas Mszy świętej. 127

1. Wielki Boże! patrząc z góry, * Jak tu wiedzie życie który, * Karzesz srogo złe sprawy, * Lecz zawsześ Pan łaskawy, * (Wejrzyj, Ojcze, na tę ziemię * I zachowaj ludzkie plemię * Od głodu, moru, wojny, * Daj chleb i czas spokojny.)

2. Z Twej woli się wszystko dzieje, * Deszcz pada i słońce grzeje, * Kwiat wschodzi, ziemia daje * Stokrotne urodzaje.

3. Gdy się robactwo rozlezie, * I w polu owoc pogryzie, * Twa to ręka grzesznika * Słusznie karząc, dotyka.

4. Gdy zboża w polu zrodzone * Leżą powałem zwalone, * Znakiem zbytnia ulewa, * Że Bóg się na nas gniewa.

5. Grzmotem, piorunmi i grady * On niszczy pola i sady: * Gdy ludzkie

nieprawości * Karze w sprawiedliwości.

6. Boże! moc Twą okazałeś, * Gdy w czasach Józefa dałeś * Przez siedm lat zbiory mnogie, * A przez siedm czasy drogie.

7. Tyś za Achaba niewiarę * Kazał, by żydzi za karę * Lat trzy deszczu nie mieli, * I bez chleba ginęli.

8. Lecz gdy ręce swoje wznosił * Lud do Ciebie, kornie prosił, * Spojrzałeś, Ojcze, z nieba, * I dałeś hojność chleba.

9. Jeśli i my ukaranie * Zasłużymy, racz też Panie! * Przebaczyć nasze winy, * I przyjąć za Swe Syny.

10. Już siewny czas nam nastaje, * Użycz Panie urodzaje, * Udziel polom żyzności, * Daj wszelkiej obfitości.

128

Antyfony:

1. Uchowaj nas od wojny * A daj nam czas spokojny, * Lecz gdy wojna nastanie, * Wojuj Ty za nas, Panie! * Nie mamyć bowiem innego, * Oprócz Cię Boga naszego, * Któryby nas obra-

niał, * A w czas ten w opiece miał. Alleluja.

2. Mocą Twą, Panie miły, * Rozprosz nieprzyjacioły * Chrześcijańskiego nabożeństwa * Oddal wszelkie przeciwieństwa * Od Kościoła Ci miłego, * Wprowadź poganów do niego, * By Cię z nami wychwalali * I Bogiem swym być poznali. Alleluja.

3. Królu, Panie panów, * Boże Abrahamów, * Zejrzyj na Twe plemię. * (Zrośże suchą ziemię. Zagrzej mokrą ziemię.) * Niech nam żywność daje, * A lud Twój uznaje, * Żeś Ty jest Bóg i Pan nasz, * Który się o nas starasz. Alleluja.

4. Boże Ojcze, nasz Panie, * Usłysz nasze wołanie, * A nie karz w zapalczywości * Nas dla starych nieprawości, * Boś obiecał miłosierdzie, * Gdy się lud Twój źle mieć będzie. * Ach zmiłuj się Boże mocny, * Nieśmiertelny, bądź pomocny. Alleluja.

V. Niech się stanie pokój z mocy Twojej. Alleluja.

R. A hojność we wysokościach Twoich, Alleluja.

V. Pokaż nam miłosierdzie Twoje, Panie, Alleluja.
R. A zbawienie Twoje daj nam, Alleluja.
V. Niech nam użyczy Pan Swej łaskawości (pogody, deszczu), Alleluja.
R. A ziemia nasza wyda swój owoc. Alleluja.
V. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.
R. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
V. Pan z wami.
R. I z Duchem twoim.

Módlmy się: Boże, od którego święte pragnienia, dobre rady i sprawiedliwe pochodzą sprawy, racz obdarzyć sługi Twoje takim pokojem, jakiego świat dać nie może, aby i serca nasze przykazaniom Twoim były poddane i po oddaleniu trwogi nieprzyjacielskiej czasy nasze za Twoją obroną były spokojne.

Prosimy Cię, Panie, racz z miłosierdzia Twego prośby Kościoła miłościwie wysłuchać, ażeby Tobie po wyniszczeniu wszystkich przeciwieństw

i oddaleniu wszelakich błędów tem bezpieczniej mógł służyć.

Wszechmogący wieczny Boże, który chcesz, aby wszyscy byli zbawieni, i nie chcesz, aby która dusza zginęła; wejrzyj okiem miłosiernem na ludzi zdradą czartowską zwiedzionych, aby błędną złość odłożywszy, błądzące ich serca się upamiętały i do prawdziwej wróciły się jedności.

Wysłuchaj, o Panie, wołających do Ciebie i udziel nam proszącym pogodnego powietrza, abyśmy, którzy za grzechy nasze utrapieni jesteśmy, z poprzedzającego miłosierdzia Twego łaskawości Twej doznali. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. Amen.

V. Pan z wami.
R. I z Duchem twoim.
V. Niech nas wysłucha wszechmogący i miłosierny Pan.
R. Amen.
V. A dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju.
R. Amen.

Prosimy Cię, Boże i Ojcze nasz, rozwiąż z miłosierdzia Twego więzy grzechów naszych, a za przyczyną Maryi Panny, Patrona Kościoła naszego N. N. i wszystkich Świętych racz nas służebników i służebnice Twoje, dobrodziejów naszych, przyjaciół, krewnych, domowników i znajomych ochronić od grzechów, użycz nam pokoju i zdrowia; oddal od nas wszelkie złe żądze ciała, daj potrzebnej żyzności ziemi i błogosław jej płody, zachowaj nas, mieszkania nasze i wszystko, co z Twej łaskawości posiadamy, od głodu, moru, ognia, gradu, nawałności (i złośliwego nieprzyjaciela), ażebyśmy, znalazłszy podostatkiem wyżywienia, obowiązki stanu naszego wiernie wykonywali i we wszystkiem Twoją świętą wolę pełnili, aż po tem życiu niniejszem do Ciebie przyjdziemy do zbawienia wiecznego, któreś nam przyobiecał i zgotował. Przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Na uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego.

Pieśni.

I. 129

1. Pan Jezus w niebo wstępuje, * Niech się lud wierny raduje, * Wesoło Bogu śpiewajmy, * Na cześć Jego wykrzykujmy: * (Alle, Alleluja!)

2. Już Go niebieskie witają * Zastępy, chwałę Mu dają, * Aniołowie się ruszyli * I jako Boga uczcili.

3. Że się nam łaskawie stawił, * Bóg nas w ciele ludzkiem zbawił; * Z tych pociech naszych weseli * Cieszą się w niebie Anieli.

4. Chrystus Pan wstąpił dnia tego * Do królestwa niebieskiego, * Równy w Bóstwie Ojcu swemu, * Usiadł po prawicy Jemu.

5. Gotuje nam miejsce w niebie, * Chcąc nas wszystkich mieć u siebie, * Więc Mu wesoło śpiewajmy, * I chwałę Bogu oddajmy.

6. W niebieśmy już dziedzicami, * Porównani z Aniołami; * W towa-

rzystwo nas przyjmują * I za to Bogu dziękują.

7. Niechaj ustępuje trwoga, * Mamy Zbawiciela Boga, * Szatan, grzech i śmierć zwalczona, * Przez Chrystusa przytłumiona.

8. Posyła Ducha Świętego, * Aby strzegł serca naszego, * Aby nas cieszył i bronił * I od czarta nas zasłonił.

9. Tak tu swój Kościół buduje, * W niebie zbawienie gotuje; * Znajomość Boga prawego * Jest wierzyć w Syna Bożego.

10. Tę wiarę Duch Święty stwierdza, * W cierpliwości nas utwierdza, * Nadzieję w sercu gruntuje * I miłością nas daruje.

11. Chociaż się nam nie zadłużył, * Przecież co Jezus wysłużył, * To nam Duch Święty daruje, * Każdy dary Jego czuje.

12. Ojciec posłał Syna Swego, * Nam wszystkim nieznajomego; * Sprawa to Ducha Świętego, * Że mamy znajomość Jego.

13. On nam przyniósł w obfitości * Różnych darów z górnej włości, *

Sam nam sprawił dobre mienie * Chrystus przez Wniebowstąpienie.

14. Apostołowie patrzajcie, * Za Nim w niebo spoglądajcie, * Jezus ten, co od was wzięty, * Przyjdzie świat sądzić, Pan święty.

15. Dziękujmyż Panu naszemu, * Cześć, chwałę, oddając Jemu; * Głosy w niebo posyłajmy * I obłoki przenikajmy.

16. Tego czasu wesołego * Chwalmy z serca Pana swego: * Bądź chwała Bogu naszemu, * W Trójcy świętej jedynemu.

17. Bądź chwała Ojcu wieczności, * Ojcu łaski i miłości, * Bądź mu sława, dziękczynienie, * Cześć wieczna i uwielbienie.

18. Jezu Chryste wywyższony, * Bądźże od nas pochwalony; * Władza, moc, Twe królowanie * Niech trwa na wieki, o Panie!

19. Chwała Tobie, Duchu Święty, * Boże wielki, Boże święty, * Niech Cię wielbi człowiek wszelki, * W nigdy nieskończone wieki. * Alle, Alleluja.

130 II.

1. Witaj, witaj dniu święty! * Dziś bowiem Zbawiciel * Nasz do nieba jest wzięty; * Już nasz Odkupiciel * Z Ojcem Swoim króluje, * I nam miejsce gotuje * W królestwie niebieskiem.

2. Dzień to pełen radości * Dla nas uczniów Jego, * Gdyż niebieskie radości * Czekają każdego, * Kto wiernie zachowuje, * Co Chrystus przykazuje, * Ten osiędzie w niebie.

3. Gdzie On jest, my przyjdziemy, * Jeśli według Jego * Nauki żyć będziemy; * Bowiem do wiecznego * Żywota Jego ślady, * Nauki i przykłady * Są drogą i drzwiami.

4. Usilnie więc szukajmy, * Co wzgórę jest tego; * Gdzie Chrystus, to miłujmy, * Nie co znikomego; * A nasze obcowanie, * Póki nam życia stanie, * Niech będzie w niebiesiech.

5. Serca nasze więc wznośmy * Do Chrystusa w niebie, * A pokornie Go prośmy, * By nas wziął do Siebie. *

Żyjmyż w Jego miłości, * Tak w niebieskiej radości * Żyć będziem na wieki.

Pieśni do Ducha Świętego.

I. 131

1. Przybądź Duchu Stworzycielu! * Dusz ludzkich Nauczycielu! * Racz łaską Swoją obdarzyć * Serca, któreś raczył stworzyć.

2. Tyś Pocieszycielem zwany, * Darem Bożym mianowany, * Żywem źródłem i miłością, * Ogniem i duszy światłością.

3. Darów Twoich siedm liczymy, * Palcem Bożym Ciebie zwiemy, * Obietnicąś jest Ojcowską, * Zdobiąc w nas miłość synowską.

4. Racz dać zmysłom dar światłości, * Pomnażaj w sercach miłości, * A krewkość serca naszego * Utwierdź mocą Bóstwa Twego.

5. Odpędź od nas czarta złego, * Użycz pokoju Twojego, * Aby za Twoją obroną * Złe odeszło inną stroną.

6. Pomieść nas w Twojej radości, * Użycz łaski w obfitości, * Oddal niesnaski szkodliwe, * Zjednoczenie daj szczęśliwe.

7. Racz nam Ojca niebieskiego * Dać poznać i Syna Jego, * I Ciebie Ducha Świętego, * Od obu pochodzącego.

8. Bogu Ojcu wszechmocnemu, * Synowi zmartwychwstałemu * I z Duchem Świętym społecznie * Niech brzmi chwała na wiek wiecznie. Amen.

132 II.

1. Zstąp Duchu Przenajświętszy, * Spuść nam jak najgorętszy * Promień Twojej miłości! * Przyjdź o Ojcze ubogich, * Przyjdź Dawco darów drogich, * Przyjdź serdeczna światłości!

2. Wieczny Pocieszycielu, * Drogi nasz przyjacielu, * Słodka nasza ochłodo! * Tyś w pracach odpocznienie, * W upałach ugaszenie, * Miła w smutku swobodo.

3. O najświętsza światłości! * Oświeć serc głębokości * Ludu Twego

wiernego. * Boć bez Twojej dzielności * Nic w ludzkiej nikczemności! * Niemasz nic porządnego.

4. Więc oczyść, co szpetnego, * Skrop, co w nas jest oschłego, * Uzdrów, co niezdrowego, * Skrusz, co zatwardziałego, * Rozgrzej, co oziębłego, * Sprostuj, co jest błędnego.

5. Użycz nam w Cię wierzącym * I w Tobie ufającym * Siedmiu darów światłości. * Pomnóż w cnotach zasługę, * Daj zbawienia wysługę, * Daj zapłatę w wieczności.

Pieśni do Opatrzności Boskiej.

I. 133

1. Ciebie sławimy, Ciebie wielbimy, * Która wszystko silnie urządzasz Przyjemnie, * (Opatrzności Boska!)

2. Tyś nasza sama mocna obrona, * Tyś nasze ufanie, niech się, co chce, stanie.

3. Tyś pocieszeniem jest nieodmiennem, * W każdem utrapieniu gotów k' wspomożeniu.

4. Tyś też ucieczka, gdy co dociska, * Tyś zdrowie w niemocy, * Tyś siła k' pomocy.

5. Rękę w upadku dajesz k' ratunku, * By nie był ku szkodzie nam w żadnej przygodzie.

6. Tyś nasza zbroja nam dla pokoja, * Tyś zboże w chudobie i w każdej potrzebie.

7. Więc oprócz chleba daj pokój z nieba, * Którego na ziemi świat nam dać nie umie.

8. Książąt chrześcijańskich i katolickich, * Spój serca w jedności, byśmy uszli złości.

9. Chowaj bez szkody ziemi narody; * Niech się tylko boją, którzy Cię nie znają.

10. Przywiedź kacerzów do wiary ojców, * Rozmnóż prawy rzymski Kościół katolicki.

11. Grzeszni by wstali, pokutowali, * Już w miłości trwali, więc' nie upadali.

12. Bądź Tobie chwała na wieki trwała, * Od wszego stworzenia przyjmij dziękczynienia.

II.

Kto się w opiekę i t. d. (str. 280).

III. 134

1. Szczęśliwy, kogo Opatrzność Boska * Ma w Swej opiece, niech się nie troska; * W żadnym przypadku ten nie szkoduje, * Kogo Opatrzność Boska piastuje.

2. Nie tak miedziany mur jest bezpieczny, * Ani dyament tak trwale wieczny; * Jak kto przy Bogu łaskawie stoi; * Żadnych się nieszczęść niechaj nie boi.

3. Niechaj się na mnie i świat oburzy, * Niechaj me serce w żalach zanurzy; * Gdy tylko spojrzy niebieskie oko, * Wyjdę z tej toni pewnie wysoko.

4. Izraelowi za sprawą Boga * Sucha wpół morza ściele się droga; * A Faraona wozy i konie * I pyszne wojsko w dnie morskiem tonie.

5. Miecz Dawidowi nie był potrzebny. * W królewskiej zbroi nie tak

chwalebny, * Gdy młode jego Bóg szczęści lata: * Jednym kamykiem zbił Goliata.

6. Samson na siebie się zbierające * Szczęką, nie mieczem płoszy tysiące; * Kto w Bogu ufa i przy Nim stoi, * W największych burzach niech się nie boi.

7. Któż o mizernym pomyślał Jobie, * Kiedy w ubóstwie leżał jak w grobie; * Tu go przyjaciel sam odstępuje, * A nim się wtenczas Bóg opiekuje.

8. Boże opatrzny! w Tobie nadzieje * Nasze składamy, niech nam przyśpieje * Twa pomoc Boska w każdej potrzebie, * Boć nic nie można począć bez Ciebie.

9. Z Ciebie łaknący mają pasterza, Żywisz po kniejach tak wiele zwierza; * Ptastwo z Twej ręki żywności czeka, * Ileż większy wzgląd masz na człowieka.

10. Tyś chorującym jest za lekarza, * Błędnego wiedziesz morzem żeglarza; * Morzem i ziemią ten nie zabłą-

dzi, * Którym Twa Boska Opatrzność rządzi.

11. Tobiasz drogę, Józef więzienie, * Zuzanna cierpi złe osławienie; * Izrael pragnie, lwy Daniela * Straszą, nie było tam przyjaciela.

12. Ale gdy Ciebie, Boże wzywają, * Sławę, ochłodę i wolność mają: * Ty strażą jesteś i przewodnikiem, * Któż to wysłowi ludzkim językiem?

13. Gdy woda w górę Noego wzbiła, * Ręka go Boska tam unosiła, * Mojżesz rzucony w koszu na wody, * I tam najmniejszej nie poniósł szkody.

14. A trzem młodzieńcom tam w Babilonie, * I włosek jeden w ogniach nie płonie; * Z piękniejszą stamtąd wyszli urodą, * Bo im Opatrzność była ochłodą.

15. Niech więc doczesne nadal staranie * Nas nie frasuje, bo w Tobie, Panie, * Wszystkie starania nasze składamy, * Opatrzność Twoją gdy wychwalamy.

Pieśni na Boże Ciało.

135 I.

1. Chwal Syonie Zbawcę twego * Wodza, Pasterza dobrego * Hymnami i pieniami, * Ile zdołasz, chwal Go tyle, * Wart On większej, niż w twej sile * Chwały znaleźć się może.

2. Chwały przedmiot osobliwy * Chleb żywiący i sam żywy * Dzisiaj Kościół podaje, * Co Go Chrystus ów jak wierzy * Po onej świętej wieczerzy * Dwunastu rodzał uczniom.

3. Niechże zabrzmi wdzięczne pienie, * Niech rozkosznie ze serc płynie * Ducha rozweselenie. * Bo dzisiaj dzień uroczysty, * W którym bierze ten stół czysty * Pierwsze ustanowienie.

4. Przy tym stole nasz Król nowy * Stary Zakon Mojżeszowy * Znasza nowym Barankiem. * Przed nowością dawność znika, * Cień się przed prawdą umyka, * Mrok światłem rozpędzony.

5. Co w wieczerzy Chrystus sprawił, * To czynić rozkaz zostawił *

Nam dlą swojej pamiątki. * Rozkazania się trzymamy, * Chleb i wino poświęcamy * Na ofiarę zbawienną.

6. To jest zdanie chrześcijańskie, * Że chleb święty w ciało Pańskie, * Wino zaś w krew się zmienia, * Co pojąć, widzieć z trudnością, * To stwierdzaj wiary żywością, * Wbrew prawom przyrodzenia.

7. Pod różnemi postaciami, * Znaki tylko nie rzeczami, * Ogrom rzeczy tajony: * Ciało karmi, krew napawa, * Cały Chrystus w nich zostawa, * W dwóch postaciach złączony.

8. Od biorących nie skrajany, * Nie zdwojony, nie złamany, * W całości pożywany; * Czy jeden, czy tysiąc bierze, * Ów i tamci w jednej mierze, * A rozchód nieprzebrany.

9. Dzieją dobrym, ladajakim, * Lecz z wynikiem niejednakim: * Życia lub potępienia; * Śmiercią jest złym, dobrym życiem, * Uważ, choć równem zażyciem, * Jak są różne skończenia.

10. A w złamanym Sakramencie * Każda cząstka, wierz to święcie, * Wszystko w sobie zawiera. * Znak się

łamie, a w postaci, * Oznaczony nic nie traci, * Ni istocie ubiera.

11. Otóż chleb anielski żywy! * Podróżnych pokarm prawdziwy, * Wiernym od Boga dany. * Karmi nim Bóg Swoje syny, * Co są bez śmiertelnej winy; * Psom dawać zakazany.

12. W obrazach dawniej wytknięty, * Gdy Izaak miał być zarznięty, * Za rozkazem Jehowy; * Gdy baranka jeść kazano- * I mannę Ojcom zsyłano, * Z nieba pokarm gotowy.

13. Cny pasterzu, chlebie prawy, * Jezusie bądź nam łaskawy, * Wysłuchaj nas żebrzących. * Ty nas paś, Ty nas miej w pieczy, * Ty nam udziel w samej rzeczy, * Dóbr w królestwie żyjących.

14. Któryś jest wszystko mogący, * Tu nas śmiertelnych żywiący, * Posil pielgrzymujących: * Tam nas u Twojego stołu * Współdziedzicami pospołu, * Spraw w niebie królujących.

136. II.

1. Pójdźcie k' wielkiej wieczerzy, * Chrześcijanie w pobożności; * Ten, co

w Chrystusa wierzy, * Niech się przybliża w ufności * Do stołu Pana swego, * Na pokarm duszy jego.

2. Jezusa zmiłowanie * Doznajemy w tej Świętości, * Którą na pożywanie * Dla dusz naszych szczęśliwości * Przy śmierci swej stanowił, * Żeby nas wiecznie zbawił.

3. W pokorze się zbliżajmy, * Chrześcijanie sprawiedliwi! * Zbawienie oglądajmy * W tej Hostyi, w której żywy * Jezus ku nam zstępuje, * Zbawienie nam gotuje.

4. Panie! nie jestem godzien, * Byś wstąpił do serca mego; * Proszę, uczyń mnie godnym, * Spraw we mnie ducha nowego! * Rzeknij słowo miłości, * Zgładzisz me nieprawości.

5. Wstąp w serca nasze, Panie! * Posil nas Twem Ciałem żywem; * Nasyć nasze żądanie, * Pokarmem duszy prawdziwym, * Byśmy nim posileni, * Byli wiecznie zbawieni.

6. Do nóg Twoich padamy, * Chryste Jezu! w pokorności; * Pobłogosław! żądamy, * Dziatki Twoje w po-

bożności; * By zawsze zachowały, * Co dzisiaj ślubowały.

(Śpiewać można także przed i podczas Komunii św.)

137 III.

1. Poklęknij na kolana, * O duszo Bogu wierna, * Bo się tobie pokazuje * Miłość niezmierna.

2. Spojrzyj na Boga twego, * Tu tobie przytomnego, * Błagaj Go sercem skruszonem * O miłość Jego.

3. Bądźże od nas uczczony, * Pochwalon. uwielbiony, * Jezu Chryste nasz najmilszy, * Tu wystawiony!

4. Pragnęli z dawna Ciebie * Z nieba Anielski chlebie! * I królowie i Prorocy, * Oglądać Ciebie.

5. Jednak nie doczekali * Tego, co pożądali, * Teraześmy się grzesznicy, * Godnymi stali.

6. Na Stwórcę Boga swego, * Poglądać prawdziwego * W przenajświętszym Sakramencie * Utajonego.

7. Pokarm ten najgodniejszy * Zażywa najzacniejszy * Ciało i krew

przenajświętszą * Równie najmniejszy.

8. Ten, co ten świat zbudował, * Firmament ufundował, * Jeszcze większy cud pokazał, * Gdy się darował.

9. Z Aniołami w równości, * Z tej Jego przytomności * Cieszyć się wszyscy możemy * Z takiej godności.

10. Jest źródłem żywej wody, * Tu dla naszej ochłody, * Który rządzi, błogosławi * Nasze zagrody.

11. Nie braknie źródła tego, * Nigdy nieprzebranego, * Który mamy z Krwi i Ciała * Jezusowego.

12. Źli i dobrzy brać mogą, * Z tego źródła żyć mogą, * Jednak pójdą do wieczności * Nie jedną drogą.

13. Co godnie zażywają, * Zbawienie przez to mają, * Co niegodnie, potępieni * Sami się stają.

14. Jezusie, dodaj mocy, * Broń nas od złej niemocy, * O to Cię prosimy wszyscy, * We dnie i w nocy.

15. Dodaj nam Twej miłości, * I udziel obfitości, * Dodaj chleba potrzebnego * Nam z wysokości.

16. Niech tym chlebem wzmocnieni, * Pokarmem zasileni * W drogę wieczności zostaniem, * Potem zbawieni.

17. Byśmy mogli w radości, * Na Cię patrzeć w wieczności, * Śpiewać: Święty! Święty! Święty! * Na wysokości.

138

IV.

1. Twoja cześć, chwała, nasz wieczny Panie! * Na wieczne czasy niech nie ustanie.

2. Tobie dziś dajem z gronem tych ludzi, * Pokłon i pienie, my Twoi słudzy.

3. Dziękując wielce Twej wielmożności * Za ten dar zacny Twej wszechmocności.

4. Żeś się darował nam nic niegodnym * W tym Sakramencie nam tu przytomnym.

5. Ciało Twe święte, co krzyżowali, * I krew najświętszą, którą przelali.

6. Dałeś się potem z wielkiej miłości * Na męki srogie bez wszej litości.

7. Wstępując potem do chwały wiecznej, * Zostawiłeś nam ten to dar zacny.

8. Tobie my, Boże, teraz śpiewamy, * Przed Twą światłością nizko padamy.

9. Użycz nam łaski, wszechmocny Boże, * Bez Twej pomocy człek nic nie może.

Pieśni na cześć Najśw. Maryi Panny.

139 I.

1. Bądź pozdrowiona, o Maryo! * Nieba Królowo, Alleluja! (Cherubini śpiewajcie, * Serafini cześć dajcie: * Zdrowaś, zdrowaś, zdrowaś Maryo!)

2. Tyś łaski pełna, o Maryo! * Pan zawsze z Tobą, Alleluja!

3. Błogosławionaś, o Maryo! * Między niewiasty, Alleluja!

4. I błogi owoc, o Maryo! * Żywota Twego, Alleluja!

5. Módl się za nami, o Maryo! * Teraz i w śmierci, Alleluja!

6. Byśmy Cię w niebie, o Maryo! * Wiecznie chwalili, Alleluja!

II. 140

1. Chwalcie łąki umajone, * Góry, doliny zielone; * Chwalcie cieniste gaiki, * Źródła i kręte strumyki.

2. Co igra z morza falami, * W powietrzu buja skrzydłami, * Chwalcie z nami Panią świata, * Jej dłoń wasza wieniec splata.

3. Ona dzieł Boskich koroną, * Nad Anioły wywyższoną; * Choć jest Panią nieba, ziemi, * Nie gardzi dary naszymi.

4. Wdzięcznem strumyki mruczeniem, * Ptaszęta słodkiem kwileniem; * I co czuje, i co żyje, * Niech z nami sławi Maryę!

III. 141

1. Gdyśmy przyszli do kościoła, Królowo! * Przed cudowny obraz Twój, o Królowo! * (Maryo, Maryo, o Maryo, Królowo!)

2. A gdy tak grzeszników wiele, Królowo! * Łask dostało u Jezusa, Królowo!

3. Tak Ci teraz śpiewać chcemy, Królowo! * Pozdrawiamy i uczcimy, Królowo!

4. Matko niebieskiego Pana, Królowo! * Ślicznaś i niepokalana, Królowo!

5. Płynie przez Cię miłość Boga, Królowo! * Jako z morza w ziemię woda, Królowo!

6. Wszystkie skarby, co są w niebie, Królowo! * Bóg oddał, Panno, dla Ciebie, Królowo!

7. Jak bogata z słońca szata, Królowo! * Z gwiazd korona upleciona, Królowo!

8. Miesiąc swe ogniste rogi, Królowo! * Skłonił pod Twe święte nogi, Królowo!

9. Gwiazdy wszystkie asystują, Królowo! * Bo Królowę w niebie czują, Królowo!

10. Pozdrowionaś pomocniczko, Królowo! * I smutnych pocieszycielko, Królowo!

11. Nasza nadziejo radości, Królowo! * Nasz żywocie i słodkości, Królowo!

12. My płaczemy i wołamy, Królowo! * Ubogie dzieci Ewine, Królowo!

13. Tyś jest naszą pośredniczką, Królowo! * Oraz i Orędowniczką, Królowo!

14. Wysłuchaj wzdychania nasze, Królowo! * I proś też za grzechy nasze, Królowo!

15. Nakłoń serca do pokuty, Królowo! * Syn Twój niech da pokój święty, Królowo!

16. Lub gdy wcale nie przepuści, Królowo! * Niech nas jednak nie opuści, Królowo!

17. Przyjdź k' nam w ostatnią godzinę, Królowo! * Przynieś nam dobrą nowinę, Królowo!

18. Przez Twą pobożną przyczynę, Królowo! * Niech nam Bóg odpuści winę, Królowo!

19. Uproś pokój, Panno święta, Królowo! * Boś bez zmazy jest poczęta, Królowo!

20. Ze Stróżem Aniołem przyjdźże, Królowo! * I duszę do nieba weźmiże, Królowo!

21. Bądź pochwalon, Jezu Chryste, Królowo! * Przez Serce Matki Twej czyste, Królowo!

22. Dziękujemy za te dary, Królowo! * Które wylewasz bez miary, Królowo! * Maryo, Maryo, o Maryo, Królowo!

142

IV.

1. Kto się w opiekę odda Pannie świętej, * Niech ma ufanie w potrzebie zaczętej. * Śmiele zawoła: Obroń mnie Marya! * Wnet straszna trwoga przez Jej pomoc mija.

2. Dla ciebie ona wszystkie sidła zetrze, * I zaraźliwe odwróci powietrze, * W cieniu Swych skrzydeł zachowa cię wiecznie, * W bractwie Maryi chronisz się bezpiecznie.

3. Wojska w twych oczach niezliczone padną, * Dziwnem zrządzeniem miecz cię ujdzie snadno, * Gdy dekret grzesznych wyjdzie sprawiedliwy, * Sługo Maryi! zostaniesz szczęśliwy.

4. Iżeś rzekł Pannie: Tyś nadzieja moja, * Tyś Matko Boska, dawczyni pokoja; * Nie dostąpi cię żadna zła przygoda, * Ani się znajdzie w domu twoim szkoda.

5. Będąc anielską Królową na niebie, * Każe Orszakom, aby zawsze ciebie * Na rękach swoich, nosząc, piastowali, * Najmniejszej krzywdy czynić ci nie dali.

6. Będziesz miał w ręku węże i gadziny, * Przecię te każdej zwyciężysz godziny, * I lwa osiodłasz, smoka wędzidłami, * Szatana zetrzesz własnemi nogami.

7. Słuchaj, coć mówi Marya z litości: * Kto Mi rad służy z szczerej uprzejmości, * Biorę za syna, i w każdym przypadku * Dozna Mnie Matką i w życia ostatku.

8. Głos jego u mnie nie będzie wzgardzony, * Bo i przy śmierci dozna Mej obrony; * Niech pewien będzie niebieskiej radości, * Przeze Mnie przyjdzie do tej szczęśliwości.

143 V.

(W dzień Najśł. Imienia Najśw. Maryi P.)

1. Maryo! Maryo! nad słońce jaśniejsza, * Nad miesiąc piękniejsza, * Nad perły zacniejsza, Maryo! * Bądźże pozdrowione * Twe przesłodkie Imię * W niebie i na ziemi, Maryo!

2. Maryo! Maryo! u Boga wiecznego, * Ojca, Syna Twego * Proś czasu każdego, Maryo; * Niech nas nie opuści * W nędzy i ciężkości * Dla Swojej miłości, Maryo!

3. Maryo, Maryo! proś Jezusa Syna, * By nam nasza wina * Była odpuszczona, Maryo! * Żalu za swe grzechy * I prawdziwej skruchy * Wyproś każdej duszy, Maryo!

4. Maryo, Maryo! proś Ducha Świętego, * Niech udzieli Swego * Światła niebieskiego, Maryo! * Przeciw wszej chytrości * Piekła i ciemności * Pomagaj z miłości, Maryo!

5. Maryo, Maryo! łaski Bożej pełna, * Niech zawsze spokojna * Jest nasza ojczyzna, Maryo! * Głód, ognie

i wojny * Oddal, a czas hojny * Wyproś za Twe syny, Maryo!

6. Maryo, Maryo! a gdy słabnie życie, * Wtenczas mianowicie * Zasłoń, broń obficie, Maryo! * Daj wiary wzmocnienie, * Błędnym oświecenie, * Grzesznym nawrócenie, Maryo!

7. Maryo, Maryo! gdy konać będziemy, * Niech Cię przy nas mamy, * W niebie zobaczymy, Maryo! * Niech w onej godzinie * I z serc i z ust płynie: * Jezu, ach mój Jezus, Maryo!

VI. 144

(Można śpiewać po pogrzebie przed błogosławieństwem.)

1. Maryo, czysta Dziewico, * Wierna Boga służebnico, * Matko błogosławiona! * Któraś Chrystusa powiła, * Piersiami Swemi karmiła, * Bądź od nas pozdrowiona.

2. Obróć oczy miłosierne * Na braci i siostry wierne * W czyścu pokutujące. * Przyczyń się, Matko litości, * Niech odziedziczą radości * W niebie nieustające.

3. Proś też za nami grzesznymi * Na świecie tu żyjącymi * O grzechów odpuszczenie. * Gdy przyjdzie śmierci godzina, * Zjednaj nam u Twego Syna * Lekkie w Bogu zaśnienie.

145 VII.

1. Marya obrona * Jest moja jedyna, Marya! * Nie będę się lękać, * Gdy przy mnie będzie stać, * Ach Jezus, Marya!

2. Bym był i na morzu * W największem przestworzu, Marya! * Ona Gwiazda morska, * Czuła Matka Boska, * Ach Jezus, Marya!

3. Bym był i na górach, * W największych pustyniach, Marya! * I tam mnie zastawa, * Pomocy dodawa, * Jezus i Marya!

4. Niech są miliony * Nieprzyjaciół przy mnie, Marya! * Ona mnie obroni, * Bo jest mocna Pani, * Ach Jezus, Marya!

5. Bym był i w niemocy, * Przyspieszy k' pomocy, Marya! * Kościół

o Niej mówi, * Że jest chorych zdrowie, * Ach Jezus, Marya!

6. Bym pozbył i wzroku, * Nie widział ni znaku, Marya! * Wzrok mi się nawróci * Z Twej, Matko, dobroci, * Ach Jezus, Marya!

7. Niechbym i niemym był, * Też i słuchu pozbył, Marya! * Język rozwięzuje * A słuch naprawuje, * Ach Jezus, Marya!

8. I czarty wyrzuca * Ta nieba Dziewica, Marya! * Swych wiernych obrania, * Swym płaszczem zasłania, * Ach Jezus, Marya!

9. Broń Matko Twe dziatki, * Pomnij Twej czeladki, Marya; * Nie puszczaj od Siebie, * Aż cię ujrzy w niebie, * Ach Jezus, Marya!

10. Z tego dołu płaczu * Do Twego pałacu, Marya! * Że przyjdę koniecznie, * Ufam w Cię serdecznie, * Ach Jezus, Marya!

11. Bądź Bogu cześć, chwała, * Na wiek wieków trwała, Marya! * I Tobie Mateczko, * Nas grzesznych ucieczko, * Ach Jezus, Marya!

12. Przyczyniaj się za nas * Teraz i w każdy czas, Marya! * U Synaczka Swego, * Jezusa miłego, * Ach Jezus, Marya!

13. Aż się tam dostanę, * Gdzieś Ty z Chrystem Panem, Marya! * Do radości wiecznej, * Do chwały niebieskiej, * Ach Jezus, Marya!

146

VIII.

1. Nie opuszczaj nas, nie opuszczaj nas, * Matko nie opuszczaj nas! * Matko pociesz, bo płaczemy, * Matko prowadź, bo giniemy, * Ucz nas kochać choć w cierpieniu, * Ucz nas cierpieć, lecz w milczeniu. * Nie opuszczaj nas i t. d.

2. Cóż dziwnego, że łzy płyną, * Gdyż to życie łez dolina; * Dusza smutkiem zamroczona, * Pod ciężarem krzyża kona. * Nie opuszczaj nas i t. d.

3. Wyjednało Twe wstawienie * Niejednemu już zbawienie; * Kto swą ufność w Tobie złożył, * Nowem łaski życiem ożył. * Nie opuszczaj nas i t. d.

4. I dlatego Twoje Imię * W sercach naszych nie zadrzemie; * Będziem wołać, błagać, prosić, * Wszędzie, zawsze cześć Twą głosić. * Nie opuszczaj nas i t. d.

5. I w sieroctwie, opuszczeniu, * I w tęskności i cierpieniu * I w ubóstwie i chorobie, * Zawsze będziem ufać Tobie. * Nie opuszczaj nas i t. d.

6. Pójdziem chętnie drogą krzyża, * Bo nas krzyż do Ciebie zbliża; * Bo nas krzyż dziś nie przestrasza, * Bo nadzieja w krzyżu nasza. * Nie opuszczaj nas i t. d.

7. Tak pod krzyżem będziem stali, * Z Tobą krwawą łzą płakali; * Boś Ty Matką nam została, * Gdyś pod krzyża drzewem stała. * Nie opuszczaj nas i t. d.

IX. 147

1. Nie płacz już dziecino, choć cię pali ból, * Marya twą Matką, pod płaszcz Jej się tul, * Ona cię uzdrowi, wszystkie rany twe, * Nie płaczże dziecino, nie płaczże już, nie. * Nie, nie,

nie, nie, bo Matka twa * Zawsze dla Swych dzieci czułe serce ma.

2. Pewnie cię przyciska ciężar twoich win, * Biegnij więc do Matki jako dobry syn, * Nie próżno ucieczką grzeszników się zwie. * Nie płaczże dziecino, nie płaczże już, nie, * Nie, nie i t. d.

3. Może cię odepchnął ten niewdzięczny świat, * Wróć się do Maryi a nie doznasz strat. * Marya wyleje na cię skarby Swe, * Nie płaczże dziecino, nie płaczże już, nie. * Nie, nie i t. d.

4. Czasem cię nawiedzi chorobą Bóg Pan; * Na łożu boleści i wśród twoich ran * Ufajże swej Matce, nie gniewaj się, nie: * Nie płaczże dziecino, nie płaczże już, nie. * Nie, nie i t. d.

5. Czegóż się me serce jeszcze lękać masz? * I śmierci się nie bój, gdy mnie się w moc dasz, * Ja cię ukołyszę w twym ostatnim śnie, * Nie płaczże dziecino, nie płaczże już, nie, * Nie. nie i t. d.

6. Widzisz mię dziecino, na cóż płakać ci? * Lepiej oddać serce wraz

z boleścią mi. * Ja będę tu z tobą, choć na morza dnie, * A ty mi już nie płacz, droga duszo, nie. * Nie, nie i t. d.

7. Ja ciebie zaniosę, gdzie Ja mieszkam tam, * Tam niema już cierpień, tam, gdzie Bóg jest sam. * Tam się będziesz cieszyć, żeś kochała Mnie, * Nie płaczże dziecino, nie płaczże już, nie. * Nie, nie i t. d.

X. 148

1. O, której berła ląd i morze słucha, * Jedyna moja po Bogu otucha, * O Gwiazdo morska, o święta Dziewico, * Nadziei moich niebieska kotwico!

2. Ciebie na pomoc błędny żeglarz wzywam: * Spojrzyj, po jakiem strasznem morzu pływam! * Jedni rozbici na dnie morskiem giną, * Drudzy do Ciebie po ratunek płyną.

3. Szczęśliwi, którzy ominęli skały, * A przepłynąwszy pełne zdrady wały, * Na brzeg bezpieczny życie swe unoszą, * I padłszy na twarz, pomoc Twoją głoszą.

4. Noc mnie obeszła, biją zewsząd trwogi, * Już nie wiem, jakiej mam się trzymać drogi; * Lecz gdy Twe spuścisz na mą łódź promienie, * Świecić mi będą same nocne cienie.

5. O jakaż ufność w mem sercu się rodzi, * Że Cię zwać Matką, zwać się synem godzi; * Na srogich gniewach fal morskich popłynę, * Pewien Twej łaski, wśród burzy nie zginę.

149

XI.

1. O Maryo, Matko Boga! * Tyś nadzieja moja droga; * Przed Twym tronem nizko padam, * Hołd powinny Tobie składam. * (O Maryo! błagaj Syna, * Grzesznych nadziejo jedyna, Maryo, Maryo, błagaj Syna Swego!)

2. Sług Twych wiernych usta głoszą, * Serca się nasze unoszą, * Gdy Cię Matką być uznają, * Bo wszystko przez Ciebie mają.

3. Jam jest grzesznik wielce srogi, * A w łaskę Boską ubogi, * Twych darów otwórz skarbnicę, * Niechaj się nimi nasycę.

4. Tyś jest Matką, więc Ci składam * Ciało, zmysły i czem władam; * Przyjmij serce w podarunku, * A pociesz mnie w mym frasunku.

5. Zabłąkany syn nie zginie, * Ni szczęścia swojego minie, * Gdy tylko do swego łona * Przyjmie go Twoja obrona.

6. Choćby matka dzieciom miła * Z pamięci ich wypuściła; * Ty wspierasz nasz niedostatek, * Przewyższasz miłość wszech matek.

7. Zamień w radość i mój smutek, * Daj już prośbie mojej skutek; * Bo póki się nie rozkruszę * W proch, od nóg Twych się nie ruszę.

8. Gdy termin życia nadejdzie, * A śmierć się już zbliżać będzie, * Wtenczas miej o mnie staranie, * Oddal ode mnie lękanie.

9. Gdy na mnie uderzą mdłości, * Straszne śmiertelne słabości, * Ratuj mnie w takim momencie, * Trwogi ostatniej odmęcie.

10. Gdy zaś zawrę me powieki * Na niepoliczone wieki, * Otwórz mi

niebieskie wrota * Do szczęśliwego żywota.

XII.

1. O Maryo, Twoja chwała po świecie słynie, * Tobie wszędzie cześć zabrzmiała i słodkie pienie! * Bo nim Bóg rozsiał po niebie * Mnóstwo gwiazd, wyznaczył Ciebie * Boga-Rodzicą.

2. Słońce Cię zdobi na tronie jako Królową, * A dwanaście gwiazd w koronie nad Twoją głową; * Księżyc swe ogniste rogi * Skłonił pod Twe święte nogi, * Hołdując Tobie.

3. Co matka Ewa straciła nieposłuszeństwem, * Tyś nam znowu przywróciła Twem macierzyństwem; * Tyś skruszyła łeb smokowi, * Byś zjednała człowiekowi * Wieczne zbawienie.

4. Panną i Matką w czystości żyłaś na ziemi, * Teraz żyjesz we wieczności między Świętymi; * Tam Ci hołdują Niebianie, * Tu Cię czczą nędzni ziemianie * Jako Królową.

5. Tam jesteś panien ozdobą, ich klejnot drogi, * Aniele ścielą przed Tobą wspaniałe progi; * A jak na niebie królujesz, * Tak i nad nami panujesz, * My Ci służymy.

6. Atoli niebo i ziemia i wszystko zgoła * Wychwalić Twego Imienia słusznie nie zdoła; * Zawsze pozostaną długi, * Bo wypłacić Twe zasługi * Nikt nie potrafi.

7. Ale starać się będziemy wszyscy społecznie, * Dopóki tu żyć będziemy, byśmy statecznie * Twoich cnót naśladowali * I ku Tobie się dostali * Po zgonie naszym.

XIII. 151

1. O najświętsza Matko Boża, * Jesteś piękna jako róża, * (O Maryo wsławiona! * Bądź od nas pozdrowiona! * O Maryo wsławiona! * Tyś jest nasza obrona!)

2. O Maryo! śliczny kwiecie, * Jak lilia z różą w lecie!

3. Proś za nami Syna Twego, * Jezusa, Zbawcę naszego.

4. Witaj, jasna Gwiazdo morska, * Z której wyszło Słońce Bóstwa.

5. Tyś jest jako kwiat różany, * W czerwoną szatę przybrany.

6. Ślicznaś, piękna i nadobna, * W pełni księżycu podobna.

7. W słoneczną szatę przybrana, * Korona z gwiazd haftowana.

8. Księżyc swe ogniste rogi * Skłonił pod Twe święte nogi.

9. Piękniejszaś jako lilia, * Woniejszaś jak konwalia.

10. Maryo, zapach wonności, * Racz posilać nasze mdłości.

11. Balsamie hojnie płynący, * Dusz ludzkich rany leczący.

12. Ty wszystkim zdrowia dodajesz, * Czynić dobrze nie przestajesz.

13. Kto Twej opiece poddany, * Zdrowo będzie zachowany.

14. Ja się też garnę do Ciebie, * Nie oddalaj mnie od Siebie.

15. I w każdym moim frasunku * Dodaj mi Twego ratunku.

16. Jezus Chrystus, Syn Twój w niebie, * Wszystko uczyni dla Ciebie.

19. Wszystkiego dokazać możesz, * Najgrzeszniejszego wspomożesz.

18. A gdy wspomagasz każdego, * Wspomóż też i mnie grzesznego.

19. Proś za nami Syna Twego, * Proś o zbawienie każdego.

20. O Maryo, Matko Boża, * Bądź z Twej łaski nam za stróża.

21. Gdy dzień będzie ostateczny, * Wyproś Panno żywot wieczny.

22. O Panno czcią ozdobiona, * Nad niebiosa wywyższona!

23. Co Ewa smutna straciła, * Tyś nam Swym płodem wróciła.

24. Dla człowieka straconego, * Tyś oknem domu wiecznego.

25. Tyś furtą Króla zacnego, * Tyś braną świata jasnego.

26. Niechaj narody śpiewają, * Iż przez Pannę żywot mają.

27. Maryo, Matko miłości! * Matko przedziwnej litości!

28. Broń nas od czarta srogiego, * Przyjmij w dzień zejścia naszego.

29. Bądź chwała Panu naszemu, * Z Dziewicy narodzonemu;

30. Ojcu, Duchowi Świętemu. * Wiekuistej czci godnemu.

31. Uproś grzechów odpuszczenie, * Po śmierci duszy zbawienie.

152 XIV.

1. O! prowadź przez bałwany * Okręt żywota nasz, * Ty, która nieprzebrany * Zdrój łaski w sercu masz; * Gdy niebo się zachmurzy, * Świeć łaską pośród burzy, * Maryo, Maryo, o Maryo, broń!

2. O Panno nad pannami, * Gwiazdą Cię pociech zwią, * O! zapalże nad nami * Miłości gwiazdę Swą! * Gdy płyniem na bezdroża, * Świeć łaską, Gwiazdo morza, * Maryo, Maryo, o Maryo, broń!

3. Spójrz na nas, Matko Boga, * Rzuconych w życia toń, * Z ócz naszych ginie droga, * Podaj nam Swoją dłoń! * Gdy szatan w toń nas zwodzi, * Bądź gwiazdą naszej łodzi, * Maryo, Maryo, o Maryo, broń!

4. A kiedy dopłynieiny * Już do wieczności bram, * Spraw, niech się

dostaniemy * Gdzie Bóg króluje sam. * Po życia ciężkim znoju * Niech spoczniemy w pokoju. * Maryo! Maryo! o Maryo, broń!

XV. 153

1. O! Ty Najświętsza, * Najpobożniejsza, * Słodka Panno Maryo! * Matko kochana, * Niepokalana, * Módl się, módl się za nami!

2. Tyś pocieszeniem * I wspomożeniem, * Matko Panno Maryo! * Spełnij życzenie, * Daj powodzenie, * Módl się, módl się za nami!

3. Grzechem skażonych, * Żalem skruszonych * Ratuj nas, o Maryo! * Znieś udręczenia, * Zbaw od cierpienia, * Módl się, módl się za nami!

4. Panno zlituj się, * Matko zmiłuj się, * Wysłuchaj nas, Maryo! * Tyś pociech panią, * Błędnych przystanią; * Módl się, módl się za nami!

5. Twoje radości, * Twoje żałości * Niech nas zbawią, Maryo! * K' Tobie wzdychamy, * Płacząc, wołamy: * Módl się, módl się za nami! Amen.

XVI.

154

1. Po tysiąckroć pozdrawiamy Ciebie, * O Maryo, Matko Jezusa! * Tyś ozdobniejsza nad wszystko w niebie, * Ciebie wielbi anielska rzesza, * W pierwszej po Bogu stoisz ozdobie, * Najpierwsza chwała należy Tobie, * I Święci ją Tobie oddają, * Za Królową Cię swą uznają.

2. Błagaj za nami Twojego Syna, * Najpokorniej tego żądamy, * Tyś jest Orędowniczka jedyna, * W Tobie ufność po Bogu mamy. * Chwałośpiewem pragniem wielbić Ciebie, * Imię Twe chwalić jak Święci w niebie, * Boś po Bogu najszlachetniejsza, * Tobieć należy chwała pierwsza.

3. Już Stwórca świata, ziemi i nieba * Za Swe mieszkanie wybrał Ciebie; * Gdy odkupu ludom było trzeba, * W Twe czyste łono złożył Siebie * Jezus Chrystus, Syn Boga żywego, * I z miłości Ojca przedwiecznego * Gorzką za ludzi podjął mękę, * By im przeklętym podał rękę.

4. Tyś na Syonie jest osadzona, * W górne krainy jesteś wzięta, * Boś dziwnie na świat była zrodzona, * Bez zmazy grzechowej poczęta, * A teraz używasz szczęśliwości, * Którać zgotowana od wieczności, * Przez Ojca i Syna Twojego, * Jezusa i Ducha Świętego.

5. U Twego, Pani, klękamy tronu, * Boś jako cedr jest wywyższona, * Jak palma w Kades, cypres z Syonu, * W ozdoby nieba uwieńczona, * Ty jak wiosenna róża zakwitasz, * Jak poranna gwiazda nam zawitasz, * Miła jak zdrój szumiącej wody, * Niebiańskiej jesteś urody.

6. Tyś jest lilią najozdobniejszą, * Kwiatem balsamu uzdrowienia, * Wonią jaśminową najwdzięczniejszą, * Tyś także wybrane naczynie; * Tyś nad słońce i księżyc jaśniejsza, * Pani nad Niebiany ozdobniejsza: * Tyś jest pewną bramą niebieską, * Możną Królową Archanielską.

7. Zdrowaś Pani, Królowo Najświętsza! * Tyś jest Matką nienaruszoną, * Świątynio Trójcy najdostoj-

niejsza, * Już od wieczności wyzwolona: * Mądra Panno, Córko Boga zacna, * Tęczo w obłokach smutnym przezacna, * Wzniesiony tronie Salomona, * Przecudne Runo Gedeona!

8. Wreszcie któż chwałę Twoją określi? * Kto szczęściu oznaczy granicę? * Na które Cię Ojciec z Synem wznieśli, * Gdy posadzili na prawicę. * Słowem, by świata wszelkie stworzenie * Chciało wysławić Twe uwielbienie, * Toby to wszystko niczem było, * Raczejby chwałę Twą zmniejszyło.

9. Zawitaj więc w Panieńskiej czystości, * Czystsza niźli Anioły w niebie, * Boga Rodzicielko od wieczności! * My w uniżeniu chwalim Ciebie. * Panno mądra, Domie Bogu miły! * Daj cierpliwości, udziel i siły! * Aby szatańskie zgwałcić mocy, * Daj nam łaski, udziel pomocy.

10. Przy Twoim tu dziś, o Matko, tronie * Prośby nasze szczerze składamy, * Racz nas wszystkich trzymać w Swej obronie, * Do łaski Twej się uciekamy: * W nędzy, w smutku, w troskach, w utrapieniu, * Pospiesz

łaskawie ku pocieszeniu, * By cierpienia i złe przygody * W szczęścia się zmieniły swobody.

11. Uproś wiarę, miłość i nadzieję, * Stałość w cnocie, w dobrem wytrwanie, * By, gdy śmierć ziarno zguby zasieje, * Mieliśmy szczęśliwe skonanie. * Gdy zaś przyjdzie stanąć przed Sędziego, * Dać rachunek z życia doczesnego, * Raczyłaś się za nami wstawić * I od wiecznej zguby wybawić.

XVII. 155

1. Serdeczna Matko! Opiekunko ludzi, * Niech Cię płacz sierot do litości wzbudzi, * Wygnańcy Ewy, do Ciebie wołamy, * Zmiłuj się, zmiłuj, niech się nie tułamy.

2. Do kogóż mamy wzdychać, nędzne dziatki, * Tylko do Ciebie, ukochanej Matki; * U której Serce otwarte każdemu, * A osobliwie nędzą strapionemu.

3. Zasłużyliśmy, to prawda, przez złości, * By nas Bóg karał rózgą surowości: * Lecz kiedy Ojciec rozgnie-

wany siecze, * Szczęśliwy, kto się do Matki uciecze.

4. Ty masz po Sobie i Ojca i Syna, * Snadnie Go Twoja przejedna przyczyna: * Pokazawszy Mu piersi i wnętrzności, * Łatwo go skłonisz, Matko łaskawości.

5. Dla Twego Serca wszystko Bóg uczyni: * Daruje plagi, choć człowiek zawini: * Jak Cię cna Matko nie kochać serdecznie, * Gdy się skryć możem pod Twój płaszcz bezpiecznie?

6. Ratuj nas, ratuj, Matko ukochana, * Zagniewanego gdy obaczysz Pana: * Mieczem zranione pokazuj Mu Serce, * Gdy Syna na krzyż wbijali morderce.

7. Dla tych boleści, któreś wycierpiała, * Kiedyś pod krzyżem Syna Twego stała; * Bóg nam daruje, byśmy nie cierpieli, * Cośmy wytrzymać za złość naszą mieli.

8. A gdy ujdziemy tak gniewu jak chłosty, * Pokaż nam Matko, tór do nieba prosty: * Niechaj to Serce, z którego opieki * Dotąd żyjemy, kochamy na wieki.

XVIII. 156

1. Ślicznaś, prześliczna, Panno Marya! * A nam grzesznikom zawsze łaskawa * (Ślicznaś, prześliczna, Panno Marya! * A nam grzesznikom zawsze łaskawa).

2. Poczęłaś Chrysta z Ducha Świętego, * Syna Twojego ukochanego

3. Proś za nas Syna, Panno Marya! * Tyś nasza Matka, Patronka miła!

4. Naśladujący Cię nie pochybi, * Kto Cię się trzyma, ten nie pobłądzi.

5. W każdym momencie, co w życiu mija, * Zwłaszcza przy śmierci wołaj: Marya!

6. Imię Maryi zamiłuj sobie, * Gdy się śmierć zbliży, pomoże tobie.

XIX. 157

1. Tysiąckroć bądź pozdrowiona, Królowo! * Milionkroć uwielbiona, Królowo! * (Maryo, Maryo, o Maryo, Królowo!)

2. Do Ciebie się uciekamy, Królowo! * Pomocy Twojej żądamy, Królowo!

3. Żadnego nie chcesz opuścić, Królowo! * Kto Cię chce powinnie uczcić, Królowo!

4. Garną się słabej postaci, Królowo! * Głusi, niemi, trędowaci, Królowo!

5. Wszyscy ulgę lub pociechę, Królowo! * Twej przyczyny biorą cechę, Królowo!

6. My grzeszni Ciebie wzywamy, Królowo! * Miłości Twojej żądamy, Królowo!

7. Posilaj pokutujących, Królowo! * Nas do Ciebie wołających, Królowo!

8. Nie dopuszczaj na nas gradu, Królowo! * Moru, wojny, broń od głodu, Królowo!

9. Uproś nam u Syna Twego, Królowo! * Odpuszczenia wszego złego, Królowo!

10. Aby nasze nieprawości, Królowo! * Zmazane były z litości, Królowo!

11. Uproś stałość w przedsięwzięciach, Królowo! * I wytrwanie w dobrych chęciach, Królowo!

12. Niech Bogu wiernie służymy, Królowo! * Niech Ciebie godnie wielbimy, Królowo!

13. Niech Boga wiecznie chwalimy, Królowo! * Tobie cześć, dzięki czynimy, Królowo!

XX. 158

1. Witaj święta i poczęta niepokalanie! * Maryo, śliczna lilio, nasze kochanie, * Witaj czysta Panienko, * Najjaśniejsza Jutrzenko, * Witaj Święta, w niebo wzięta, * Niepokalana.

2. Wwą pięknością, niewinnością w niebie górujesz, * W dostojeństwie i panieństwie wszystkim celujesz; * W pierwszym, Panno, momencie * Święte Twoje poczęcie, * Jaśniejące jako słońce * Niepokalane.

3. Sam Bóg święty z Ciebie wzięty dla tej przyczyny, * Żeś się stała i została zawsze bez winy; * Tvś przed wieki przejrzana, * I za Matkę wy-

brana * Jezusowi Chrystusowi, * Niepokalana.

4. Twoje państwo i poddaństwo świat, nieba Pani! * Cesarzowie i królowie, Twoi poddani. * Dla Twojej niewinności * Dał Ci Bóg w Swej hojności, * Żeś poczęta, zaraz Święta * Niepokalana.

5. Monarchowie w złotogłowie nie tak jaśnieją, * Bo przy świętem Poczęciu Twem zaraz blednieją: * Tyś nad słońce jaśniejsza * I nad gwiazdy śliczniejsza, * Jako zorze w swojej porze * Niepokalana.

6. Sami Święci w niebo wzięci nie wyrównają * Twej piękności i czystości, którąć przyznają! * Wszyscy Ci się dziwują, * Niewinność Twą szanują, * Żeś tak Święta, z Anny wzięta, * Niepokalana.

7. I świat cały, choć zuchwały, * Twoje poczęcie * Niepokalane wysławia w pierwszym momencie; * Wszystkie razem stworzenia * Wyznają bez wątpienia, * Żeś jest droga Matka Boga, * Niepokalana.

8. Więc Cię sławiąc, błogosławiąc, Panno, prosimy: * Niech czystymi, niewinnymi, zawsze będziemy, * Za to życie dajemy, * I mocno wyznajemy: * Żeś jest Święta i poczęta * Niepokalana.

XXI. 159

1. Witaj, Królowo nieba i Matko litości! * Witaj, nadziejo nasza w smutku i żałości.

2. K' Tobie wygnani Ewy wołamy synowie, * K' Tobie wzdychamy, płacząc z padołu więźniowie.

3. Orędowniczko nasza, racz Swe litościwe * Oczy spuścić na nasze serca żałośliwe.

4. I owoc błogosławion żywota Twojego * Racz pokazać po zejściu z świata mizernego.

5. O łaskawa! łagodna! o święta Maryo! * Niechaj wszyscy zbawieni będą grzeszni i ja.

6. O Jezu! niech po śmierci Ciebie oglądamy, * O Maryo! uproś nam, czego pożądamy.

160 XXII.

1. Zawitaj, Matko Różańca świętego! * Przybytku Boga w Trójcy jedynego; * Ucieczko naszą w życiu i w wieczności, * Cedrze czystości.

2. Najozdobniejsza Różo ogrodowa, * Najprzyjemniejsza Różdżko Aaronowa, * Wonność balsamu, balsam przechodząca, * Matko kochająca.

3. Za nic jest wszystko, co wpada do oczy, * Gdyż ani ciała, ni duszy uleczy. * Wsze życia zdrowie daje nam Królowa, * Matka Różańcowa.

4. O jak Jej miłe te słodkie wyrazy, * Które śpiewamy stopięćdziesiąt razy. * W tych tajemnicach Róża się rozwija, * Jezus, Marya!

5. Wiedzieć potrzeba, że Różaniec święty * Z samego nieba początek ma wzięty. * Tam go złożyła dobroć niepojęta, * Sama Trójca święta.

6. Dominikowi w nauce go dała, * Ten zaś z zapałem wciąż do niego woła * Tych, którzy wiernie niewinnie poczętej * Służą Pannie świętej.

7. Prześliczna Różo anielskiej czystości, * Chciej nas zachęcić do świątobliwości, * Byśmy już w życiu Ciebie wychwalali, * Wiecznie kochali.

8. Biedny, kto Ciebie nie zna od powicia, * Lecz ten biedniejszy, kto w rozpuście życia, * Kto nigdy Twego nie słyszał Imienia, * Pełen zawinienia.

9. I Imię Twoje już zatarł w pamięci, * I Tobie Matce życia nie poświęci: * Ach! łaska Boska serca się zarzeka, * Które Cię nie szuka.

10. Kto się za życia z Tobą nie połączy, * Ten i bez Ciebie to życie zakończy, * Tęskniąc, nie szuka Twej świętej opieki, * Zaginie na wieki.

11. Kto Cię nie uczci ni słowem, ni czynem, * Kto gardzi Matką, ten gardzi i Synem; * Za tym nie staniesz na sądzie w obronie, * W ciemnościach utonie.

12. A kogo Matko Ty pobłogosławisz, * A za kim Matko na sądzie się wstawisz: * Ten do wieczności szczęśliwej dopłynie. * Nigdy nie zaginie.

13. Nas braci, siostry Różańca świętego * Racz przyjąć pod płaszcz miłosierdzia Twego: * Gdy Syn Twój miły będzie dekretować, * Chciej nas ratować.

14. Którzy ze światem już się pożegnali, * A żyjąc, Ciebie zawsze wychwalali, * Niechże im świeci światłość więkuista, * Panno przeczysta!

15. A gdy za Twoją przyczyną wszechwładną * Staniem raz z szatą białą i nadobną, * Ty nasze róże, jak pięknie pachnące, * Przyjmiesz w Swe wieńce.

Pieśni na cześć błog. Jana Sarkandra, Męczennika.

161 I.

1. Jana wzmacnia wiara żywa, * Która zakwitła w kościele, * Nie tknie Go mowa fałszywa, * On nie zważa na nią wiele.

2. Ani się pochodni lęka, * Którą ciało Jego palą, * Usta mężnego

człowieka * W ogniu Pana Boga chwalą.

3. Naciągają członki Jego, * Z żył krew Męczennika płynie, * Pan Bóg widzi męki tego, * Co w niebie chwałą zasłynie.

4. Duch się w nieba krańce wzbija, * Choć w mękach i ręce tlały, * Nie opuszcza Go nadzieja, * Choć i nogi słabe mdlały.

5. Ciało święte na ziem pada, * Do kresu życia dobiega, * Członkami wcale nie włada, * Niebios brama się otwiera.

6. Choć kaci tego nie godni, * Chociaż z czartem się zbratali, * Przecież Jan za nich się modli, * By do Boga powracali.

7. Szczera miłość, jak rubiny, * Jaśnieje w koronie Jana, * Dla niej patrzy z Cherubiny * Na oblicze niebios Pana.

8. W niebie Boga Męczenniku! * Weselisz się ze Świętymi, * O mocny Orędowniku, * Wspierajże nas modły swemi. Amen.

162 II.

1. Już tam nad słońcem jaśnieje * Nasz święty Jan ze Skoczowa, * Jego palma nie więdnieje, * Gwiazdmi uwieńczona głowa.

2. Dostało się mu w katowni * Na słupie powieszonemu, * Śród palących go pochodni * Dać cześć Jezusowi swemu.

3. Piersi lubo opalone, * Przecię kryją powierzenia * We spowiedzi uczynione, * Nie zważając na męczenia.

4. Na klątwy sędziów złośliwych, * Ich szyderskie zapytania * Nie słychać słów popędliwych, * Ni też śród mąk narzekania.

5. Cicha modlitwa kapłana, * Jego serdeczne westchnienie: * Jezus, Marya i Anna, * To mu przynosi ulżenie.

6. Leżąc w więzieniu na słomie, * Członkami mało władając, * Jeszcze do Boga swe dłonie * Podnosi, Jezus! wołając.

7. Oprawcy się śmieją z niego, * Kopią okrutnie nogami, * Zdzierają

chusty z ran jego, * Trapią różnemi krzywdami.

8. Lecz Męczennik nie narzeka, * Bo dusza z Bogiem złączona, * Z uśmiechem śmierci potyka, * Palma już mu jest wręczona.

9. Szczęśliwaś kraino nasza, * Bo masz zastępcę u Boga, * Który prośby Twe przedkłada, * Gdy nadchodzi nędza sroga.

10. Niech śpiewamy z Tobą wiecznie: * Chwała Ojcu i Synowi, * W niebie, na ziemi społecznie, * Chwała Świętemu Duchowi. Amen.

Pieśni do świętego Józefa.

I. 163

Melodya: »Zawitaj Matko Różańca św.«

1. Józefie święty! z domu królewskiego, * Mniemany Ojcze Boga wcielonego; * Synu Dawidów, Stróżu ukochany * Maryi Panny.

2. Na wielkąś łaskę u Boga zasłużył, * Kiedyś u niego to sobie wysłu-

żył, * Żeć się to stała Twa oblubienica * Boga Rodzica.

3. Albowiem Tobie ten klejnot samemu * Oddał Bóg jako Ojcu mniemanemu; * Gdy uschłe drzewo pięknie zakwitnęło, * Z rąk wyniknęło.

4. Tobie Bóg Ojciec Jedynaka Swego * Zlecił, podając z łona Ojcowskiego; * Byś mu wychował rodu królewskiego * Synaczka Jego.

5. Na to w opiekę Matkęć swoją daje, * Za oblubienicę, gdy ci ją oddaje; * O sługo wierny! Książę nad książęty, * Józefie święty.

6. Ciebie Syn Boży za Ojca przyjmuje, * Z rąk Twoich żyjąc, Tobie usługuje; * O święty Ojcze, z tysiąca wybrany, * Bóg Ci poddany.

7. Tobie Duch Święty dał oblubienicę * Swoją objawił oraz tajemnicę; * Ojciec, Duch i Syn tak ulubił Sobie w Twojej osobie.

8. Od Ojca bierzesz Syna przedwiecznego, * Oblubienicę od Ducha świętego; * Ojciec Synaczka, Duch wybraną sobie, * Powierza Tobie.

9. Syn Ci powolność oddaje synowską, * Cześć, posłuszeństwo, powagę Ojcowską; * Na ziemi żyjąc, jako też i w niebie * Wysłucha Ciebie.

10. My się też Tobie wcale oddajemy, * Pod Twą opiekę wszyscy się garniemy, * Byś nas z Ojcowskiej nie wypuścił ręki * Na wieków wieki.

11. A gdy nastąpi ostatnia godzina, * Sprowadź nam z Matką kochanego Syna, * Żebyśmy przez nich szczęśliwie skonali, * Duszę oddali.

12. O jak szczęśliwa będzie taka dusza, * Która Maryę, Ciebie i Jezusa * Przy zgonie swoim będzie przytomnego * Mieć obecnego.

13. Józefie święty! niech się nam tak stanie, * Przybądź Patronie! gdy przyjdzie skonanie; * Ratuj, gdy wielka ta nastąpi trwoga, * Proś za nas Boga.

II. 164

1. Kto sobie Józefa świętego * Obrał za patrona swojego, * Ten niech się niczego nie boi, * Bo święty Józef przy nim stoi; * Nie zginie.

2. Choćby się piekło zbuntowało * I całe na niego powstało, * Józef mu mocną twierdzą będzie, * Czart duszy jego nie posiędzie * Na wieki.

3. Ten, który przeczystej lilii * Opiekę dał Pannie Maryi, * Ten i tych, którzy ją miłują, * Wiernie jej służyć usiłują, * Obrania.

4. Ten, który Dziecię, Zbawcę świata, * Ratował przed rękami kata, * Ten i tych, co go wyznawają, * Jego pomocy upraszają, * Ratuje.

5. Jak niegdyś Dziecinę piastował, * Którą na Zbawcę świata chował, * Tak ninie każdego wspomaga, * Kto się z szatanem w życiu zmaga, * Prośbą swą.

6. Przeto się modlimy do Ciebie, * Abyśmy w ostatniej potrzebie, * Gdy będziem to życie żegnali, * Pomocy Twej świętej doznali, * I prośby.

7. A gdy nas stawią przed Sędziego * Trybunał, a sprawiedliwego, * Proś, by się nad nami zlitował * I nasze przewiny darował * Grzechowe.

8. Maryi wierny Opiekunie, * Chrystusa troskliwy Piastunie, * Weź i nas

w Swą świętą obronę * I prowadź zawsze w niebios stronę * Błądzących.

9. Przed Tobą kolana zginamy * I nasze śluby Ci składamy: * Że Cię czcić i chwalić będziemy, * Za Tobą aż do wrót pójdziemy * Wieczności.

Pieśni o św. Janie Nepomuckim.

I. 165

1. Ciebie chwalimy, wiekuisty Panie! * Który nam cuda czynisz w świętym Janie; * Skąd go uznawa, jak czeska korona, * Tak też i nasz kraj ma go za Patrona.

2. Najświętsza Panna prośbą Swą sprawiła, * Że go niepłodna Matka porodziła! * I że być wielkim Świętym dziecię miało, * Nad rodzącym się światło pokazało.

3. Rósł potem w lata zarówno z cnotami, * Łącząc pobożność razem z naukami. * A gdy kapłanem został wyświęcony, * Większą miłością Boską rozżarzony.

4. Wzbudzał do Boga grzesznych kazaniami, * Utwierdzał w cnotach świętych przykładami, * O czem królowa, gdy się dowiedziała, * Za spowiednika sobie go przybrała.

5. Gdy król od Jana nic się nie dowiedział, * W nocy go w wodzie utopić rozkazał. * Lecz naraz tam, gdzie ciało to leżało, * Jasnych się pięć gwiazd nad nim pokazało.

6. Gdy go Prażanie z wody wydobyli, * Z wielkim tryumfem w katedrze złożyli; * Gdzie często Pan Bóg zdobi go cudami, * A Święty Patron wstawia się za nami.

7. Abyśmy w cnotach go naśladowali, * I obmowisk się bliźnich wystrzegali: * Pomnóż w nas wiarę i nadzieję w Ciebie, * Niech Cię na wieki wychwalamy w niebie.

166

II.

1. Święty Janie Nepomucki, * Tyś jest Patron sławy ludzkiej, * Pomóż, pomóż w tej niewoli, * Boć mię serce bardzo boli.

2. Święty Praski Męczenniku, * Boga wierny miłośniku, * Podaj rękę ku pomocy, * Bom strapiony we dnie, w nocy.

3. Ciebie gwiazdy osławiły, * Gdy w Mołdawie zaświeciły, * Jaśnie Ciebie pokazały, * Boś był godzien takiej chwały.

4. Tyś obrońca wiary świętej, * W cudach Bożych niepojętej; * Broń żywota, broń i sławy, * Bądź pomocą świętej sprawy.

5. Tyś poświęcił spowiednicę, * Gdyś zamilczał tajemnicę; * Tam spraw świętych zamilczenie, * Kędy sława ludzka ginie.

6. Świątobliwy kanoniku, * Bogu wierny spowiedniku, * Rozgrzesz grzeszne serce moje, * Niech uwielbia sławę Twoją.

7. Twoja sława z grobu słynie, * Kto Cię uczci, nie zaginie. * Ja do Ciebie ręce wznoszę, * Bym nie zginął, o to proszę.

8. Ty już w niebiesiech panujesz, * Z Jezusem sławnie królujesz; * Usłysz

prośby dostatecznie, * Zachowaj od hańby wiecznie.

9. Amen, Janie Nepomucki, * Tyś jest patron sławy ludzkiej; * Nie daj, nie daj nam zaginąć, * Racz nas swym płaszczem obwinąć.

167

III.

1. Witaj Janie z Bolesława, * Masz się stawić przed Wacława, * Bo król tak rozkazuje, * Iż Ciebie potrzebuje.

2. Czemuż tak rozkaz surowy? * Jestem na wszystko gotowy; * Wiem, jaka tam nowina, * Śmierci mojej godzina.

3. Pyta się król Jana śmiele, * Co mu królowa w kościele * Do ucha powiadała, * Z czego się wyznawała.

4. Wolę wszystkie męki znosić, * Niż jedno słowo ogłosić; * Większy rozkaz od Boga, * Niż twa, królu, powaga.

5. Zawołajcie prędko katów, * Zewleczcie do naga z szatów, * Palcie go pochodniami, * I smolnemi świecami,

6. Złoto ogniem wyczyszczają, * Mnie zaś, Jezu. doświadczają, * Ochoty dodawają, * Rany Twe wyrażają.

7. Co dla Boga! skały, mury, * Kruszą się twarde marmury, * A Ty się mąk nie boisz, * W uporze swoim stoisz?

8. Wiedźcie już uporczywego, * Uwiążcie u karku jego * Kamień, z mostu praskiego * Zrzućcie tak niemownego.

9. Król mi mówić rozkazuje, * Spowiedź usta pieczętuje, * I myśleć się nie godzi, * Co słyszę przy spowiedzi.

10. Już wyrok nieodwołany, * Jesteś już na śmierć skazany; * Upamiętaj się Janie, * A znajdziesz łaskę u mnie.

11. Nie śmiem mówić, królu, tego, * Co przeciw sławie bliźniego. * Tobie za śmierć dziękuję, * Którą mile przyjmuję.

12. Płaczcie sieroty ubogie, * Już związane ręce drogie, * Które was ratowały * I jałmużny dawały.

13. Już w Mołdawie utopiony, * Kamień drogi zanurzony, * Gwiazdami oświecony, * Do nieba przeniesiony.

14. Szkoły praskie lamentują, * O doktorze się zwiadują; * Słysząc, że utopiony, * Żal ich nieukojony.

15. Dziatki małe narzekają, * Za nim w niebo poglądają; * Płaczą nauczyciela, * Wszystkich pocieszyciela.

16. O zły królu! kanonika * I świętego jałmużnika * Niewinnie utopiłeś, * I Pragę zasmuciłeś.

17. Zgasła świeca na ambonie, * Stracił się klejnot w koronie; * Sieroty się pytają, * Gdzie Ojca swego mają?

18. Już w niebie z Bogiem króluje, * Za nimi tam oręduje; * Jest tam naszym Patronem * I mocnym opiekunem.

19. Niech doznamy Twej przyczyny, * Teraz i w śmierci godziny, * O nasz miły Patronie, * Janie Nepomucenie!

Pieśń do św. Alojzego.

(21. czerwca.) 168

1. Słyniesz Alojzy między narodami, * Bóg wsławia Twoje zasługi cudami, * Bo od przypadków i nieszczęścia toni * Twoja skutecznie nas opieka broni.

2. Pókiś natury długu nie wypłacił, * Cnoty czystości nigdyś nie utracił, * Trzymając zmysłów Twych bramy zamknięte, * Złość się nie wkradła w serce Twoje święte.

3. Ciebie Rzym szkolnej młodzi za Patrona * Obrał, Tyś dzielna od pokus obrona; * Wszystkich nas od nich miej w szczególnej straży, * Niech żyjem Bogu bez ciężkiej obrazy.

Pieśń na cześć błogosł. Melchiora Grodzieckiego.

(25. września.) 169

1. Witaj, Śląska gwiazdo jasna, * Męczenniku Melchiorze, * Dziś ojczyzna Twoja własna * Hołdy niesie Ci

w pokorze, * Ty już dziś przed Bożym tronem * Promieniejesz Świętych chwałą, * A chwalebnym swoim zgonem * Sławisz ziemię naszą całą.

2. Świętym ogniem zapalony * Chcesz świat Bogu podbić cały, * By, zburzywszy piekła trony, * W duszach wznieść tron Bożej chwały; * Więc Maryę błagasz szczerze, * By u Boga to zjednała, * By w Chrystusa świętej wierze * Zjednoczona ludzkość trwała.

3. Sam też za tę świętą wiarę, * Gdy ją wyznać było trzeba, * Z życia składając ofiarę, * Wian zwycięstwa bierzesz z nieba. * Teraz wśród Aniołów grona * Wieczną cieszysz się radością, * A w otwarte swe ramiona * Chcesz przygarnąć nas z miłością.

4. Wszakżeś Ty z tej samej ziemi, * Jeden z nas, brat nasz serdeczny, * Więc nas modlitwami swemi * Słoń i wiedź w kraj niebios wieczny. * O błogosław nam z wysoka * I ojczyźnie Śląskiej Twojej: * Niech jak długa i szeroka * Trwa we wierze świętej swojej.

Pieśń na cześć św. Jadwigi.

(15. października.) 170

1. Zacznijcie sławić Jadwigę Księżniczkę, * Świętą Królowę, Patronkę, Dziedziczkę * Śląska całego, w niebie osadzoną, * Wielkiemi łaski Boga obdarzoną.

2. Która dwanaście skoro lat liczyła, * Z woli rodziców sobie zaślubiła * Książęcia Śląska, Henrykiem zwanego, * Z cnoty pokory swej dobrze znanego.

3. Z nim żyjąc, wzorem była dla każdego, * I dla żebraka, i dla bogatego, * Dając przykłady i zdrowe nauki, * Nie wymyślonej teraźniejszej sztuki.

4. Po porodzeniu sześciu dziatek miła * Śluby czystości Matka uczyniła * Z małżonkiem swoim; stąd zwierciadłem zwana, * Czczona, wielbiona, serdecznie kochana.

5. Jasne dowody są jej pobożności: * Klasztór Trzebnicki wielkiej wspaniałości, * W którym zakonne Panny umieściła, * W uposażeniu bogactw nie szczędziła.

6. W tym to klasztorze dni swoje skończyła; * Godny pamiątki przykład zostawiła! * Jak mamy, żyjąc, czcić, kochać bliźniego, * Chcąc się stać godni dobra niebieskiego.

7. Naśladowniczko Jezusowa wierna, * Cicha, pobożna, skromna i pokorna, * Przez udzielenie pomocy znędznionym, * Osierociałym, w łzach nieutulonym.

8. W temeś największe przyjemności miała, * Gdyś nieszczęśliwym wsparcia udzielała; * Tak pędząc życie wzorowe w czynieniu, * Myśląc o swojem i bliźnich zbawieniu.

9. O święta Pani, gdy już mieszkasz w niebie, * Wstaw się do Boga, my prosimy Ciebie, * By się zlitował, wysłuchał wołanie, * Wstrzymał wiszące nad nami karanie.

10. Zjednaj nam wszystko, o co Cię prosimy, * Niechaj cnotliwie na świecie żyjemy; * Spraw, byśmy wiernie tu Bogu służyli, * I w niebie z Tobą wiecznie Go chwalili.

Litania do Wszystkich Świętych w pieśń ułożona. 171

1. Ojcze, Synu, Duchu Święty! * W Trójcy jedyny Boże! * Niezmierny i niepojęty, * Twoja łaska nas może * Ratować w każdej potrzebie, * Przeto wołamy do Ciebie: * Zmiłuj się nad nami!

2. Maryo, święta Dziewico, * Wizerunku czystości, * Wierna Boga służebnico, * Matko pięknej miłości, * Matkąś jest Pana naszego, * Bądź też Matką uczniów Jego, * A módl się za nami!

3. Wy, co nieustannie pienie * Chwały Bogu nucicie, * Którzy na każde skinienie * Wolę Jego pełnicie, * Wszyscy święci Aniołowie, * Dusz naszych wierni Stróżowie, * Módlcie się za nami!

4. Święci Starego Zakonu, * Co pośród złego świata * Świątobliwie aż do zgonu * Trawiliście swe lata, * Patryarchowie, Prorocy! * Waszej wzywamy pomocy, * Módlcie się za nami!

5. Przyjaciele poufali * Zbawiciela naszego, * Którzyście opowiadali * Ewangelię Jego, * Wielce gorliwi mężowie, * O święci Apostołowie! * Módlcie się za nami!

6. Wy, co ku Bogu z miłości * Różnieście ponosili * Katusze, męki, przykrości * I życie swe łożyli, * Wszyscy święci Męczennicy! * Do Was wołamy grzesznicy: * Módlcie się za nami!

7. Święci, którzyście światłością * Cnót świętych przyświecali, * Was, my tułacze na ziemi, * Święci Wyznawcy prosimy: * Módlcie się za nami!

8. Wy święte Panny z Wdowami, * Któreście powołanie * Wasze zdobiły cnotami * I Boskie przykazanie * Do zgonu wiernie chowały, * Tam w przybytkach wiecznej chwały: * Módlcie się za nami!

9. Wszyscy Święci, Święte Pańskie, * Którzyście w różnym stanie * Wiedli życie chrześcijańskie, * Teraz się w niebie za nie * Z wiecznej cieszycie radości; * Z braterskiej ku nam miłości: * Módlcie się za nami!

10. Abyśmy z grzechów powstali * Przez pokutę prawdziwą, * W cnotach Was naśladowali, * A tak śmiercią szczęśliwą * Mogli schodzić z świata tego * Do towarzystwa waszego, * Módlcie się za nami!

11. Boże, bądź nam miłościwy! * Usłysz nasze wołanie! * Ach Ojcze nasz dobrotliwy, * Odwróć od nas karanie! * Dla Jezusa, Syna Twego, * Dla niewinnej męki Jego; * Przepuść nam, o Panie!

12. Od serca w złem zatwardzenia, * Od grzechu nieszczęsnego, * Od wiecznego potępienia * I skonania nagłego, * Dla Jezusa, Syna Twego, * Dla niewinnej męki Jego: * Zachowaj nas, Panie!

13. Oddal grady, nawałności, * Głód, ogniowe pożary, * Wojnę, morowe słabości * I tym podobne kary; * Dla Jezusa, Syna Twego, * Dla niewinnej męki Jego * Wysłuchaj nas, Panie!

14. Niechaj ziemia urodzaje * Swe dla naszej żywności * Z Twojej do-

broci wydaje, * Zachowaj je w całości! Dla Jezusa i t. d.

15. Widzialną Głowę kościelną * Weźmij w opiekę Swoją! * Wspieraj łaską Twoją dzielną, * By pasł godnie Twą trzodę. * Dla Jezusa i t. d.

16. Niech małżonkowie w miłości, * Według rozkazu Twego * I w prawdziwej pobożności * Żyją do zgonu swego. * Dla Jezusa i t. d.

17. Rodzicom udziel mądrości, * Niechaj potomstwo swoje * Ćwiczą w roztropnej karności * Na cześć i chwałę Twoją! * Dla Jezusa i t. d.

18. Grzeszników, dzieci wyrodne, * Ojcze! nawróć do Siebie! * Owoce pokuty godne * Niechaj czynią dla Ciebie! * Dla Jezusa i t. d.

19. Będący w jakiej niemocy, * Nędzarze i strapieni, * Niech doznają Twej pomocy, * Niech będą pocieszeni! * Dla Jezusa i t. d.

20. Tym, co nam świadczą na ziemi * Dobrodziejstwa w potrzebie, * Nagródź stokrotnie, prosimy, * Teraz i potem w niebie! * Dla Jezusa i t. d.

21. Wszystkim nieprzyjaznym, Panie! * Którzy z nami źle mienią, * Błogosław, odpuść karanie! * Gdyż nie wiedzą, co czynią. * Dla Jezusa i i. d.

22. Na braci i siostry wierne, * Którzy w czyścu zostają, * Obróć oczy miłosierne, * Niech wieczny pokój mają! * Dla Jezusa i t. d.

23. O Jezu, Baranku Boży, * Racz zgładzić nasze grzechy, * A gdy nas sumienie trwoży, * Ty udzielaj pociechy, * Daruj za grzechy karanie, * Wysłuchaj nasze wołanie, * Zmiłuj się nad nami!

Pieśń na cześć św. Barbary, patronki górników.

(4. grudnia.) 172

1. Barbaro święta, perło Jezusowa! * Ścieżko do nieba grzesznikom gotowa, * Wierna przy śmierci Patronko smutnemu * Konającemu.

2. W źródle czystości obmyta na wieki, * Nie wypuszczaj mnie z Twej

świętej opieki, * Ty mnie przygotuj na drogę wieczności * W świątobliwości.

3. Spraw, by mój Jezus był dozorcą moim * W życiu i w zgonie, tak jako był Twoim, * Niech duszę moją w niebie z Twej pomocy * Z sobą zjednoczy.

4. Twój i mój Jezus w świętym Sakramencie * Niech mnie nakarmi w ostatnim momencie. * Ostatnie słowo: »Jezus i Marya!« * Niech mnie nie mija!

5. W ranach Jezusa, w męce Jego drogiej, * Zakryj mnie Panno od szatańskiej trwogi, * Broń mojej duszy w ostatniej godzinie, * Niechaj nie ginie.

6. Bym mą od piekła zabezpieczył duszę, * Najbardziej wtenczas, kiedy konać muszę; * Barbaro święta! oddajże ją Bogu * W niebieskim progu.

7. Szczęście to wielkie przy mej śmierci będzie, * Gdy Jezus z Matką najświętszą zasiędzie * Przy konającym; Ty osładzaj moje * Śmiertelne znoje.

8. Barbaro święta! uproś godne życie, * Bym mógł opłakać złości me so-

wicie; * Po dobrej śmierci daj w niebie mieszkanie, * Jezu, mój Panie!

Na podziękowanie za żniwa. 173

(W drugą niedzielę października.)

1. Boże, z Twoich rąk żyjemy, * Choć naszemi pracujemy, * Z Ciebie żyzność miewa rola, * My zbieramy z Twego pola.

2. Wszystko Cię, mój Boże, chwali, * Aleśmy i to poznali, * Że najmilszą Ci się zdała * Pracującej ręki chwała.

3. Co rządzisz ziemią i niebem, * Opatrujesz dzieci chlebem, * Tyś nam dał urodzaj złoty, * Myśmy dali trud i poty.

4. Na Cię każde ludzkie oko * Poglada w niebo wysoko, * Twa łaskawa ręka daje * Ludziom hojne urodzaje.

5. Nie dlatego owoc mamy, * Iże role uprawiamy, * Ty, co dajesz pomnożenie, * Wyżywiasz wszelkie stworzenie.

6. Cośmy rękami wysiali, * I na wozach sprowadzali, * Za to Ci dziś dziękujemy, * Cześć i chwałę oddajemy.

7. Jest to Twoja święta wola, * Byśmy tego, cośmy z pola * Latoś szczęśliwie zebrali, * Na Twą chwałę używali.

8. Więc tak używać będziemy, * Dopóki tutaj żyjemy; * Ty pobłogosławisz dalej, * A my będziem pracowali.

9. A kiedy wszystko ustanie, * Nasze w świecie pracowanie, * Niech weźmiemy z Twej litości * Nagrodę wiecznej radości.

V. Panie! Ty otwierasz szczodrobliwą rękę Twoją.
R. I nasycasz wszystko, co żyje, błogosławieństwem.
V. Błogosław, duszo moja, Pana,
R. I nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw Jego.
V. Panie, wysłuchaj modlitwy nasze,
R. A wołanie i t. d.

Módlmy się: Wszechmogący Boże! Ojcze wszystkiego stworzenia, otworzyłeś miłosiernie rękę Twą szczodrobliwą na nas, lud Twój, jako trzodę Twoją wierną; racz nam dać,

aby serca nasze były urodzajną rolą; niech godne owoce pokuty i obfity cnót świętych plon wydawają, abyśmy w dzień powszechnego żniwa pokazali się wyborną pszenicą Twoją, abyś nas do gumien niebieskich zgromadził. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Pieśni przy ślubie.

1. Pieśń przed ślubem. 174

1. Stanowicielu małżeństwa, * Stwórco nieba i ziemi! * Niech Twego błogosławieństwa, * Pokornie Cię prosimy, * Ci nowożeńcy doznają, * Którzy jak dziatki Twoje * Ufność w Tobie pokładają, * Przyjm ich w opiekę Swoją!

2. Niechaj idą w Twej bojaźni * Do stanu małżeńskiego; * Niech żyją w szczerej przyjaźni * Według rozkazu Twego, * Daj im potrzebnej mądrości, * Niech wiernie zachowają, *

Co sobie w Twej obliczności * Wzajemnie przysięgają.

175 *2. Pieśń po ślubie.*

1. Coś Ty raczył złączyć, Boże! * Źródło prawej miłości, * Człowiek rozłączyć nie może. * Użycz im z Twej litości * Łaski i pomocy dzielnej * Do życia cnotliwego: * Niech w miłości nierozdzielnej * Żyją do zgonu swego.

2. Niechaj wiernie zachowają * Święte rozkazy Twoje, * Niech się serdecznie kochają, * Jak własne ciało swoje: * Spraw, by jednem sercem byli, * Żyjąc w spólnej miłości, * Wzajemnie sobie słodzili * Życia tego przykrości.

3. Broń ich od wszelkiej przygody, * Oddal od nich w tym stanie * Ducha swarów i niezgody! * Racz błogosławić, Panie! * Ich zamysły i roboty, * Użycz, czego im trzeba; * Spraw, aby się drogą cnoty * Prowadzili do nieba.

Pieśń katechizmowa. 176

(Według melodyi: »Kto się w opiekę«.)

1. Błogosławiony, kto zachowa szczerze, * Co Pan Bóg uczy w katolickiej wierze; * Bo ta jest wiara z Jezusa poczęta, * Jedna, powszechna, apostolska, święta.

2. Skłońmy rozumy, bo ją Bóg przed nami * Wsławił proroctwy, potwierdził cudami; * Ona nam tryska jak źródło zbawienia * Z nauk Kościoła i Pism Objawienia.

3. Ta wiara uczy, że Bóg jest jedyny, * Co płaci dobre i co karze winy, * Co wszystkiem rządzi i co wszystko tworzy; * A trzy jest Osób: Ojciec, Syn, Duch Boży.

4. Syn, chcąc nas zbawić, raczył zstąpić z góry, * Wziął na się nizkość człowieczej natury — * Żyć nas nauczył, dał duszne pociechy * I śmiercią krzyża zgładził nasze grzechy.

5. Przezeń to w serca zstępuje Duch Święty, * Stwarzając żywot łaski niepojęty; * Kto ma tę łaskę, ten jest

dziecko Boże, * Bez niej nikt nieba wysłużyć nie może.

6. Idź odtąd śmiało, nieśmiertelna duszo! * Jeśliś z Jezusem, piekła cię nie wzruszą; * Z Jezusem przejdziesz toń życia bezpiecznie, * I w ślicznem niebie żyć z Nim będziesz wiecznie.

7. Czemże Ci człowiek wypłacić się może * Za to, co czynisz dla niego o Boże? * Serce Twe o nim jak matka pamięta, * Kiedy mu daje święte Sakramenta!

8. We chrzcie go wieńczysz synowstwa koroną, * W pokucie wracasz łaskę utraconą, * A w Przenajświętszej tajemnicy Chleba * Siebie mu dajesz i rozkosze nieba!

9. By człek nie uległ w życia bojowaniu, * Łaską go Twoją zbroisz w Bierzmowaniu; * W małżeństwie sobie stwarzasz lud wybrany, * W kapłaństwie łask Twych szafarzy, kapłany.

10. A gdy człek padnie, złaman jak kwiat polny, * By śmiercią zamknąć ten żywot mozolny, * Ty go Olejem świętym krzepiąc w mękach, * Na

swych we wieczność przenosisz go rękach.

11. Słuchaj — Pan mówi — ludu mój wybrany! * Jam was ukochał i chcę być kochany; * Lecz nie miłujcie, mówiąc: Panie, Panie! * Ale chowając moje przykazanie.

12. Jego nie trzeba zasięgać z daleka. * Jam je wypisał na sercu człowieka — * I tak je wryłem w duszy nieodmiennie, * Jak na Synaju w tablice kamienne.

13. Jam Bóg jedyny: moim jest świat cały. * Jam cię dla mojej stworzył sobie chwały. * Strzeż się, byś czego nie przeniósł nademnie, * Bój się brać Imię moje nadaremnie.

14. Szanuj dni moje święte, oznaczone; * Czcij twe rodzice i twe przełożone, — * A ja cię za to jeszcze na tej ziemi * Hojnie dobrami obdarzę mojemi.

15. Strzeż się w czemkolwiek pokrzywdzić bliźniego, * Bo ja się ujmę i skarżę za niego: * Za mord, za rany, maluczkich wzgardzenie, * Za gniew i zemstę, albo za zgorszenie.

16. Jam ciało twoje zrobił mym Kościołem, * Aby w nim z duszą Duch mój mieszkał społem: * Żyj więc w tem ciele tak czysto na ziemi, * Abyś zasłużył żyć wiecznie z świętymi.

17. Cudzej własności niechaj twoja ręka, * Jak gdyby trądu dotykać się lęka; * Bo cudza krzywda zmieszana z twem mieniem, * Pożerającym stanie się płomieniem.

18. Jam Bogiem prawdy, więc ciężko ukarzę * Krzywoprzysięstwo, kłamstwo i potwarze, * Obmowy, sądy i podejrzywania, * Lub niecne cudzych rzeczy pożądania.

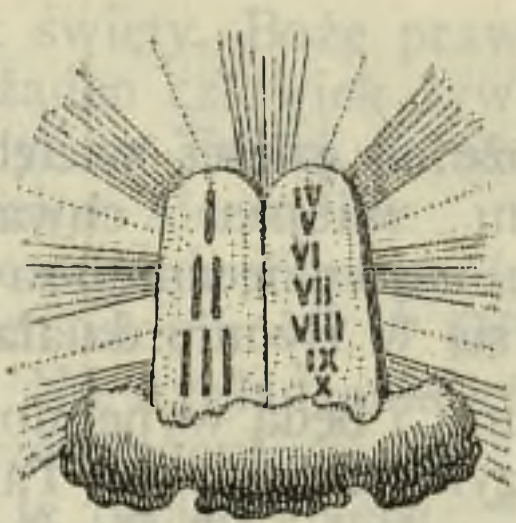
19. Przede mną żadne nie skryją się winy, * Ja i w najskrytsze patrzę serc głębiny. * Jam ci dał serce i Ja ci myśl dałem, * Byś Mi nią służył, kochał sercem całem.

20. Jezu — gdy kiedyś na tronie zasiędziesz * I z tych przykazań ludzi sądzić będziesz, * Kiedy nas będą rozdzielać Anieli, * Po prawej stronie, daj, byśmy stanęli!

21. A kiedy w piekła okropne płomienie * Strącisz grzeszniki za twych

praw wzgardzenie, * Wtedy — przez Rany i przez Serce twoje — * Ślicznego nieba otwórz nam podwoje!

22. Najświętsza Panno, Matko ukochana! * Dla Twoich dzieci wypraszaj u Pana * Miłość prawdziwą, grzechów odpuszczenie, * Śmierć w łasce Bożej i wieczne zbawienie.

PIEŚNI PRZY ŻAŁOBNEJ MSZY ŚWIĘTEJ.

177

I.

1. Boże! o jakżeś wielebny, * Na wszelkiem miejscu chwalebny; * Wszakże najwdzięczniejsza chwała * Będzieć się w Syonie działa.

2. Tam Ci będą wypełnione * Obietnice przyrzeczone; * Tam wszelki wierny przybędzie, * Prośby swe wylewać będzie.

3. Ty go wysłuchasz, Jezusie, * Usłysz wszystkie wierne dusze, * Prosim w najniższym pokłonie: * Staw je w niebieskim Syonie.

Na Lekcyę i Ewangelię.

1. Nie smęćmy się chrześcijanie, * Gdyż wierzymy w zmartwychwstanie; * Niech płaczą i narzekają, * Co tej nadziei nie mają.

2. Wstał Pan Jezus z martwych sławny, * Dla nadziei dowód jawny, * Że w ziemi nie zostaniemy, * Ożywieni zaś wstaniemy.

Na Ofiarowanie.

1. Tak święty, Boże prawdziwy, * Nie jest żaden człowiek żywy, * By nie miał być na Twym sądzie * W jakim znalezion nierządzie.

2. Za te mnogie nieprawości, * Braci zmarłych ułomności, * Ofiarujemy Ci dary * Na wygładzenie ich kary.

3. Ojcze święty, Królu nieba! * Przyjmij tę ofiarę chleba; * Byś im przepuścił ich długi, * Nie karał według zasługi.

4. Kielich z winem przynosimy, * Za braci zmarłych prosimy: * Niech płynie z kielicha strumień, * Zagasi czyścowy płomień.

Na Sanctus.

1. Jest Bóg święty, święty, święty, * W istocie Swej niepojęty: * Pełna jest ziemia i niebo * Majestatu, chwały Jego.

2. Błogosławion, który idzie * W Swej chwale, Syn Twój, Dawidzie! * Poprzedzajmyż tego Pana, * Wdzięcznie witajmy, Hosanna!

Po Podniesieniu.

1. Wesel się już każda duszo, * Witaj a wielbij Jezusa: * Widzieliśmy przytomnego, * W Sakramencie istotnego.

2. Pamiątka się wykonywa, * Śmierci Chrystusowej żywa: * To jest najświętsza oblata, * Skarb łask dla całego świata.

3. O Ty przenajświętsze Ciało! * Któreś na krzyżu wisiało, * Niechże Twoje odkupienie * Duszom jest w mękach ulżenie.

4. Krwi! która jedną kropelką * Gładzisz świata winę wszelką, * Płyń

a Twoją wszechmocnością * Duszom z czyśca bądź błogością.

Na Pater noster.

1. Ojcze nasz, któryś jest w niebie, * Jak dziatki prosimy Ciebie; * Niechaj Imię Twoje będzie * Święcone i czczone wszędzie.

2. Niech tego w czyścu doznają, * Dusze i razem wyznają, * Że jak w niebie, tak na ziemi, * Wola Twa dzieje się z nimi.

Na Agnus Dei i na Komunię.

1. Baranku Boży niewinny! * Gładzisz wszelkie świata winy, * Gdyś je na krzyż srogi wyniósł, * Zmazał i zbawienie przyniósł.

2. Ty śmierć codziennie ponawiasz * A żywym na Mszy się stawiasz; * Bezkrwawie się ofiarując, * Pożywać Cię przykazując.

3. Pożywać, abyśmy Twego * Odkupienia krzyżowego * Wzięli owoc, poświęcenie * Duszy naszej i zbawienie.

4. Niechże też dusze doznają * Tego skutku i niech mają * Środkiem tejto Mszy ofiary * Wygładzone grzechów kary.

Na koniec Mszy świętej.

1. Boże wieczny! przyjmij dary * Przenajdroższe Mszy ofiary * Za dusze, byś ich upały * Zgasił i wziął do Swej chwały.

2. Niech już dusze pokój mają, * Miłosierdzie otrzymają; * Światłość wieczna niech im świeci, * Gdzie królują wszyscy Święci.

178 ## II.

Na Introit.

Boże, Sędzio sprawiedliwy! * Usłysz nasze wołanie, * Ach! Ojcze nasz dobrotliwy, * Pokaż Twe zmiłowanie * Nad duszami zmarłych wiernych, * Które za swoje grzechy * Zostając w mękach niezmiernych, * Pragną od nas pociechy.

Na Graduale.

Wszyscy, którzy spoczywają * W grobach, Syna Bożego * Głos usłyszą i powstaną * W dzień ów sądu strasznego: * Sprawiedliwi za swe sprawy * Chwałę wieczną posiędą, * A źli za żywot nieprawy * W piekło wtrąceni będą.

Na Offertorium.

1. Święta jest myśl i zbawienna * Mod'ić się za zmarłymi; * A Tobie, Boże, przyjemna, * Przetoż nie gardź naszemi * Pokornemi mod'itwami, * A'e z wie'kiej 'itości * Zmiłuj się nad dłużnikami * Twojej sprawiedliwości.

2. Długi naszych sióstr i braci * Tobie, Ojcze kochany! * Niech Jezus, Syn Twój, zapłaci * Przez Swoje święte rany; * Bądź im miłościw dla Niego, * Dla krzyżowej ofiary, * I dla gorzkiej męki Jego, * Uwolnij ich od kary.

Na Sanctus.

Święty, Święty, nad Świętymi! * Prośby naszej miłości * Przyjmij za

Twymi wiernymi, * Odpuść ich ułomności, * Których jak Pan sprawiedliwy * Skazałeś do więzienia, * Lecz jak Ojciec miłościwy * Pragniesz ich wybawienia.

Po Podniesieniu.

Spojrzyj na Syna Twojego, * Na boleści i rany, * Na tak gorzką mękę Jego, * Boże Ojcze kochany! * A zmiłuj się nad duszami, * Za które dał Swe życie, * By w chwale Twej z Aniołami * Żywot miały obficie.

Na Agnus Dei.

1. O Baranku, któryś zgładził * Grzechy świata całego, * Abyś nas wszystkich wprowadził * Do żywota wiecznego; * Niechże dusze zmarłych wiernych * Doznają Twej litości, * Będące w mękach niezmiernych * Za swoje ułomności.

2. Uśmierz sprawiedliwość srogą, * Przebłagaj Ojca Swego * Męką i Krwią Twoją drogą, * A z miłosierdzia Twego * Ugaś czyścowe upały, *

Odpuść im nieprawości, * Wprowadź ich do wiecznej chwały, * Do niebieskiej radości.

Po Requiescat.

Zmiłuj się nad niemi, Panie! * A z miłosierdzia Twego * Racz im darować karanie * Więzienia czyścowego; * Przez Jezusowe zasługi, * Któreć ofiarujemy, * Odpuść im grzechowe długi, * Pokornie Cię prosimy.

III. 179

Dies irae, dies illa.

1. Dzień on gniewu, dzień płomieni * Wszechświat cały w popiół zmieni, * Jak z Sybillą Dawid mieni.

2. Jakim lękiem człek się strwoży, * Kiedy przyjdzie Sędzia Boży, * Z każdym ścisłą liczbę złoży.

3. Dziwnej trąby głos zawoła * Po przez mogił kraj dokoła * Przed tron wezwie wszystkich zgoła.

4. Śmierć i wszechświat się przerażą, * Gdy umarli się ukażą * Przed Sędziego Boga twarzą.

5. Wniosą księgę zapisaną, * W której wszystko jest zebrano * Skąd wyroki na świat staną.

6. Sędzia tedy gdy zasiędzie, * Wszystko tajne jawne będzie, * Kara słuszna dotrze wszędzie.

7. Cóż ja nędzny wówczas rzekę, * I do kogo się uciekę? * Gdzie rad Święty mieć opiekę?

8. Królu straszny w Swej jasności, * Który zbawiasz swych z miłości, * Zbaw mnie zdroju wszechlitości.

9. Pomnij Jezu, Zbawco błogi, * Żem przyczyną Twojej drogi, * Nie gubże mnie w on dzień srogi.

10. Tyś mnie szukał spracowany, * Odkupiłeś, krzyżowany, * Maż być trud ten zmarnowany?

11. Słusznej pomsty Sędzio prawy * Teraz przebacz mi, łaskawy, * Nim nadejdzie dzień rozprawy.

12. Zbrodzień jęczę, we łzach tonę, * Za me winy wstydem płonę, * Boże, przebacz, daj obronę.

13. Ty Maryę rozgrzeszyłeś, * I łotrowi przebaczyłeś, * Mnie nadzieją też wzmocniłeś.

14. Marneć modły moje, jęki, * Lecz Ty łaską szczodrej ręki * Spraw, bym nie wpadł w wieczne męki.

15. Daj mi miejsce w owiec gronie, * Niechaj kozłów się uchronię, * I po prawej stanę stronie.

16. Gdy się sprawisz z przeklętymi, * W srogi ogień zepchniętymi, * Mnie powołaj ze Świętymi.

17. Błagam korny i schylony, * Na proch w sercu mem skruszony, * Niech nie umrę opuszczony.

18. Jakież będzie w ów dzień łkanie, * Kiedy grzesznik z prochu wstanie * Na sądowe roztrząsanie!

19. Boże daruj mu karanie, * Dobry Jezu, i nasz Panie, * Daj im wieczne spoczywanie. Amen.

IV. 180

Na Introit.

1. O Boże przedwieczny * Odpoczynek wieczny * Daj wiernym du-

szom, * Które tam trapienie * Za swe przewinienie * Ponosić muszą.

2. Wielka jest ich męka, * Bo ich, Boże! ręka * Twa uderzyła, * Która strapionego * Joba cierpliwego, * Wonczas dotknęła.

Na Graduale.

1. Twoje słowo święte * Z ust Twoich przyjęte * Uczy nas, Panie: * Że jest rzecz zbawienna, * I Tobie przyjemna, * Modlić się za nie.

2. Judasz Machabejski, * Hetman izraelski, * Mąż znamienity, * Posłał wielkie dary * Bogu na ofiary * Za lud pobity.

Na Offertorium.

1. Przyjmij tę ofiarę, * Na Twoją cześć, chwałę, * Panie, Boże nasz! * Nad którą zacniejszej, * A Tobie milejszej * Ofiary niemasz.

2. Kochany Zbawiciel * I nasz Odkupiciel * Ją ustanowił, * Kiedy uczniom onym, * Na księży święconym, * »To czyńcie« mówił.

Na Sanctus.

Święty, Święty, Święty, * Boże niepojęty, * W Trójcy jedyny! * Zmiłuj się nad nami, * I też nad duszami, * Odpuść im winy!

Po Podniesieniu.

1. Przed Tobą padamy, * Tobie się kłaniamy, * Boże wcielony! * Któryś w tym momencie * W świętym Sakramencie * Jest utajony.

2. Tu jest żywe ciało, * Co za nas cierpiało * Srogie boleści; * Jest i krew najświętsza, * Co dusze oczyszcza * Od nieprawości.

Na Agnus Dei.

1. O Boże, Baranku! * Najmilszy kochanku! * Panie Jezusie! * Nad utrapionemi * Duszami wiernemi, * Prosim, zmiłuj się!

2. Przyczyń się, o Matko! * I Orędowniczko * U Syna Twego, * Jako za duszami * Tak też i za nami * Wstaw się do Niego.

Na Requiescat.

Najłaskawszy Panie! * Niechaj się tak stanie, * Cośmy prosili, * By jeszcze dziś Ciebie, * Wierni zmarli w niebie * Widząc, chwalili.

181 V.

Na Introit.

1. Święta myśl jest, modlić się tu za wiernego, * Który nas uprzedził w zejściu świata tego, * Nuż rozpoczynamy za zmarłych ofiary, * (Racz je, Panie! przyjąć), sąć to serca dary.

2. Za te dusze, które w czyścu pokutują, * I modlitwy naszej jeszcze potrzebują, * Za te upraszamy, wielki Boże, Ciebie! * (Skróć czas ich pokuty), przyjmij je do Siebie.

Na Graduale.

1. Światłość wieczna niech im, prosimy Cię, świeci, * Sąć to Twoi wierni, sąć to Twoje dzieci, * Daruj im karanie, wyzwól je od męki, * (My ci za to nasze) przyniesiemy dzięki.

2. Prawda, że na karę dusze zasłużyły; * Bo z ciałem złączone częstokroć grzeszyły; * Lecz racz im przebaczyć z miłosierdzia Twego, * (Uczyń je godnemi) żywota wiecznego.

Na Offertorium.

1. Oto chleb i wino kapłan ofiaruje, * Bezkrwawą ofiarę za zmarłych sprawuje: * Przyjmij ją, prosimy, przyjmij z ręki jego, * (Udziel duszom ulgi) z miłosierdzia Twego.

2. Tyś Abrahamowi raz dał obietnice, * Iż z potomstwem stanie przed Twoje oblicze. * Niechajże się ziszczą święte słowa Twoje: * (Przyjmij dusze wiernych) w niebieskie pokoje.

Na Sanctus.

1. Święty, Święty, Święty Boże nieskończony! * Przez chóry Anielskie w niebie wychwalony. * I my tu na ziemi chwałę Ci śpiewamy: * (Święty, Święty, Święty) trzykroć powtarzamy.

2. Jako Tobie, Jezu! Hosanna śpiewali, * Gdy Cię do świętego miasta

wprowadzali, * Niech i dusze wiernych w niebieskim Syonie * (Wiecznie wyśpiewują) chwałę przy Twym tronie.

Po Podniesieniu.

1. Boże, któryś raczył do nas zstąpić z nieba, * Na ołtarzu mieszkać pod postacią chleba: * Tu Cię obecnego za dusze błagamy, * (Za które ofiary) dzisiaj odprawiamy.

2. Wraz z kapłanem wierny lud wzdycha do Ciebie, * Abyś dusze zmarłych chciał przyjąć do Siebie: * Będą Ci tam w niebie służyły statecznie, * (Imię Twoje święte) wychwalały wiecznie.

Na Agnus Dei.

1. Tyś, Baranku Boży! grzechy świata zgładził, * Z otchłani do nieba dusze zaprowadził, * Wyprowadź też dusze z czyśca gorącego, * (I osadź je w niebie) koło tronu Swego.

2. Odpoczynek wieczny racz duszom dać, Panie! * Światłość wieczna

niech im świecić nie przestanie: * A nam bądź miłościw, wybacz przewinienia, * (Byśmy dostąpili) wraz z niemi zbawienia.

Na zakończenie.

Racz przyjąć tę świętą Ofiarę skończoną, * Na cześć i na chwałę Tobie przyniesioną. * A duszyczki zmarłych niech z niej korzyść mają, * (I oblicze Twoje) w niebie oglądają.

Responsorya po lekcyach godzinek żałobnych.

Na 1. Nokturn. 182

1. Wierzę, iż żyje mój Odkupiciel wieczny, * Iż z ziemi powstanę w on dzień ostateczny; * I w ciele mem ujrzę Zbawiciela mego, * (Oczy moje będą) poglądać na Niego.

2. Któryś wskrzesił z grobu Łazarza cuchłego, * Daj im, Panie! miejsce spoczynku wiecznego; * Który

przyjdziesz sądzić żywych, zmarłych równie, * (I świat ogniem cały) zakończysz gwałtownie.

3. Gdy przyjdziesz świat sądzić, gdzież przed gniewem Twoim * Skryję się? bom bardzo zgrzeszył w życiu mojem * Ach! jak mnie ogarnął strach i zawstydzenie, * (Gdy przyjdziesz, nie osądź) mnie na potępienie. * Odpoczynek wieczny racz duszom dać, Panie, * (Światłość wieczna niech im) świecić nie przestanie.

183 **Na 2. Nokturn.**

1. Pamiętaj, że wiatr jest życie moje, Boże! * Ani mnie człowieka wzrok pocieszyć może. * Z głębokości wołam do Ciebie, mój Panie! * (O Panie! wysłuchaj) to moje wołanie.

2. Biada mnie, żem zgrzeszył; dokąd w tej potrzebie * Uciekę się, Boże! jak tylko do Ciebie. * Zmiłuj się nademną, gdy sąd Twój nastanie: * (Duszę mam zwątloną), lecz jej pomóż, Panie!

3. Nie raczże pamiętać na me grzechy, Panie! * Gdy przyjdziesz świat

sądzić, i ogień powstanie. * Prostuj drogę moją przed obliczem Twojem, * (Bo Ty sam, Boże mój!) jesteś rządcą moim! * Odpoczynek wieczny i t. d.

Na 3. Nokturn. 184

1. Grzesząc dnia każdego, nie pokutujący, * Strach śmierci mnie trwoży, Boże wszechmogący! * Że z piekła żadnego niemasz odkupienia; * (Zmiłuj się a zbaw mię) dla Twego Imienia!

2. Panie! nie chciej sądzić mię z czynienia mego, * Bom nie czynił w oczach Twoich nic godnego; * Proszę, wielki Boże! zgładź me nieprawości, * (Obmyj mię i oczyść) z niesprawiedliwości.

3. Zbaw mię od dróg piekła, który połamałeś * Bramy piekieł, Panie, i światłość tym dałeś, * Co w ciemnościach byli, wołali w weselu, * (Mowiąc Ci: przyszedłeś), nasz Odkupicielu! * Odpoczynek wieczny i t. d.

Podczas procesyi w Dzień zaduszny.

185 (Na cmentarzu lub w kościele.)

Boże, wysłuchaj nasze wołanie serdeczne, * Daj duszom wiernych zmarłych odpocznienie wieczne * Przez Jezusa Chrystusa rany i zasługi, * Odpuść im nieprawości, zgładź grzechów ich długi.

Stacya pierwsza.

Pokaż Twe miłosierdzie, dobrotliwy Panie, * Nad tymi, co w kapłańskim służyli Ci stanie. * Którzy na ziemi wiernie paśli Twoją trzodę, * Daj im po pracy w niebie bez końca nagrodę.

Idąc ku drugiej stacyi.

Dusze rodziców naszych niech Twojej litości * Doznają za to, co k' nam czynili z miłości. * Za ich starania, trudy, prace, niewygody, * Przyjm ich do łaski Twojej, do wiecznej ochłody.

Idąc ku trzeciej stacyi.

Za dobrodziejów naszych pokornie prosimy, * Grzechów ich nie pamiętaj; zmiłuj się nad nimi. * Wszak nam dobrze czynili z miłości dla Ciebie; * Za swoją dobroczynność niech osiędą w niebie.

Idąc ku czwartej stacyi.

Za przodków, których ciała tu przy tym kościele * Spoczywają, za krewnych i znajomych wiele; * Pokornie Cię prosimy, zgładź ich nieprawości, * Skróć ich pokutę, wprowadź do wiecznej radości.

Idąc ku piątej stacyi albo ku marom.

1. Za dusze wszystkich zmarłych do Ciebie wołamy, * I ojcowskiej opiece Twojej polecamy; * Przyjmij łaskawie prośby braterskiej miłości, * Niech Ciebie oglądają w szczęśliwej wieczności.

2. Święta myśl i zbawienna, modlić się z miłości * Za zmarłych, by z grzechowej uwolnić ich złości; * Ale mo-

dląc się: »Panie, daj im pokój wieczny« * Miejmyż w pamięci własny koniec ostateczny.

3. Ci, za którycheśmy się do Boga modlili, * Czem my teraz jesteśmy, tem i oni byli; * My domy, role, sprzęty po nich dziedziczymy, * Ale kiedyś zapewnie za nimi pójdziemy.

NABOŻEŃSTWO POGRZEBOWE.

Pieśni pogrzebowe.

I. 186

Przy pogrzebie młodzieńca.

1. Oto tu na marach leży czerstwy, rzeźwy młodzieniec, * Do wieczności spiesząc, bieży po nieśmiertelny wieniec, * W kwiecie życia swojego, gdy znika z świata tego.

2. Czemuż, o ludzie mizerni, na koniec wasz nie dbacie! * Czemuż jesteście niewierni, a na to nie zważacie: * Że czasu niepewnego nadejdzie śmierć każdego.

3. Ani młodość, ani siła od śmierci nie wyrywa, * Już i postać się zmieniła

tego, co tu spoczywa! * Wczoraj kwitnął rzeźwością, dzisiaj cuchnie zgnilością.

4. Już jest bezpiecznie schowany, gdzie świat zmamić nie może, * Pomiędzy niebieskie stany przyjmij go, wieczny Boże! * Z bojowania ziemskiego weź go do raju Twego.

5. Na grzechy jego młodości nie racz pamiętać, Panie! * Odpuść mu jego krewkości, a niech przed Tobą stanie! * Łaską obdarowany, w wieniec chwały ubrany.

6. My zaś o tem pamiętajmy, że wszystko jest marnością, * A zwodzić się nie dawajmy światowym znikomościom; * Zgnije ciało urodne, wnet straszydłu podobne.

7. Ach jak wielu omamionych, co niewinność stracają, * Szumem świata zaślepionych, że na cnotę nie dbają; * Która nigdy nie zginie, chociaż wszystko pominie.

8. W pokoju zatem spoczywaj, młodzieńcze ukochany, * Onej chwili oczekiwaj, aż będziesz zawołany; *

Gdy Jezus łaskaw rzecze: »Wstawaj z martwych, młodzieńcze«.

II. 187

Przy pogrzebie panny.

1. Jużeś więc różo opadła, z liścia ogołocona, * Ledwieś zakwitła, wnet zwiędła w grób będziesz położona; * Ach, śmierć nie uszanuje, kosi, na co trafuje.

2. Oczy jasne się zaćmiły, dziś są w słup obrócone, * Usta mówne się zamknęły, zbladły lica czerwone: * Członki ślicznie stworzone w proch będą obrócone.

3. Lecz gdy się ma ziarno rozwić w zielone latorości, * Tedy musi najprzód ognić w ziemi, zbierać żywności, * Potem nabywa kwiatu, a jest ozdobą światu.

4. My cię zaś, panno cnotliwa, byłaśli jedną z mądrych, * W obyczajach Twych troskliwa, niewinna w postępkach swych; * Chociaż cię pochowamy, śliczniejszą oglądamy.

5. Będziesz chodzić przy Baranku białą szatą okryta, * Tam będzie w pierwszym poranku twa niewinność odkryta; * Jaśnieć będzie w niebieskich świętych chórach anielskich.

6. Inne i lepsze radości tam na ciebie czekają, * Tych masz zażywać w pełności, nic równego nie mają, * W Abrahamowem łonie przy twym panieńskim zgonie.

7. Ty dusz ludzkich Oblubieńcze, miłośniku niewinnych, * Zmarłej siostry naszej wieńce, przyjm łaskawie do rąk Twych; * Żadna cnota stateczna tu nie dosyć bezpieczna.

8. W naczyniu pełnem krewkości cnotę swą chować miała, * Lecz Ty sam, Jezu, znasz mdłości wielkie ludzkiego ciała; * Odpuść grzechy młodości, spełnione z ułomności.

9. Na Twój rozkaz już przychodzi mądra panna k' bramie Twej, * Z lampą światła niechaj wchodzi, Jezu, w stany chwały Twej: * Przyjm ją na gody wieczne, niech tam mieszka bezpiecznie.

10. Dziękuję za wychowanie, o rodzice kochani, * Za urodę i staranie; serceć wasze się rani, * Lecz co się ze mną stało, Bogu się podobało.

11. Bracia, siostry, przyjaciele, wam jeszcze raz dziękuję: * Dziękuję wam, jak was wiele, już od was precz wędruję; * Wkrótce się zaś ujrzymy, gdy na sądzie staniemy.

III. 188

Przy pogrzebie dorosłych.

1. Chrystus Pan jest mój żywot, On nagradza hojnie, * Temu ja się oddaję, umieram spokojnie.

2. Spokojnie odtąd idę do Chrystusa mego, * Spodziewam się dostąpić zbawienia wiecznego.

3. Skończyły się już krzyże i różne trapienia, * Które miłe mi były dla Jego Imienia.

4. Gdy się łamały siły, ustawała mowa, * Ta myśl ma jedna była, te serdeczne słowa:

5. Oddaję grzeszną duszę w pokucie przystojnie, * Jezus, Marya, Józef, ratujcie mię zbrojnie.

6. Niechaj zasnę szczęśliwie, odpuść Boże winy, * W którego rządach były mej śmierci terminy.

7. Niechaj się z Tobą złączę, Boże w Majestacie, * W radości z Tobą żyję, wiecznie patrzę na Cię.

8. Oto już ciało niosą do grobu ciemnego, * A dusza musi stanąć przed Boga Sędziego.

9. Musi oddać rachunek z życia doczesnego, * Co czyniła w swem ciele złego lub dobrego.

10. O Boże, Ojcze dobry, Sędzio sprawiedliwy! * Raczże być mojej duszy nędznej miłościwy.

11. Do was jeszcze przemawiam, sąsiedzi i krewni, * Że tąż drogą pójdziecie, bądźcie tego pewni.

12. Co widzicie dziś smutni u mnie żałosnego, * Toż samo będzie w czasie pogrzebu waszego.

13. Płaczcie za grzechy swoje, póki tu żyjecie, * Bo potem późno płakać, gdy oczy zamkniecie.

14. W jakim was tedy stanie śmierć znajdzie straszliwa, * Taka was wieczność czeka zła albo szczęśliwa.

15. Lubo się z tobą żegnam, mężu (żono) życia mego, * Bóg jest twoją opieką, przestań smutku twego.

16. I wy też, dziatki moje, skończcie narzekanie, * Bóg jest sierot obrońcą, miejcie w Nim ufanie.

17. Bóg nas niegdyś połączy w niebiesiech społecznie, * Służcie Mu wiernie, służcie, nagrodzi wam wiecznie.

18. Amen, racz to dać, Chryste, królujący w niebie, * Kończę życia pielgrzymkę, przyjmij mnie do Siebie.

IV. 189

1. Cokolwiek w świecie jest, wszystko marność, * Choćby mnie królewska doszła godność: * Wszystko zginie, * Świat pominie, * Króla i cesarza śmierć nie minie.

2. Niemasz już sławnego Cycerona, * Niemasz Absalona i Samsona, * Ich to sława * Przykład dawa: * Że wszystko na świecie śmierci strawa.

3. Bym miał mądrość króla Salomona, * Bym też był tak piękny jak Helena: * Piękność owa, * Mądra głowa * Od śmierci żadnego nie zachowa.

4. Choćbym się w cielesnej kochał krasie, * I ona się w szpetność zmieni w czasie: * Ach! nie stała * Piękność ciała, * Wczoraj się świeciła, dziś spróchniała.

5. Zmieni się cielesna śliczna barwa, * Będzie z niej plugawa śmierci larwa, * A z pięknego * Nic brzydszego * Niemasz nad człowieka umarłego.

6. Ten, co się za życia umiłował, * Ręce twoje miłe, twarz całował, * Już z daleka * Nos zatyka, * Twarz, oczy odwraca, precz ucieka.

7. Bym nad wszystkich ludzi był bogaty, * Drogie z srebra, złota nosił szaty; * Ze wszystkiego * Kosztownego * Śmierć mnie ogołoci mizernego.

8. Najlepiej zaprawdę, Bogu służyć, * Chcąc w niebie stałego dobra użyć; * Niesłychane, * Nieprzebrane * W niebiesiech radości zgotowane.

9. Już ci dziękuję, małżonko moja, * Jezus niech będzie pociecha Twoja * (Jużci, już dziękuję, małżonku mój, * Pan Jezus niech będzie opiekun Twój), * Za posługi * I usługi, * Któreś mi (u)czynił(a) przez czas długi.

10. I was, me dziatki, Bogu oddaję, * Na długo się z wami tu rozstaję, * Pomagajcie * Modlitwami, * I przy Mszy najświętszej błaganiami.

11. Polecam Ci, Jezu, duszę moją, * Racz przyjąć pokorną prośbę moją, * By Cię chwalić * Wiecznie sławić, * Proszę Cię, Jezu mój, racz mię zbawić.

V. 190

1. Jak każdy, który się rodzi, * Tak ja idę do grobu; * W ziemi, z której ciało poszło, * Niech tam spoczywa w Bogu! * Bóg to mówił, żem był prochem, * W proch się znowu obrócę, * Aż mnie Pan na sąd powoła, * Z grobu znowu powrócę.

2. Nago na świat się zrodziłem (łam), * Nago wracam do ziemie, * Tak bowiem grzech płacić musi *

Adama grzeszne plemię; * Pracowałem(łam), siliłem(łam) się * W pocie czoła mojego, * Teraz zaś opuszczam wszystko, * Nie mając nic własnego.

3. Marny świecie! odbierz sobie * Wszystkie próżności twoje, * Nic, tylko dobre uczynki * Będą bogactwa moje: * Te złączone z zasługami * Zbawiciela mojego * Teraz mi będą pomocą * Do królestwa wiecznego.

4. Doznałem(łam) ja z Salomonem * Twej pod słońcem marności; * Niemasz w czasie, w obietnicach, * W dobrach twoich stałości: * Dusza zewsząd uciśniona * I ciało utrapione; * Lepiéj mieszkać u Jezusa * Na niebieskim Syonie.

5. Już się teraz z wami żegnam, * Ach rodzice kochani! * Gdy mnie Bóg powołał, niech się * Serce wasze nie rani, * Dziękuję za wasze trudy, * Podjęte staranności, * (A) jeżelim was obraził(a), * Przebaczcie mej słabości.

6. Zostań z Bogiem, mój małżonku! (moja żonko), * Ustań z twoją żało-

ścią; * Byłeś(łaś) moim pomocnikiem(czką), * Popierałeś(łaś) z szczerością; * Teraz nas śmierć rozłączyła, * Ja idę do wieczności, * Pamiętaj na mnie i przebacz * Mojej niecierpliwości.

7. Dziatki moje, idę od was, * Serca wasze zranione; * Bądźcie dziecinną miłością * Z ojcem waszym (matką waszą) złączone; * Czyńcie dobrze tu na świecie, * Wystrzegajcie się złego, * A Bóg będzie Ojcem waszym, * Nie opuści żadnego.

8. Bracia, siostry z pokrewieństwem, * Złączeni przyjaciele! * I wszyscy, którzy stoicie * Tu przy tem mojem ciele: * Żegnam was, Bogu oddaję, * Szczęścia, dobra winszuję, * Odpuśćcie mej ułomności, * Za wszystko wam dziękuję.

9. O jedno was jeszcze proszę: * Boga za mnie błagajcie, * A stojąc przy trupie moim, * Tego się nauczajcie, * Że śmierć, która mnie złupiła, * Nie ma względu żadnego, * Jak mnie wzięła z tego świata, * Tak was weźmie każdego.

10. O mnie często pamiętajcie, * Bądźcie zawsze gotowi, * Na zdrowie się nie spuszczajcie, * A nie wierzcie światowi, * Aby, gdy Pan zawrze bramę * Żywota śmiertelności, * Dobra śmierć była wam bramą * Do wiecznej szczęśliwości. Amen.

191

VI.

Przy pogrzebie pracowitego człowieka.

1. Odpocznij, nasz bracie miły, po długiem pracowaniu, * Wzbudzi Jezus twoje siły przy powszechnem powstaniu: * Jezus, żywot, wskrzeszenie, * Śmierć twa tylko zaśnienie.

2. Niech twe spracowane kości znajdą swe odpocznienie, * Jezus zmieni twe cierpkości, da ci wieczne zbawienie. * Znajdziesz w niebie radości, * Miałśli cnotę w miłości.

3. Dokończywszy biegu twego, spocznij na Syna łonie, * Czekaj Sędzię łaskawego, będziesz sławny w koronie: * Piękny z prochu powstaniesz, * Do nieba się dostaniesz.

4. Wstaniesz na sąd uwielbiony w nowem chwalebnem ciele, * W szaty godne obleczony, zobaczysz Boga śmiele: * Jezus zniósł za cię rany, * Abyś był zachowany.

5. Ujrzysz Sędzię w wspaniałości, gdy na tronie usiędzie, * Który rachunek za złości od wszystkich żądać będzie; * Ale, kto Go miłował, * Nie ma, czegoby się bał.

6. Niech was tedy Pan Bóg żywi, ja się od was zabieram, * Bądźcie dobrzy, sprawiedliwi, tem me usta zawieram: * Dzisiaj mnie, jutro tobie * Miejsce w ponurym grobie.

7. Wszystko na świecie przeminie, żadnej niemasz stałości, * Jako prędko woda płynie, wszystko marność marności, * Nie grzech, lecz cnota święta * Będzie w niebie przyjęta.

8. Wkrótce się zaś zobaczymy, gdy nas trąby głos wzbudzi, * Przed Bogiem się zgromadzimy, gdzie ujrzym tłumy ludzi: * Tam swe brzemię złożymy, * Z Bogiem wiecznie będziemy.

192

VII.

1. Z tęsknotą oczekuję końca szczęśliwego, * Ponieważem już skończył(a) bieg żywota mego; * Jużci mi nie żal umrzeć, duszę Bogu oddać; * Przybądź o Jezu! przybądź, a racz mnie ratować.

2. Tyś mnie raczył odkupić Swoją krwią przedrogą, * Dla mnieś na krzyżu umarł śmiercią bardzo srogą; * Czemużbym się tedy miał(a) bać grobu ciemnego, * W Ciebie ja mocno ufam, Zbawiciela mego.

3. Ciało moje robactwo wkrótce w proch roztoczy, * Ludzie wszyscy ode mnie odwrócą swe oczy; * Ale Ty mnie zaś Panie! wzbudzisz głosem Twoim, * Bo wiem, iż masz moc wszelką i nad prochem moim.

4. I czemuż mnie obłudny świat jeszcze żałuje, * Zdrowie, szczęście i złote góry obiecuje. * Nic ja już nie dbam na te rzeczy niestateczne, * Wolę mieć u Jezusa w niebie dobra wieczne.

Na pogrzebie żony.

5. Już ja się z tobą żegnam, małżonku kochany, * Niech ci będą pociechą Jezusowe rany.

Na pogrzebie męża.

Już ja się z tobą żegnam, o małżonko moja! * Niechaj Pan Jezus będzie już pociecha twoja. * I z wami moje dziatki! już się też rozstaję, * Bogu i Matce Boskiej w opiekę was daję.

6. Wam także wszystkim, którzy tu przy mnie stoicie, * Krewni i przyjaciele, co na mnie patrzycie; * Ostatni raz dziękuję, już się nie ujrzymy, * Aż gdy na sąd przed Pana Jezusa staniemy.

7. O Jezu, drogi Jezu! Jezu mój kochany! * O Królu nad królami! o Panie nad pany! * Wysłuchajże mnie, proszę, wyrwij duszę moją * Z rąk szatańskich, a przyjmij ją w opiekę Twoją.

8. A Ty, Panno Najświętsza, z wszystkimi Świętymi, * Proś za mną

Syna Twego i ludźmi grzesznymi, * Abyśmy w łasce Jego życie zakończyli, * A potem w chwale wiecznej z Nim na wieki żyli.

193 VIII.

1. Wszyscy musimy umierać, * Niemasz żadnej wymowy, * Wiecznie tu nie możem bywać, * Śmierć jest los synów Ewy, * Każdemu, kto się rodzi, * Śmierć niechybnie nadchodzi, * Każdy musi w grób swój zstąpić, * A zaś się w proch obrócić.

2. Ten dekret bardzo straszliwy * Nie ochroni każdego, * Bo go Sędzia sprawiedliwy * Wyrzekł na nas każdego. * Bo każdy syn Adama * Grzech jego na sobie ma, * Równa kara następuje, * Śmierć go nie uszanuje.

3. Przeciw Bogu się oburzył * Nędzny robaczek ziemi, * Nad Stwórcę swego wynosił, * Gardząc Jego darami, * Majestat znieważony. * Wyrokiem tym zemszczony: * Prochemś jest, w proch się obrócisz, * Gdy do ziemi powrócisz.

4. Robaki cię z skóry zwleką, * Kości twoje podrobią, * I członki twoje rozwleką, * Aże całkiem spróchnieją, * Nagiś na ten świat przyszedł, * Abyś nagi zaś wyszedł, * Wszystko tu musisz opuścić, * Na wieczność się wystroić.

5. Wyrok to sprawiedliwości: * Każdy do grobu musi, * W młodości albo starości * Skosztuje gorzkość śmierci. * Wspomnij na to chrześcijanie, * Że dzień śmierci nastanie; * Przygotuj się nań sumiennie * Przez życie bogobojne.

6. Ciało twe do grobu wrywa * Śmierć straszna ku skażeniu, * Duszę zaś ciału odrywa * W smutnem zmysłów ustaniu. * Stawia przed Boga swego, * By z włodarstwa ziemskiego * Rachunek wierny podała, * Wyrok swój usłyszała.

7. Jeśli żyjesz w nieprawości, * Usiłuj się poprawić, * Nie odkładaj aż do śmierci * Życie Bogu poświęcić, * Nim się tego spodziejesz, * U grobu twego staniesz, * Nie wiesz czasu, ni

godziny, * Gdy cię włożą w grób ciemny.

8. Liczba dni tych wyznaczona, * Ni chwilki pewnym jesteś, * Chwila to bardzo skrócona, * By w bojaźni tu żyłeś. * Wnet będą dni zbawienne * Dla ciebie zakończone, * Zmiłowania czas upłynie, * A czas sądu nastanie.

9. Jeśli w grzechu, nieprawości * Śmierć cię nagle zastanie, * Za marne świata radości * W piekle twoje mieszkanie! * Wyrok sprawiedliwości * Usłyszysz na wieczności: * Idźcie ode mnie, przeklęci, * Do piekielnej przepaści.

10. Bez pokuty żyjącego * Grzesznika śmierć nieszczęsna, * Szczęśliwa sprawiedliwego, * Tylko ciału bolesna, * Śmierć wsze jego cierpienia * W lepszy żywot zamienia, * Łzy, nędzę ludzką odbiera, * Niebios bramę otwiera.

11. Marność to nad wsze marności * Dóbr zbytecznie używać, * Dostatki w pożądliwości, * Za swe szczęście uznawać: * Nic stałego pod słońcem, * Śmierć wszech dostatków końcem; *

Tylko cnota wiecznie trwała, * Nieskończona jej chwała.

12. Częste śmierci rozmyślania * Wzbudzają do dobrego, * Do pokuty, do czuwania, * Odwodzą nas od złego. * Niech rozwaga codzienna * Tę naukę ponawia: * Wszyscy musimy umierać, * Wszyscy w proch się obracać.

Modlitwy liturgiczne przy pogrzebach dorosłych.

(Według rytuału dyecezyi wrocławskiej.)

Kapłan, pokropiwszy trumnę święconą wodą, rozpoczyna:

Antyfona.

Jeśli będziesz zważał na nieprawości, Panie, Panie, któż się ostoi? 194

Psalm 129.

1. Z głębokości wołałem do Ciebie, Panie, * Panie wysłuchaj głos mój!

2. Niech będą uszy Twoje nakłonione * Na głos modlitwy mojej.

3. Jeśli będziesz zważał na nieprawości, Panie, * Panie, któż się ostoi?

4. Albowiem u Ciebie jest ubłaganie, * i dla zakonu Twego czekałem Cię, Panie.

5. Czekała dusza moja na słowo Jego, * nadzieję miała dusza moja w Panu.

6. Od straży porannej aż do nocy * niechaj Izrael ma nadzieję w Panu.

7. Bo u Pana miłosierdzie, * i obfite u niego odkupienie.

8. A On odkupi Izraela * ze wszystkich nieprawości jego.

9. Odpoczynek wieczny * racz mu (jej) dać Panie.

10. A światłość wiekuista * niechaj mu (jej) świeci.

Powtarza Antyfonę:

Jeśli będziesz zważał na nieprawości, Panie, * Panie, któż się ostoi?

W. Panie, zmiłuj się nad nami.
O. Chryste, zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami.
Ojcze nasz i t. d.

Kapłan kropi i okadza trumnę:

W. I nie wódź nas na pokuszenie.
O. Ale nas zbaw ode złego.
W. Od bramy piekła.
O. Wybaw, Panie, duszę jego (jej).
W. Niech odpoczywa w pokoju.
O. Amen.
W. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.
O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
W. Pan z wami.
O. I z duchem twoim.

Módlmy się: Zbaw, prosimy Cię, Panie, duszę sługi Twego (służebnicy Twojej) N., aby, rozstawszy się z światem, Tobie żył (żyła), a grzechy, które wskutek ułomności ludzkiej za życia popełnił (popełniła), racz w nieprzebranem Twem miłosierdziu odpuścić. Przez Chrystusa, Pana naszego.

O. Amen.
W. Odpoczynek wieczny racz mu (jej) dać, Panie.
O. A światłość wiekuista niechaj mu (jej) świeci,

W. Niech odpoczywa w pokoju.
O.. Amen.

Następnie intonuje antyfonę:

Rozradują się w Panu kości poniżone.

Podczas gdy orszak pogrzebowy idzie do kościoła albo na cmentarz, śpiewa się:

195 **Psalm 50.**

1. Zmiłuj się nade mną, Boże, * według wielkiego miłosierdzia Twego.
2. A według mnóstwa litości Twoich * zgładź nieprawość moją.
3. Jeszcze więcej obmyj mię od nieprawości mojej * i od grzechu mojego oczyść mię.
4. Albowiem ja znam nieprawość moją * i grzech mój jest zawsze przeciwko mnie.
5. Tobie samemu zgrzeszyłem i uczyniłem złość przed Tobą: * abyś się usprawiedliwił w mowach Twoich, a zwyciężył, gdy Cię posądzają.
6. Oto bowiem w nieprawościach jestem poczęty: * a w grzechach poczęła mię matka moja.

7. Oto bowiem umiłowałeś prawdę: * niewiadome i skryte rzeczy mądrości Twojej objawiłeś mi.

8. Pokropisz mię hyzopem a będę oczyszczony: * omyjesz mię, a będę nad śnieg wybielony.

9. Słuchowi memu dasz radość i wesele: * i rozradują się kości poniżone.

10. Odwróć oblicze Twoje od grzechów moich: * a zgładź wszystkie nieprawości moje.

11. Serce czyste stwórz we mnie, Boże: * i ducha prawego odnów we wnętrznościach moich.

12. Nie odrzucaj mię od oblicza Twego: * i Ducha Świętego Twego nie bierz ode mnie.

13. Przywróć mi radość zbawienia Twojego: * i duchem przedniejszym potwierdź mię.

14. Będę nauczać nieprawych dróg Twoich: * a niezbożni do Ciebie się nawrócą.

15. Wybaw mię ze krwi, Boże, Boże zbawienia mego: * a język mój

z radością będzie wysławiał sprawiedliwość Twoją.

16. Panie otwórz wargi moje: * a usta moje opowiadać będą chwałę Twoją.

17. Albowiem gdybyś był chciał ofiary, wżdybym był dał: * w całopaleniach nie będziesz się kochał.

18. Ofiara Bogu duch strapiony: * sercem skruszonem i uniżonem, Boże, nie wzgardzisz.

19. Uczyń dobrze, Panie, Syonowi w dobrej woli Twojej: * aby się zbudowały mury Jeruzalem.

20. Tedy przyjmiesz ofiarę sprawiedliwości, oblaty i całopalenia: * tedy nakładą na ołtarz Twój cielców.

21. Odpoczynek wieczny * racz mu (jej) dać, Panie!

22. A światłość wiekuista niechaj mu (jej) świeci.

I powtarza się antyfonę:

Rozradują się w Panu kości poniżone.

W kościele następują albo łacińskie Godzinki kapłańskie z brewiarza albo zamiast Godzinek:

I. 196

1. Boże Ojcze niebieski, litościwy Panie! * Mając za zmarłych prosić Cię o zmiłowanie, * Wprzód miłosierdzia Twego dla siebie żebrzemy: * Odpuść nam grzechy nasze, pokornie prosimy.

2. Albowiem Ty grzeszników nie słuchasz, o Boże! * Modlitwa ich podobać się Tobie nie może. * Więc grzechem się brzydzimy dla Twojej miłości, * Zmiłuj się! nie pamiętaj naszych nieprawości.

V. Zmiłuj się, Boże, nad nami według wielkiego miłosierdzia Twego.

R. A według mnóstwa litości Twojej zgładź nieprawości nasze.

Módlmy się: Boże, wylanej litości Ojcze, który zapewniasz: »Kiedykolwiek się bezbożny nawróci do mnie, nieprawości jego więcej pamiętać nie będę«; oto my marnotrawne

dzieci, powracamy do Ciebie, najmiłościwszego Ojca naszego, żebrząc miłosierdzia Twego: Bądź nam miłościw! Odpuść najpierw nam nieprawości nasze, bo się niemi dla miłości Twojej serdecznie brzydzimy; a wysłuchaj też pokorne prośby nasze, które za dusze zmarłych braci i sióstr naszych do Ciebie zanosić będziemy. Przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

W. Odpoczynek wieczny racz mu (jej) dać, Panie.
O. A światłość wiekuista niechaj mu (jej) świeci.
W. Niech odpoczywa w pokoju.
O. Amen.

197 II.

1. Ojcze niebieski, pełen wylanej litości, * Przyjmij modlitwy, które z braterskiej miłości * Za dusze zmarłych wiernych wznosimy do Ciebie: * Racz im grzechy odpuścić, niech osiędą w niebie.

2. Miłość u Ciebie, Boże! nadewszystko płaci, * Więc w miłości za dusze naszych sióstr i braci * Pokornie Cię błagamy: zgładź ich nieprawości, * Wprowadź ich do żywota, do wiecznej radości.

V. Słyszałem głos, do mnie mówiący z nieba:

R. Błogosławieni umarli, którzy w Panu umierają.

Módlmy się: Miłosierny Boże! nakłoń łaskawego ucha na prośby nasze, któremi zmiłowania Twego pokornie żebrzemy, a racz duszę brata naszego (siostry naszej) N., któregoś (którąś) do wieczności powołał, i wszystkie dusze zmarłych wiernych do wiekuistego pokoju zaprowadzić i w towarzystwie wybranych Twoich umieścić. Przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, który z Tobą i t. d.

V. Wieczny odpoczynek i t. d.

III. 198

1. Dla zasług Syna Twego, dla gorzkich boleści, * Niech ich Twa do-

broć w chwale niebieskiej umieści! * Niechaj we krwi Jezusa oczyszczone będą, * Niech w przybytkach niebieskich na wieki osiędą.

2. Przyjmij Syna Twojego krzyżową ofiarę, * A zgładź winy ich, daruj zasłużoną karę. * Pokornie Cię błagamy przez Chrystusa trudy, * Ojcze, bądź im litościw! zgładź grzechów ich brudy.

V. Święta i zbawienna jest myśl modlić się za zmarłych.

R. Aby od grzechów swoich uwolnieni byli.

Módlmy się: Nieprzebrany w miłosierdziu Boże! wejrzyj łaskawie na pokorne prośby nasze, a duszę sługi Twego (służebnicy Twojej) N. i wszystkie dusze zmarłych wiernych, które się jeszcze sprawiedliwości Twojej wypłacają, wprowadź do przybytków chwały wiekuistej. Przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

V. Wieczny odpoczynek racz mu (jej) dać, Panie i. t. d.
V. Niech odpoczywają w pokoju!
R. Amen.

Następuje Msza św. żałobna.

W kościele przy marach:

Non intres in iudicium cum servo Tuo, Domine, quia nullus apud Te iustificabitur homo, nisi per Te omnium peccatorum ei tribuatur remissio. Non ergo eum, quaesumus, Tua iudicialis sententia premat, quem Tibi vera supplicatio fidei christianae commendat: sed gratia Tua illi succurrente mereatur evadere iu-

Nie wchodź w sąd z sługą Twoim, Panie: boć żaden przed Tobą nie usprawiedliwi się człowiek, jeżeli przez Ciebie wszystkich grzechów nie będzie mu dane odpuszczenie. Niechajże więc, prosimy, nie potępia go Twój wyrok sądowy, którego Tobie prawdziwa modlitwa wiary chrześcijańskiej zaleca, lecz zapomocą łaski

dicium ultionis qui dum viveret, insignitus est signaculo sanctae Trinitatis. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum.

Twojej niech zasłuży ujść sądu zemsty, który, póki żył, naznaczony był znamieniem świętej Trójcy. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

R. Amen.

O. Amen.

R. Libera me, Domine, de morte aeterna, in die illa tremenda. Quando caeli movendi sunt et terra. Dum veneris iudicare saeculum per ignem.

O. Zachowaj mię, Panie, od zguby wiecznej, w dzień sądu straszliwy; gdy przyjdziesz sądzić świat cały, każdy zadrży, wielki i mały.

V. Tremens factus sum ego et timeo, dum discussio venerit atque ventura ira,

W. Przelękłem się i struchlały kości moje, gdy rozważam, Panie, straszne sądy Twoje,

R. Quando etc.

V. Dies illa, dies irae, calamitatis et miseriae, dies magna et amara valde. Dum veneris etc.

R. Requiem aeternam dona eis, Domine, et lux perpetua luceat eis.

R. Libera me, Domine, de morte aeterna, in die illa tremenda. Quando caeli movendi sunt et terra. Dum veneris iudicare saeculum per ignem.

O. Zachowaj mię i t. d.

W. O jak straszliwy ten to dzień będzie, gdy Bóg grzesznika sądzić zasiędzie.

O. Zachowaj mię i t. d.

W. Nędza, płacz, smutek, biada i narzekanie, jeżeli grzesznik w grzechach przed sąd stanie.

O. Zachowaj mię i t. d.

W. Duszom wiernych racz dać miły Panie! na wieki wieków z Tobą spoczywanie.

O. Zachowaj it.d.

V. Kyrie elejson.
R. Christe elejson, Kyrie elejson.
V. Pater noster.

W. Panie, zmiłuj się nad nami.
O. Chryste i t. d.
W. Ojcze nasz.

---

200 **Pieśń przy pokropieniu i kadzeniu trupa w kościele.**

1. Przy tym brata naszego (tej siostry naszej) żałosnym pogrzebie * Zabierzmy tę zbawienną przestrogę dla siebie: * Że, co się z nim (z nią) już stało, to i nas nie minie, * Przyjdzie śmierć niespodzianie w niepewnej godzinie.

2. Oto! ten dym kadzidła i te krople wody * Są ludzkiej znikomości widoczne dowody. * Kryje się woda w ziemi, tak my się skryjemy, * Niknie dym na powietrzu, tak i my znikniemy.

3. Żałosny widok trupa, ta trumna, te mary, * Głoszą, że życie ludzkie podobne do pary. * Ten trup woła, ostrzega, że ani się zwiemy, * Kiedy też my trupami na mary padniemy.

W. I nie wódź nas na pokuszenie.
O. Ale nas zbaw ode złego.

W. Od bramy piekła.
O. Wybaw Panie duszę jego (jej).

W. Niech odpoczywa w pokoju.
O. Amen.

W. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.
O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

W. Pan z wami.
O. I z duchem twoim.

Módlmy się: Boże, któremu właściwem jest litować się zawsze i odpuszczać, Ciebie pokornie upraszamy za duszę sługi Twego (służebnicy Twojej) N., której z tego świata zejść rozkazałeś, abyś jej nie podawał w ręce nieprzyjaciela, ani zapominał na wieki, ale kazał ją wziąć świętym aniołom i do niebieskiej ojczyzny zaprowadzić: aby, ponieważ w Tobie nadzieję pokładała i w Ciebie wierzyła, mąk piekielnej kary nie ponosiła, lecz wieczną odziedziczyła szczęśliwość. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

201 Przy wynoszeniu trupa z kościoła śpiewa się Antyfonę:

Do chwały wiecznej niech cię zaprowadzą Anieli: * Przy twem do nieba przybyciu niech cię przyjmą męczennicy. * Niech wprowadzą cię w Jerozolimę świętą. * Abyś z Łazarzem w życiu nędznem miał już odpoczynek wieczny.

Podczas procesyi do grobu śpiewa się dalszy ciąg Psalmu 50. »Miserere«... — Zmiłuj się nade mną, Boże...

Przybywszy na cmentarz, poświęca kapłan grób, mówiąc:

Módlmy się: Boże, z którego litości dusze wiernych zmarłych w pokoju odpoczywają, racz ten grób pobłogosławić ✝, i daj mu świętego anioła Twego za stróża, a których ciała są tu pogrzebane, dusze tychże uwolnij od wszystkich więzów grzechu, aby się zawsze w Tobie z Świętymi Twoimi bez końca weseliły. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Pokropiwszy grób, intonuje Antyfonę:

Jam jest zmartwychwstanie i żywot: kto we mnie wierzy, choćby umarł, żyć będzie, a każdy, który żyje i wierzy we mnie, nie umrze na wieki. 202

Poczem pieśń Zacharyasza. Łuk. 1, 68—79.

1. Błogosławiony Pan Bóg Izraelski, * iż nawiedził i uczynił odkupienie ludu swego.

2. I dał możność zbawienia nam, * w domu Dawida, służebnika swego.

3. Jako mówił przez usta świętych, * którzy od wieku są, Proroków swoich.

4. Wybawienie od nieprzyjaciół naszych, * i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą.

5. Aby uczynił miłosierdzie z Ojcami naszymi, * i pamiętał na przymierze swoje święte.

6. Na przysięgę, którą przysiągł Abrahamowi, Ojcu naszemu, * iż nam to dać ma:

7. Iżbyśmy wybawieni z ręki nieprzyjaciół naszych, * bez bojaźni Mu służyli,

8. W świętobliwości i sprawiedliwości przed Nim, * po wszystkie dni nasze.

9. A ty dzieciątko Prorokiem Najwyższego będziesz nazwane, * bo pójdziesz przed obliczności Pańską, abyś gotował drogi Jego.

10. A iżbyś dał naukę zbawienia ludowi Jego: * na odpuszczenie grzechów ich.

11. Dla wielkości miłosierdzia Boga naszego; * przez które nawiedził nas, zstąpiwszy z wysokości.

12. Aby oświecił tych, którzy w ciemności i cieniu śmierci siedzą: * ku wyprostowaniu nóg naszych na drogę pokoju.

13. Odpoczynek wieczny * racz mu (jej) dać, Panie.

14. A światłość wiekuista niechaj mu (jej) świeci.

I powtarza się Antyfona:

Jam jest zmartwychwstanie i żywot: kto we mnie wierzy, choćby umarł, żyć będzie: a każdy, który żyje i wierzy we mnie, nie umrze na wieki.

W. Panie, zmiłuj się nad nami.
O. Chryste, zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami.
W. Ojcze nasz.

Kropi i incenzuje grób:

W. I nie wódź nas na pokuszenie.
O. Ale nas zbaw ode złego.
W. Od bramy piekła.
O. Wybaw duszę jego (jej), Panie.
W. Niech odpoczywa w pokoju.
O. Amen.
W. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.
O. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
W. Pan z wami.
O. I z duchem Twoim.

Módlmy się: Okaż, prosimy Cię, Panie, słudze Twemu zmarłemu (służebnicy Twej zmarłej) N. Twe miłosierdzie, aby za uczynki swoje nie otrzymał(a) kary, bo wolę Twoją wypełniać pragnął (pragnęła), aby jako go (ją) tu prawdziwa wiara łączyła z gronem wiernych, tak go (ją) tam Twoja łaskawość w chórach anielskich

umieściła. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

W. Odpoczynek wieczny racz mu (jej) dać, Panie.
O. A światłość wiekuista niechaj mu (jej) świeci.
W. Niech odpoczywa w pokoju.
O. Amen.
W. Wiecznego pokoju niechaj miłosierdzie Boże użyczy jemu i wszystkim, którzy tu z nim (nią) spoczywają.
O. Amen.

Nareszcie sypie kapłan trochę ziemi na trumnę, mówiąc:

Z ziemi ukształtowałeś mnie, Panie, i ciałem okryłeś mnie: wzbudź mnie w dzień ostateczny, Zbawicielu, mój Boże.

Następnie śpiewa się »Salve« w kościele lub na cmentarzu. »Witaj Królowo nieba« (str. 561).

Po odśpiewaniu pieśni modli się:

W. Módl się za nami, święta Boża Rodzicielko!

O. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się: Wszechmogący wieczny Boże! któryś chwalebnej Panny Matki Maryi ciało i duszę, aby była godnym Syna Twego przybytkiem, za sprawą Ducha Świętego przygotował: daj, abyśmy, którzy się z pamiątki Jej weselimy, za Jej litościwą przyczyną od przyszłego złego i od wiecznej śmierci uwolnieni byli. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego.

O. Amen.

W. Pomoc Boża niech zawsze będzie z nami.

O. Amen.

Pieśni nad grobem.

I.

203

1. Gdzie duszy ojczyzna, jej pokój, jej raj? * Gdzie życia nadziei spełnionych jest kraj? * Nie może przybytku trwałego dać świat, * Bo pełno tu

grzechów i pokus i zdrad. * Nie, nie, nie, nie, to nie jest kłam, * Mej duszy ojczyzna tam u niebios bram.

2. Opuść brudną ziemię, do nieba się wzbij, * Do cudnej ojczyzny serce twoje szlij. * Twej duszy ojczyzna tam, gdzie Boski tron, * Więc myśli wciąż podnoś do niebieskich stron. * Tak, tak — tak, tak, niebieski kraj, * Mej duszy spoczynek, szczęścia mego raj.

3. Jak błogo w pokoju u Pana tam być, * Gdzie śmierci, łez niema, jak błogo z Nim żyć, * Tam harfy aniołów cudną pieśnią brzmią, * A Święci przywitać nas gotowi są: * Błogi, błogi pokój jest tam, * Na łonie Swem Zbawca pocieszy mnie sam. Amen.

204 II.

1. Jedną garstką ziemi gdy przykryty(a) będę, * Tu po mych mozołach spoczynku nabędę; * Wtenczas mi już starość nic zrobić nie zdoła, * Spać będę w tym grobie, aż mnie Bóg powoła,

2. Jedna garstka ziemi niech mi będzie święta, * Bo przez nią zgryzota z mego życia wzięta; * Ten, który mnie stworzył, płacz i biedę króci, * Ten smutek wszelaki w radość mi obróci.

3. Po trudach, po znojach mile spocznę sobie, * U matki na łonie — w zimnym ciasnym grobie, * I wstanę, aż kiedyś znowu mnie powoła * Na sąd ostateczny trąba Archanioła.

4. Przed sądem tym strasznym drżą biedni grzesznicy, * O! Boże, zlituj się, postaw po prawicy; * Niech za me cierpienia życia doczesnego * Zażyję w niebiesiech żywota wiecznego. Amen.

III. 205

1. Panie racz im (mu, jej) dać lekkie odpocznienie * W królestwie Twojem z Tobą królowanie: * Nie oddalajże człowieka grzesznego, * Stworzenia Twego.

2. Daj, by to (te) ciało(a) w pokoju leżało(y), * A na dzień sądny z weselem powstało(y): * Wyproś że im

(mu, jej) to, bez grzechu poczęta * Panienko święta!

3. Zmiłuj się, zmiłuj, Jezu Chryste, Panie! * Przez Twe najświętsze, drogiej krwi wylanie: * Nie racz tych (tej) duszy oddalać od Siebie, * Przyjm je (ją) do Siebie.

4. Już was (cię) tu teraz Bogu oddajemy, * Najświętszą Pannę pokornie prosimy: * Żeby się Pan Bóg nad wami (tobą) zmiłował, * Wieczny żywot dał.

5. A ci, którzy już dni swoje skończyli, * I ten straszliwy termin odprawili: * Niech mają pokój, bez grzechu poczęta, * Panienko święta!

206

IV.

1. Pogrzebmyż to ciało w grobie, * Niechaj tu spoczywa sobie; * Albowiem z ziemi stworzone * W ziemię będzie obrócone.

2. A lubo się w proch obróci, * Znowu mu Bóg życie wróci; * Ciało nasze skazitelne * Zmartwychwstanie nieśmiertelne.

3. W niem staniemy przed Sędziego, * Usłyszym wyrok z ust Jego, * Z nim pójdziemy na zbawienie, * Lub na wieczne potępienie.

4. Co teraz tu zasiejemy, * To tam żniwować będziemy; * Szczęśliwy, kto kocha Boga, * Nie potka go żadna trwoga.

5. Kto żyje w Boskiej bojaźni, * Z ludźmi w braterskiej przyjaźni, * Ten w łasce Boskiej umiera, * A śmierć mu niebo otwiera.

6. Lecz, co o Boga nie dbają, * Ani bliźnich nie kochają, * Gwałcą Boskie przykazanie, * Tych ciężkie czeka skonanie.

7. Bo się sumienie ich sroży, * Sądem i wiecznością trwoży, * A kończąc życie doczesne, * Idą stąd na męki wieczne.

8. My stojący przy tym grobie, * Uważmyż to dobrze sobie: * Że każdy legnie na mary, * Tak młody jako i stary.

9. Bogacza i ubogiego * Śmierć zabiera z świata tego: * Przeto w modli-

twie, w czuwaniu * Myślmy o wiecznem mieszkaniu.

10. Każdy trup to głośno mówi: * »I wy też bądźcie gotowi, * Bo ani się spodziejecie, * Kiedy do grobu wpadniecie.«

11. »Byłem tem, czem wy jesteście, * Jestem, czem i wy będziecie, * Śmierć o niepewnej godzinie * Około was się zawinie.«

12. »Z tych popiołów i z tych kości * Uznajcie świata marności; * Nie znać tu, kto miał wygody, * Lub kto był cudnej urody.«

13. Nie topmyż serca w marności, * Lecz ćwiczmy się w pobożności, * Bo do wiecznego żywota * Tylko nas wprowadzi cnota!

14. Tę więc naukę dla siebie * Zabierzmy przy tym pogrzebie: * Że ten przy śmierci szczęśliwy, * Kto wiedzie żywot cnotliwy.

15. Gdy już do domu wracamy, * Z tobą się, bracie! (siostro!) żegnamy: * Niech twa dusza tam osiędzie, * Gdzie śmierci więcej nie będzie: * A

po pracy w doczesności * Odpocznij w wiecznej radości.

V. 207

1. Wszystko twardym snem znużone, * Śpi w łonie tej pustyni, * Wszelkich bolów pozbawione, * Tu spokój wasz, pielgrzymi! * Posępne grobów mogiły: * W tych śmierć zgubna panuje, * Próżność wielkości i siły * Jawnie się ukazuje.

2. Widzisz te kości spróchniałe, * To jest znikomości ślad; * Te niegdyś żywe, wspaniałe, * I im się uśmiechał świat. * I ty kiedyś się im zrównasz, * Nic stałego świat nie ma. * Śmierci dług koniecznie oddasz: * Runie twa wspaniałość mdła!

3. Widzisz te groby otwarte, * W których niemasz zazdrości: * Robactwem trupy obżarte * Śpią tutaj w spokojności. * Wiekiem starzec przyciśniony, * Srebra, złota nie żąda, * W ciasnym grobie położony; * Siostra jego zgnilizna.

4. Ten, co się na szczudle czołgał, * Nędzy tu zapomina, * Bogacz z żebrakiem się zrównał, * Tu wszystko proch i ziemia. * Sława światowa wielmożnych * Tu się zgonem zakończy, * Berła, trony królów możnych, * Tu śmierć wszystko w dół wtrąci.

5. Żegnam was, spróchniali bracia, * Bóg warn daj odpoczynek, * Po skończonych trudach życia. * Tu wasz słodki spoczynek! * A gdy wyrok śmierci srogi * Przyjdzie spełnić i na mnie, * Skończy się bieg mojej drogi, * Niech tu z wami odpocznę.

6. Wiecznie nie będziem w tej matki * Zimnem łonie zamknięci, * Głos anielski ludzkie szczątki, * Wskrzesi, śmierć zdobycz wróci. * Zmartwychwstaniesz, ciało moje, * Z tobą złączy się dusza, * Na wieczne wnijdziesz pokoje, * Tać nauka Jezusa!

Pieśń nad grobem dzieci. 208

1. Na cmentarzu mieszkać będę, * A na chwilę tu pobędę, * Aż Chrystus Pan każe trąbić, * Gdy będzie miał zmarłych wzbudzić.

2. Już tu mieszkać i przebywać * A cichuchno będę śpiewać, * Pewien tego i bezpieczny, * Że mi dany żywot wieczny.

3. Krótki czas życia mojego, * Nie poznałem świata tego, * Wziął mnie Pan Bóg z tego świata, * Bym w niebie używał lata.

4. Tam kwitną róże z lilią, * Tam niezwiędłe wianki wiją, * Z Barankiem się cieszyć mają, * Co bez grzechu umierają.

5. Idę do mego Jezusa, * W Nim się cieszy moja dusza, * Z ciałem mojem rozwiązania, * Do Aniołów przyrównana.

6. Przetoż nie płaczcie rodzice! * I wy tam przyjdziecie wszyscy. * Śmierć z kosą jak w lecie kwiatki * Ścina starych i też dziatki.

7. Dziękuję za piastowanie, * Za urodę, za staranie; * Chodźcie torem niewinności, * Tać jest droga do wieczności.

8. Bracia, siostry i wy krewni, * Bądźcie wszyscy tego pewni, * Że przyjaciela waszego * Macie u tronu Bożego.

9. Teraz się od was wybieram, * Krótki mój żywot zawieram; * Ciało w ziemi odpoczywa, * Dusza wiecznie w niebie śpiewa.

Hymn stowarzyszeń i związków katolickich.

1. My chcemy Boga, Panno święta, * O usłysz naszych wołań głos! * Miłości Bożej dźwigać pęta, * To nasza chluba, to nasz los.

2. Błogosław wszystkim, dobra Pani, * O pobłogosław wszelki stan, * My chcemy Boga, my poddani, * On naszym królem, On nasz Pan.

3. My chcemy Boga w rodzin kole, * W troskach rodziców, w dziatek snach, * My chcemy Boga w książce, w szkole, * W godzinach wytchnień, w pracy dniach.

4. My chcemy Boga w wojsku, w sądzie, * W rozkazach królów,

w księgach praw; * W służbie na morzu i na lądzie. * Spraw to Maryo! spraw, o spraw!

5. My chcemy Boga w każdej chwili, * I dziś i jutro — w szczęściu, w łzach; * Czy nam się pociech niebo schyli, * Czy w gruzach legnie szczęścia gmach.

6. My chcemy Boga! Jego prawo * Niech będzie naszych czynów tchem! * Byśmy umieli chętnie, żwawo, * Obierać dobre, gardzić złem!

Hymn ludowy.

210

1. Boże wspieraj, Boże ochroń * Nam Cesarza i nasz kraj! * Tarczą wiary rządy osłoń, * Państwu Jego siłę daj! * Brońmy przodków Jego koron, * Zwróćmy wszelki wroga cios, * Bo z Habsburgów tronem złączon * Jest na wieki Austryi los.

2. Obowiązkom swoim wierni, * Strzeżmy pilnie świętych praw, * W ich obronie niech się spełni * Powołanie do cnych spraw. * Pomni, jak

to skroń żołnierza * Świetnie zdobi lauru krzew, * Nieśmy chętnie za Cesarza, * Za ojczyznę mienie, krew!

3. Ludu pilnej pracy zbiory * Niech osłania zbrojna moc; * Niechaj kwitną ducha twory, * Niech rozpędza światło noc. * Austryi, Boże, daj wsławienie, * Na szczyt chwały racz ją wznieść, * Słońca Twego skłoń promienie * Ku jej szczęściu, na jej cześć!

4. Spólność, jedność powołania * Niech przenika wszystek lud, * Bo złączonych sił działania * Zdolne przemódz wszelki trud. * Dążąc społem ku celowi, * Chciejmy bratnie siły zlać; * Szczęść Monarsze, szczęść krajowi: * Austrya będzie wiecznie stać!

DODATEK.

Nr. 478.

Nihil obstat.
Dr. Ludovicus Wrzoł.

IMPRIMATUR.
Officium P. E. Vicariatus Generalis.
TESSINII, die 26. Februarii 1917.

G. Kolek,
P. E. Vicarius Generalis.

Pieśni do Mszy św.

w niektóre uroczystości i święta w roku kościelnym,

ułożone według mszału rzymskiego, które mogą być śpiewane na znane powszechnie melodye.

Drugie przykazanie kościelne nakazuje członkom Kościoła katolickiego słuchać Mszy św. w niedziele i święta z należytem

nabożeństwem, to znaczy łączyć się z modlitwami kapłana, powtarzać jakby słowo w słowo prośby, uwielbienia, przebłagania, dziękczynienia, jak je zawiera mszał rzymski. Kościół katolicki, wiedziony przez Ducha Świętego, ułożył na poszczególne dni i święta w roku kościelnym formularze modlitw i pieśni, zaczerpniętych z natchnionych ksiąg Pisma św. i każe je zmawiać kapłanom na całej ziemi z mszału rzymskiego. Te słowa, podyktowane kiedyś pisarzom natchnionym przez samego Boga, mają daleko większą wartość, siłę, daleko głębiej sięgają do duszy, podnoszą umysł, serce, wolę i uczucia do Boga. Na razie umieszczamy w dodatku kilka pieśni do Mszy św., wzorowanych na prześlicznym tekście mszału rzymskiego, chcąc się przyczynić do tego, by wierni z większym pożytkiem dla duszy uczestniczyli w bezkrwawej ofierze Mszy świętej.

NA BOŻE NARODZENIE.

I. Msza św. (anielska).

»*Dominus dixit ad me.*«

»Rzekł Pan Panu memu: Z łona przed jutrzenką zrodziłem Ciebie.« (Ps. 109, 3.)

Introit.

211 (Na melodyę: »Wśród nocnej ciszy«.)

1. Pan rzekł przed wieki: »Tyś mym Synem jest, * Jam Cię dziś zrodził«, byś wziął męki chrzest; * Czemu Cię świat nie czci godnie, * W sercu snuje gwałty, zbrodnie, * Gardzi Bogiem swym?

2. Chwała bądź Ojcu, chwała Synowi, * Chwała Świętemu niech brzmi Duchowi, * Żebrzemy o zmiłowanie, * Trójjedny Boże i Panie, * My Twoi słudzy.

Gloria.

(Melodya: »Gdy się Chrystus rodzi«.)

Gdy świat w nocnej porze * Pogrążony drzemie, * Niebo całe gorze, *

Bóg schodzi na ziemię, * A aniołów bardzo wiele * Ogłasza światu wesele: * Gloria, gloria, gloria! — in excelsis Deo!

Graduał.

(Melodya: »Betleem święte miasteczko«.)

1. W jasnościach nieba przed zorzą jutrzenki * Zrodziłem Ciebie, któryś dziś maleńki; * Tak usta Ojca do mnie dziś wołają, * Siądź po prawicy, niech się uniżają

2. Wrogowie Twoi, których hardość zwalę * I do stóp Twoich z pokorą i żalem (Ps. 109) * Rzucę podnóżkiem; wszakeś Moim Synem, * Dziś jak przed wieki zwę Cię Mym Jedynym. (Ps. 2.) (rt.)

Credo.

(Melodya: »Anioł pasterzom mówił«.)

1. Cudów cud niesłychany, * Zadrżyjcie ziemskie łany: * Wcielone Boga Ojca już Słowo, * Świat odradza na nowo, * Burzy złość grzechową....

2. Gdyś świat stwarzał, o Panie, * Wyrzekłeś: niech się stanie! * Lecz cudu tego ludziom za mało, * Oble-

kasz Słowo w ciało, * By nam niebo dało...

Ofiarowanie.

(Melodya: »Pan z nieba i łona Ojca przychodzi«.)

Dziś ogromem szczęścia niebo się cieszy, * Ziemia się porywa z grzechów pieleszy: * Bóg nieskończony, rzuca nieb trony, * A ludzkość biedna z Bogiem się jedna, * By zmienić swą dolę w tym łez padole... (Ps. 95.)

Secreta.

(Melodya: »Narodził się Jezus Chrystus«.)

Przyjmij, Panie, naszą radość, przyjmij wesele, * Bo dziś szczęścia na świat cały spłynęło wiele: * Syn Boży, Bóg-Człowiek, zstępuje na ziemię, * Niech czci Go i chwali całe ludzkie plemię...

Sanctus.

(Melodya: »Bóg się rodzi«.)

Boże w trzech Osobach święty, * A przenajświętszy w Troicy, * Spojrzałeś na ziemskie męty, * Na dusz dolę niewolnicy; * Ziszczasz rajską

obietnicę * Nad grzesznem stworzeniem całem, * Zwracasz znów łaskawe lice, * Słowo przyoblekasz ciałem.

Po podniesieniu.

(Melodya: »W żłobie leży«.)

Przed wieki spocząłeś w żłobie, * Dziś leżysz na ołtarzu, * Zamiast aniołów dziś Tobie * Są nasze serca strażą; * Zszedłeś z nieba na głos sługi, * By wlać łask, miłości strugi * W serca, co się dziś żarzą...

Agnus Dei.

(Melodya: »A witajże...«).

Baranku Boży, coś zgładził świata grzechy, winy, * Wziął na się naturę ludzką, Syn Ojca jedyny; * Zmiłuj się, zmiłuj nad nami, * Choć niegodnymi sługami! * Pokoju nam udziel, Panie, * Niech pokój z nami zostanie * Teraz i na górnym Syonie. (rt.)

Communio.

(Melodya: »Dzisiaj w Betleem«.)

Z rzeszą nieb całą i świętych chwałą * Spuszczasz się na ziemię (Ps. 109), *

W brzaskach jutrzenki, głuszysz ból, jęki, * Bierzesz ludzkie plemię; * Bóg z Swego łona, — moc nieskończona, * Daje Cię ziemi i piekło niemi... * Nieba Ci za mało, onoć nie starczało, * Bierzesz przeto ludzkie ciało...

Zakończenie.

(Melodya: »Czas radości, wesołości«.)

1. Dzisiaj Tobie przyrzekamy, drogi Jezu, Panie, * Że nasza miłość do Ciebie nigdy nie ustanie: * Tyś się złączył z nami, chociaż grzesznikami, * Już nas skaza grzechów ciężkich nie splami!

2. Gdy dziś dusza, drogi Jezu, rozpływa się w śpiewie, * Rzuć w nią Twej miłości świętej i łaski zarzewie, * Chcemy sercem całem głosić cześć Twą, chwałę, * Zwalczać krewkość ciała Twoją Krwią, Ciałem. (eg.)

II. Msza św. (pasterska, o świcie).

»*Lux fulgebit hodie.*«

Maluczki narodził się nam i Syn nam jest dany i spoczęło panowanie na ramieiu Jego i nazwą Imię Jego Przedziwny, Bóg, Mocny, Ojciec przyszłego wieku, Książę pokoju.« (Izaj. 9, 6.)

Introit. 212

(Na melodyę: »Wesołą nowinę«.)

Dziwne jakieś światło świat dziś oświeca, * Niebo całe gorze, jak jasna świeca, — * Bo schodzi Pan nad pany, między liche ziemiany, * On świat, pokoju Książę, zgodą zwiąże (Izaj. 9.), * On zbrojny siłą w biodrze, władzę szatana podrze * I niebo nam otworzy, — On, Syn Boży... (Ps. 92.)

Gloria.

(Na melodyę: »Tryumfy...«)

Bądź chwała Tobie, Chryste Panie, żeś objął w świecie panowanie, * Przed Tobą dziś moc piekła precz ze ziemi uciekła... * Chwała Ci, w tej ludzkiej postaci... * Dziś moc Twoja zwycięża

sidła rajskiego węża... * Chwała Ci, w tej ludzkiej postaci...

Graduale.

(Na melodyę: »Dziś Panna czysta«.)

Błogosławiony, który śmiało kroczy (Ps. 117.), * — Jak to psalmisty orzekł duch proroczy — * W imieniu Pańskiem; On sam Pan nad pany (Ps. 92.) * Oświecać idzie ludek Swój kochany... * Wszak my ujrzeli dzisiaj dziw nad dziwy, * Bo się okazał Zbawca nam prawdziwy...

Credo.

(Na melodyę: »Anielski chór...«)

Wierzymy w Ciebie, Boże i w Syna Twojego; * Tyś nieb i ziem przestworze uczynił z niczego, * Syn Twój jest Bogiem z Boga, Światłością z Światłości, * Dziś przyjście Jego chwila błoga w świecie gości... * Wierzymy też i w Ducha Świętego, dawcę łask, * On ogniem, co dziś bucha, zapali w duszach blask.

Offertorium.

(Na melodyę: »Anioł pasterzom mówił«.)

Tyś utwierdził zawiasy nieb, ziemi na wsze czasy, * One Ci godny tron zgotowały, tron godny Twojej chwały; — * Dziś masz żłóbek mały... (Ps. 92.)

Dziś spoczywasz na sianie, ziemi i nieba Panie, * Liche Twe w nędznej szopie poddasze, choć Cię boska moc pasze; — * Wejdź też w serca nasze...

Sanctus.

(Na melodyę: »Ach witajże pożądana«.)

Święty, święty, święty Boże, wojsk niebieskich Panie! * Czy kto Ciebie zgłębić może i pojąć jest w stanie?! * Niebo kąpie się w Twej chwale, świat jej nie ogarnie wcale; * Przeto my liche postacie korzym się, choć w grzechów szacie, * Przed Tobą Boże w majestacie... * Przyszedłeś, nie gardząc zienią, budzić tych, co w grzechach drzemią, * Obrałeś przed wieki sobie miejsce w lichym bardzo żłobie, * Choć Synem Bożym jest w Osobie.*

Po podniesieniu.

(Na melodyę: »Posłuchajcie chrześcijanie«.)

Z cudów największy to cud, wolny od wszech ludzkich złud, * Bo jak przed wieki, w ziemi dalekiej, zstąpił Bóg, * Wszedł do stajenki, Jezus malenki do Swych sług, * Tak w modlitw gwarze, dziś na ołtarze zstąpił nam, * By lać łask zdroje na ludy Swoje z niebios bram...

Agnus Dei.

(Na melodyę: »O gwiazdo betleemska«.)

Baranku Boży, co za grzechy składasz się w ofierze, * Udziel biednym pociechy, bo czart w sidła bierze, * (Chce zburzyć Twą owczarnię, spadek po Adamie, * Niech więc moc Twa nas garnie, sili słabe ramię.)

Communio.

(Na melodyę: »Bóg się rodzi«.)

Wesel się, górny Syonie, ciesz się święte Jeruzalem, * Bo Bóg spoczął na Twem łonie, zdjęty nad ludzkością żalem; * (Rzucił nieba blask przepychy,

by żyć w świecie w poniewierce, * A teraz zstępuje cichy w nasze tak niewdzięczne serce... (Zach. 9.)

Zakończenie.

(Na melodyę: »Mesyasz przyszedł«.)

1. Dziś, gdy się, Zbawco, cały świat cieszy, * Że powstać może z grzechów pieleszy; * Spraw, niech Twe narodzenie zdrojami łaski płynie * I w śmierci godzinie.

2. O Panie drogi, nasz Zbawicielu, * Przyjm nas po latach pielgrzymki wielu, * W niebieski strop daleki, gdy zamkniesz nam powieki. * Przygarnij na wieki. (eg.)

III. Msza św. (królewska).

»*Puer natus est nobis.*«

»Słowo stało się ciałem i mieszkało między nami.« (Jan 1, 14.)

213

Introit.

(Na melod.: »Mędrcy świata, monarchowie«.)

1. Rodzi się Boże Pacholę * Na ludzką niedolę, * Wśród pień i świa-

tła powodzi * Syn Boży się rodzi... * (On, choć Najwyższego Dziecię, * Wzgardzon będzie w świecie, * Miast dostatku — w głodzie, biedzie * Żywot Swój powiedzie.) (Izaj. 9.)

2. Niech Ci będzie wieczna chwała, * Trójjedyny Boże! * Choćby sławą ziemia brzmiała, * Któż Cię pojąć może? * Korzymy się w prochu, Panie, * Zmiłuj się nad nami! * Wysłuchaj nasze wołanie * I nie gardź sługami!

Gloria.

(Na melod.: »Tryumfy Króla niebieskiego«.)

Śpiewajmy Bogu dziś wesoło! * Podnieśmy poniżone czoło, * Niech się dusza weseli, * Śląc w niebo hymn anieli: * Gloria, gloria, gloria...

Graduał.

(Na melodyę: »Boscy posłowie«.)

1. Wsze kraje ziemi, które oglądacie, * Zbawienie Boże w lichej biednej chacie * Pan wam objawia dzisiaj odkupienie, * Narodów oczy widzą wyzwolenie. (Ps. 97.)

2. Nuże narody, nuże na kolana, * Powitać hołdem wszechmocnego Pana, * Dzień święty nam dziś jaśni wśród ciemności, * Gdy światłość wieczna zstępuje z wysości. (rt.)

Credo.

(Na melodyę: »W żłobie leży«.)

Żeś Ty Ojcze, tak wierzymy, przyoblekł ciałem Słowo, * Jako znak Twojej opieki nad dziatwą Adamową... * Dziś pamiątka się odświeża naszego z Bogiem przymierza, * Więc rzućmy grzechów leża... * Boże, chcemy być Ci wierni wśród łez szczęścia, wśród łkań cierni, * Strzedz się grzechowej czerni...

Offertorium.

(Na melod.: »Narodził się Chrystus Pan«.)

Twoim nieba górny krąg, Twoją ziemia, * Wszystko dziełem Twoich rąk, — świat oniemia... * Lecz na Twe podnóże ścielą się nie róże, * Ale cierpień burze... * Ty wzmian łask morze, zlewasz Dziecię, Boże, * Na ziemskie podłoże...

Sanctus.

(Na melodyę: »Witaj Jezu«.)

Święty Boże, święty, święty, — udziel siły, wlej zachęty, * Niech świat pychę piekła złamie, miłości Twej (przyjmie znamię).

2. Ty, coś przez Słowo wcielone z oczu zerwał nam zasłonę, * Spraw, niech Syn Twój złości pognie, w sercach wznieci (łaski ognie).

Po podniesieniu.

(Na melodyę: »Dzisiaj w Betleem«.)

W ofierze ninie, w chlebie i winie * Spocząłeś, by w żłobie... * Chcesz, Jezu Chryste, znów plemię czyste * Z ludzi zrobić Sobie... * Chcesz, by Twe Ciało sił nam dodało, * By Krwi Twej strugi zmyły win długi, * Spraw, niech łask Twych brzemię wiedzie nas przez ziemię * I umieści w nieb Betlemie... * (Niech łask słodkie brzemię wiedzie nas przez ziemię * I umieści w nieb Betlemie...)

Ojcze nasz.

(Na melodyę: »Narodził się Jezus Chrystus«.)

Ojcze nasz, któryś jest w niebie, chwała bądź Tobie, * Żeś Syna w ludzkiej potrzebie złożył nam w żłobie, * Z miłości dla świata zesłał na ofiarę, * By czarta, dusz kata, złamał prawo stare... * By przez śmierć krzyżową odnowić przymierze, * Świat podnieść na nowo, umocnić we wierze...

Agnus Dei.

(Na melodyę: »A witajże«.)

Baranku Boży, coś zgładził świata grzechy, winy, * Wziął na Się naturę ludzką, Syn Ojca jedyny, * Zmiłuj się, zmiłuj nad nami, * Choć niegodnymi sługami! * Pokoju nam udziel, Panie! * Niech pokój z nami zostanie * Teraz i na górnym Syonie. (rt.)

Communio.

(Na melodyę: »Czas radości«.)

Bóg zlewa na świat Swe dary, rzuca łaski ziarno, * Serca rwą dług grzechów stary, do łaski się garną (Ps. 97),

* Posil, Jezu miły, woli naszej siły, * By nam wciąż Twej łaski gwiazdy świeciły... * Miłość Twa gorąca jak promienie słońca, * Niech rozgrzewa świat od końca do końca...

Zakończenie.

(Na melodyę: »Wiwat dzisiaj...«)

Świat się dziwi, pojąć nie może! * My szczęśliwi łaską Twą, Boże, * Bo nie zaginie marnie, kto się do Ciebie garnie, * Więc spieszymy społem, uderzyć Ci czołem: * Słowo, któreś ciałem się stało! * Złożyć Ci serca w dani, wierni Twoi poddani, * Gdy w pokorze dusza nam gorze.

Uroczystość Obrzezania Pańskiego.

(»*Puer natus est nobis.*«)

»Nazwano Imię Jego Jezus.«
(Łuk. 2, 21.)

Introit. (Melodya: »Mędrcy świata«.)

214 1. Rodzi się Boże Pacholę * Na ludzką niedolę, * Wśród pień i światła powodzi. * Syn Boży się rodzi; * On

choć Najwyższego Dziecię, * Wzgardzon będzie w świecie, * Miast dostatku — w głodzie, biedzie * Żywot Swój powiedzie. (Izaj. 9.)

2. Niech Ci będzie wieczna chwała, * Trójjedyny Boże! * Choćby sławą ziemia brzmiała, * Któż Cię pojąć może? * Korzymy się w prochu, Panie, * Zmiłuj się nad nami, * Wysłuchaj nasze wołanie * I nie gardź sługami.

Gloria. (Melodya: »Tryumfy«.)

Śpiewajmy Bogu dziś wesoło! * Podnieśmy poniżone czoło, * Niech się dusza weseli, * Śląc w niebo hymn anieli: * Gloria, gloria, gloria.

Graduał. (Melodya: »Boscy posłowie«.)

Wsze kraje ziemi, które oglądacie, * Zbawienie Boże w lichej, biednej chacie, * Pan wam objawia dzisiaj odkupienie, * Narodów oczy widzą wyzwolenie. (Ps. 97.)

Bóg Ojcom dawniej mawiał przez Proroki, * Którzy im niebios głosili wyroki, * A dzisiaj głośno płynie nam

przez Syna * Narodzonego przebłoga nowina. (rt.)

Credo. (Melodya: »Anielski chór«.)

Wierzymy w Ciebie, Boże, i w Syna Twojego, * Tyś nieb i ziem przestworze uczynił z niczego; * Syn Twój jest Bogiem z Boga, Światłością z Światłości, * Dziś przyjścia Jego chwila błoga w świecie gości. * Wierzymy też i w Ducha Świętego, Dawcę łask, * On ogniem, co dziś bucha, zapali w sercach blask.

Offertorium. (Melodya: »Narodził się Chrystus Pan«.)

Twoim nieba górny krąg, Twoją ziemia, * Wszystko dziełem Twoich rąk — świat oniemia... * Lecz na Twe podnoże ścielą się nie róże, * Ale cierpień burze. * Ty wzamian łask morze zlewasz, Dziecię Boże, * Na ziemskie podłoże.

Sanctus. (Melodya: »A witajże pożądana«.)

Święty, święty, święty Boże, wojsk niebieskich Panie! * Czy kto Ciebie

zgłębić może i pojąć jest w stanie? * Niebo kąpie się w Twej chwale, świat jej nie ogarnia wcale; * Przeto my liche postacie korzym się, choć w grzechów szacie, * Przed Tobą, Boże w Majestacie. * Przyszedłeś, nie gardząc ziemią, budzić tych, co w grzechach drzemią, * Obrałeś przed wieki Sobie miejsce w lichym bardzo żłobie, * Choć Synem Bożymś jest w Osobie.

Benedictus. (Melodya: »Lulajże«.)

Błogosławion jesteś, co dziś zstępujesz, * I z łona Dziewicy ciało przyjmujesz, * Co idziesz w Imieniu Pana naszego, * Hosanna Ci Zbawco z serca szczerego. (rt.)

Agnus Dei. (Melodya: »O gwiazdo Betleemska«.)

Baranku Boży, za świat składasz się w ofierze, * Udziel biednym pociechy, bo czart w sidła bierze, * Chce zburzyć Twą owczarnię, spadek po Adamie, * Niech moc nas Twoja garnię, sili słabe ramię.

Communio. (Melodya: »A wczoraj«.)

Zbawienie dziś Boże, * Miłości Twej morze * Widzą wszystkie ziemie, * Wielbią Twoje Imię. (rt.)

——— (eg.)

Uroczystość Objawienia Pańskiego.

(»Ecce advenit.«)

»Królowie Tarsu i wysp przyniosą mu dary, królowie arabscy i murzyńscy przywiozą upominki.« (Ps. 71, 10.)

215 **Introit.** (»Wśród nocnej ciszy«.)

1. Oto przychodzi Pan panujący, * Berło potęgi w dłoni dzierżący, * Boże daj sąd Twój królowi, * Sprawiedliwość Swą Synowi * Wszechwładnącemu. (Malach. 3.)

2. Bądź chwała Ojcu, chwała Synowi, * Chwała Świętemu niech brzmi Duchowi! * Błagamy o zmiłowanie, * Trójjedny Boże i Panie, * My Twoi słudzy.

Gloria. (»Gdy się Chrystus rodzi«.)

Chwała Bogu w niebie, pokój na nizkości, * Ludziom dobrej woli *

Niech wiecznie zagości! * Chwalimy Cię, uwielbiamy, * Dzięki gorące składamy. * Gloria, gloria, gloria in excelsis Deo.

Graduał. (»Gdy się Chrystus rodzi«.)

1. Wszyscy z Saby idą, niosąc w ręku dary, * Złoto i kadzidło Panu na ofiary, * Chwałę Panu głoszą śmiele, * Sława Pańska światło ściele, * Przeto wstań, złóż mu dań, * Oświeć się Jeruzalem w mroku. (Izaj. 60.)

2. Dlaczegoście przyszli z dalekiej krainy? * Wy bogaci Mędrcy do biednej Dzieciny? * Widzieliśmy gwiazdę Jego, * Ta nas przywiodła do Niego (Mat. 2.), * Pokłon, hołd, serc nasz żołd. * Ofiar dań dajemy Ci Chryste.

Credo. (»Betleem święte miasteczko...«)

1. Wierzymy w Boga, Stwórcę wszechmocnego, * Który świat cały utworzył z niczego, * Który nam zesłał Syna na zbawienie * A Ducha Swego na dusz uświęcenie.

2. Oby nam zawsze ta wiara świeciła * I jako Mędrców zawsze prowadziła, * Byśmy z niej żyli i w niej umierali * A Cię w światłości niebios oglądali.

Offertorium. (»Mędrcy świata«.)

1. Władcy Tarsu i ci, którzy na wyspach panują, * W Sabie, w dalekich pustyniach Boga oczekują; * Oto Mu dziś niosą dary, składają ukłony, * Tak wsze narody Mu służyć winny i wsze trony.

2. I my jak Mędrcy w pokorze dajmy dar troisty, * Modły, prace, Zbawco Boże i żal serca czysty, * Mirę, kadzidło i złoto niesiem Jezu szczerze, * Dajem to z serca ochotą, przyjm od nas w ofierze.

Sanctus. (»Tryumfy«.)

Śpiewajmy Święty, Święty, Święty * Bóg, Władca niebios niepojęty, * Pełne niebo, świat cały * Twej potęgi, Twej chwały. * Hosanna, Hosanna, Hosanna.

Benedict. (»A witajże«.)

Zawitaj błogosławiony, który idziesz Panie, * Zesłan z łona Boga Ojca na nasze spotkanie. * Hosanna Tobie śpiewamy, * Hołd należny oddawamy, * Ukrytyś w winie i chlebie, * Wprawdzie nie widzimy Ciebie, * Lecz Cię uwielbiamy w pokorze.

Agnus Dei. (»A witajże«.)

Baranku Boży, coś zgładził świata grzechy, winy, * Wziął na się naturę ludzką, Syn Ojca jedyny, * Zmiłuj się, zmiłuj nad nami, * Choć niegodnymi sługami. * Pokoju nam udziel Panie, * Niech pokój z nami zostanie * Teraz i na górnym Syonie.

Communio. (»Anioł pasterzom«.)

Jasną gwiazdę na niebie * Ujrzał wyrok nasz tęskliwy, * Przybyliśmy do Ciebie, * By oglądać te dziwy, * Oto Ci winny ukłon dajemy, * Dary ofiarujemy, * Boże i Królu nasz. (rt.)

Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego.

(»Resurrexi.«)

»Tenci jest dzień, który uczynił Pan, radujmy się a weselmy się w nim.« (Ps. 117, 24.)

216 **Introit.**

(Na melodyę: »Weselmy się chrześcijanie!«)

1. Zmartwychwstałem, Ojcze, z grobu, * Łączę się na zawsze z Tobą; * Tyś tknął dłonią moje lice, — * Któż zbada prawd Twych granice! * Alle, alleluja!

2. Tyś mię przejrzał, Ojcze, Panie, * Doświadczyłeś w ciała ranie, * Przetoć miłości dziś wiele * Składam w odkupienia dziele. * Alle, alleluja! (Ps. 138.)

Gloria.

Zwyciężyłeś śmierci kleszcze, * Rwiesz piekieł sieci złowieszcze, * Otwierasz nam nieba bramy, * Więc dziś ku czci Twej śpiewamy: * Alle, alleluja!

Graduale.

Zaiste dziś dzień to Pana, * Dziś nam wolność z nieba dana, — * Cieszy się znów duch człowieczy * Że Bóg trzyma nas w Swej pieczy. * Alle, alleluja! (Ps. 117.)

Sekwencya.

(Melodya: »Chrystus zmartwychwstan jest«.)

1. Niech w święto radosne * Paschalnej Ofiary * Przynoszą jej wierni * Uwielbień swych dary, Alleluja.

2. Odkupił swe owce * Baranek bez skazy, * Pojednał nas z Ojcem * I zmył grzechów zmazy, Alleluja.

3. Śmierć zwarła się z życiem * I w boju, o dziwy, * Choć poległ Wódz życia, * Króluje dziś żywy, Alleluja.

4. Maryo! Ty powiedz, * Coś w drodze widziała? * Jam Zmartwychwstałego * Blask chwały ujrzała, Alleluja.

5. Żywego już Pana * Widziałam, grób pusty, * I świadków anielskich * I odzież i chusty, Alleluja.

6. Zmarwychwstał już Chrystus, * Pan mój i nadzieja, * A miejscem spotkania * Będzie Galileja. Alleluja.

7. Wiemy, żeś zmartwychwstał, * Że ten cud prawdziwy, * O Królu Zwycięzco, * Bądź nam miłościwy; tak niech się stanie. (a. s.)

Credo. (Melodya: »Weselmy się...«)

1. Wierzymy, Trójjedyny Boże, * Żeś stworzył świata przestworze, * Żeś przez Jezusa wcielenie * Zesłał grzesznym odkupienie. * Alle, Alleluja.

2. Ten zmartwychwstał dnia trzeciego * Z grobu Swego chwalebnego, * Jak to prorocy mówili, * Dziś pamiątka owej chwili. * Alle, Alleluja.

Offertorium. (Melodya: »Weselmy się«.)

1. W ów poranek ziemia cała, * Gdyś zmartwychwstał, z szczęścia drżała, * Zadrży znów, lękiem się strwoży * W dzień sądu na wyrok Boży. * Alle, Alleluja. (Ps. 75.)

2. Przyjm Panie te dary, modły, * By nas do Ciebie zawiodły, * Byśmy

wiarą mocni, stali, * Do żywota zmartwychwstali. * Alle, Alleluja.

Lavabo.

Obmyj dusze nasze z brudu, * Dokonaj na nich dziś cudu, * By dziś w dzień Twej wielkiej chwały * Z grobu grzechu zmartwychwstały. * Alle, Alleluja.

Sanctus.

1. Święty, święty, święty Boże! * Świętością Twą świat dziś gorze, * Boś doń wlał miłości zdroje: * Święte zmartwychwstanie Twoje. * Alle, Alleluja.

2. Twoja śmierć śmierć naszą kruszy, * Żywot wlewa biednej duszy, * Zmartwychwstanie więc ośmiela * Dziś Ci śpiewać hymn wesela: * Alle, Alleluja.

Po podniesieniu.

1. Ty, coś cierpiał na Golgocie, * Zmartwychwstałeś, dusz Klejnocie! * Dziś chleba, wina postacie * Kryją Ciebie w majestacie! * Alle, Alleluja.

2. Tak się Twe Bóstwo uniża, * Ucząc nas iść drogą krzyża, * Chcesz przez krzyże i ból srogi * Wwieść nas w zmartwychwstania drogi. * Alle, Alleluja.

Agnus Dei.

1. Baranku Boży, bez winy * Starty dla nas, od plag siny, * Spraw, byśmy w Paschy ofierze * Wielbili Cię godnie, szczerze! * Alle, Alleluja.

2. Tyś wziął grzechy, sam bez zmazy, * Byś za ludzi cierpiał razy, * Spraw więc, niech przez mękę Twoją * Żyjemy z Bogiem w pokoju! * Alle, Alleluja.

Communio.

Zbawca, jak ofiarne jagnię, * Ciałem Swem nas karmić pragnie, * Byśmy Niem wzmocnieni cali * W szczerości i zgodzie trwali. * Alle, Alleluja. (I. Kor. 5.)

Zakończenie.

1. Związ nas miłością Twą, Chryste, * Byśmy mogli serca czyste * Posilać Twą Krwią i Ciałem * W bratniej

zgodzie w życiu całem. * Alle, Alleluja.

2. Tyś, Zbawco, pokoju Książę, * Więc niech pokój Twój nas wiąże, * By wśród jedności i zgody * Wszystkie czciły Cię narody! * Alle, Alleluja.

Uroczystość Bożego Ciała.

(»Cibavit eos.«)

»Ciało moje prawdziwie jest pokarmem a Krew moja prawdziwie jest napojem.« (Jan 6, 56.)

(Do Podniesienia na melodyę: »Sław języku«; po Podniesieniu na melodyę: »Ty wszechmocny Panie«.)

Introit. 217

Karmisz, Panie, nas Swem Ciałem, * Poisz z żywego Źródła, (Ps. 80.) * Wołasz: tak was ukochałem, * Że mię miłość przywiodła * Z tronu nieba wysokiego * Do łon serca waszego...

Gloria.

Cóż nam zdziałać mogłeś więcej, * A nie zdziałałeś, Panie?! * Przeto Ci

z piersi tysięcy * Brzmi dziękczynne śpiewanie: * Niebo, ziemia, — świat ten cały * Pełne dziś Twej czci, chwały!

Graduale.

Ciało Me prawym pokarmem, * Krew Ma prawym napojem; * Kto je z Niego świętą karmę, * Poi się Krwi Mej zdrojem, * Temu się cały powierzę, * W święte złączę przymierze...

(**Sekwencya:** »Chwal Syonie Zbawcę twego«, str. 522.)

Credo.

Chleb ten z nieba Karma żywa, * O Nim brzmi Twe orędzie: * Kto godnie z Niego pożywa, * Ten na wieki żyć będzie... * Chleb ten duszę nam weseli, * Prawy pokarm anieli...

Offertorium.

Kadzidłoć w starym zakonie * I chleb ofiarowano, — * Dziś kapłana czyste dłonie * Zanosząc dań wybraną; * Niech ją majestat Twój przyjmie * I uświęci Twe Imię...

Sanctus.

W górę serca! — Kościół woła, * Czyńmy Bogu dziś dzięki, * Bo zlewa łaski dokoła * Ze Swej wszechmocnej ręki, * Z serc usuwa burz zamięty, * Święty Bóg, święty, święty!...

Po podniesieniu.

(Na melodyę: »Ty wszechmocny Panie«.)

Na kapłańskie słowo * Przemieniasz na nowo * Chleba, wina dań: * Wino w Krew, chleb w Ciało, * By nam sił dodało * W tej walce życiowej, wśród rozpacznych łkań!

Pater noster.

Daj żywego Chleba, * Świętej Uczty z nieba, * Boże Ojcze, daj! * Wzmocnij ciało, ducha, * Niech piekła nie słucha, * Lecz za Twą pomocą zdąża w niebios raj!

Communio.

»Uczta już gotowa«! — * Zapraszasz w te słowa * Z Ciała Twego jeść; * Lecz kto je niegodnie, * Wpada w ciężkie zbrodnie, * Potępia sam siebie; — znieważa Twą cześć!

Zakończenie.

Silisz nas Krwią, Ciałem * W naszem życiu całem, * Drogi Panie nasz! * Daj po zgonie, Boże, * Na niebieskim dworze * Ponad Twoją świętością wieczną pełnić straż! (eg.)

Dzień św. Jadwigi, Patronki Śląska.

(»Gaudeamus omnes.«)

»Niewiasta bojąca się Pana, ta będzie chwalona.« (Przyp. Salom. 31, 30.)

(Melodya: »Kto się w opiekę« lub »Serdeczna Matko«.)

218. **Introit.**

1. Cieszmy się wszyscy, bo dziś dzień nam drogi, * W nim święta Księżna weszła w niebios progi, * Bo dziś i w niebie panuje wesele, * Boga z wdzięcznością czczą hymny aniele.

2. Gdy i nam serce wśród radości płonie, * Podnieśmy w niebo korne nasze dłonie, * Wołając: Chwała To-

bie Trójjedyny! * Zmiłuj się, zmiłuj i zgładź grzechów winy!

Gloria.

Chwała Ci Boże, żeś nam takie wzory * W świętej Jadwidze dał szczerej pokory; * Wszak ona drogą perłą dla Kościoła. * Wzniosłym przykładem dla miasta i sioła; * Ona swem życiem wszystkim stanom świeci, * Wszystkich porywa: królów, mieszczan, kmieci.

Po Lekcyi.

Mężną niewiastę któż odnaleźć zdoła? * Wartość jej prawie nie spłacalna zgoła: * Nie powstydzi się igły, ni wrzeciona, * Więc u jej progów nikt z głodu nie kona. * Nie stroje dumne, nie drogie kobierce, * Lecz Bogu miłe jej cnotliwe serce. (Przyp. 31.)

Podczas Ewangelii (przy cichej Mszy św.).

Korona Twoja, by z drogich kamieni, * Cnotami pereł, by słońce się mieni (Ps. 44.), * Boś skarb zdobyła,

ukryty wśród roli, * W krzyżach i troskach, wytrwale, powoli. * Boś zdobywała z wyciągniętej sieci * Cnót wzniosłe wzory dla wiernych Twych dzieci.

Credo.

Wierzymy, Panie, żeś niebo i ziemię * Stworzył z niczego i żeś ludzkie plemię * Przez Syna Swego cudowne wcielenie * Wyrwał z niewoli i dał odkupienie, * Żeś nam dał Ducha Twojego Świętego, * By nas prowadził do życia wiecznego.

Ofiarowanie.

1. Tyś perłą drogą w niebieskiej koronie, * W Tobie pokora by kaganiec płonie; * Z pokorą znosisz niebieskie dopusty, * Bogu składając ze wdzięcznemi usty.

2. Gdy syn Twój ginie w tatarskiej powodzi, * »Bóg tak chciał!« — wołasz — szemrać się nie godzi! * Wyproś nam wszystkim ducha ofiarnego, * W radościach, smutkach Bogu oddanego.

Sanctus.

Z chórem Aniołów w Archaniołów gronie, * Z rzeszą Cherubów podnosimy dłonie — * Z Serafinami padamy na twarze, * Gdy spoglądamy na Twoje ołtarze. * Z świętą Jadwigą do Cię, Niepojęty, * Wołamy z wiarą: Święty, Święty, Święty!

Po przeistoczeniu.

Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje, * Bierzcie i pijcie, to mojej Krwi zdroje. * To na pamiątkę mą czynić będziecie, * By dać świadectwo mej nauce w świecie. * »Pan mój i Bóg mój« — wzdychała Jadwiga * I my tak łkamy, gdy nas dopust ściga.

Communio.

1. Żeś ukochała sprawiedliwość Bożą, * Przeto Cię żadne ofiary nie trwożą; * Przetoć Bóg wylał na skroń wonny olej (Ps. 44.), * I przyszła na Cię szczęścia w niebie kolej.

2. Tyś czuła zawsze do grzechu odrazy. * Świat Ci zadawał wciąż bo-

lesne razy. * O święta Księżno, błagamy w pokorze: * Bądź nam wstawieniem na niebieskim dworze!

Zakończenie.

1. Święta Jadwigo, Patronko i Księżno, * Bądź nam przed Bogiem wciąż obroną mężną! * Gdy szatan na nas zastawi swe sidła, * Niech za Twą prośbą pierzchnie moc obrzydła!

2. Niechże gdy ciało ducha już wyzionie, * Staniemy z Tobą przy niebieskim tronie, * O to Cię dzisiaj błagamy w pokorze: * Bądź nam Patronką na niebieskim dworze! (eg.)

Uroczystość Poświęcenia Kościoła.

(»Quam terribilis est.«)

»Jak miłe są przybytki Twoje, Panie Zastępów.« (Ps. 83, 1.)

(Na melodyę: »Na kolana padajcie«.)

219 **Introit.**

Czcigodne to mieszkanie * I brama niebios, Panie, * Dom to Boży zaiste

(I. Mojż. 28.), * Twój przybytek, o Chryste, * Jak przyjemnie w Twym kościele, * Dusza się nam w prochu ściele * I wonne modlitw róże * Kładzie pod Twe podnóże. (Ps. 83.)

Gloria.

Chwalimy, Boże, Ciebie * Z gronem wybranych w niebie, * Prosząc, by świat Twą wolę * Pełnił w tym łez padole; * By zeszła moc Twa na ziemię, * Rozsławiła Twoje Imię, * Żebyś w stworzeniu całem * Znalazł godną cześć, chwałę...

Credo.

Wierzymy mocno, stale, * Podobni twardej skale, * Co na górnym Syonie * Blaskami łask Twych płonie; * Że Twej wszechmocy, o Boże, * Żadna siła nie przemoże, * Żeś Ty tylko mocen sam, * Wwieźć nas do niebieskich bram!

Offertorium.

W ofierze, Panie Boże, * Serce całe Ci łożę, * Wszystko, co mam,

czem jestem, * Składam z modlitw szelestem; * Patrz, lud Twój się korzy cały, * Pełen radości z Twej chwały, * Więc, Panie, z Twej opieki * Nie puszczaj nas na wieki. (I. Kron. 29.)

Sanctus.

Jeden Boże trzech Osób * Niezgłębion w ludzki sposób, * Ukryty w tajemnicy * W przenajświętszej Troicy; * Rozum ludzki zda się na nic, * By Twą Istotę bez granic * Choć po trosze pojąć mógł, * Boś Ty trzykroć Święty Bóg!! —

Podniesienie.

Zmieniasz chleb w Swoje Ciało, * By się pokarmem stało, * A wino w Krwi Twej strugi, * By myć Nią grzechów długi; — * Sil nas, Panie, Swojem Ciałem, * Obmywaj Krwią w życiu całem, * Po śmierci dusze czyste * Wprowadź do nieba, Chryste!

Agnus Dei.

Baranku, Zbawicielu, * Patrz, jak ludzi dziś wielu * Niebo odrzuca har-

dzie, * Kościół Twój ma w pogardzie; * Oświeć ich i połącz z nami, * Niech ich szatan już nie mami, * Pokój Boży niech płynie * Już w każdem ludzkiem łonie.

Communio.

W domie Bożym złud niema: * Kto prosi, ten otrzyma, * A znajdzie ten, kto szuka, * To Zbawco, Twa nauka (Mat. 21.); * Pukamy do Twych podwoi, * Gdy się dusza niepokoi, * Otwórz jej, miły Panie, * Serca Twego przystanie!

Zakończenie.

Jak z przeróżnych kamieni * Stoją mury świątyni, * Tak złącz nas dłońmi swemi * W jeden Kościół na ziemi; * Jak Ty z Ojcem jesteś jedno, * W jedno połącz ludzkość biedną, * Wszystkich ludzi przygarnij * Do Twej świętej owczarni!! — (eg.)

Pieśni przy Mszy św. żałobnej.

(»Requiem aeternam.«)

»Taką jest wola Ojca mego, który mnie posłał, aby każdy patrzący na Syna i wierzący w Niego, miał żywot wieczny i abym ja go wskrzesił w dzień ostateczny.« (Jan 6, 40.)

I.

(Melodya: »Boże, Sędzio sprawiedliwy.«)

220 **Introit.**

1. Pokój wieczny daj im, Panie, * A światło Twe wieczyste * Niech wyjdzie na ich spotkanie; * Niechaj te dusze, czyste, * Chwały hymn zanucą Tobie, * Co mieszkasz na Syonie, * I śluby w własnej osobie * Spełnią w Twych Świętych gronie.

2. Wysłuchaj moje błaganie, * Wszakże każde stworzenie * Czeka na Twoje wezwanie * I łaskawe spojrzenie; * Spoczynku, światłości morze * Udziel biednym dłużnikom, * Ojcze, Synu, Duchu, Boże, * Bądź miłościw grzesznikom!

Graduał.

1. Po raz wtóry podnosimy * Głos błagalny do Ciebie * O pokój, światłość prosimy * Dla dusz czyścowych w niebie. * Wżdyć pamięć sprawiedliwego * Będzie na wieki trwała, * A bojaźń posłuchu złego * Nie będzie miejsca miała.

2. Wszystkie więzy win i grzechów * Racz pokruszyć, o Panie, * A Twa łaska niech dłużników * Umieści w Świętych stanie. * Niech w świetle, co nie ma końca, * Zażywają wesela, * Niechże ich już nic od słońca * Chwały Twej nie rozdziela.

Następnie **Sekwencya:** »Dzień on gniewu, dzień płomieni« **(str. 603.).**

Ofiarowanie.

1. Jezu Chryste, Królu chwały, * Wybaw wsze wierne dusze, * By już nadal nie wzdychały, * By je ciężkie katusze * Czyścowe nie udręczały, * Ni ciemności ponure * Zewsząd ich nie ogarniały, * Wznieś je ku Sobie w górę.

2. Michał święty, co świetlany * Podnosi sztandar krzyża, * Niech je umieści z niebiany, * Niech je do Ciebie zbliża! * Niech na Abrahama łonie * Z wiernymi jego syny * Według obietnic po zgonie * Znajdą cel swój jedyny.

3. Na Twą cześć, chwałę składamy * Ofiary i błagania * I o duszach pamiętamy, * Wznosząc korne wołania: * Racz je Panie z śmierci przenieść * Do żywota wiecznego, * Z Abrahamem je umieścić * I wszem potomstwem jego.

Sanctus.

Święty, Święty, trzykroć Święty * Panie zastępów w niebie, * W wielkości Twej niepojętej * Wszystko wysławia Ciebie. * Tenci jest błogosławiony, * Co idzie w Imię Pana, * W górnych przybytkach wielbiony * Tysiąckrotnem Hosanna.

Benedictus (Po podniesieniu).

Ukryty w postaci chleba, * Wszechwładny Królu chwały, * Tobie ziemia,

czyściec, nieba * Chwałę zawsze śpiewały; * I my wołamy w pokorze: * Błogosławion, Hosanna, * Wznieś dusze z czyśca ku górze, * Gdzie chwała nieustanna.

Agnus Dei (Baranku Boży).

1. Baranku Boży, Ty gładzisz * Winy świata całego, * My ufamy, że wprowadzisz * Do światła bezkresnego * Dusze wiernych zmarłych Twoich, * Co żebrzą Twej litości * I zwolnione od win swoich * Stawisz w wiecznej radości.

Communio (Po Komunii).

Niechże im światło zapłonie * Z Świętymi Twymi, Panie, * Niech łaska Twa je owionie, * Niech spoczynek nastanie * Tam w górnej niebios krainie, * Gdzie wybrani mieszkają, * Gdzie blask chwały Twej nie minie, * Do którego zdążają.

Zakończenie (Requiescat in pace).

Niech odpoczną — tak błagamy — * Jeszcze raz Ciebie, Panie, * Udziel

światła — tak wołamy — * Tak, Panie, niech się stanie. * Niech ofiara Syna Twego * Zgasi czyśca płomienie, * Niech do żywota wiecznego * Dojdą przez kaźni cienie.

II.

(»Requiem aeternam.«)

»Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem; kto wierzy we mnie, nawet gdyby umarł, ożyje; każdy zaś, kto żyje i wierzy we mnie, nie umrze na wieki.« (Jan 11, 25. 26.)

(Melodya: »Boże, wysłuchaj nasze wołanie serdeczne.«)

Introit.

221 1. Spoczynek wieczny racz dać duszom wiernym, Panie! * I światło wieczne niech im świecić nie przestanie; * Niechże Tobie zanucą hymn w Syonie, Boże, * I w Jeruzalem spełnią śluby Ci w pokorze.

2. Wysłuchaj w łaskawości korne modły moje, * Wszak wsze stworzenie k' Tobie zwraca kroki swoje; * Daj im pokój, zmiłuj się, o Panie na

niebie, * Ojcze, Synu i Duchu, my błagamy Ciebie.

Graduał.

1. Łaska niech im spoczynku wiecznego udzieli * I światłość wiekuista niech je rozweseli, * Wszak na wieki trwa pamięć sprawiedliwej duszy, * Głośny wyrok na sądzie jej lękiem nie skruszy.

2. Zerwij wsze więzy przestępstw i grzechów, o Panie, * Dusz wszystkich, co obecnie w czyścowym są stanie. * Oby łaskawość Twoja szła na ich spotkanie, * By nie doznały zemsty na sądzie Twym, Panie.

3. Niech łaska Twoja spieszy biednym na ratunek, * Niech im na sądzie litość służy za przytułek, * Niech wejdą do światłości wiecznej i bezkresnej, * Niech zażywają szczęścia w ojczyźnie niebieskiej.

Następnie **Sekwencya:** »Dzień on gniewu, dzień płomieni« (str. 603.).

Ofiarowanie.

1. O Panie Jezu Chryste, Królu wiecznej chwały, * Rozkaż, by dusz

Twych wiernych nadal nie smagały * Cienie toni ponurej, co je otaczają, * Wybaw je z kar, za które Ci się wypłacają.

2. Podziemna otchłań niech już zamknie swą paszczękę; * Niech na nowo nie runą w straszną swoją mękę. * Niech Michał święty, który trzyma krzyż świetlany, * Stawi je wśród światłości pomiędzy niebiany,

3. Którą przyrzekłeś kiedyś cnemu Abramowi * I wszem jego potomkom, co Twej strzegli drogi; * Oto Panie Ci prośby, ofiary składamy, * Przyjmij je za te dusze, które wspominamy.

4. Przyrzekłeś Abramowi i nasieniu jego, * Że mu dasz wieczne życie u tronu Twojego; * Niech Twe słowo wszechmocne dusze uwięzione * Wprowadzi do żywota usprawiedliwione.

Sanctus.

Chóry Cherubów nucą Święty, Święty, Święty * Bóg nasz jest w majestacie Swoim niepojęty, * Pełne niebo i ziemia chwały Twojej, Panie, *

Niech uwielbień Hosanna nigdy nie ustanie.

Benedictus (Po podniesieniu).

Błogosławionyś, któryś zstąpił z wyżyn nieba * W Imię Pańskie, o Jezu, pod postacią chleba * Hosanna na wysości Tobie Zbawicielu * Nucą głosy w czyścowych więzieniach tak wielu.

Agnus Dei (Baranku Boży).

Baranku Boży, który gładzisz świata grzechy, * Daj duszom wiernych zmarłych z Świętymi pociechy, * Umieść je już wśród Świętych na wieki w radości, * Niech światła i spoczynku doznają w wieczności.

Communio (Po Komunii).

Niechaj z Twej łaski spoczną w niebiańskim pokoju, * Niech czerpią wieczne szczęście z odwiecznego zdroju. * Tak niech się duszom stanie, błagamy w pokorze, * Daj się ubłagać przez tę ofiarę, o Boże! (rt.)

Pieśń mszalna o pokój.

(»Da pacem Domine.«)

»Proście o pokój dla Jeruzalem.« (Ps. 121, 6.)

(Na melodyę: »Kto się w opiekę« lub »Serdeczna Matko«.)

222

Introit.

1. Udziel pokoju błagającym Ciebie, * Wszak o to proszą Cię też Święci w niebie; * Oni to łączą swoje prośby z nami, * Choć niegodnymi — Twoimi sługami!

2. Spraw, niech się serce nasze znów weseli, * Niech Twe orędzie zniosą już anieli, * Niech za Twą wolą pokój na świat spłynie, * Niech szczęście gości — w tej ziemskiej dolinie.

Gloria.

Pokój nam, Panie, przyniosłeś na ziemię, * Gdyś zstąpił z nieba zbawić ludzkie plemię, * Lecz świat zatraca pokój ten powoli, * Bo ludzie dzisiaj — nie są »dobrej woli«!

Na lekcyę.

Odnów z przodkami zawarte przymierze, * Utwierdzaj słabych, sił chwiejnych we wierze, * Zlej, Panie, na świat blask niebios promieni, * Niech się Twój dopust — w łaskawość przemieni.

Po lekcyi.

Panie, by twierdzą stań przy nas w pobliżu, * Niech grozy wojny do nas się nie zbliżą, * Niech pokój, nie miecz będzie ludów twierdzą, * A miłość z zgodą — szczęście znów utwierdzą.

Na Ewangelię.

Po zmartwychwstaniu tchnąłeś w Apostołów * Ducha pokoju na ludzkich dusz połów; * Dziś, gdy świat cały wojna, by pług, orze, * Tchnij znowu pokój — na łez i krwi morze!

Credo.

Wierzymy, Zbawco, żeś Ty jeden w stanie * Położyć kresy tej narodów ranie, * O, ucisz burzę, co świat niepo-

koi, * Zlej pokój, prosim — z Twych niebios podwoi!

Ofiarowanie.

1. Wszystko, o Panie, dziełem Twojej dłoni, * Spraw więc, niech dłoń ta przed zgubą nas słoni; * Gdy zanosimy Ci bezkrwawe dary, * Skróć, Panie, dopust: — łez i krwi ofiary!

2. Ty rzekłeś, Panie: kto wierzy, żyć będzie, * Patrz, lud Twój wierny czeka na orędzie: * By wrócić stale w ojczyste pielesze, * By miecz odłożyć, — chwycić za lemiesze.

Sanctus.

Święty nasz Boże, święty, święty, święty! * Ukój już bole, ucisz krwi odmęty, * Niech lud Twój znowu dzień pokoju święci, * Dopust w przestrodze — niech chowa w pamięci!

Na podniesienie.

1. Chleb w Ciało zmieniasz, a wino w Krew Twoją, * By duszom naszym udzielać pokoju; * Przez męki Ciała,

przez Krwi Twej wylanie * Udziel już światu — pokoju, o Panie!

2. Na głos kapłana zszedłeś, Zbawco drogi, * Z przybytków nieba w nasze liche progi, * O zstąp też, Panie, pomiędzy narody, * Wyciągnij dłonie — walczących do zgody!

Na Ojcze nasz.

Bądź wola Twoja w niebie i na ziemi! * Niech za Twą wolą szczęk wojny zaniemi, * Tchnij ducha zgody na te ziemskie niwy, * A świat w pokoju — żyć będzie szczęśliwy.

Agnus Dei.

Baranku Boży, Tyś zmył winy nasze, * By miłość Ojca wlać w ziemskie poddasze; * Dziś, gdy świat cały błaga Cię w pokorze, * Zmiłuj się, zmiłuj — osusz już krwi morze!

Domine non sum dignus.

Panie, widzimy, nie jesteśmy w stanie * Łzami grzech świata zmyć w Twej Serca ranie, * Lecz choć bezsilni,

pewni Twej miłości, * Że pokój trwały wnet w świecie zagości.

Zakończenie.

1. Boże, pokoju dawco, miłośniku, * Patrz, wkoło wrogów są hufce bez liku; * Wszak nie lik wojską, ni przemoc zwycięża, * Lecz kto z Twą wolą — ima się oręża...

2. Udziel pokoju, Panie, Twoim sługom, * Krew i łzy płyną już w świecie, by strugą! * Tyś to powiedział do uczniów te słowa: * Pokój wam daję, — niech go duch wasz chowa!

3. Patrz, chcemy pełnić Twoje przykazanie, * Lecz dodaj siły i wytrwania, Panie, * Chcemy Twój pokój chować wiernie w duszy, * A już go zawiść — ni zdrada nie skruszy... (eg.)

SPIS RZECZY.

A) Modlitwy.

Nabożeństwo codzienne. Str.

1. Modlitwy poranne 3
2. Akty cnót Boskich 7
3. Anioł Pański 10
4. Modlitwy różne 13

Akty strzeliste 13
Modlitwy do stołu (przed jedzeniem i po jedzeniu) 17
Modlitwa św. Bernarda 19
Modlitwa do św. Patrona . . . 20
Modlitwa za rodziców 21
Modlitwa o nawrócenie grzeszn. 21
Modlitwa za ogólne potrzeby chrześcijaństwa 22
Modlitwa rodziny chrześcijańskiej 25
Modlitwa do Ducha Świętego . 27

5. Modlitwy wieczorne 28
6. Modlitwy podczas Mszy św. . . 32
7. Modlitwy po cichej Mszy św. . . 49
8. Modlitwa o godnych kapłanów (w suche dni) 51

Litanie.
1. Litania do Najśw. Maryi Panny (loretańska) 53
2. Litania o Najsł. Imieniu Jezus . . 58
3. Litania do Wszystkich Świętych 63
4. Litania do św. Józefa 77
5. Litania do Najsł. Serca Pana Jezusa 80
Modlitwy do Najsł. Serca P. Jezusa 83
Akt poświęcenia 87
Święty Sakrament Pokuty.
1. Wezwanie Ducha Świętego . . . 90
2. Przykład rachunku sumienia . . 92
3. Pobudki do żalu 97
4. Żal i skrucha 98
5. Modlitwa przed Spowiedzią św. . 100
6. Modlitwa po Spowiedzi św. . . 102
7. Psalm (50.) pokutny 104
8. Uwagi dla pijaków 106
9. Modlitwa św. Bernarda do N. M. P. dla członków bractwa trzeźw. 109
Najśw. Sakrament Ołtarza.
1. Rozmyślanie przed Komunią św. 111
2. Modlitwy przed Komunią św. . . 112
3. Pieśń przed 1-szą Komunią św. 116
4. Modlitwy po Komunii św. . . . 117

5. Modlitwa odpustowa przed wizerunkiem Ukrzyżowanego . . . 121
Godzinki o Niepokalanem Poczęciu N. Maryi Panny . . 122
Modlitwa Różańca świętego 135
Psalmy nieszporne na niedziele i święta.
1. Nieszpory niedzielne 138
2. Nieszpory na uroczystość Bożego Narodzenia 150
3. Nieszpory na uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego 155
4. Nieszpory na uroczystość Zesłania Ducha Świętego 164
5. Nieszpory na uroczystość Bożego Ciała 167
6. Nieszpory w uroczystości Najśw. Maryi Panny 174
Psalmy i hymny nieszporne.
1. Rzekł Pan Panu memu 138
2. Będę Cię chwalił 139
3. Błogosławiony mąż 141
4. Chwalcie dzieci Pana 142
5. Gdy wychodził lud Izraelski . . 143
6. Chwalcie Pana wszystkie narody 145
7. Panie, Ty jesteś jak byłeś (hymn) 146
8. Wielbi dusza moja Pana . . . 146

9. Wielbij, wielbij duszo moja . . . 148
10. Z głębokości wołałem 150
11. Pomnij Panie na Dawida . . . 151
12. O Jezu nasz Zbawicielu (hymn) . 153
13. Prawowierni chrześcijanie . . . 156
14. Dzisiaj przed Panem jak dziatki padajmy 157
15. Zmartwychwstał Jezus w Swej chwale 159
16. Wstał Pan jako Rycerz 161
17. Przybądź Duchu Stworzycielu (hymn) 165
18. Uwierzyłem, przetożem mowił . 167
19. Błogosławieni wszyscy, którzy się boją Pana 168
20. Pange lingua gloriosi — Sław języku chwalebnego (hymn) . . 170
21. Chwal Jeruzalem Pana 169
22. Weseliłem się z tego 174
23. Jeśli Pan nie zbuduje domu . . 175
24. Witaj gwiazdo morska (hymn) . 176

Antyfony do Najśw. Maryi P.

A) 1. Sławna Matko Zbawiciela . . 178
2. Matko Odkupiciela 178
3. Witaj Królowo niebieska . . 179

B) 1. Bądź pozdrowiona, Królowo niebieska 180

2. Bądź pozdrowiona, Królowo niebieska 180
C) 1. Królowo niebieska wesel się . 182
2. Ciesz się, Królowo Anielska . 182
3. Raduj się niebios Królowo . . 492
D) 1. Bądź pozdrowiona Królowo . 183
2. Salve Regina, zawitaj . . . 184
Pieśń podczas ofiary dla ubogich.
Pójdźcie bracia k' ofierze 186
Gorzkie żale.
Część pierwsza 190
część druga 194
część trzecia 198
Droga krzyżowa 202
Litania o męce Pańskiej . . . 231
Modlitwy na Wielki Piątek.
1. Prośby Kościoła wielkopiątkowe 238
2. Uczczenie Krzyża świętego . . 244
3. Pobożne uczucia przy całowaniu Krzyża świętego 247
4. Przy odwiedzeniu Bożego Grobu . 249
Nabożeństwo do św. Jana Nepomucena.
1. Litania 251
2. Modlitwy 257

Nabożeństwo do św. Alojzego.
1. Litania 259
2. Modlitwy 263
Modlitwy i psalmy w różnych potrzebach.
1. Prośba o deszcz 266
2. Prośba o pogodę 269

B) **Pieśni, hymny i psalmy.**

Boże wejrzyj ku wspomożeniu memu (Ps. 69) 70
Zmiłuj się nade mną, Boże (Ps. 50) 104
Pieśń przed pierwszą Komunią świętą (Do Ciebie się, nie Jezu) 116
Godzinki o Niepokalanem Poczęciu N. M. P. 122
Psalmy i hymny nieszporne . 138
Antyfony do Najśw. Maryi P. 178
Pieśni podczas ofiary dla ubogich 186
Gorzkie żale.
1. Gorzkie żale przybywajcie . . . 189
2. Żal duszę ściska 191
3. Jezu, na zabicie okrutne . . . 192
4. Ach! ja Matka tak żałosna . . 193
5. Przypatrz się duszo 195

6. Jezu od żydostwa niewinnie . . 196
7. Ach! widzę Syna mojego . . . 197
8. Duszo oziębła! czemu nie gorejesz 199
9. Jezu! od pospólstwa niezbożnie . 200
10. Ach! Mnie Matce boleściwej . . 201

Droga krzyżowa.

1. Z Jezusem w drogę Krzyża . . 204
2. Jezusie, mężu boleści 204

Psalmy w różn. potrzebach.

1. Chwalcie Pana, albowiem dobre są pienia (Ps. 146) (prośba o deszcz) 266
2. Niech się nad nami Bóg zmiłuje (Ps. 66) (prośba o pogodę) . . . 269

Pieśni poranne.

1. Kiedy ranne wstają zorze . . . 272
2. Skoro tylko wstaję z rana . . . 273
3. W Trójcy jedyny, któryś . . . 276

Pieśni wieczorne.

1. Już słońce zaszło 278
2. Kto się w opiekę podda Panu swemu 280

Nabożeństwo przedpołudn. w niedziele i święta.

a) Pieśni przed kazaniem.

1. Duszo moja, słuchaj Pana . . . 282
2. Ojcze nasz, miły Panie 283
3. W Imię Ojca, w Imię Syna . . . 284

b) Pieśni po kazaniu.

1. Błogosławieni są 285
2. Chwała Tobie, o Boże nasz . . . 286

c) Na pokropienie święconą wodą.

1. Pokropisz hyzopem, Panie! (»Asperges me«) 286
2. Pójdźcie k' ołtarzu grzesznicy (»Vidi aquam«) 287

d) Przy wystawieniu Najśw. Sakramentu Ołtarza.

1. Przed Tobą, Jezusie Chryste . . 289
2. Pozdrowiona bądź Hostyo Przewielebna 289
3. O salutaris Hostia! 289
4. O Ty ofiaro żywota! 290
5. O przenajświętsza Hostya! . . . 290
6. I my także na kolana 290

Pieśni przy Mszy świętej.

1. Boże Królu w wysokości . . . 291
2. Boże Ojcze, Tyś z miłości .. . 295
3. Boże Stwórco nasz Panie . . . 299
4. Co na górze Kalwaryi 303
5. Co nam nakazuje nasza wiara . . 307
6. Gdzie szukać mam opieki . . . 311
7. Jezu! któryś trzy godziny (na post) 314
8. Na kolana padajcie 317

9. Przed Majestat Twój rzuceni . . 322
10. O Maryo! Ty ucieczko nasza . . 326
11. Przy obchodzie (urocz .N. M. P.) 331
12. Racz przyjąć uwielbienie . . . 335
13. Z pokorą upadamy 339
14. Zbliżamy się przed tron Pana . 343
15. Żalem zdjęty wyznawa swe winy 347

Pieśni przy udzielaniu błogosławieństwa Najśw. Sakramentem.

1. Boże, wszystkie stworzenia . . 351
2. Chwalimy Cię, Wykupicielu nasz 352
3. Chwalmy ten nieskończony . . 353
4. Kłaniam się Tobie 353
5. Królu wieczny, błogosław . . . 354
6. O Ty ofiaro żywota (O salutaris hostia) 355
7. Pokarmie Aniołów . . . . . 35[illegible]
8. Poklęknij na kolana 356
9. Sław języku (Pange lingua) . . . 357
10. Spojrzyj z nieba wysokiego . . 359
11. Święty Boże 359
12. Święty, Święty, Święty 360
13. Ty wszechmocny Panie 360
14. W Majestacie na niebieskim tronie 361
15. W Sakramencie utajony 362

Pieśni po błogosławieństwie.
1. Chwała i dziękczynienie 363
2. Bądź pochwalon na wieki . . . 363
3. Chwała bądź Bogu 364
4. Przyczyń się za nami 364

Ciebie Boże chwalimy (Te Deum laudamus) 365

Pieśni do Najsł. Serca Pana Jezusa.
1. Bądź pozdrowione Serce . . . 368
2. Jezu! miłości Twej 369
3. Każda żyjąca dusza 370
4. Kochajmy Pana 371
5. Ludu śląski! nadszedł czas . . . 373
6. Nazareński śliczny kwiecie . . 374
7. Nie opuszczaj nas 375
8. Ofiara krzyża spełniona 377
9. Serce Twe, Jezu 378
10. Twemu Sercu cześć składamy . . 380
11. Wszechmocny świata Stworzyciel 382
12. Z tej biednej ziemi 383

Pieśni adwentowe.
1. Anioł Gabryel 385
2. Już przyjdzie Pan, Zbawiciel nasz 386
3. Moc Boża dziwna 387
4. Po upadku człowieka grzesznego 389

5. Spuśćcie już na ziemskie niwy . 391
6. Zdrowaś bądź Maryo! 392

Na Boże Narodzenie.

a) Na Jutrzni.

1. Pójdźcie, radujmy się Panu . . 396
2. Dzień dzisiejszy przypomina . . 397
3. Daj chwałę Bogu żyjące stworzenie 398
4. Chwal ziemio Pana 400
5. Gdy nam dał Pan Bóg 402

b) Pieśni.

1. Wśród nocnej ciszy 405
2. Gdy się Chrystus rodzi 406
3. A witajże pożądana 410
4. Anielski chór pasterzom . . . 412
5. Anioł pasterzom mówił . . . 413
6. Bóg się rodzi, moc truchleje . . 414
7. Chrystus Syn Boży 415
8. Czas radości, wesołości 417
9. Dziś Panna czysta 418
10. Dzisiaj w Betleem 419
11. Mędrcy świata 421
12. Narodził się Chrystus Pan . . . 422
13. Narodził się Jezus Chrystus . . 423
14. Pójdźmy wszyscy do stajenki . . 423
15. Przybieżeli do Betleem 425

16. Tryumfy Króla niebieskiego . . 426
17. W żłobie leży 427
18. Wesołą nowinę bracia 429
19. Witaj Jezu ukochany 431
Pieśń przy końcu roku.
Nie tak bystro 435
Pieśń na Nowy Rok.
Nowy Rok bieży 436
Pieśń w uroczystość Objawienia Pańskiego.
Gdy Marya porodziła 437
Na uroczystość Najśw. Imienia Jezus.
1. Jezu, słodkie Twe wspomnienie 439
2. Pochwalon bądź Pan Jezus . . 440
Pieśń na Gromnice.
Dzisiaj wszedłszy do kościoła . . 442
Pieśń na ostatki.
Wale, marny świecie 444
Pieśni na Wielki Post.
1. Ach mój Jezu 447
2. Ach pójdźcie chrześcijanie . . 448
3. Chrześcijanie narzekajcie . . . 450
4. Dobranoc Głowo święta . . . 453
5. Jezu Chryste, Panie miły . . . 454
6. Jezusie pełny boleści 455
7. Już Cię żegnam 459

8. Jużem dość pracował 462
9. Lament serdeczny 466
10. Ludu, mój ludu, cóżem ci uczynił 468
11. Ludu, ach ludu! kamiennego serca 470
12. O serce kamienne, ach skruszże się 471
13. Pozwól mi Twe męki śpiewać . 472
14. Rozmyślajmy dziś 474
15. Smutny czas niniejszy 476
16. Stała Matka boleściwa 477
17. Tysiąckroć bądź pozdrowiony . . 480
18. Wisi na krzyżu 483
19. Z nieba zesłany Syn Boga żywego (na Niedzielę Kwietnią) 484

Pieśni wielkanocne.

1. Chrystus zmartwychwstan jest . 488
2. Radujmy się chrześcijanie . . . 490
3. Raduj się niebios Królowo . . 492
4. Trzeciego dnia wstał Zbawiciel . 493
5. Wesoły nam dziś dzień nastał . 495
6. Zmartwychwstał Chrystus chwalebnie 497
7. Weselmy się chrześcijanie . . . 500

Na dzień św. Marka i dni krzyżowe.

1. Powstań Panie, wspomóż nas . . 504

2. Wielki Boże, patrząc z góry . . 505
3. Uchowaj nas od wojny 506

Na uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego.
1. Pan Jezus w niebo wstępuje . . 511
2. Witaj, witaj dniu święty . . . 514

Na uroczystość Zesłania Ducha Świętego.
1. Przybądź Duchu Stworzycielu . 515
2. Zstąp Duchu Przenajświętszy . . 516

Pieśni do Opatrzności Boskiej.
1. Ciebie sławimy 517
2. Kto się w opiekę 519
3. Szczęśliwy, kogo Opatrzność . . 519

Pieśni na Boże Ciało.
1. Chwal Syonie Zbawcę twego . . 522
2. Pójdźcie k' wielkiej wieczerzy . 524
3. Poklęknij na kolana 526
4. Twoja cześć, chwała 528

Pieśni na cześć N. Maryi P.
1. Bądź pozdrowiona, o Maryo . . 530
2. Chwalcie łąki umajone 531
3. Gdyśmy przyszli do kościoła . . 531
4. Kto się w opiekę odda Pannie świętej 534

5. Maryo! Maryo! nad słońce jaśniejsza 536
6. Maryo, czysta Dziewico 537
7. Marya obrona 538
8. Nie opuszczaj nas... Matko . . 540
9. Nie płacz już dziecino 541
10. O, której berła ląd i morze słucha 543
11. O Maryo, Matko Boga 544
12. O Maryo, Twoja chwała . . . 546
13. O Najświętsza Matko Boża . . 547
14. O! prowadź przez bałwany . . 550
15. O Ty Najświętsza 551
16. Po tysiąckroć pozdrawiamy Ciebie 552
17. Serdeczna Matko! 555
18. Ślicznaś, prześliczna 557
19. Tysiąckroć bądź pozdrowiona . 557
20. Witaj święta i poczęta 559
21. Witaj Królowo nieba 561
22. Zawitaj Matko Różańca świętego 562

Pieśni na cześć błog. Jana Sarkandra, Męczennika.

1. Jana wzmacnia wiara żywa . . 564
2. Już tam nad słońcem jaśnieje . 566

Pieśni do św. Józefa.

1. Józefie święty! z domu królewskiego 567

2. Kto sobie Józefa świętego . . . 569
Pieśni o świętym Janie Nepomuckim.
1. Ciebie chwalimy, wiekuisty Panie 571
2. Święty Janie Nepomucki . . . 572
3. Witaj Janie z Bolesława . . . 574
Pieśń do św. Alojzego.
Słyniesz Alojzy między narodami . 577
Pieśń na cześć bł. Melchiora Grodzieckiego.
Witaj, Śląska gwiazdo jasna . . . 577
Pieśń na cześć św. Jadwigi.
Zacznijcie sławić Jadwigę Księżniczkę 579
Litania do Wszystkich Świętych, w pieśń ułożona.
Ojcze, Synu, Duchu Święty . . . 581
Pieśń na cześć św. Barbary, patronki górników.
Barbaro święta, perło Jezusowa! . 585
Pieśń na podziękowanie za żniwa.
Boże, z Twoich rąk żyjemy . . . 587
Pieśni przy ślubie.
1. Stanowicielu małżeństwa . . . 589
2. Coś Ty raczył złączyć, Boże . . 590

Pieśń katechizmowa.
Błogosławiony, kto zachowa szczerze 591
Pieśni przy żałobn. Mszy św.
1. Boże! o jakżeś wielebny 596
2. Boże, Sędzio sprawiedliwy . . . 600
3. Dzień on gniewu, dzień płomieni 603
4. O Boże przedwieczny 605
5. Święta myśl jest modlić się . . 608
Responsorya po lekcyach godzinek żałobnych.
1. Wierzę, iż żyje mój Odkupiciel . 611
2. Pamiętaj, że wiatr jest życie moje, Boże 612
3. Grzesząc dnia każdego 613
Pieśni podczas procesyi w Dzień zaduszny.
1. Boże wysłuchaj nasze wołanie . . 614
2. Pokaż Twe miłosierdzie 614
3. Dusze rodziców naszych . . . 614
4. Za dobrodziejów naszych . . . 615
5. Za przodków, których ciała . . 615
6. Za dusze wszystkich zmarłych . 615
Pieśni pogrzebowe.
1. Oto tu na marach leży 617
2. Jużeś więc różo opadła 619

3. Chrystus Pan jest mój żywot . . 621
4. Cokolwiek w świecie jest . . . 623
5. Jak każdy, który się rodzi . . . 625
6. Odpocznij nasz bracie miły . . 628
7. Z tęsknotą oczekuję 630
8. Wszyscy musimy umierać . . . 632

Modlitwy liturgiczne przy pogrzebach dorosłych.

1. Z głębokości wołałem (Ps. 129) . 635
2. Zmiłuj się nade mną (Ps. 50) . . 638
3. Boże Ojcze niebieski, litościwy Panie! 641
4. Ojcze niebieski, pełen wylanej litości 642
5. Dla zasług Syna Twego 643
6. Zachowaj mię Panie 646
7. Przy tym brata naszego 648
8. Błogosławiony Pan Bóg Izraelski (hymn Zacharyasza) 651

Pieśni nad grobem.

1. Gdzie duszy ojczyzna 655
2. Jedną garstką ziemi 656
3. Panie, racz im dać 657
4. Pogrzebmyż to ciało 658
5. Wszystko twardym snem znużone 661
6. Na cmentarzu mieszkać będę . . 663

Hymn stowarzyszeń i związ-
katolickich.
My chcemy Boga 665
Hymn ludowy.
Boże wspieraj 666

DODATEK,

zawierający pieśni mszalne, wzorowane na formularzach mszału rzymskiego na niektóre uroczystości i dni w ciągu roku kościelnego.

1. Na uroczystość Bożego Narodzenia
I. Msza św.: Pan rzekł przed wieki 670
II. Msza św.: Dziwne jakieś światło 675
III. Msza św.: Rodzi się Boże Pacholę 679
2. Na uroczystość Obrzez. Pańskiego:
Rodzi się Boże Pacholę 684
3. Na uroczystość Objaw. Pańskiego:
Oto przychodzi Pan panujący . . 688
4. Na urocz. Zmartwychwstania P.:
Zmartwychwstałem Ojcze z grobu . 692
5. Na uroczystość Bożego Ciała:
Karmisz Panie nasz Swem Ciałem . 697
6. Na dzień św. Jadwigi:
Cieszmy się wszyscy 700
7. Na urocz. Poświęcenia Kościoła:
Czcigodne to mieszkanie 704

8. Przy Mszy św. żałobnej:
a) Pokój wieczny daj im Panie . . 708
b) Spoczynek wieczny racz dać . 712
9. Przy Mszy św. o pokój:
Udziel pokoju 716

Alfabetyczny spis psalmów.

Będę Cię chwalił Panie całem serecm mojem 139
Błogosławieni są wszyscy, którzy się boją Pana 168
Błogosławiony mąż, który się boi Pana 141
Błogosławiony Pan Bóg Izraelski . . 651
Boże wejrzyj ku wspomożeniu memu . 70
Chwal Jeruzalem Pana 169
Chwalcie dzieci Pana 142
Chwalcie Pana, albowiem dobre są pienia 266
Chwalcie Pana wszystkie narody . . . 145
Dzisiaj przed Panem jak dziatki padajmy 157
Gdy wychodził lud izraelski z Egiptu . 143
Jeśli Pan nie zbuduje domu 175
Niech się nad nami Pan zmiłuje . . . 269
Pójdźcie, radujmy się Panu 396
Pomnij Panie na Dawida 151
Rzekł Pan Panu memu 138
Uwierzyłem, przetożem mówił . . . 167
Weseliłem się z tego, co mi powiedziano 174
Wielbij duszo moja Pana (Magnificat) . 146

Wielbij, wielbij duszo moja (Magnificat) 148
Wstał Pan jako rycerz 161
Z głębokości wołałem do Ciebie . 150 635
Zmartwychwstał Jezus 159
Zmiłuj się nade mną, Boże . . . 104 638

Alfabetyczny spis Litanii.

Litania do Najsł. Serca P. Jezusa . . 80
Litania do św. Alojzego Gonzagi . . 259
Litania do św. Jana Nepomuckiego . 251
Litania do św. Józefa 77
Litania do Wszystkich Świętych . . . 63
Litania o Męce Pańskiej 231
Litania o Najsł. Imieniu Jezus 58
Litania o Najśw. Maryi P. (Loretańska) 53

Alfabetyczny spis Pieśni, Psalmów, Hymnów i Litanii.

A witajże pożądana 410
Ach! ja Matka tak żałosna 193
Ach! mnie Matce boleściwej 201
Ach mój Jezu 447
Ach pójdźcie chrześcijanie 448
Ach! widzę Syna mojego 197
Anielski chór pasterzom 412
Anioł Gabryel 385
Anioł pasterzom mówił 413
Antyfony do Najśw. Maryi Panny . . 178
Barbaro święta, perło Jezusowa . . . 585
Bądź pochwalon na wieki 363
Bądź pozdrowiona Królowo 183
Bądź pozdrowiona, Królowo niebieska 180
Bądź pozdrowiona, o Maryo 530
Bądź pozdrowione Serce 368

Będę Cię chwalił 139
Błogosławieni są 285
Błogosławieni wszyscy, którzy się boją Pana 168
Błogosławiony, kto zachowa szczerze . 591
Błogosławiony mąż 141
Błogosławiony Pan Bóg Izraelski (hymn Zacharyasza) 651
Bóg się rodzi, moc truchleje 414
Boże Królu w wysokości 291
Boże! o jakżeś wielebny 596
Boże Ojcze niebieski, litościwy Panie! 641
Boże Ojcze, Tyś z miłości 295
Boże, sędzio sprawiedliwy 600
Boże Swórco nasz Panie 299
Boże wejrzyj ku wspomożeniu memu . 70
Boże wspieraj 666
Boże, wszystkie stworzenia 351
Boże wysłuchaj nasze wołanie . . . 614
Boże, z Twoich rąk żyjemy 587
Chrystus Pan jest mój żywot 621
Chrystus Syn Boży 415
Chrystus zmartwychwstan jest . . . 488
Chrześcijanie narzekajcie 450
Chwal Jeruzalem Pana 169
Chwal Syonie Zbawcę twego . . . 522
Chwal ziemio Pana 400
Chwała bądź Bogu 364
Chwała i dziękczynienie 363
Chwała Tobie, o Boże nasz 286
Chwalcie dzieci Pana 142
Chwalcie łaki umajone 531
Chwalcie Pana, albowiem dobre są pienia 266

Chwalcie Pana wszystkie narody . . . 145
Chwalimy Cię, Wykupicielu nasz . . 352
Chwalmy ten nieskończony 353
Ciebie Boże chwalimy 365
Ciebie chwalimy, wiekuisty Panie . . 571
Ciebie sławimy 517
Ciesz się, Królowo Anielska 182
Cieszmy się wszyscy 700
Co na górze Kalwaryi 303
Co nam nakazuje nasza wiara 307
Cokolwiek w świecie jest 623
Coś Ty raczył złączyć, Boże 590
Czas radości, wesołości 417
Czcigodne to mieszkanie 704
Daj chwałę Bogu, żyjące stworzenie . 398
Dla zasług Syna Twego 643
Dobranoc Głowo święta 453
Do Ciebie się, Panie Jezu 116
Droga krzyżowa 202
Dusze rodziców naszych 614
Duszo moja, słuchaj Pana 282
Duszo oziębła! czemu nie gorejesz . . 199
Dzień dzisiejszy przypomina 397
Dzień on gniewu, dzień płomieni . . . 603
Dziś Panna czysta 418
Dzisiaj przed Panem jak dziatki padajmy 157
Dzisiaj w Betleem 419
Dzisiaj wszedłszy do kościoła 442
Dziwne jakieś światło 675
Gdy Marya porodziła 437
Gdy nam dał Pan Bóg 402
Gdy się Chrystus rodzi 406
Gdy wychodził lud Izraelski 143

Gdyśmy przyszli do kościoła 531
Gdzie duszy ojczyzna 655
Gdzie szukać mam opieki 311
Godzinki o Niepokalanem Poczęciu N. M. P. 122
Gorzkie żale 190
Gorzkie żale przybywajcie 189
Grzesząc dnia każdego 613
I my także na kolana 290
Jak każdy, który się rodzi 625
Jana wzmacnia wiara żywa 564
Jedną garstką ziemi 656
Jeśli Pan nie zbuduje domu 175
Jezu Chryste, Panie miły 454
Jezu! któryś trzy godziny 314
Jezu! miłości Twej 369
Jezu, na zabicie okrutne 192
Jezu! od pospólstwa niezbożnie . . . 200
Jezu od żydostwa niewinnie 196
Jezu, słodkie Twe wspomnienie . . . 439
Jezusie, mężu boleści 204
Jezusie pełny boleści 455
Józefie święty! z domu królewskiego . 567
Już Cię żegnam 459
Już przyjdzie Pan, Zbawiciel nasz . . 386
Już słońce zaszło 278
Już tam nad słońcem jaśnieje 566
Jużem dość pracował 462
Jużeś więc różo opadła 619
Karmisz Panie nas Swem Ciałem . . 697
Każda żyjąca dusza 370
Kiedy ranne wstają zorze 272
Kłaniam się Tobie 353
Kochajmy Pana 371

Królowo niebieska, wesel się 182
Królu wieczny, błogosław 354
Kto się w opiekę odda Pannie świętej 534
Kto się w opiekę podda Panu swemu . 280
Kto sobie Józefa świętego 569
Lament serdeczny 466
Litania do Najsł. Serca Pana Jezusa . 80
Litania do Najśw. Maryi P. (loret.) . . 53
Litania do św. Alojzego Gonzagi . . 259
Litania do św. Jana Nepomuckiego . 251
Litania do św. Józefa 77
Litania do Wszystkich Świętych . . . 63
Litania o Męce Pańskiej 231
Litania o Najsł. Imieniu Jezus . . . 58
Ludu, ach ludu! kamiennego serca . . 470
Ludu, mój ludu, cóżem ci uczynił . . 468
Ludu śląski! nadszedł czas 373
Maryo, czysta Dziewico 537
Maryo! Maryo! nad słońce jaśniejsza . 536
Marya obrona 538
Matko Odkupiciela 178
Mędrcy świata 421
Moc Boża dziwna 387
My chcemy Boga 665
Na cmentarzu mieszkać będę 663
Na kolana padajcie 317
Narodził się Chrystus Pan 422
Narodził się Jezus Chrystus 423
Nazareński śliczny kwiecie 374
Nie opuszczaj nas... Matko 540
Nie opuszczaj nas... Jezu 375
Nie płacz już dziecino 541
Nie tak bystro 435
Niech się nad nami Bóg zmiłuje . . . 269

Nieszpory na uroczystość Bożego Ciała 167
Nieszpory na urocz. Bożego Narodzenia 150
Nieszpory na urocz. Zesłania Ducha Św. 164
Nieszpory na uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego 155
Nieszpory niedzielne 138
Nieszpory w uroczystości N. Maryi P. 174
Nowy Rok bieży 436
O Boże przedwieczny 605
O Jezu nasz Zbawicielu 153
O, której berła ląd i morze słucha . . 543
O Maryo, Matko Boga 544
O Maryo, Twoja chwała 546
O Maryo! Ty ucieczko nasza 326
O Najświętsza Matko Boża 547
O! prowadź przez bałwany 550
O przenajświętsza Hostya! 290
O serce kamienne, ach skruszże się . 471
O salutaris Hostia! 289 355
O Ty Najświętsza 551
O Ty ofiaro żywota 290
Odpocznij nasz bracie miły 628
Ofiara krzyża spełniona 377
Ojcze nasz, miły Panie 283
Ojcze niebieski, pełen wylanej litości . 642
Ojcze, Synu, Duchu Święty 581
Oto przychodzi Pan panujący 688
Oto tu na marach leży 617
Pamiętaj, że wiatr jest życie moje . . 612
Pange lingua gloriosi 170
Pan Jezus w niebo wstępuje 511
Pan rzekł przed wieki 670
Panie, racz im dać 657
Panie, Ty jesteś jak byłeś 146

Po tysiąckroć pozdrawiamy Ciebie . . 552
Po upadku człowieka grzesznego . . . 389
Pochwalon bądź Pan Jezus 440
Pogrzebmyż to ciało 658
Pójdźcie bracia k' ofierze 186
Pójdźcie k' ołtarzu grzesznicy . . . 287
Pójdźcie k' wielkiej wieczerzy . . . 524
Pójdźcie, radujmy się Panu 396
Pójdźmy wszyscy do stajenki 423
Pokarmie Aniołów 356
Pokaż Twe miłosierdzie 614
Poklęknij na kolana 356 526
Pokój wieczny daj im Panie 708
Pokropisz hyzopem, Panie! 286
Pomnij Panie na Dawida 151
Powstań Panie, wspomóż nas 504
Pozdrowiona bądź Hostyo Przewiel. . 289
Pozwól mi Twe męki śpiewać . . . 472
Prawowierni chrześcijanie 156
Przed Majestat Twój rzuceni 322
Przed Tobą Jezusie Chryste 289
Przy obchodzie (urocz. N. M. P.) . . 331
Przy tym brata naszego 648
Przybądź Duchu Stworzycielu 515
Przybieżeli do Betleem 425
Przyczyń się za nami 364
Przypatrz się duszo 195
Psalmy i hymny nieszporne 138
Racz przyjąć uwielbienie 335
Raduj się niebios Królowo 492
Radujmy się chrześcijanie 490
Rodzi się Boże Pacholę 679 684
Rozmyślajmy dziś 474
Rzekł Pan Panu memu 138

Salve Regina, zawitaj 184
Serce Twe, Jezu 378
Serdeczna Matko! 555
Skoro tylko wstaję z rana 273
Sław języku 170 357
Sławna Matko Zbawiciela 178
Słyniesz Alojzy między narodami . . 577
Smutny czas niniejszy 476
Spoczynek wieczny racz dać 712
Spojrzyj z nieba wysokiego 359
Spuśćcie już na ziemskie niwy . . . 391
Stała Matka boleściwa 477
Stanowicielu małżeństwa 589
Ślicznaś, prześliczna 557
Święta myśl jest modlić się 608
Święty Boże 359
Święty Janie Nepomucki 572
Święty, Święty, Święty 360
Szczęśliwy, kogo Opatrzność 519
Tryumfy Króla niebieskiego 426
Trzeciego dnia wstał Zbawiciel . . . 493
Twemu Sercu cześć składamy 380
Twoja cześć, chwała 528
Ty wszechmocny Panie 360
Tysiąckroć bądź pozdrowiona 557
Tysiąckroć bądź pozdrowiony 480
Uchowaj nas od wojny 506
Udziel pokoju błagającym Ciebie . . 716
Uwierzyłem, przetożem mówił . . . 167
W Imię Ojca, w Imię Syna 284
W Majestacie na niebieskim tronie . . 361
W Sakramencie utajony 362
W Trójcy jedyny, któryś 276
W żłobie leży 427

Wale, marny świecie 444
Weseliłem się z tego 174
Weselmy się chrześcijanie 500
Wesołą nowinę bracia 429
Wesoły nam dziś dzień nastał . . . 495
Wielbi dusza moja Pana 146
Wielbij, wielbij duszo moja 148
Wielki Boże, patrząc z góry 505
Wierzę, iż żyje mój Odkupiciel . . . 611
Wisi na krzyżu 483
Witaj gwiazdo morska 176
Witaj Janie z Bolesława 574
Witaj Jezu ukochany 431
Witaj Królowo nieba 561
Witaj Królowo niebieska 179
Witaj, Śląska gwiazdo jasna 577
Witaj święta i poczęta 559
Witaj, witaj dniu święty 514
Wstał Pan jako Rycerz 161
Wśród nocnej ciszy 405
Wszechmocny świata Stworzyciel . . 382
Wszyscy musimy umierać 632
Wszystko twardym snem znużone . . 661
Z głębokości wołałem 150 635
Z Jezusem w drogę Krzyża 204
Z nieba zesłany Syn Boga żywego . . 484
Z pokorą upadamy 339
Z tej biednej ziemi 383
Z tęsknotą oczekuję 630
Za dobrodziejów naszych 615
Za dusze wszystkich zmarłych . . . 615
Za przodków, których ciała 615
Zachowaj mię Panie 646
Zacznijcie sławić Jadwigę Księżniczkę 579

Zawitaj Matko Różańca świętego . . 562
Zbliżamy się przed tron Pana 343
Zdrowaś bądź Maryo! 392
Zmartwychwstał Chrystus chwalebnie . 497
Zmartwychwstał Jezus w Swej chwale . 159
Zmartwychwstałem Ojcze z grobu . . 692
Zmiłuj się nade mną, Boże . . . 104 638
Zstąp Duchu Przenajświętszy 516
Żal duszę ściska 191
Żalem zdjęty wyznawa swe winy . . 347

Biblioteka Śląska
C 036170 I